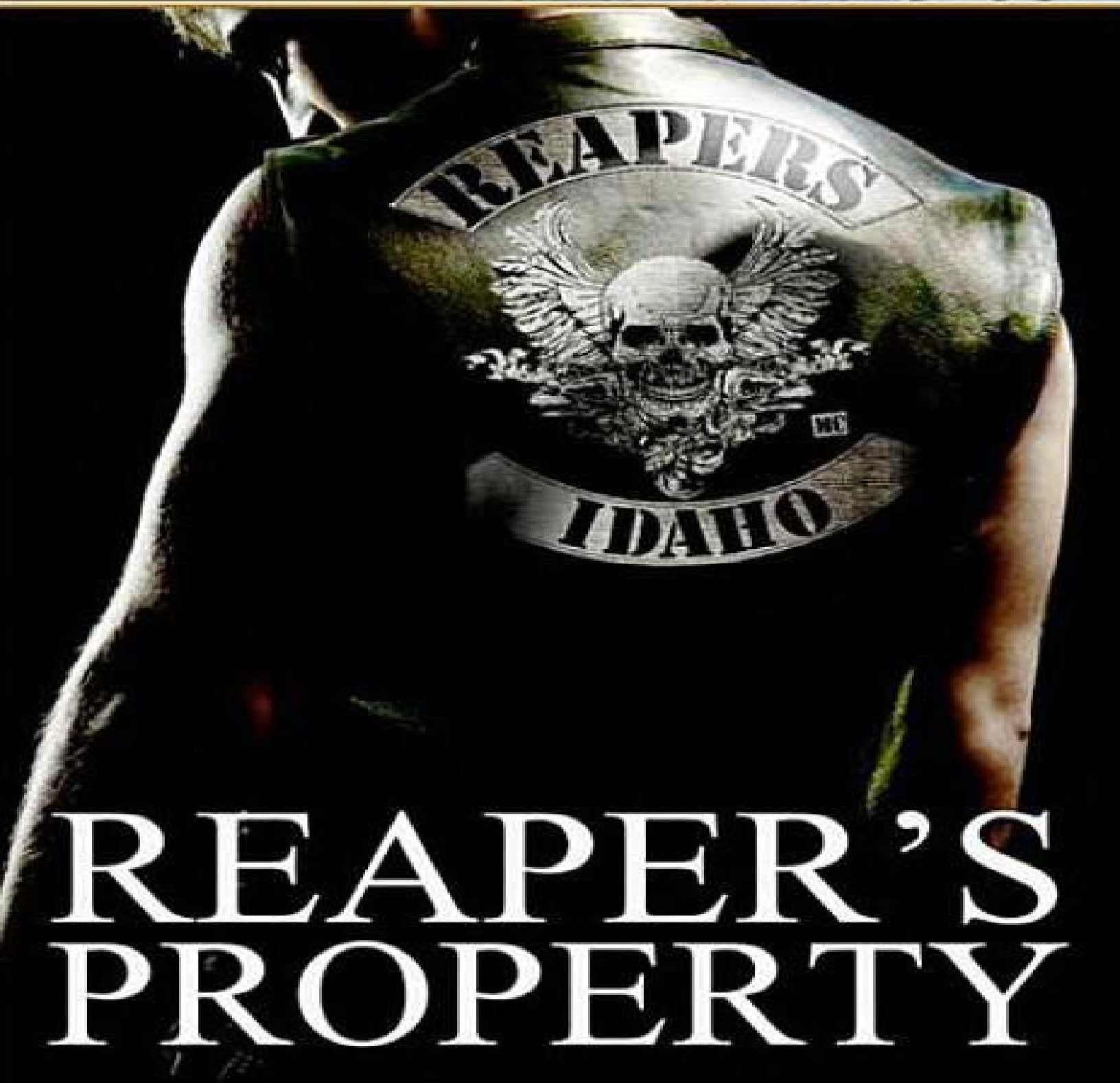
Ellora's Cave Moderne

REAPER'S PROPERTY

JOANNA WYLDE

Copyrighted m

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Azrail'in Mülkü

Joanna Wylde

Marie'nin Horse gibi bir karmaşaya ihtiyacı yoktur. Bir öğleden sonra kardeşinin evine gelen iri yarı, dövmeli, belalı motorcu aynı fikirde değildir. Marie'yi bisikletinde ve yatağında istiyor. Şimdi.

Ama Marie tacizci eski kocasından yeni ayrılmıştır ve yeni bir erkek aramamaktadır. Özellikle de Horse gibi birini; gerçek adını ya da nerede yaşadığını bilmiyor, onun bir suçlu olduğundan ve kardeşiyle konuştuğu "işin" web sitesi tasarımı olmadığından yüzde doksan emin. Onun hayatından çıkmasına ihtiyacı var, ki eğer ona akıllara durgunluk veren orgazmlar yaşatmayı bırakırsa bu çok kolay olacak.

Horse, Reapers Motosiklet Kulübü'nün bir parçasıdır ve bir şey istediğinde onu alır. İstediği şey Marie'dir ama Marie onun "malı" olmakla ilgilenmez.

Sonra kardeşi kulüpten çalıyor. Marie, At'a istediğini vererek onu kurtarabilir - evde, toplum içinde, bisikletinde... Eğer çok ama çok iyi bir kız olursa, sadece At'ın sunabileceği orgazmlardan daha fazlasını elde edecek ve At da kardeşinin yaşamasına izin verecektir.

Olabilir.

Ellora's Cave'den bir Romantica® ***çağdaş erotik romantizm***

OceanofPDF.com

AZRAIL'IN MÜLKÜ

Joanna Wylde

OceanofPDF.com

Adanmışlık

Benden vazgeçmeyen editörüm ve yayıncım Raelene Gorlinsky'ye ve test okuyucularım Mary ve Alicia'ya minnettarlığımı ifade etmek istiyorum. Tüm yaratıcı çabalarıma sonsuz destek veren kocama da teşekkürler. Son olarak, uzun yıllar ara vermeme rağmen yazmaya devam etmem için beni sürekli cesaretlendiren ilk editörüm Martha Punches'a özel bir teşekkür. Martha, sen geçmiş zaman fiilleri konusunda haklıydın, ben ise yanılmışım...

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

Doğu Washington, Yakima Vadisi 17
Eylül-Günümüz

Marie

Kahretsin, karavanın dışında bisikletler vardı.

Üç Harley ve tanımadığım büyük bir bordo kamyonet.

İyi ki eve dönerken markete uğramışım. Zaten uzun bir gün olmuştu ve yapmak istediğim son şey dışarı çıkıp daha fazla yiyecek almaktı, ama çocuklar her zaman yemek yemek isterdi. Jeff bana fazladan bira parası vermemişti ve ben de ondan istemek istemedim - para sorunları varken olmazdı. Kira ödüyor değildim ki. Hayattaki tüm misyonu ot içmek ve video oyunları oynamak olan bir adam için kardeşim Jeff son üç ayda benim için çok şey yapmıştı. Ona borçluydum ve bunu biliyordum.

İndirimde olan bira ve kıymayı çoktan almıştım. İkimiz için hamburger, çörek ve patates kızartması planlamıştım ama artan yemekler için her zaman fazladan yapardım. Gabby o hafta sonu Hermiston'dan aldığı bir karpuzu bana vermişti. Yarın işten sonra yapacağımız yemek için büyük bir patates salatası bile hazırlamıştım. Bir tane daha yapmak için geç saatlere kadar çalışmam gerekecekti ama bununla başa çıkabilirdim.

Hayatımda bir şeyler yolunda gittiği için şükrederek gülümsedim. Plan yapmak için bir dakikadan az bir süre kalmıştı ve ben bir yemek düşünmüştüm - gurme olmayabilirdi ama Jeff'i de utandırmayacaktı.

Motorların yanına yanaştım, onlara geniş bir alan bırakmaya dikkat ettim. Orakçılardan ilk geldiklerinde çok korkmuştum. Kim olsa korkardı. Hepsi dövmeli ve yamalarla kaplı siyah deri yelekler giyen suçlulara benziyorlardı. Küfür eder, içki içer, kaba ve talepkâr olabilirlerdi ama hiçbir şey çalmamış ya da kırmamışlardı. Jeff beni onlar hakkında birçok kez uyarmıştı ama onları arkadaş olarak da görüyordu. Tehlike konusunda abarttığına karar vermiştim, çoğunlukla. Yani At yeterince tehlikeliydi, ama herhangi bir suç faaliyeti yüzünden değil...

Her neyse, sanırım Jeff onlar için web tasarımı falan yapıyordu. Bir çeşit iş. Bir motosiklet kulübünün neden bir web sitesine ihtiyacı olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu,

ve ona bunu bir kez sorduğumda bana sormamamı söyledi.

Sonra iki günlüğüne kumarhaneye kaçtı.

Arabadan indim ve yiyecekleri almak için arkadan dolaştım, At'ın bisikletinin sıraya girip girmediğini görmekten neredeyse korkuyordum. Onu görmeyi o kadar çok istiyordum ki canım acıyordu ama görürsem ne diyeceğimden emin değildim. Mesajlarıma cevap verdiği falan yoktu. Ama kendime engel olamadım, onu kontrol etmeliydim, bu yüzden alışveriş malzemelerimi aldım ve içeri girmeden önce bisikletleri incelemek için onlara doğru yürüdüm.

Motosikletlerden pek anlamam ama onunkini tanıyacak kadar biliyordum. Büyük, şık ve siyah. Bazen otoyolda gördüğünüz gibi parlak ve süslü değil. Sadece büyük ve hızlı, arkasında devasa, şişman egzoz boruları ve yasal olması gerekenden daha fazla testosteron var.

Motosiklet neredeyse onu süren adam kadar güzeldi. Neredeyse. O bisikleti gördüğümde kalbim durdu, tam ucunda. Ona dokunmak, selenin derisinin hatırladığım kadar pürüzsüz olup olmadığını görmek istedim ama bunu yapacak kadar aptal değildim. Buna hakkım yoktu. Gerçekten yapmamalıydım.

Hatta onu gördüğüm için heyecanlandım ama karavanımın içinde olduğunu bilmek beni heyecanlandırdı. Aramız pek iyi değildi ve açıkçası beni kabul edip etmeyeceğini bile bilmiyordum. Bir süre için neredeyse erkek arkadaşım gibi görünmüştü. Onu son gördüğümde ödümü koparmıştı.

Korkutucu bile olsa, adam külotumu ıslattı.

Uzun boylu, yapılı, at kuyruğu yaptığı omuz hizasında saçları ve yüzünde kalın siyah kirli sakalı vardı. Bileklerinde ve kollarının üst kısmında kabile kelepçeleri vardı. Ve ne yüz... At yakışıklıydı, film yıldızı yakışıklılığı gibi. Kulaklarından kadın fışkırdığına bahse girerim ve yatağımda birden fazla gece geçirmiş olması, güzelliğinin sadece belden yukarısı olmadığının farkına varmamı sağladı. Belden aşağısının güzelliğini düşünmek, onunla, benimle, yatağımla ve biraz çikolata şurubuyla ilgili kısa ama yoğun bir fanteziye yol açtı.

Yum.

Kahretsin. Tatlı. Bu gece için tatlıya ihtiyacım vardı. At tatlıları severdi. Çikolata parçaları var mıydı? Yeterince tereyağı olduğu sürece kurabiye de yapabilirdim. *Lütfen bana kızmasın*, diye sessizce dua ettim, Tanrı'nın zina vaadinin bu kadar önemli bir rol oynadığı dualarla ilgilenmediğinden oldukça emin olmama rağmen. Kapıya ulaştım ve çantalarla hokkabazlık yaptım, çoğunu sağ koluma kaydırarak kolu çevirebildim. İçeri girdim ve oturma odasına baktım.

Sonra çığlık attım.

Küçük kardeşim odanın ortasında diz çökmüştü, çiğ çiğ dövülmüştü ve halıya kan damlıyordu. Etrafında Azrail'in kesiklerini giymiş dört adam duruyordu. Picnic, Horse ve tanımadığım iki adam - iri yarı, yapılı, kafatasında dövmeler ve yaklaşık bin tane piercing olan bir adam ve uzun boylu, kısa sivri uçlu açık sarı saçları olan bir diğeri. At beni ilk tanıştığımızda takındığı aynı soğuk, neredeyse boş ifadeyle inceledi. Kopuk.

Piknik beni de inceledi. Uzun boyluydu, bir motorcuya yakışmayacak kadar şık görünen kısa, siyah saçları ve bir kızı delip geçen parlak mavi gözleri vardı; onunla en az beş kez karşılaşmıştım. Kulüp başkanıydı. Harika bir mizah anlayışı vardı, en ufak bir fırsat bulduğunda göstermek için iki genç kızının fotoğraflarını taşıyordu ve en son ziyarete geldiğinde mısır ayıklamama yardım etmişti.

Ayrıca kardeşimin tam arkasında durup kafasının arkasına bir silah doğrultmuştu.

16 Haziran - On iki hafta önce

"Marie, doğru olanı yaptın," dedi Jeff, yanağıma bir buz torbası tutarak. "O ibne ölmeyi hak ediyor. Onu terk ettiğin için asla ama asla pişman olmayacaksın."

"Biliyorum," diye cevap verdim, perişan bir halde. Haklıydı - Gary'yi neden daha önce terk etmemiştim? Lisede sevgiliydik, on dokuz yaşında evlenmiştik ve yirmi yaşıma geldiğimde korkunç bir hata yaptığımı anlamıştım. Ne kadar korkunç olduğunu anlamam beş yıl sonrasına, şimdiye kadar sürdü.

Bugün suratımın tam ortasına ters bir yumruk attı.

Bundan sonra, birlikte geçirdiğimiz onca zaman boyunca başaramadığım şeyi yapmam sadece on dakika sürdü. Kıyafetlerimi bavuluma attım ve onun tacizci, hilekâr kıçını terk ettim.

Annemin karavanındaki yara bere içindeki formika masaya bakarak, "İyi ki yapmış," dedim. Şu anda hapishanede küçük bir tatil yapıyordu. Annemin hayatı karmaşıktır.

"Ne oluyor Marie?" Jeff başını sallayarak sordu. "Böyle konuşarak kafayı yemişsin sen."

Kardeşim beni severdi ama şair sayılmazdı. Ona zayıf bir gülümseme sundum.

"Onunla çok uzun süre kaldım, sadece kabul ettim. Sanırım sonsuza kadar kalabilirdim. Ama bana vurduğunda sanki uyandım. Ayrılmaktan korkarken artık umursamamaya başladım. Açıkçası, umurumda değil, Jeff. Her şey onda kalabilir. Mobilyalar, müzik seti, her şey. Ben sadece çıktığım için mutluyum."

"Burada istediğin kadar kalabilirsin," dedi ve tek gözlü evin etrafını işaret etti. Küçük ve rutubetliydi, esrar ve kirli çamaşır gibi kokuyordu ama burada kendimi güvende hissediyordum. Burası hayatımın büyük bölümünde evim olmuştu ve mükemmel bir çocukluk geçirmemiş olsam da, babaları ilkokula başlamadan önce çekip gitmiş bir çift beyaz çöp çocuk için çok da kötü olmamıştı.

Annemin sırtı patlayıp içmeye başlayana kadar iyiydi. Ondan sonra işler kötüye gitti. Düşünmeye çalışarak tek kişilik evin etrafına bakındım. Bu iş nasıl yürüyecekti?

"Hiç param yok," dedim. "Sana kira ödeyemem. Bir iş bulana kadar olmaz. Gary banka hesabına benim adımı yazmadı."

"Ne oluyor Marie? Kira mı?" Jeff başını sallayarak tekrar sordu. "Burası senin de evin. Yani, bok çukuru ama *bizim* bok çukurumuz. Burada kira ödemiyorsun."

Ona gülümsedim, bu sefer gerçek bir gülümseme. Jeff hayatının yüzde doksanını video oyunları oynayarak geçiren bir keş olabilirdi ama bir kalbi vardı. Birdenbire ona karşı öyle inanılmaz bir sevgi hissettim ki içimde tutamadım. Buzu bıraktım ve kendimi ona doğru fırlattım, ona şiddetle sarıldım. Kollarını beceriksizce bana doladı, kafasının karıştığını ve biraz korktuğunu söyleyebilsem de karşılık verdi.

Biz hiçbir zaman duygusal bir aile olmadık. "Seni

seviyorum Jeff," dedim.

"Hımm, evet," diye mırıldandı, gergin bir şekilde benden uzaklaştı, ama küçük bir gülümseme takındı. Tezgâha doğru yürüdü, bir çekmeceyi açtı ve küçük bir cam pipo ile bir torba ot çıkardı.

"Biraz ister misin?" diye sordu. Evet, Jeff beni severdi. Kimseyle paylaşmazdı. Güldüm ve başımı salladım.

"Pas. Yarın sabah iş aramaya başlamam gerekiyor. Uyuşturucu testinden çakmak istemem."

Omuz silkti ve oturma odasına -aynı zamanda yemek odası, antre ve koridor olan- girip kanepeye oturdu. Bir saniye sonra devasa büyük ekran televizyonu titreyerek açıldı. Güreşe gelene kadar kanallar arasında gezindi, spora değil ama komik kostümler giydikleri ve pembe dizi gibi olan güreşe. Gary muhtemelen bizim evde de aynı şeyi izliyordu. Jeff birkaç fırt çektikten sonra piposunu ve en sevdiği ölüm kafalı Zippo'sunu sehpanın üzerine bıraktı. Sonra dizüstü bilgisayarını kaptı ve açtı.

Sırıttım.

Konu bilgisayarlara geldiğinde Jeff hep boktan biri olmuştu. Para kazanmak için ne yaptığına dair hiçbir fikrim yoktu, gerçi aç kalmamak için yapabileceği kadar azını yaptığından şüpheleniyordum. Gary de dahil olmak üzere çoğu insan onun bir ezik olduğunu düşünüyordu. Belki de öyleydi. Ama umurumda değildi, çünkü ona ne zaman ihtiyacım olsa yanımda olmuştu. *Ve her zaman onun yanında olacağıma* dair kendime söz verdim. İşe evi temizlemek ve gerçek yiyecek almakla başladım. Anladığım kadarıyla adam pizza, Cheetos ve fıstık ezmesiyle yaşıyordu.

Bazı şeyler hiç değişmedi.

Karavanı temizlemek için çok çalışmam gerekti ama her dakikasından keyif aldım. Elbette annemi özledim ama itiraf etmeliyim ki (sadece kendime bile olsa) o etrafta yokken ev çok daha rahattı. Berbat bir aşçı, perdeleri kapalı tutuyor ve sifonu hiç çekmiyor.

Ve dokunduğu her şey tam bir kaos ve drama dönüşüyor.

Jeff de sifonu çekmiyordu ama nedense bu beni o kadar rahatsız etmiyordu. Muhtemelen bana daha büyük bir yatak odası vermekle kalmayıp, ilk sabah çantama şaşırtıcı derecede büyük bir tomar para sıkıştırdığı ve iş aramaya çıktığımda şans getirmesi için beni alnımdan öptüğü içindir. Gary'nin küçük aşk dokunuşu yüzünden yüzümde kötü bir morluk olmasına rağmen iş bulmam gerekiyordu.

Jeff gözlerini ovuşturarak, "Canına okuyacaksın kardeşim," dedi. Beni uğurlamak için yataktan kalkmasına çok sevinmiştim. Pek sabah insanı sayılmazdı. "Eve giderken bana bira alır mısın? Bir de şu kahve filtrelerinden... Bitti, şimdi kağıt havlu da bitti. Tuvalet kağıdı yeter mi bilmiyorum ve kafeine ihtiyacım var."

Yüzümü buruşturdum.

"Alışverişi ben hallederim," dedim hemen. "Ve yemek pişirmeyi de," diye ekledim, bulaşıklarla dolu mutfak lavabosuna doğru bakarak.

Ve saksılar. Ve kansere çare olabilecek yeşil bir şey... "Harika," diye mırıldandı, sonra dönüp odasına doğru tökezledi.

Şimdi iki hafta sonraydı ve işler yoluna girmeye başlamıştı. Birincisi, evde o kadar ilerleme kaydetmiştim ki artık tuvalete oturmaktan ya da duş almaktan korkmuyordum. Bir sonraki projem, en az iki yıldır biçilmemiş olan bahçeydi. Ayrıca eski arkadaşım Cara'nın annesi Denise tarafından işletilen Little Britches Kreşi'nde bir iş bulmuştum. Cara üniversiteye gittiğinde onunla iletişimimiz kopmuştu ama annesini ara sıra görür ve hep hatırını sorardım. Cara hukuk fakültesini bitirmiş ve New York'ta boktan bir şirkette işe girmişti. Annesi bazen bana fotoğraflarını gösterirdi ve Cara bana bir televizyon avukatı gibi görünürdü, tasarımcı takımları ve süslü ayakkabıları vardı.

Ben öyle değildim. Notlarım onunki kadar iyiydi ama Gary'ye aşıktım, bu yüzden üniversiteyi ektim. Harika bir düşünce.

Her neyse, Denise temkinli bir şekilde hala Gary ile birlikte olup olmadığımı sordu ve çürüğümün üzerine yapıştırdığım temele baktı. Ona yeni yaşam düzenimden bahsettim ve hepsi bu kadar.

Artık bir işim vardı ve çok para kazandırmasa da çocuklarla çalışmayı seviyordum ve hatta gündüzleri çocuklarını Little Britches'e getiren farklı aileler için akşamları bebek bakıcılığı yapmaya başlamıştım. Jeff yemek ve temizlik yaptığım ve çamaşırları yıkadığım için beni yanında görmekten hoşlanıyordu. Tüm bunları Gary için de yapmıştım ama o hiç teşekkür etmemişti.

Hayır, sadece nasıl yanlış yaptığımdan yakındı.

Sonra da gidip fahişesini becerdi.

O gün işten saat üçte çıktım ve eve gelip ekmek yaptım. Yıllar içinde tekniğimi mükemmelleştirdim - temel bir Fransız ekmeği tarifiyle başlıyorum, ancak bir ton sarımsak, İtalyan otları, beş farklı peynir çeşidi ve yumurta beyazı glaze ekliyorum. Tariften iki büyük somun çıktı ve Denise'in bahçesinden taze domateslerle süslenmiş spagetti ve benim imzam olan ıspanak salatası ile servis etmeyi planladım. Tabii ki bu tarifin yanına bile yaklaşamadık.

O kadar ekmek yedim ama ikinci somunu yarın kızlar için işe götürmeyi planladım.

Denise'in merkezin arkasında kocaman bir bahçesi vardı ve bana kendime yardım etmemi söylemişti. Mevsim dönmeden önce ondan olabildiğince faydalanmayı planlıyordum. Konserve yapmak gibi bir hayalim vardı ama muhtemelen bu gerçekçi değildi. Tüm ekipmanımı Gary'nin evinde bırakmıştım ve oraya geri dönmeye hazır değildim. Ayrıldığımdan beri benimle temasa geçmemişti (bu beni mutlu etti) ve kasabada Misty Carpenter'ı yatağımıza taşıdığını duymuştum (bu da kusma isteği uyandırdı).

Birine mesaj attığımda vurgulamak için büyük harflerle yazdığım Misty'yi FAHİŞE olarak düşünmeyi seviyordum.

Ekmeği dışarıdaki eski piknik masamızın üzerinde bir tepside mayalanmaya bıraktım ve verandanın etrafındaki yabani otlarla uğraşmaya karar verdim. Hava sıcaktı, bu yüzden bikini üstümü giydim (söylemeliyim ki, küçük bedenime rağmen güzelce doldurdum). Kulübede bulduğum eski iş eldivenlerini aldım ve kendime biraz buzlu çay doldurdum, arabamın camlarını açarak radyoyu açtım. Ardından tüm ot türlerine karşı ciddi şiddet eylemleri gerçekleştirmeye koyuldum.

Yarım saat sonra yabani otlar kazanıyor gibi görünüyordu, ben de bir mola vermeye karar verdim. Piknik masasının üzerine çıktım, ayaklarımı bir taraftaki bankın üzerine koydum ve kollarımı başımın üzerine koyarak uzandım. Dünyayı umursamadan kendi bahçemde bu kadar rahat ve özgür olmak harika bir histi.

Doğal olarak, tüm motorcular o zaman ortaya çıktı.

Tabii ki geldiklerini duydum, düşündüğünüz kadar erken olmasa da müziğin sesini oldukça açmıştım. Ev sahibimizin meyve bahçesinin içinden geçen uzun araba yolumuzun yarısına gelene kadar misafirimiz olduğunu fark etmemiştim. Onlar yaklaştıkça doğruldum ve ellerimin üzerine yaslandım, şaşkına dönmüştüm. Genelde ıssız bir yerde komşusuz yaşadığımız gerçeğini severdim. Şimdi kendimi çok yalnız hissediyordum.

Kimdi bu adamlar?

Terden sırılsıklam olduğumu ve bikini üstü giydiğimi, onlar bisikletleri bırakıp kasklarını çıkarana ve beni görmek için dönene kadar fark etmemiştim. Kendi kişisel klişemi mükemmelleştirmek için radyoda Def Leppard'ın *Pour Some Sugar on Me* şarkısı çalıyordu. Yüzümü buruşturdum.

Cehennemden gelen beyaz bir prenses gibi, karavanımın dışında bikiniyle eski popo kayasının tadını çıkarıyordum. Gözlerinin üzerimde gezindiğini hissettim ve üçü de manzarayı beğenmiş gibi görünse de, asıl dikkatimi çeken ortadaki oldu. Adam iriydi. Sadece uzun boylu demek istemiyorum (ki öyleydi - benim minyon 1.80'lik boyuma kıyasla neredeyse 1.80 olmalıydı) ama iriydi. Geniş omuzları, bileklerinde ve pazılarında dövmeli kabile kelepçeleri olan kaslı kolları vardı. Bahse girerim iki elimi o kolların etrafına koyamazdım ve kalın kalçalarını sıkmak... ve belki de yalamak isterdim.

Bisikletinden indi ve bana doğru yürüdü, gözleri benimkileri rehin almıştı. Bacaklarımın arasında şaşırtıcı bir sıcaklık hissettim. Dürüst olmak gerekirse uzun zamandır kendimi hiç cinsel hissetmemiştim. Gary ile geçirdiğim son birkaç yıl en iyi ihtimalle sinir bozucu, en kötü ihtimalle de acı vericiydi. Ama bu motorcunun kasıla kasıla yürümesi, varlığıyla etrafındaki alanı ve havayı kaplamasıyla ilgili bir şey beni hazırlıksız yakaladı ve tam...

Bilirsin işte.

Durduğunda meme uçlarım sertleşti ve biraz sallandım, bir parmağıyla uzanıp omzumdan içeri doğru köprücük kemiğimin izini sürdü, sonra göğüslerimin arasından geçirip yanlarını sıyırdı. Parmağını ağzına götürdü ve terimin tadına baktı. Motor yağı ve seks gibi kokuyordu.

Vay anasını.

"Hey, tatlı popo," dedi. Bu büyüyü bozdu. Tatlı popo mu? Nasıl bir adam hiç tanımadığı bir kıza böyle bir şey derdi? "Adamın burada mı? Konuşmamız lazım."

Masadan geriye, ondan uzağa doğru sıçradım, bu sırada neredeyse düşüyordum. Müzik aniden durdu ve arkadaşlarından birinin arabama uzanıp araba anahtarlarımı çıkardığını görmek için ona baktım. Onları cebine koydu. *Uh oh.*

"Jeff'i mi kastediyorsun? O şehirde," diye cevap verdim, kendimi toparlamaya çalışarak. Kahretsin, yalnız olduğumu itiraf etmeli miydim? Gerçekten başka seçeneğim yoktu. Jeff'i içeriden almam gerektiğini söyleyip kapıyı kilitleyebilirdim ama karavan otuz yıllıktı. Sürgüsü çocukluğumdan beri paslanmıştı. Anahtarlarımın onlarda olduğundan bahsetmiyorum bile. "Neden ben onu çağırırken sen burada beklemiyorsun?"

İri adam beni inceledi, yüzü soğuk ve ifadesizdi. İnsan olduğundan tam olarak emin olamayacağıma karar verdim. Daha çok bir Terminatör gibiydi. Bakışlarını tutmak istemeyerek gözlerimin yeleğine kaymasına izin verdim. Cehenneme kadar dövülmüş, siyah deri, çok

yamalar vardı. Bunlardan biri özellikle dikkatimi çekti, parlak kırmızı bir elmas, yanında yüzde işaretiyle bir rakamı vardı. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama eve girip üzerime bir şeyler giymek istediğimden emindim.

Belki bir burka.

"Elbette, bebeğim," dedi ve masanın bankına oturarak bir sandalye çekti. Arkadaşları da ona katılmak için yanaştı.

"Bir içkiye ne dersin kızım?" diye sordu içlerinden biri, kısa siyah saçları ve şaşırtıcı mavi gözleri olan uzun boylu bir adam. Başımı salladım ve koşmamak için kendimi zor tutarak hızla karavana doğru yürüdüm. Arkamdan güldüklerini duydum. Dostça bir kahkaha değildi.

Neyse ki Jeff ilk denemede telefona cevap verdi.

"Seni görmeye gelenler var," dedim mutfak penceresinden dışarı bakarken, küçük uçan sebze resimleriyle süslü soluk perdeleri kapalı tutmaya dikkat ederek. "Onlar motorcu. Tehlikeli olabileceklerini düşünüyorum. Bana katil gibi görünüyorlar ama bu konuda deli olduğumu düşünmek istiyorum. Lütfen bana paranoyak olduğumu söyleyin."

"Siktir..." Jeff cevap verdi. "Orakçıların MC'si bu Marie ve onlar etrafta dolaşmazlar. Dediklerini yap ama onlara fazla yaklaşma. Ne yaparsan yap, onlar seninle konuşmadıkça onlara dokunma ya da onlarla konuşma. Onlara bakmayın bile. Sadece yollarından çekil. Yirmi dakika içinde evde olacağım."

"MC nedir?"

"Motosiklet kulübü. Sakin ol, tamam

mı?" Jeff telefonu yüzüme kapattı.

Şimdi gerçekten korkmuştum. Bana gülmesini ve onların sadece motosiklete binmeyi ve kabadayılık oynamayı seven zararsız adamlar olduğunu söylemesini bekliyordum. Sanırım bu gerçek bir şeydi. Odama koştum ve uyumayı sevdiğim bol bir tişört giydim. Şortumu bırakıp bir kapri giydim ve uzun, koyu kahverengi saçlarımı dağınık bir topuz yaptım. Aynaya kısa bir bakış, beni çok fazla endişelendiğime ikna etmeye yetti - bana karşı kaba ve müstehcen davranmış olabilirlerdi ama ben erkeklerin hayalindeki kız değildim. Yüzümde kir lekeleri vardı, burnum kıpkırmızı yanmıştı ve yanağımda bir şekilde kocaman bir çizik oluşmuştu. Gary'nin bana verdiği morluğun solmakta olan sarı ve mor rengiyle güzel bir tezat oluşturuyordu.

Üç büyük plastik bardakta buzlu çay doldururken ellerim titredi, içine şeker koyup koymamam gerektiğini düşündüm. Bir bardağa biraz şeker koymaya karar verdim ve içine bir kaşık soktum. Sonra bardaklardan ikisini sağ kolumla gövdem arasına sıkıştırdım ve üçüncüsünü elimle kavradım. Sol elimle de şekeri tuttum ve dikkatli bir manevrayla kapıdan geçmeyi başardım. Dışarı çıktığımda birbirleriyle kısık sesle konuşuyorlardı ve masaya doğru yürürken beni izliyorlardı. Yüzüme tıpkı lisedeyken garsonluk yaparken takındığım gibi parlak bir gülümseme yerleştirdim. Bunu yapabilirdim.

"Erkeğini mi arıyorsun?" diye sordu iri olan. Gözleri çok derin, zengin ve yeşil olduğu için bakışlarından kaçınmam gerektiğini unutarak ona baktım.

"Adamım mı?" Ben

sordum. "Jensen."

Kahretsin, bunu unutmuşum. Jeff'in kız arkadaşı olduğumu sandılar. Onlara söylemeli miydim? Karar veremiyordum. En güvenli cevabı bulmaya çalışarak motorcuyu inceledim. Hiçbir şey belli etmeden bakışlarımı karşıladı. Saçları sert bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı ve çenesi kalın, koyu renkli kirli sakallarla kaplıydı. Dudaklarımı o kirli sakala yavaşça sürttüğümde nasıl bir his alacağımı merak ettiğimde aptal bedenim yeniden uyandı.

Muhtemelen oldukça iyidir.

"Kızım, şu lanet soruya cevap ver," dedi mavi gözlü adam. Yerimden sıçradım, çayın bir kısmı gömleğimin ön kısmına sıçradı. Tabii ki sağ göğsümü de ıslattı ve buz gibi içecek sağ göğsüme değince meme ucum hemen dikkatimi çekti. İri adamın gözleri onu takip etti, gözleri karardı.

"Jeff geliyor," dedim kekelememeye çalışarak. "Yirmi dakika içinde burada olacağını söyledi. Sana çay getirdim," diye ekledim anlamsızca. Koca Adam uzandı ve fincanı elimden aldı. Bu beni zor durumda bıraktı çünkü diğer elim boşta olmadan diğer iki bardağı boşaltamazdım. Ya şekeri ona verecektim ya da yanından geçip şekeri masanın üzerine koyacaktım. Bunu yapmak istemediğimden oldukça emindim.

Sorunu benim için çözdü, tekrar uzandı ve parmaklarını vücuduma yasladığım bardaklardan birinin etrafına doladı. Soğuk plastik ve tenim arasında kayarken her türlü karıncalanmayı hissettim, o hareketi tekrarlarken donup kaldım. Sonra şekeri aldı. Şekerimi yakaladı.

Elimi tuttu ve karnım neredeyse yüzüne değene kadar beni kalçasına doğru çekti.

Nefes alamıyordum.

Çenemi tutmak için uzandı ve yüzümü çevirerek çürüğü incelemeye başladı. Nefesimi tuttum, bana bunu sormamasını diledim. Ama sormadı. Bunun yerine elini belime götürdü ve kalçamın kıvrımı boyunca yavaşça aşağı ve yukarı sürttü. Eğilip göğüslerimi yüzüne doğru itmemek için kendimi zor tuttum.

"Jensen bunu sana yaptı mı?"

Lanet olsun. Onlara söylemek zorundaydım, Jeff'in beni incitmiş gibi görünmesine izin veremezdim. Bunu hak etmemişti.

"Hayır, bunu asla yapmaz. Jeff benim kardeşim," dedim hızlıca, yüzüm kızararak. Sonra döndüm ve eve doğru koştum.

Jeff eve gelene kadar masada oturup çaylarını içtiler ve konuştular. Rekor sürede yapmasına rağmen sanki saatler sürmüş gibiydi. Bir noktada koca adam uzanıp ekmek hamurunu örten havlunun altına baktı, eğer kısa süre içinde fırına vermezsem çok fazla kabarma tehlikesi vardı.

Saçmalık.

Yine de oraya gitmeyecektim. Onlar gidene kadar olmaz.

Ne yazık ki ayrılma havasında görünmüyorlardı. Jeff eski Firebird'üne bindiğinde hepsi etrafta durup bir süre konuştular. Sonra kalkıp ön kapımıza doğru yürüdüler. Koca Adam pencereme doğru baktı ve beni görmesinin mümkün olmadığını bilmeme rağmen gözleri benimkilere kilitlenmiş gibiydi.

İçeri girdiklerinde Jeff gülümsüyor ve rahatlamış görünüyordu. Diğerleri de öyleydi. Her şey dostçaydı ve kaşlarımı çattım, telefonda benimle ne kadar ciddi konuştuğunu hayal edip etmediğimi merak ediyordum.

"Abla, ortaklarım akşam yemeğine kalacaklar," diye görkemli bir şekilde duyurdu. "Gidip ekmeğini getirsen iyi olur, sanırım kabarması bitti. Buna bayılacaksınız, Marie'nin ekmeği harikadır. Size harika bir akşam yemeği hazırlayacak."

Ona biraz titrek bir şekilde gülümsedim ve içimden ona küfrettim. Bu da neydi böyle? Elbette onun için yemek yaptım ama bu grup için yemek yapmak istemiyordum. Beni korkutuyorlardı, bu da tuhaf bir şekilde itaatsiz bedenimin

Koca Adam'ın kemiklerini kırmak. Yine de, üç korkunç motorcu adamın birdenbire ortaya çıkmasında garip bir şey olmadığı yönündeki küçük iddiamızı bozmadan bundan kurtulmanın bir yolunu bulamadım.

Sadece bu da değil, eğer hemen pişirmezsem ekmek mahvolacaktı. Ocakta kaynayan spagetti sosum vardı ve harika kokuyordu. Fırını kullanmak için çok sıcak olduğunu bile iddia edemezdim çünkü Küçük Motor gibi tıkır tıkır çalışan şu küçük pencere klimalarından birkaç tane vardı, bu yüzden içerisi oldukça rahattı. Aynı zamanda masamız olan mutfak barındaki taburelerden birini çeken Big Guy hariç, erkekler oturma odasına yerleşti. Oturdu, rahatça duvara yaslandı, kollarını önünde kavuşturdu.

Oturma odasındaki aksiyonu takip ederken bir yandan da beni yemek yaparken izleyebilecekti.

Jeff televizyonu açarken ben ekmek almak için dışarı koştum. Döndüğümde bir tür dövüş vardı. Bu sefer güreş değil, bir çeşit kafeste gerçek bir d ö v ü ş .

"Bize bira getir, tatlı kız," dedi üçüncü adam, yanakları hafifçe çukurlaşmış siyah saçlı bir adam. Dudağımı ısırdım. Böyle çağrılmaktan gerçekten hoşlanmıyordum. Sadece aşağılayıcı olmakla kalmıyor, bunu söyleme biçiminde bir tür kötü ima da vardı. Ama Jeff bana baktı ve "lütfen" dedi, ben de ekmeği bıraktım, buzdolabına gittim ve dört bira çıkardım. Ben yemeği hazırlarken, Koca Adam hariç, çoğu zaman beni görmezden geldiler. Birkaç dakikada bir kafamı kaldırdığımda onu dalgın dalgın beni izlerken buluyordum. Gülümsemedi, benimle konuşmadı, hiçbir şey yapmadı. Sadece beni inceledi, göğüslerime (bazılarından daha küçük ama çoğundan daha dik) ve kıçıma (istediğimden biraz daha büyük) özel bir dikkat gösterdi.

Kendime bir bira aldım, bir süre sonra rahatladım ve rahatladım. Orada öylece oturup beni pervasızca süzmesine kızmam gerekirdi ama bir erkeğin beni takdir etmesi iyi hissettirdi.

Uzun zaman olmuştu.

Ekmeği fırından çıkardığımda televizyondaki kavga bitmişti. Makarna ve sos için sıcak pedler hazırladım ve salatayı aldım. Çocuklar açlıktan ölmek üzere olan hayvanlar gibi yemeğin üzerine üşüştüler.

Mavi gözlü adam, sanki beni ilk kez bir insan olarak görüyormuş gibi, "Bu inanılmaz," dedi. Güçlü, yontulmuş yüz hatları vardı ve ben onun

yaşlı bir adam için oldukça ateşliydi. "Gerçekten yemek yapabiliyorsun. Benim yaşlı kadınım da böyle yemek yapardı."

"Teşekkürler," dedim yüzümün kızarmamasını umarak. Bu, hayatımın en tuhaf akşam yemeği partisi olarak kayıtlara geçebilirdi ama iyi yemekten hoşlanan insanlar için yemek yapmayı seviyordum. Hatta lise yıllarında aşçılık okuluna gitmeyi planlamıştım.

Hiçbir şey için teşekkürler, Gary.

Koca Adam bir şey söylemedi ama her şeyden önce ikinci sonra da üçte birini aldığını fark ettim. Onlar işlerini bitirirken ben de ortalığı toplamaya başladım ama o barın öbür ucuna uzanıp kolumu tuttu.

"Biraz dolaşmak isteyebilirsin," dedi çenesini kapıya doğru sallayarak. "İşimiz var."

Bana yatıştırıcı bir gülümseme sunan Jeff'e baktım.

"Sakıncası var mı kardeşim?" diye sordu. Başımı salladım, ancak isimlerini bile öğrenmeden ayrıldığım için içimde bir sızı hissettim. Her nasılsa yemek boyunca beni korkutmayı bırakmışlar, endişe verici bir şekilde insana dönüşmüşlerdi. Yine de ne zaman istenmediğimi biliyordum ve Jeff'e sorun çıkarmamayı borçluydum. Herkese parlak bir şekilde gülümsedim ve kapıya gidip yanındaki raftan çantamı aldım.

"Şey, hepinizle tanıştığıma memnun oldum, um..."

Yeleğinin üzerinde "Başkan" yazdığını fark ettiğim Bay Mavi Göz sırıttı.

"Ben Piknik, bunlar da kardeşlerim At ve Max," dedi.

Koca Adam'a baktım. *At mı?* Bu nasıl bir isim böyle? Ve gerçekten kardeş gibi görünmüyorlardı...

"Tanıştığımıza memnun oldum Bay Piknik," dedim sorularımı bastırarak. "Sadece Piknik. Yemek için tekrar teşekkürler."

At ayağa kalktı.

"Seni arabana kadar geçireyim," dedi, sesi alçak ve gürültülüydü. Jeff'in gözleri kocaman açıldı ve başını salladı, sonra da sustu. Piknik bana bilmiş bilmiş sırıttı.

"Acele etme, bekleyebiliriz," dedi At'a, uzanıp cebinden anahtarlarımı çıkardı ve bana fırlattı. Yaz sonu akşamının ılık güneşine doğru yürüdüm, At da beni takip ediyordu. Arabamı kaptı

beni masaya götürdü. Her adımda kalbim hızla çarpıyordu. Ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bir yanım onun bana dokunmasını gerçekten istiyordu.

Olabilir.

Muhtemelen

hayır.

Kahretsin.

At ellerini kollarımın altına sokarak beni masanın üzerine kaldırdı. Sonra onları yanlarımdan aşağı kaydırdı, bacaklarımın arasına sıkıştırdı ve dizlerimi hafifçe ayırdı. Aralarına girdi ve bana doğru eğildi.

Neredeyse bayılacaktım.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedim, eve dönüp bakarken kalbim küt küt atıyordu. Jeff bundan hoşlanmayacaktı. At tehlikeliydi. Kokusunu alabiliyordum. Cidden. Nefis deri, hafif ter ve insan kokusunun altında keskin bir bela kokusu vardı. "Yani, herkes seni bekliyor, değil mi? Gidebilirim, bunu unutalım, tamam mı?"

Hiçbir şey söylemedi, sadece o soğuk, ifadesiz yüzüyle beni inceledi.

"Böyle mi oynayacaksın, tatlı kız?"

"Ben senin tatlı kızın değilim," diye tersledim, gözlerimi kısarak. Bana böyle şeyler söylenmesinden nefret ederdim. Gary bunu her zaman yapardı. Neden bana sürekli böyle sesleniyorlardı?

Onun da Gary'nin de canı cehenneme.

Erkekler.

"Siktir git," dedim ona ters ters bakarak.

At bir kahkaha attı, sessizlikte ani ve yüksek çıkan bu ses beni gerçekliğe geri çekti. Elleri belime dolandı ve beni vücuduna doğru çekti, kasıklarım hemen oldukça sağlıklı bir ereksiyon olması gereken şeyle karşılaştı.

Kalçalarını benimkilere doğru döndürdü ve yavaşça klitorisimin üzerinde gezdirdi. Mantıklı bir kız gibi taşaklarını tekmelemek yerine o anda pantolonumu kremlediğimi itiraf etmekten utanıyorum. Eğildi ve nefesimi tutarak beni öpmesini bekledim. Onun yerine kulağıma fısıldadı.

"Güzel kız. Güzel. Popo."

Ses tonunu beğenmedim ve kulağını ısırdım. Çok sertti.

Geri sıçradı ve beni öldürecek mi diye merak ettim. Onun yerine öyle bir gülmeye başladı ki bir kasını çekebileceğini düşündüm. Kaşlarımı çattım ve o da kollarını iki yana açarak teslim olduğunu gösterdi.

"Anladım, ellerini çek," dedi şaşkınlıkla başını sallayarak. "İstediğiniz gibi oynayın. Ve haklısın, işimiz var. Git bir saat araba sür, bu yeterli olacaktır."

Masadan kaydım ve etrafından dolandım. Arabama doğru giderken beni takip etti. Kapıyı açtım ve neredeyse içeri giriyordum ki, hayatım boyunca başıma bela olan aynı aptal merak duygusu kendimi koruma duygumu bastırdı. Kapının önünde durdum ve çatının üzerinden ona baktım.

"At senin gerçek adın değil, değil mi?"

Bana gülümsedi, dişleri karanlıkta bir kurdunki gibi bembeyazdı.

"Yol adı," diye cevap verdi arabamın tavanına yaslanarak. "Benim dünyamda işler böyle yürür. Vatandaşların isimleri vardır. Bizim de yol isimlerimiz var."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Ata binmeye başladığınızda insanlar size bunları verir," dedi kayıtsızca. "Her türlü anlama gelebilirler. Piknik adını aldı çünkü onu düğümlere boğan bir orospu için her şeyi planlayarak piknik yaptı. Onun yemeğini yemiş, içkisini içmiş, sonra da o işerken gelip onu alması için sik kafalı erkek arkadaşını aramış."

Onun kabalığı karşısında yüzümü buruşturdum ve anlamaya çalıştım.

"Bu... nahoş görünüyor. Neden bunu hatırlamak istesin ki?"

"Çünkü o pislik ortaya çıktığında, Piknik onun kafasını piknik masasına soktu."

Nefesimi tuttum. Kulağa iyi gelmiyordu. Adamın iyi olup olmadığını sormak istedim ama muhtemelen cevabı bilmek istemediğime karar verdim.

"Ya Max?"

"Sarhoş olduğunda bazen gözleri kocaman oluyor ve Mad Max gibi deli gibi görünüyor."

"Anlıyorum," diye cevap verdim, adamı düşünürken. Sanırım Mad Max'e benziyordu... Onu sarhoş görmek istemediğime karar verdim.

Aramızda ağır bir sessizlik vardı.

"Yani sormayacak mısın?"

Gözlerimi kısarak onu inceledim. Bu konuda içimde kötü bir his vardı. Ama kelimeler tamamen kontrolüm dışında ağzımdan çıktı.

"Peki sana neden At deniyor?"

"Çünkü ben de öyle asıldım," diye cevap verdi sırıtarak.

Arabama atladım ve kapıyı çarparak k a p a t t ı m . Garaj yolundan çıkarken açık pencereden onun güldüğünü duydum.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

17 Eylül-Günümüz

"Çok üzgünüm abla," dedi Jeff, kelimeler kanlı ve şiş dudaklarından boğuk boğuk dökülüyordu. *Bir dişi mi eksikti?* İkisi için yemek yaptığım, biri için yemek yapmaktan çok daha fazlasını yaptığım bu adamların kardeşimi gerçekten öldürmekle tehdit ettiklerine inanamayarak odaya baktım. Bu gerçekten oluyor olabilir miydi?

Piknik bana doğru baktı ve göz kırptı.

"Küçük kardeşim kötü bir çocuk oldu," dedi. "Bizden çalıyor.
Bu konuda bir şey biliyor musun?"

Başımı hızla salladım. Kolumdan bir torba düştü, elmalar sıçradı ve yerde yuvarlandı. Bir tanesi At'ın ayağına çarptı. Aşağıya bakmadı, yüzünde pek çok kez gördüğüm o soğuk, düşünceli ifadeyi korudu. Bu beni hayal kırıklığına uğrattı, ona biraz duygularını göstermesi için bağırmak istedim. Duyguları olduğunu biliyordum. Tabii bu da bir yalan değilse.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Kardeşim berbat oturma odamızın ortasında diz çökmüş, kanlar içinde idam edilmeyi beklerken tek düşünebildiğim ben ve At'tı. Benim neyim vardı böyle?

"Anlamıyorum," dedim hızla, Jeff'in şişmiş, morarmış yüzüne bakarak, bana yaptıkları büyük şakaya kahkahalarla gülmesi için ona sessizce yalvarıyordum.

Jeff gülmeye başlamadı. Hatta nefesi bir film ses efekti gibi odanın içinde çınladı. *Ne kadar kötü yaralanmıştı?*

"Bizim için çalışıyor olması gerekiyordu," dedi Piknik. "O küçük dizüstü bilgisayarını çok iyi kullanıyor. Ama çalışmak yerine bizim paramızla kumarhanede oynuyor. Şimdi de bana parayı kaybettiğini ve *bize geri ödeyemeyeceğini* söyleyecek kadar taşaklı*."*

Son dört kelimeyi tabancasının kalın, yuvarlak namlusunu Jeff'in ensesine saplayarak noktaladı.

"Üzerinde elli bin var mı?" At bana sordu, sesi soğuk ve rahattı. Başımı salladım, sersemlemiş hissediyordum. Kahretsin, Jeff bu yüzden Gary'den para istememi sağlamaya çalışmıştı... Ama elli bin mi? *Elli bin mi?* Buna inanamıyordum.

"*Elli bin dolar mı çaldı?*"

"Evet," dedi At. "Ve eğer şu anda geri ödenmezse, seçenekleri sınırlı."

"Arkadaş olduğunuzu sanıyordum," diye fısıldadım, ondan Jeff'e bakarak.

"Sen tatlı bir çocuksun," dedi Piknik. "Ama bizim kim olduğumuzu anlamıyorsun. Kulüp ve diğer herkes var ve bu aptal herif kulübün bir parçası *değil.* Bizimle uğraşırsan, biz de seninle uğraşırız. Daha sert. Her zaman."

Jeff'in ağzı titredi ve gözlerinden yaşlar süzüldüğünü gördüm. Sonra pantolonunu ıslattı, bacaklarının arasında acınası bir şekilde koyu bir leke yayıldı.

"Kahretsin," dedi mohawk saçlı ve kafatası dövmeli adam. "Altlarına işemelerinden nefret ediyorum."

Jeff'e baktı ve başını salladı.

"Kız kardeşinin altına işediğini görmüyorsun, değil mi? Ne küçük bir kaltak," dedi iğrenerek.

"Bizi öldürecek misin?" Picnic'e düşünmeye çalışarak sordum. Beni insan olarak görmesini sağlamam gerekiyordu, seri katillerle ilgili tüm TV programlarında bunu söylüyorlardı. İki kızı vardı, resimlerini bile görmüştüm. Ona ailesini, insan olduğunu ve bir tür Azrail canavarı olmadığını hatırlatmam gerekiyordu. "Yani, kızlarının fotoğraflarını paylaştığın insanları gerçekten öldürür müsün? Bir tanesi benim yaşımda, değil mi? Bir şeyler ayarlayamaz mıyız? Belki ödeme falan yapabiliriz."

At homurdandı ve başını salladı.

"Anlamıyorsun tatlım, bu sadece parayla ilgili değil," dedi. "Para umurumuzda bile değil. Bu saygı ve kulüpten çalmakla ilgili. Bu pisliğin yanına kâr kalmasına izin verirsek, hepsi bunu yapmaya başlar. Böyle şeylere izin vermeyiz. Asla. Kanla ödeyecek."

Gözlerimi kapattım ve kendi gözyaşlarımın aktığını hissettim. "Jeff, neden?" Titreyerek fısıldadım.

"Onu kaybetmeyi planlamıyordum," diye cevap verdi, sesi çatlak ve umutsuzdu. "Geri kazanabileceğimi, bir şekilde telafi edebileceğimi düşündüm. Ya da belki banka havalelerinin arasına saklayabilirim..."

"Kapa çeneni," dedi Picnic, boştaki eliyle kafasının yan tarafına vurarak. "Kulüp işlerinden bahsetmeyeceksin. Ölmek üzereyken bile."

İnledim, titremeye başladığımı hissettim.

"Başka bir yol daha var," dedi At bana, hâlâ rahat bir tavırla. "Kanla ödeme yapmak farklı anlamlara gelebilir."

"Bunun olması için ölmesine gerek yok," dedim hızlıca düşünerek. "Belki de karavanımızı yakabilirsin!"

Ona cesaret verici bir şekilde gülümsedim. Karavanı siktir et, Jeff'in güvende olmasını istedim. Beni de. Kahretsin, Jeff'i öldürürlerse beni de öldürmek zorunda kalacaklardı.

Ben bir tanıktım. *Siktir, siktir, siktir, siktir!*

"Oh, ne olursa olsun bunu yapacağız," diye söylendi. "Ama bu kan değil. Yine de öyle bir şey düşünebilirim."

"Ne?" Jeff sordu, sesi umutsuz bir umutla doluydu. "Her şeyi yaparım, yemin ederim. Bana bir şans verirseniz, sizin için o kadar çok hesap açacağım ki, neler başarabileceğimize inanamayacaksınız. Sigarayı bırakacağım, bu kafamı temizleyecek, daha iyi bir iş yapacağım..."

At gülerken sesi kesildi ve mohawk adam başını sallayıp Picnic'e sırıttı.

"Bu pisliğe inanıyor musun?" diye sordu. "Cidden dangalak, bize ne kadar kaytardığını anlatarak kendin için pek de iyi bir durum yaratmıyorsun."

Jeff inledi. Yanına gitmek, onu kucaklamak ve rahatlatmak istedim ama çok korkmuştum.

At boynunu gerdi, başını iki yana eğdi ve sonra dövüşe hazırlanıyormuş gibi parmaklarını çıtlattı. Bana *The Sopranos*'un bir bölümünü hatırlattı, eğer o bölümün nasıl bittiğini bilmeseydim çok komik olurdu.

Yaklaşık on yıl süren bir aradan sonra At, "Birkaç şeyi açıklığa kavuşturalım," dedi. "Sana zarar vermeyeceğiz Marie."

"Sen değil misin?" Ona inanıp inanmadığımdan emin olmadan sordum. Jeff endişeyle dinledi, gözlerindeki neme karşı hızla gözlerini kırpıştırdı. Bir ter damlasının alnından aşağı yuvarlanışını ve hâlâ akan kanda bir iz oluşturuşunu izledim.

"Hayır," dedi At. "Sen yanlış bir şey yapmadın, sana kızgın değiliz. Bu seninle ilgili değil. Eğer bu konuda çeneni kapalı tutarsan

Hayatta kalmak istiyorsun ve bunu bilecek kadar zekisin. Bu yüzden burada değilsin."

"Neden buradayım?"

"Böylece kardeşinin ne kadar ciddi bir şekilde boku yemiş olduğunu görebilirsin," diye cevap verdi. "Çünkü bize borcunu ödemenin bir yolunu bulamazsa onu öldüreceğiz. Uygun motivasyonla bunu başarabileceğini düşünüyorum."

"Ödeyeceğim," diye geveledi Jeff. "Hepsini geri ödeyeceğim, çok teşekkür ederim-" "Hayır, iki k a t ı n ı geri ödeyeceksin, pislik herif," dedi Picnic ve ağır deri çizmesiyle Jeff'in yan tarafına acımasızca tekme attı. Jeff yere düştü. acı içinde inliyordu ve ben irkildim. "Eğer yaşamana izin verirsek, ki tamamen kız kardeşine bağlı. Eğer o olmasaydı çoktan ölmüş olurdun."

Gözlerim Piknik'in yüzüne kaydı. Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Jeff'i kurtarmak için her şeyi yapardım. Her şeyi. Geriye kalan tek gerçek ailem oydu ve her ne k a d a r aptalın teki olsa da beni gerçekten seven bir sevgiliydi.

"Ben yaparım," dedim hemen.

At homurdandı, gözleri vücudumda gezindi, göğüslerimde durdu, sonra tekrar yüzüme doğru ilerledi. Yiyeceklerin geri kalanının yere düştüğünü ve yumruklarımın sıkıca kenetlendiğini fark ettim.

"Önce ne olduğunu sormak istemez misin?" dedi kuru bir sesle.

"Tabii," dedim, onu inceleyerek. Bu kadar güzel bir adam nasıl bu kadar acımasız olabilirdi? Ellerinin ne kadar nazik olabileceğini hissetmiştim, bu nereden geliyordu? Gerçek insanlar, birlikte gülen ve yemek paylaşan insanlar bu şekilde davranmazdı. Benim dünyamda değil. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Görünüşe göre At bir ev faresi istiyor," dedi Piknik. Ona boş boş baktım. O da At'a sinirli bir bakış fırlattı. "Onun hiçbir şeyden haberi yok, bundan emin misin? Bana iş gibi geliyor."

At gözlerini Piknik'e dikerken Mohawk adam sırıttı. Gerginlik odayı doldurdu ve düşündüğümün aksine, işlerin muhtemelen çok hızlı bir şekilde daha da kötüye gidebileceğini fark ettim. Ya birbirlerine düşman olurlarsa? Sonra Piknik omuz silkti.

"Bu senin seçeneğin," dedi At bana aniden. "Aptal herifi hayatta tutmak istiyorsan, çantanı hazırla ve yola çıktığımızda bisikletime atla. Sana ne söylersem, ne zaman söylersem yapacaksın, soru sormak yok, mızmızlanmak yok."

"Neden?" Boş boş sordum.

"Böylece benim için tatlı pişirebilirsin," diye tersledi. Mohawk adam bir kahkaha patlattı. Ağzım bir karış açık kaldı, bütün bunlar tatlı için miydi? Tatlıları sevdiğini biliyordum ama anlamamıştım. At başını bana doğru salladı, sanki deli bir kadın olduğumu düşünüyormuş gibi bazen bana takındığı o sinirli ifadeyi takındı.

"Neden öyle düşünüyorsun?" dedi, sesi gerilmişti. "Seni becerebileyim diye."

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

8 Temmuz-Dokuz hafta önce

Telefonum çaldı. Jeff'ten bir mesaj bulmak için elime aldım.

Krissys 2nite. Beklemeyin.

Eğer bir mesaj bok yiyen bir sırıtışa neden olabilseydi, bu mesaj bunu yapardı. Başımı salladım ve sessizce gülerek telefonumu cebime geri soktum. Jeff bu gece biriyle yatacaktı ve bundan oldukça memnundu.

Bu benim için de iyi oldu.

Günün sonuydu ve oyun alanında sadece üç çocuk kalmıştı. Gabby çoktan temizliğe başlamıştı, bu yüzden kapanış kolay olacaktı ve artık karavan bana kalacaktı. Eve dönerken durup bir Redbox videosu ve belki biraz dondurma almaya karar verdim. İlk maaşımı aldığım için hayat artık çok daha güzeldi. Son çocuk da gittiğinde Gabby'yi kontrol ettim ve tahmin ettiğim gibi temizliğin tamamlandığını gördüm. Birbirimize el sallayarak veda ettik ve arabama doğru yola çıktım. Redbox, gecenin bu saatinde yoğun olan ama dondurmadan vazgeçmemi gerektirecek kadar yoğun olmayan Walmart'ın dışındaydı. Paketinde normal dondurmanın yarısı kadar yağ ve üçte biri kadar daha az kalori içerdiği yazdığı için sağlıklı bir gıda olduğunu düşündüğüm yavaş çalkalanmış Fransız ipeğinde karar kıldım. Bu, çantamdaki Johnny Depp filmiyle birleşince neredeyse orgazmik bir akşamı garantiliyordu.

Eve dönerken ruh halim düzelmeye devam etti.

Radyoda en sevdiğim dans şarkılarından biri çalıyordu, bu da çok hoşuma gidiyordu çünkü küçük külüstürümde iPod için bir fiş ya da CD çalar bile yoktu (bu nedenle Azrailler beni çağırmaya geldiğinde Def Leppard olayı yaşandı). Az kalsın yavaş giden bir çiftlik kamyonunun arkasına takılıyordum, ama beni geçirmek için kenara çektiler. Meyve bahçesinin içinden geçen uzun araba yolumuzda araba dansı yaparak ilerledim ve evin önüne park edilmiş alçak, siyah bir motosiklet buldum.

Planın bir parçası değil.

Arabadan indim ve dikkatle etrafa bakındım ama kimseyi göremedim. Masanın yanında kimse yoktu, yeni temizlenmiş çimenlik alana (buna vicdanen çimenlik diyemezdim) yerleştirdiğim katlanır sandalyelerde de kimse yoktu. *Bu da neydi böyle?*

Cep telefonumu bir silah gibi tutarak temkinli bir şekilde ön kapıya doğru yürüdüm. Onunla ne yapmayı planladığımdan emin değildim, çünkü içeride bir katil bekliyorsa yardım çağırmak için zamanım olmayacaktı. Arabama binip uzaklaşmayı düşündüm ama bir yanım At'ın geri dönüp dönmediğini merak ediyordu. Hangi parçam olduğunu biliyorsunuz - bacaklarımın arasındaki o küçük yumru, kaltak. Kapı bir dokunuşla açıldı ve Horse'u tezgâhımın başında oturmuş, mesajlaşırken buldum, kaslı, dövmeli ve inanılmaz seksiydi.

Ağzımı açtım ve sonra kapattım.

"Daha iyi kilitler bulmalısın," dedi At kayıtsızca. "Buraya girmem yaklaşık on saniye sürdü."

Başımı salladım ve ne aradığım hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen odanın etrafına bakındım. Dışarı fırlayıp neler olduğunu açıklayacak bir tür sihirli cin mi?

"Jeff'i görmeye geldim," dedi telefonunu yere bırakarak. "Benim için bir şeyi varmış. Nerede o?"

"Bir kızla çıktı," diye cevap verdim, hâlâ sersemlemiştim. "Kızın adı Krissy, geç kalacağını söyledi. Onu aramayı deneyeceğim."

Jeff'i aramamı izledi. Sesli mesaja yönlendirdi. Meşgul olduğunu ve cevap vermek istemediğini umarak bir mesaj gönderdim. Yine bir şey çıkmadı. Horse'a baktım ve omuz silktim.

"Telefonunun açık olduğunu sanmıyorum," dedim. "Yine de uğradığınızı haber verebilirim."

At, mizahla hiçbir ilgisi olmayan kısa ve sert bir kahkaha attı.

"Onu görmek için üç buçuk saat at sürdüm," diye cevap verdi. "Geleceğimi biliyordu."

Zayıfça gülümsedim.

"Um, biliyorsun o harika bir adam, ama çok sigara içiyor ve biraz unutkan olabiliyor..."

At gözlerini kıstı.

"Bekleyeceğim."

Bununla nasıl başa çıkacağımı bilemediğim için dondurmayı kaldırmaya karar verdim. Sonra midem sesli bir şekilde guruldadı. Sandviç yemeyi planlamıştım ama ona bir şeyler ikram etmemek garip hissettirdi.

"Omlet ister misin?" Herkesin akşam yemeği için kahvaltıyı sevdiğini düşünerek sordum.

"Kulağa hoş geliyor," diye yanıtladı. "Bira?"

"Evet," dedim buzdolabını açarken. Zaten eve zorla girdiği düşünülürse, kendine yardım etmemiş olmasına şaşırmıştım. Ona bir şişe uzattım ve omlete başladım. Geçen hafta tarçınlı çörek yapıp yarısını dondurmuştum, onları da çıkardım, bir de dondurulmuş portakal suyu konsantresi.

Başımı kaldırıp şişesinden uzun bir nefes alışını izledim, gözleri beni takip ediyordu, yutkunurken boğaz kasları çalışıyordu. Boğazının dibindeki o küçük çukurdan çene çizgisine kadar yalayabilirdim...

Belki meyve suyu değildir, diye karar verdim. Şimdi bir biraya ihtiyacım vardı.

At hiçbir şey söylemeden yemek yaparken beni izledi, bu beni hem ürküttü hem de tahrik etti.

"Jeff'le ne tür bir iş yapıyorsunuz?" Ben sordum.

"Bu kulüp işi," diye cevap verdi. "Böyle sorular sormayın, başınızı belaya sokarsınız."

Not edildi. Sohbet için çok fazla.

Omlet pişmişti ve ekmekleri mikrodalgada ısıtmıştım, bu yüzden ikimiz için de yemek hazırladım, filmimi özlemle düşündüm. Çok sık film izleme fırsatım olmuyordu ve At'ı da davet etmiş değildim. Ama onun Johnny Depp'i benim kadar sevmediğini hissediyordum. Bu konuyu açmalı mıydım? Benim yerime o karar verdi, kanepeye oturdu ve kumandayı eline aldı.

"Geliyor musun?"

"Evet," diye cevap verdim, onu oturma odasına kadar takip ettim. Koltuğa oturmayı planlıyordum ama o meydan okuyan bir havayla yanındaki kanepeye vurdu.

Bir meydan okumaya asla karşı koyamazdım.

Kanallar arasında gezinirken, büyük kafesin olduğu bir başka kavgada durdu. İçimi çektim ve dondurmamı onunla paylaşmamaya karar verdim.

"MMA'yı sevmiyor musun?" diye sordu tarçınlı ekmeğinden bir ısırık alırken. "Pek sayılmaz," diye yanıtladım, arkamı minderlere yaslayarak.

Başını salladı.

"Pek çok piliç yapmaz," diye cevap verdi. "Ama birçoğu yapar. Bütün o terli vücutlar, bilirsin işte."

Bana baktı, gözlerinde en ufak bir mizah izi vardı ve benimle dalga geçip geçmediğini anlayamadım. Odama gidip orada yemeye karar verdim ama elini uzatıp kolumu tuttu ve beni durdurdu.

"Sorun nedir?"

"Yorgunum," dedim. "Jeff'le bir işin olduğunu biliyorum ve seni ektiği için gerçekten üzgünüm ama buna ayıracak enerjim yok."

"Bu mu?"

Elimi salladım, onu, televizyonu ve diğer şeyleri de içine alacak şekilde.

"Bu," dedim. "Benimle dalga mı geçiyorsun yoksa geçmiyor musun anlamıyorum ve bu kafa karıştırıcı. Kumandayı da sen aldın."

Omuz silkti.

"Yani ne izleyeceğimizi sen seçiyorsun," dedi hafifçe. "O kadar da önemli değil, Marie."

Tıklayıcıyı uzattı ve bana gözlerine kadar ulaşan bir gülümseme verdi. Onu inceledim - bu At'ın yeni bir yönüydü ve hoşuma gitti. Hâlâ büyük, sert bir kötü adamdı (ya da en azından iyi bir adam değildi, bundan oldukça emindim) ama dürüst olmak gerekirse rahatlamış ve oynadığı küçük akıl oyunundan beni çıkarmaya hazır görünüyordu.

"Aslında Redbox'tan bir film aldım," dedim bir süre duraksadıktan sonra. "Johnny Depp'in yeni filmi."

Sırıttı ama cömertçe ekrana doğru bir işaret yaptı. "Aç bakalım."

Beklenmedik bir şekilde, filmi onunla birlikte izlemek eğlenceliydi. Bir dövüş sahnesi sırasında bana gerçek hayatta neden işe yaramayacağını anlattı (göğüs göğüse dövüş hakkında bu kadar çok şey bilmesi biraz korkutucuydu), ama seks sahneleri sırasında benimle dalga falan geçmedi. Bittiğinde PPV'den bir tane daha sipariş ettik. Bu sefer seçmesine izin verdim ve hakkını yemeyelim, pornoyu incelemeye bile ara vermeden ikimize de iyi görünen romantizm dokunuşlu bir gerilim filmi seçti. Yarısına geldiğimizde biraz üşümeye başladım.

kalktım ve bir battaniye aldım. Dondurmamı da paylaşabileceğimi düşündüm ve ikimiz için de kaseler doldurdum. Bitirdiğinde kaseleri aldı, masanın üzerine koydu ve beni kucağına çekti, sonra ben ve battaniyem üzerindeyken kanepeye uzanana kadar bir şekilde yuvarlandı.

İtiraz etmedim. İyi hissettiriyordu ve bir eli sırtımı yavaşça aşağı yukarı ovalarken, bir şey hissettirmiyordu, bu da kendimi güvende hissetmemi sağlıyordu. Aslında kalkmak istemiyordum, hatta bana sarılmasından ne kadar keyif aldığımı bile fark etmek istemiyordum.

Bir erkeğin kollarının beni sarması iyi hissettirdi. Hatta o kadar iyi geldi ki uyuyakaldım.

Odamda uyandım, kafam karışmıştı. Yatakta Gary ile birlikteydim. Gary neden buradaydı? Sonra beni kucaklayan bedenin Gary'ye ait olamayacak kadar büyük olduğunu ve karnımı saran kolun müstakbel eski sevgilimin tüm vücudundan daha fazla kasa sahip olduğunu fark ettim. Ayrıca bileğinin etrafında siyah bir kabile dövmesi vardı.

Bu beni hemen uyandırdı.

At benimle birlikte yatağa uzandı. Üzerimde pantolon yoktu, sadece tişörtüm ve külotum vardı. Sütyenim yoktu. Bacağımı onunkine sürttüğümde onun da pantolonu olmadığını fark ettim ve devasa, ereksiyon halindeki penisinin kıçımı dürttüğünü hissettim.

"At" gerçekten.

Sadece sabah odunu, dedim kendime. *Muhtemelen uyanık bile değildir.*

"Günaydın, tatlı popo," diye kulağıma fısıldadı, nefesinin sıcaklığı kanı doğrudan yaramaz bitlerime gönderdi. Yine de sözleri beni rahatsız etti. Daha güvenli bir duygu olan kızgınlığı tercih ederek ondan uzaklaşmaya çalıştım. Bu girişimimi fark etmedi bile, bu da beni daha da rahatsız etti.

"Bana öyle deme," diye mırıldandım somurtarak. "Kim bir kadına böyle der ki?" Güldü, sesi kulağımda alçak ve sıcaktı.

"Gerçekten bilmek istemiyorsun," diye cevap verdi, ensemi öptü ve bir eliyle karnıma bastırmak için aşağı uzandı. Külotum nemlendi ve aklımı kaçırıp kaçırmadığımı merak ederek onun büyük aletine karşı kıpırdandım.

Beden ve beyin kontrol için savaşıyor, kazanan hepsini alıyor.

"Bekle," dedim, beynim o an için öne çıkmıştı. "Bilmek istemiyorum da ne demek? Bilmek istiyorum."

"Bilmek istemezsin," diye tekrarladı. "Önemli değil."

"Madem önemli değil, neden bana söylemiyorsun?"

Cevap olarak elini aşağı kaydırdı, gömleğimin eteklerini yakaladı ve yukarı çekti, sert, nasırlı parmaklarının uçlarını karnımda gezdirdi. Oh çok güzel... Beynim tatlı popo meselesini başka bir zaman konuşabileceğimize karar verdi. Kıçımı kıvırdım ve o da kalçalarını esneterek şimdi epik olan ereksiyonunu kıçımın çatlağına sürttü. Eli kuzeye doğru hareket etti, göğsümü avuçladı, boynumun arkasını öperken meme ucunu kopardı.

"Oh kahretsin..." Mırıldandım. "Bu harika bir his, At."

"Daha yeni başlıyorum bebeğim," diye mırıldandı. Kulak mememi ağzına aldı ve ben inledim. Beynim tamamen kapanmış, kontrolü onu içimde isteyen bedenime bırakmıştı.

Derhal.

Döndüm ve sırtım yatakta düz duracak şekilde aşağı kaydım, elimi boynuna doladım ve ağzını kendime doğru çektim. Şimdiye kadar nazik davranmıştı, bu yüzden daha sonra ne olacağını tam olarak beklemiyordum.

Ağzımı sert ve hızlı bir şekilde aldı, üstüme yuvarlandı ve bacaklarımın arasına sıkıştı. Onun için açıldım ve dilini zorla içeri soktu, kalçaları benimkine sürtünmeye başladığında içeri ve dışarı daldırdı. Aleti neredeyse acımasızca klitorisime çarparken bizi sadece iki kat ince kumaş ayırıyordu. Titredim, şehvet ve arzu içimde patladı, kalçalarımı kaldırıp onunla birlikte hareket edip edemeyeceğimi görmeye çalıştım. Bu sırada yanlışlıkla göğsüne bastırdım, o da bunu onu itmeye çalıştığım şeklinde yorumladı.

At ağzımdan çekildi ve hırladı, gözleri arzudan kararmıştı ve o kadar güçlü bir ihtiyaç vardı ki donup kaldım. Kızışmış bir hayvan gibi görünüyordu, sert aleti kendi tarzında etkilemeye kararlı görünüyordu.

"Burada yetkili benim, bunu unutmayın," dedi.

Başımı salladım, büyülenmiş gibiydim. Gömleğimi başımın üzerinden yırtıp kollarımı da içine alacak kadar yükseldiğinde şikâyet etmedim. Tişörtü tamamen çıkarmak yerine bileklerime doladı, aşağı doğru kayarken güçlü bir eliyle başımın üzerinde tuttu, ağzıyla meme ucumu tutup derinlemesine emdi. İçimde bir his patladı ve inledim. Yüksek sesle. Bacaklarımın arasındaki ağrıyan boşluk büyüdü ve onun vücuduma girdiğini, zevkini alırken beni genişçe açtığını hayal ettim.

At boştaki eliyle belini yokladı ve boxer'ını aşağı kaydırdı. Sonra kalçalarını tekrar benimkilerin arasına soktu. Oh kahretsin, bu çok iyi hissettirdi. Şimdi sikinin başı klitorisim boyunca okşamak yerine külotumun içinden yarığıma doğru bastırıyordu. Bu, ince kumaşın dayanılmaz baskıya karşı gerilmesiyle yepyeni bir his yarattı, aslında kumaş durmadan önce horozunun ucuyla vücuduma itti.

Ona karşı direndim, daha fazlası için çaresizdim.

Başını göğsümden kaldırdı ve ellerimi hâlâ tutsak tutarak üzerime doğru eğildi. Kıvrıldım, ağrıyordu ve hamdı.

"Sik beni, sen çok ateşli bir kız parçasısın," diye mırıldandı. Gözlerimi kapadım, kalçalarımla onu yakalamaya çalıştım, beni alması için inledim.

"Ellerini başının üzerinde tut yoksa bedelini ödersin," diye emretti, yoğun, yeşil bakışlarıyla beni kıstırarak.

"Tamam," dedim, istediği her şeyi yapmaya fazlasıyla istekliydim. Uzun zamandır kendimi bu kadar tahrik olmuş hissetmemiştim, beş dakikadan kısa bir süre içinde Büyük O'ya tükürük mesafesinde geziniyordum.

Gary ile hiç böyle olmamıştı.

At ellerimi bıraktı, aşağı kaydı, ben dönerken burnunu karnıma sürttü, sonra elleri külotumun yanlarını yakaladı ve aşağı çekti. Bir ayağımı serbest bırakıp bacaklarımı iyice açtım. Hiç tereddüt etmedi, iki parmağını sertçe içime sokarken ağzıyla klitorisime yapıştı. Uyarı yok, hazırlık yok, sadece parmaklarının sert pedleri G noktama saldırıyor.

Lanet olsun. Bu benim özel pembe vibratörümden daha iyiydi, iki başlı ve kıpır kıpır olandan. Vücudum sertleşti ve homurdandım, ayak parmaklarım kıvrıldı. Tam orada, ulaşamayacağım bir yerdeydi.

Ağzını geri çekti ve güldü.

"Böyle olacağını biliyordum," dedi. "İçine girmek için sabırsızlanıyorum, çok darsın, bu yüzden ilk seferinde acıtabilir. Ama seni biraz esneteceğim ve sonra kutsal lanet, iyi olacak. Gelme zamanı."

Ağzı tekrar üzerime geldi, derinlemesine emdi. Parmakları girip çıkmaya başladı ve ben sertleşirken kaslarım titreyerek homurdandım. Çok yaklaşmıştım. Tekrar durakladı ama ne yaptığını görmek için gözlerimi açmadım. Belki de yapmalıydım, bu bana biraz uyarı verebilirdi. Parmaklarıyla beni tekrar sikmeye başladığında, diğer parmağıyla kıçımı buldu.

Elini. Arka girişime bir parmağını sokarken çığlık attım, sırtım yataktan kalkarken ağzının içinde patladım.

Kendime gelmem birkaç dakikamı aldı.

Gözlerimi açtığımda onu yanımda, bir dirseğinin üzerinde, beni memnuniyetle değil, düşünceli, kararlı bir ihtiyaçla incelerken buldum. Ona göz kırptım, sersemlemiştim.

"Şimdi seni becereceğim."

"Elbette," diye fısıldadım, sersemlemiş bir halde. "Çok fazla katılabileceğimden emin değilim, sanırım bir devreyi falan patlattın."

Gülümsedi, yüzünde acımasız bir memnuniyet ifadesi vardı. Sonra dikkatlice üzerime yerleşti, geniş aletinin başını yarığımın dudaklarına dayamak için aramıza uzandı. Kendime geldim.

"Prezervatif!" Nefes nefese göğsünü ittim. "Dur! Prezervatife ihtiyacımız

var." "Seni korunmadan istiyorum," diye mırıldandı gözlerini kısarak. "Ben

temizim."

Ürperdim, gözlerimi kapattım.

"Belki sen öylesin ama ben olmayabilirim. Gary beni aldatıyordu."

Bu onun dikkatini çekti ve gözleri yumuşadı. Uzandı ve başparmağını yanağıma, çürüğün olduğu yere dokundurdu.

"O işareti sana o verdi, değil mi?" diye sordu. Başımı salladım. "Kardeşin onun tarih olduğunu söyledi. Bu doğru mu?"

Tekrar başımı salladım, yüzüne değil de başka bir yere bakıyordum, ki o tam üstümdeyken bu hiç de kolay değildi.

"Gary hakkında konuşmak istemiyorum. Prezervatifin var mı?"

"Evet, heybemin içinde," dedi. "İster inanın ister inanmayın, bunu tamamen planlamamıştım."

Güldüm. "Ben de

gülmedim."

"Biliyorum," dedi ve üzerimden yuvarlanıp sırt üstü düştü. Yan döndüm ve ilk kez sikini görmek için aşağı baktım.

"Aman Tanrım..."

Çok büyüktü. Yani, kocaman. Sadece uzun değil, aynı zamanda kalın ve sertti ve neredeyse kızgın görünmesi için parlak kırmızıya boyanmıştı. Yukarı doğru kıvrılıyor, başının çıkıntısının altında daralmadan önce şaftın ortasında genişliyordu.

Kendime engel olamadım. Uzandım ve uzunluğunu izledim, yumuşak teninin bu kadar sert ve zorlu bir şey üzerindeki sıcaklığıyla büyülendim.

"Bana neden At dediklerini sana söylemiştim," dedi. Gözlerimi ayırıp yüzüne baktım, arzusuyla karışık memnuniyeti okudum.

"Bu kadar büyük prezervatif mi yapıyorlar?" Yarı ciddi bir şekilde sordum.

"Şaşıracaksın," diye mırıldandı. "Bunu söylemek inandığım her şeye aykırı ama sikimi bıraksan iyi edersin."

Yataktan yuvarlandı, kot pantolonunu almak için aşağı uzandı ve biraz çaba sarf ederek uzun boyunun üzerine çekti.

"Dışarıya, bisikletime gidiyorum.

Kımıldama." Bu sorun olmazdı.

Kapıyı açtı, sonra kapı aralığında durdu. "Kahretsin,"

dedi, sesi teslim olmuş gibiydi.

"Tatlı popo çığlık atıyor, bunu sevdim," diyen bir erkek sesi duydum oturma odasından, kapımın hemen dışından. *Oh kahretsin.* Çarşafı tuttum, yukarı ve etrafıma doğru salladım. Seyircimiz olduğuna inanamıyordum. Buranın duvarları kâğıt inceliğindeydi, her şeyi duyuyor olmalıydılar.

Döndüm ve yastığıma doğru inledim.

"Küçük ateşli bir orospuya benziyor," dedi başka bir ses. "Bir tura daha hazır mı? Bir parça alacağım."

Aman Tanrım.

At, kapımı arkasından çarparak dışarı çıktı. Bir şeyler hırladığını duydum. Sonra kahkaha, ardından bir gümbürtü ve homurtu. Daha fazla kahkaha. Ön kapı açıldı ve çarparak kapandı. Bir dakika sonra At kapımı açtı ve elinde deri bir çantayla odaya geri geldi. Yatağa oturdu, çantayı karıştırdı ve içinden bir avuç prezervatif çıkarıp bana doğru fırlattı.

"Hayatta olmaz," dedim dişlerimi sıkarak.

At ayağa kalktı ve kot pantolonunu çıkardı, dizlerinin üzerinde yatağa tırmandı ve üzerime çıktı, horoz agresif bir şekilde itti. Gözlerini kıstı ve ben kendimi çılgına dönmüş hissederek başımı hızla salladım.

Aşağı uzandı, kendini yumrukladı ve yarığında bir damlacık pre-come boncuklandı.

"Bunu istediğini biliyorum."

Yaptım ama seyirciyle değil. Başımı tekrar salladım.

"Hayır, ciddiyim," dedim. "Bunu oturma odamda bir grup erkekle yapmayacağım. Buraya ne zaman geldiler? Motor sesi duymadım."

"Bir kafes içinde geldi," diye cevap verdi, kendini sertçe sıkarak elini aşağı yukarı kaydırdı. Hayatımda bundan daha seksi bir şey görmemiştim. Kesik kesik bir nefes aldı ve boynundaki nabzın hızla attığını gördüm. "Fark etmez. Aç şu lanet prezervatifi. Üzerimde kaydığını hissetmek istiyorum."

"Hayır."

At durdu ve karanlık ve ağır bir şey odaya yuvarlandı.

Bi

z. "Hayır mı?"

"Hayır," diye tekrarladım, sesim kısıktı. "Ne dediklerini duydum. Hoşuma gitmedi

ve onlarla seks yapmak istemiyorum."

At yavaşça ve kasıtlı olarak sikini bıraktı ve üzerime doğru eğildi, iyice yaklaşırken ellerini yüzümün iki yanına koydu. Bakışlarımı tuttu, gözleri soğuk ve sertti.

"İstediğim zaman ve istediğim şekilde sevişirim," dedi. Ürperdim. Bu, ilk gün tanıştığım o korkutucu adamdı. Beni ne kadar korkuttuğunu unutmuştum. "Kardeşlerim de öyle. Onlar için endişelenmek benim işim, senin değil. Sen benim için endişelen."

"Hayır," dedim tekrar, korkmuş ama kararlıydım. "Daha önce yaptığımız şey inanılmazdı ve sıranı alamadığın için üzgünüm. Ama bir seyirciyle seks yapmayacağım. Nokta. Çık yatağımdan."

"Bu bir hata," dedi bana.

"Yataktan kalk," diye tekrarladım, kendimi tutarak. Uzandım ve göğsünü ittim. Dokunduğum anda üzerimden fırladı ve duvarı yumruklamak için döndü. Sonra kot pantolonunu kaptı ve komando tarzında öfkeli horozunun üzerine çekti. Ardından çıplak gövdesinin üzerinde kayan kesimi geldi. Heybeyi kaptığı gibi kapıdan çıktı ve arkasından kapıyı öyle bir çarptı ki bir şeylerin çatırdadığını duydum.

Sonra yatakta yalnızdım, sersemlemiştim ve üzerim açılmamış

prezervatiflerle kaplıydı. Bir saat sonra Jeff ihtiyatlı bir şekilde kapımı

çaldı.

"Marie, iyi misin?" diye sordu, sesi biraz titreyerek. "Kapının ortadan ikiye ayrıldığını biliyor muydun?"

"Evet," diye cevap verdim usulca, yatağımın ortasında oturmuş, dizlerimi göğsüme çekmiştim. Çoktan giyinmiş ve Denise'e mesaj atarak kendimi işe gidemeyecek kadar hasta hissettiğimi söylemiştim. Horse'un bisikletinin ayrıldığını duydum, Jeff ve çocukların bir şey hakkında tartıştıklarını duydum. Garaj yolundan bir kamyonun çıktığını duydum. Şimdi öylece oturmuş, olanları anlamaya çalışıyordum.

Gary'den başka kimseyle birlikte olmamıştım.

Horse önce kibarlığı sonra da becerisiyle beni şaşkına çevirmişti. Ama bunu, odaya ciddi bir hasar vermekten bahsetmeden, ödümü koparark takip etmişti. Hangisi gerçek adamdı? Onu bir daha görebilecek miydim?

Onu tekrar görmek *istiyor* muydum? "Marie, içeri girebilir miyim?"

"Hayır," dedim, odanın etrafına bakarak. Horse'un üzerinde Azrail'in sembolü olan siyah tişörtü yerde, boxer'ının yanında buruşmuş bir şekilde duruyordu.

Yatağın başucundaki masanın üzerinde düzgün bir prezervatif yığını duruyordu. Jeff'in bunların hiçbirini görmesine gerek yoktu.

Uzun bir aradan sonra ona "Ben bir süreliğine uyumaya gidiyorum," dedim. "Bu konuyu kapatalım."

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

17 Eylül-Günümüz

At'a bakakaldım.

"Sırf benimle yatabilmek için kardeşimi öldürmekle mi tehdit ediyorsun?"

Mohawk adam kayıtsızca At'a doğru yürüdü ve bir kolunu omuzlarına doladı.

"Sevimli ama pek zeki değil kardeşim," dedi sırıtarak bana doğru bakarak. "Neden onu gezdirmeme izin vermiyorsun, senin için eğiteyim?"

Kalçalarını müstehcen bir şekilde döndürdü ve diğer çocuklar kıs kıs güldü. At hızla döndü ve adamın karnına bir yumruk indirdi. Mohawk adam iki büklüm oldu ama At kolumdan tutup beni kapıdan dışarı çıkarırken ayakta kalmayı başardı. Beni karavandan meyve bahçesine doğru epeyce uzaklaştırdı, sonra yüzüme doğru eğilip omuzlarımdan tutarak ağaçlardan birine doğru itti.

"Seninle *yatmak* istemiyorum," dedi, her kelimeyi yavaşça ve dikkatlice söyleyerek, vurgulamak için beni biraz salladı. "Seni *becermek* istiyorum. Uyumak, sarılmak, diğer tüm saçmalıklar kız arkadaşlar ve yaşlı kadınlar içindir. Sen bunların hiçbiriyle ilgilenmediğini açıkça belirttin, o yüzden şunu açıklığa kavuşturalım. Kardeşini kulüpten çaldığı için tehdit ediyorum, ki bunun seninle hiçbir ilgisi yok. Kulüpten çalarsan, bedelini kanla ödersin. Sen onun kanısın. Biz seni alırız, o öder. Seni becermek sadece bir bonus."

"Yani beni insanların kulüpten çalmaması gerektiğini göstermek için mi götürüyorsunuz?"

Ellerini havaya kaldırarak, "Bu lanet olası bir mucize, o anlıyor," diye mırıldandı kimseye. "Kardeşin şanslı, çünkü onu öldürmek istediğimden daha çok sikimi sana sokmak istiyorum. Aksi takdirde bu zahmete değmezdi. Eğer Jeff-deliği kendini toparlar ve kulübe borcunu öderse, seninle işim bittikten *sonra* gitmene izin verebilirim. Eğer yapmazsa, o zaman seni kullanacak başka bir şey bulurum. Anladın mı?"

Tekrar başımı salladım.

"Oyun yok, saçmalık yok," dedi. Sonra geri çekildi, elini kabaca saçlarında gezdirerek benden uzaklaştı. Onu takip etmeye başladım ama bana doğru döndü. "Bunu sen yapıyorsun, bu senin seçimin. Sana tecavüz etmiyorum. Kardeşinin hatasını kendi sırtından ödemeye karar veriyorsun. Anladın mı beni?"

Kardeşimin kafasına doğrultulan silah düşünüldüğünde pek de bir seçenek yoktu. Yine de bunu yüksek sesle söylemedim. Eğer Azrailler bize bir çıkış yolu vermeye niyetliyse, bunu kabul eder ve ne isterse onu söylerdim.

"Ben ciddiyim," dedi At, bana ters ters bakarak. "İstediğin zaman iptal edebilirsin. Seni kilitleyip her dakika izleyecek değilim. Bu anlaşmayı yaptın, onu korumak sana bağlı. Ve bu lanet anlaşmayı yapmak zorunda değilsin. Kardeşin aptalın teki ve neye bulaştığını biliyordu. Bu senin pisliğin değil ve onu kurtarmak da senin işin değil."

"Beni vazgeçirmeye mi çalışıyorsun?" diye sordum. "Ama yapamazsın. Söylediklerimde ciddiydim. Jeff için her şeyi yaparım. Her şeyi."

Dönerken çenesi sıkıştı, hırladı ve ağaçlardan birine öyle bir tekme attı ki ayak parmağını kırmaması bir mucizeydi. Sonra beni karavana geri götürdü.

İçeri girdiğimizde diğer adamların etrafta oturmuş bira içip konuştuklarını gördük. Jeff odanın ortasında yan yatmış, sessizce ağlıyordu, görebildiğim kadarıyla yüzünü kaplayan morluklar her geçen dakika daha da çirkinleşiyordu. At hepsini görmezden gelerek beni yatak odama itti ve arkamızdan kırdığı kapıyı kapattı. Dolabımın kapağını yırtarak açtı, bir sırt çantası buldu ve bana doğru itti.

"Otuz dakikan var," dedi. "Sonra bisikletime bineceksin ve eve döneceğiz. Saklamak istediğin her şeyi al."

"Tamam," diye cevap verdim, beni rahat bırakmasını umarak. Onun yerine hâlâ çatlak olan kapıma yaslandı ve dolabımı karıştırmamı izledi. Kıyafetleri az almaya karar verdim. Her zaman giyecek daha fazla şey bulabilirdim ama resimlerimi ve Gary'nin evinden yanıma almayı başardığım birkaç hatırayı istiyordum. Ne kadar az şeyim olduğunu fark etmek iç karartıcıydı.

Kağıtlarla dolu ayakkabı kutumu çıkarıp yatağın üzerine attım. Kutu devrildi ve içinden fotoğraflar döküldü. Görmezden geldim ve tekrar dolabı karıştırmak için geri döndüm. Annemin orada bir yerde oldukça güzel bir çift deri botu vardı ve hiçbir zaman bir bot insanı olmamış olsam da, bacaklarımı koruyacak bir şey giymek bisiklet üzerinde önemli olabilir gibi görünüyordu.

At yatağın üzerine oturmuş, fotoğrafları karıştırıyordu. Onu görmezden geldim, kargo kaprilerimi çekiştirerek aşağı indirdim ve tangamı gösterdim. Neden bugün onu giymeye karar vermiştim ki?

"Bu boku onun için mi giyiyorsun?" At sordu, sesi buz gibiydi. Dönüp baktığımda elinde kurumuş kana bulanmış bir düğün fotoğrafı tuttuğunu gördüm. Ben ve Gary. Çok gençtik.

"Ne giyeyim?" Ben sordum.

"O popo ipi," diye tersledi. "Kreşte çalışırken neden tanga giyiyorsun? Onunla yine mi görüşüyorsun?"

"Hayır!" Dehşete kapılmış bir şekilde patladım. "Beni eşek sudan gelinceye kadar dövdüğünden beri onu görmedim, bunu bilmen gerekir. Beni aramadı, hiçbir şey yapmadı. Evrakları hazırladığımda, Denise'in kocası benim için onlara hizmet edeceğini söyledi."

"Bunu saklıyor musun?"

"Evet," dedim resmi inceleyerek. O zamanlar o kadar çok umudum ve hayalim vardı ki, bir adamın onları yok etmesine izin vermiştim. "Unutmak istemiyorum. En azından şimdilik."

At tek kelime etmeden resmi bıraktı ve ben de toparlanmaya devam ettim, arada bir telefonuma bakıp saati kontrol ediyordum. Sonunda yatağımın üzerinde büyüyen yığını inceledim, tüm hayatımın bu kadar küçük bir yer kaplamasına üzüldüm. Almam gereken sadece sütyen ve külot kalmıştı ki o beni izlerken bunları karıştırmak istemiyordum.

Yine de başka seçeneğim yoktu.

Ayağa kalktım ve iç çamaşırı çekmecemi açtım. Fazla bir şey yoktu, ama eğer At'ın... um... her neyse... olacaksam, birkaç güzel külot işe yarayabilirdi. Arkamdan geldi, aşağı uzandı ve kalçalarımı büyük elleriyle kavradı, üzerime eğilirken beni vücuduna doğru çekti. Derin bir nefes aldı.

"Saçlarının kokusuna bayılıyorum," dedi sert aleti popoma bastırırken huysuzca. Picnic ve diğerlerinin oturma odasında konuştuklarını duydum. Jeff dışarıdaydı, onu öldürüp öldürmeyeceklerini görmek için bekliyordu.

"On dakikam kaldı," diye mırıldandım, sesim gergindi. "Lütfen."

At kalçamı bıraktı, saçlarımı kabaca kavradı ve başımı yana çevirdi. Dudakları dudaklarımı kapladı, beni sertçe içine aldı, dili içeri ve dışarı sokuldu. İnledim ve ona doğru yığıldım. Diğer eli önüme uzandı, kaprimin düğmelerini kopardı ve bir takırtı duydum

Zemine karşı. Parmakları külotumun içine daldı, içime batmadan önce klitorisim boyunca kabaca kaydı. Beni bu kadar t a h r i k ettiği için kendimden nefret ederek inledim.

Ağzını benimkinden çekti ve bakışlarıyla beni kıstırdı. Nefes alamıyordum, gözleri çok yoğundu; arzu, şehvet ve öfkeyle doluydu, hepsi de bana yönelmişti.

"Bu am," dedi beni parmaklayarak. Yanıt olarak inledim, beni bu kadar kolay ıslatmasından utandım. "Bu am benim. *Sen de benimsin*. Seni istediğim zaman ve istediğim yerde beceririm, sen de ya kabul edersin ya da defolup gidersin. Anlaştık mı?"

Başımı salladım, titriyordum. Ondan nefret etmek istiyordum ama bedenim buna karşı çıkıyordu. Elini saçlarımdan çekmedi, beni tekrar tekrar okşarken sıkıca tuttu. Bacaklarım zayıfladı ve rahatlamak için çaresizce inledim. İşte o zaman ağzımı tekrar aldı.

Şimdi de dili parmaklarıyla aynı anda ilerliyordu. Bacaklarımın arasındaki et gerildi, kaslar vücudumun her yerinde esnedi. At daha sert okşadı ve ben sınırda titredim. Ağzını benimkinden çekti, dudaklarını boynuma indirdi, kalçalarımı ona doğru iterken yaladı ve emdi, boşalmak için çaresizdim. Sonra boynumu ısırdı ve ben inledim.

Diğer odadan duyulacak kadar yüksek sesle, eminim.

At elini pantolonumdan çekti ve geri çekildi. Şaşkınlık içinde donup kaldım, nefesim odanın içinde yankılanıyordu. Titreyerek ona döndüğümde bana gözlerine ulaşmayan bir gülümseme verdi. Sonra yavaşça ve kasıtlı olarak parmaklarını kaldırdı, sularımı yaladı.

"Tadının ne kadar güzel olduğu umurumda değil, kararları sen vermiyorsun," diye fısıldadı. "Anlaştık mı?"

"Senin kuralların," diye fısıldadım. "Ya da giderim. Peki gidersem ne olur?"

"Sana mı?" dedi. "Hiçbir şey. Kendi özgür iradenle benimlesin. Ama Kulübe kanla ödeme yapılmalı Marie, bunu ben bile kontrol edemem. Yapma. unut."

Çabucak başımı salladım.

Beni nazikçe yana itti ve iç çamaşırı çekmecemi açıp karıştırmaya başladı. Birkaç tanga ve bir oyuncak çıkarıp yere fırlattı.

"Bunlara ihtiyacın olmayacak," dedi. Çekmeceye geri döndüğünde, orada başka neler bulabileceğini düşünmemeye çalışarak başımı salladım. Aniden durduğunda irkildim, dünyanın en boktan şansına sahip olduğumu düşündüm çünkü bu hiç hoş olmayacaktı.

Yatağımda geçirdiği o felaket geceden sonra yerde buruşturarak bıraktığı siyah Reapers tişörtünü çıkardı ve gözlerinde bir soruyla bana bakarken tişörtü kaldırdı. Başımı salladım, şiddetle kızararak onu almak için uzandım.

At onu bana vermedi. Onun yerine paketi açtı, biri klitorisim diğeri de G noktam için olan çift başlıklı parlak pembe jöle vibratörü bulduğunda gözleri büyüdü. İkimiz de sessizce durup ona baktık. Sonra tekrar yuvarladı ve bana uzattı, gözleri memnuniyetle doluydu.

"Tişörtü ve oyuncağı paketle," dedi, sırt çantamın dibine sıkıştırmamı izlerken. Hayatımda hiç bu kadar utandığımı hatırlamıyorum. Geri kalan eşyalarımı çantama doldurup fermuarını çekerken ve omzuma atarken gözleriyle karşılaşmadım.

"Bu kadar mı?" diye sordu. "Oturma odasından ya da mutfaktan başka bir şey ister misin? Geri gelmeye çalışırsan burada olmaz."

Başımı salladım, hâlâ konuşamıyordum. *Aptal, aptal, aptal...*

Yakınıma eğildi ve kulağıma fısıldadı.

"Bir dahaki sefere güzel pembe oyuncağınla oynamak istediğinde, bunu ben izlerken yapacaksın. Eğer uslu bir kız olursan, tişörtü giymene izin veririm. Anladın mı?"

Başımı salladım. Oturma odasından çıktık, Jeff ve Reaper'ların yanından geçip ön kapıdan çıktık.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

13 Ağustos-Altı hafta önce

Sevişmemize verdiğim ani sondan sonra At'ı tekrar görmeyi beklemiyordum. Piknik, Max ve Bam Bam adında başka bir adam birkaç kez ziyarete gelmişlerdi. Jeff onları görmekten mutlu görünüyordu ve hepsi de pişirdiğim yemekleri seviyordu. Ama onlar gittikten sonra Jeff hep çok sessiz ve alıngan oluyordu. Ayrıca kumarhaneye daha sık gitmeye başlamıştı, bu da beni endişelendiriyordu.

Eve asla kazanmış bir adam gibi davranarak gelmezdi.

Ama bir şeylerin ters gittiğini hissetsem de ziyaretlerinden keyif almaya başlamıştım. At'ın geri dönmesini isteyip istemediğimden emin değildim. Garaj yolunda her motor gördüğümde, onu göreceğimden korkuyor ve görmediğimde hayal kırıklığına uğruyordum. Her zaman onu hayal ediyordum ve birden fazla kez vibratörümle birlikte inanılmaz sabahımızı yeniden yaşadım.

Görünüşe göre beni unutmuştu. Diğer çocuklara onun hakkında bir şey sormayacaktım. Acımaya dayanamıyordum ve onlardan umabileceğim en iyi şey de buydu. Bu süre zarfında Jeff gittikçe daha kopuk görünüyordu, sürekli sigara içiyor ve benimle neredeyse hiç konuşmuyor ya da yemek yemiyordu. Elbette onun için endişeleniyordum ve bugün özellikle sinirliydim çünkü bana ayık kalacağına dair söz vermişti.

Bugün eski evimden eşyalarımı almaya gitmeyi planlıyordum. Dün izin günümdü.

Gary'den nasıl boşanacağımı bulmak için Kennewick'e gittim. Bir avukat tutacak param yoktu.

ama ondan bir şey istemiyordum, bu yüzden hızlı ve kolay olacağını düşündüm. Şansım yaver giderse, onu görmeme bile gerek kalmayacaktı. İmzalaması için kağıtları gönderebilirdim.

Ancak benimle görüşen süper tatlı kadın Ginger bazı acı gerçekleri paylaştı. Örneğin, ayrılırken çantamı ve giysilerimle dolu bir çantayı almıştım. Ama sosyal güvenlik kartımı, doğum belgemi, arabamın ruhsatını, fotoğraflarımı, hatıralarımı ya da herhangi bir şeyi almamıştım. Bunların hiçbiri umurumda olmayabilirdi ama o haklıydı.

Şimdi bir şeyler, ileride ihtiyacım olabilir. Gary'ye kesinlikle güvenmemeliyim.

İyi bir noktaya değindi.

Ayrıca ona karşı bir yasaklama emri çıkartmamı istedi ama Gary'yi tanıyordum. Uzaklaştırma emri onu çok kızdırırdı. Şu anda benimle uğraşmıyordu. Onu bu şekilde kışkırtırsam beni bulup tekrar incitebilirdi, bu yüzden gitmiş olacağını bildiğim bir zamanda eve gidip eşyalarımı almak için bir plan yaptım.

Her pazartesi arkadaşlarıyla poker oynardı. Annesi öldüğünde bile gelmemişti. Pazartesi günü gidersem, sadece yeni fahişesi değil, aynı zamanda iki yıldır benimle birlikte markette çalışan Misty'ye rastlamadığım sürece güvende olurdum. Son kontrol ettiğimde, pazartesi geceleri düzenli vardiyası vardı. Ona rastlasam bile, yolumdan çekileceğini düşündüm - onun için bir tehdit değildim ve ondan korkmuyordum. Benden uzun olabilirdi ama manikürünü kedi dövüşüne girmeyecek kadar ciddiye alan, korkutucu derecede sıska bir şeydi. Aslında Gary'den kurtuldukça ona daha çok acımaya başladım. Ben çoktan ilmikten kurtulmuştum, ya o?

Onu benden alıp kendi boynuna takacak ve sıkacak kadar aptaldı.

Yine de, her ihtimale karşı, Jeff'in benimle birlikte iki saatlik yolu kat ederek son üç yıldır Gary ile birlikte yaşadığım Ellensburg'a gelmesini istedim. Gerçek bir tehlike altında değildim ama hâlâ bana vurduğuna dair kâbuslar görüyordum. Ben de utanmış ve mahcup hissetmiştim. Safeway'de haber bile vermemiştim. Jeff'i görmesem bile, ya eski patronumla karşılaşırsam?

Kimseyle yüzleşmek istemedim.

İşten sonra karavana geldiğimde Jeff'i kanepede sızmış, piposu yerde, yanında boş bir poşet ve dört bira şişesi ile buldum. Onu uyandırmaya çalıştım ama tamamen kendinden geçmişti. Onu yanımda götürmeyi başarsam bile bana yardımcı olamazdı.

Ben de tek başıma gitmeye karar verdim.

Ve evet, şimdi bunun ne kadar aptalca olduğunun farkındayım. Güven bana.

Eski evime yanaşmak gerçeküstü bir şeydi.

Her şey aynı görünüyordu, ama bir şekilde daha küçük ve daha kirliydi. Aynı köhne çimenler, aynı solmuş ve soyulmuş boyalar, garaj yolunda blokların üzerinde duran aynı hırpalanmış Mustang. Sonuç olarak, ayrılma kararım konusunda kendimi oldukça iyi hissetmemi sağladı.

Karavanımız berbat olabilirdi ama en azından bir meyve bahçesinin ortasındaydı. Babam buranın sahibi John Benson için çalışıyordu ve tazminatının bir parçası da eski karavanı kullanmaktı. O ayrıldığında John bize acımış ve çok düşük bir kira karşılığında kalmamıza izin vermişti, zaten başka bir şey için de ihtiyacı yoktu. Sanırım bir noktada annemle aralarında bir şeyler olmuştu ama detayları bilmiyordum ve bilmek de istemiyordum. Kendi onarımlarımızı yaptık, dikkat çekmedik ve işler yolunda gitti.

Arabamı sokağa park ettim, Misty'nin arabasının orada olmadığını ve herhangi bir ışık göremediğimi memnuniyetle fark ettim. Komşulardan hiçbiri dışarıda değildi, bu yüzden kimseyle garip bir şekilde havadan sudan konuşmak zorunda kalmadım. Zaten öyle bir mahalle de değildi, hani insanların birbirini kolladığı ya da mahalle bekçilerinin olduğu türden.

Kapı açılmayınca bir an endişelendim. Belki kilitleri değiştirmiştir diye düşündüm, ama sonra gevşedi. İçeride her şey aynı görünüyordu ama daha dağınıktı. Görünüşe göre Misty ev temizliğini pek beceremiyordu. Bunun Gary'yi çıldırtması gerektiğini düşünerek kıkırdadım.

Jackass.

Belgelerimi kolayca buldum, arabanın ruhsatı hariç her şeyi. Yedek yatak odamızdaki dolapta hatıra eşyaları ve fotoğraflardan oluşan bir ayakkabı kutusu saklıyordum. Rahatsız edilmemişti, bu yüzden onu arabaya taşıdım ve bagaj kapağına koydum, sonra günaha teslim oldum ve içeri geri döndüm. Hazır oradayken kıyafetlerimden herhangi birinin etrafta olup olmadığına ya da Misty'nin onları dışarı atıp atmadığına da bakabilirim diye düşündüm.

Şaşırtıcı bir şekilde, yapmamıştı. Onları arka verandada düzgünce paketlenmiş ve etiketlenmiş olarak buldum. Kullanışlı. Hepsini arabaya koymak dört sefer sürdü ve sonra son bir kez daha içeri girdim. Ne aradığımdan emin değildim... Belki bir tür kapanış? Düğün fotoğrafımız hâlâ duvarda asılı duruyordu, mezuniyet balomuzdan bir fotoğrafın hemen yanında. Onlarda kendimi inceledim, zamanda geriye gidebilmeyi ve kendime dostça bir tavsiye verebilmeyi diledim*, kaçmak ve asla, asla geriye bakmamak* gibi bir şey*!*

Açıklayamadığım bir nedenle düğün resmini duvardan çektim, çerçevenin arkasını kopardım ve çıkardım. Hiçbir şey değildi.

özel, sadece beşe yedi enstantane. Düğünde gerçek bir fotoğrafçımız yoktu.

Yine de güzel bir fotoğraftı.

Gary genç ve yakışıklı görünüyordu, ben de taze, güzel ve gelecek için heyecan dolu görünüyordum. Orada ne kadar durduğumu, düşüncelerimde ne kadar kaybolduğumu bilmiyorum ama Gary'nin bira ve sigara kokarak eve girdiğini, anahtarlarını sehpanın üzerine atana kadar fark etmedim.

Döndüm, çenem düştü. Ellerim o kadar titredi ki resmi düşürdüm.

"Merhaba Gary?" Fısıldamayı başardım.

Çenesini düğün resmimize doğru eğerek, "O gün beni mahvettiğin gün," dedi. Yüzü kıpkırmızıydı ve alnındaki damarın atmaya başladığını gördüm. Kızgındı. Gerçekten kızgındı. "Her şey olabilirdim ama senin bir alyansa ihtiyacın vardı ve şimdi bu inek kasabasında hiçbir şeyim olmadan sıkışıp kaldım. Harika bir plan Marie. Umarım kendinle gurur duyuyorsundur."

Paniğe kapılmamaya çalışarak bana doğru yaklaşırken onu dikkatle izledim. Onu en son mutfağımızda bana elinin tersiyle vururken görmüştüm. Hatırladığımda beni vuran, bedenimi felç eden dehşet ve çaresizlik duygusuna hazırlıklı değildim. Kendimi düşünmeye zorladım. Onu geçip ön kapıdan geçebilir miydim? Güldü.

"Beni tekrar sikmeye mi geldin, amcık?"

Kelimeler bulamaç gibiydi. Gary sarhoştu. Cidden sarhoştu. Hatta belki de kendinden geçmişti.

Buradan çıkmam gerekiyordu. Şimdi.

Kaçmak için hamle yaptım ama o bana doğru hamle yaptı ve onu lisedeki oyun kurucumuz yapan aynı güç ve hızla beni yere yapıştırdı. Başım, geçen yıl halıyı kaldırdığımızda keşfetmekten büyük heyecan duyduğum parkeye çarptı ve acı içimde patladı. Gary doğrulup üzerime oturdu ve tişörtümün önünden tutarak beni yukarı çekti.

Sonra bana yumruk atmaya başladı.

Ondan sonraki ayrıntılar bulanık.

Uzun bir süre yerde inleyerek yattım. Misty bir ara kapıdan içeri girdi ve çığlık atmaya başladı. Ayağa kalkmama yardım edip beni mutfağa götürürken Gary kanepede kendinden geçmiş bir halde yatıyordu. O da

Polisleri aramak istedi ama yapmaması için ona yalvardım; onlarla yüzleşmenin utancını, tüm o soruları ve acıyan bakışları kaldıramazdım.

Misty'yi sevmek de istemedim.

Kocamla yattığını öğrendiğimde kendimi yıkılmış ve ihanete uğramış hissetmiştim; kocamın bana vurmasına neden olan kavga da onun yüzünden çıkmıştı. Ama dokunuşu yumuşak ve nazikti, gözlerindeki korku gerçekti. Acil servise gitmeyi reddettiğimde beni Tylenol almaya zorladı. Sonra gidip her şeyini üç bavula doldurdu ve tüm bu süre boyunca büyük, sessiz gözyaşları döktü. Tylenol hemen etkisini gösterdi ve eşyalarını taşımasına yardım edemesem de kapıyı tuttum. Kapıyı arkamızdan kilitledik ve onun arabasını yüklemesini izledim. Sonra koluma girdi ve beni kendi arabama doğru götürdü.

"Polisleri aramama izin vermeyeceğine emin misin?" diye sordu. "Bunun bedelini ödemesi gerekiyor. İçki içtiğini ve biraz çılgın olduğunu biliyordum ama hiç bilmiyordum..."

"Sadece eve gitmek istiyorum," diye fısıldadım. Beni kollarının arasına aldı, nazikçe sarıldı ve ruhumun küçük, kopuk bir parçası kurtarıcımın o kadar nefret ettiğim bir kadın olmasına hayret etti. Hayat garip.

"Sakın buraya geri gelme," diye fısıldadı. "Bunu yapabilen bir adam, bir dahaki sefere seni öldürebilir. Sanırım bir süre kardeşimle kalacağım. O bir polis. Güvende olacağım ama Gary sürekli senden bahsediyor, senden ne kadar nefret ettiğini, sizin evlenmenize ve kendisinin hayatında hiçbir şey yapmamış olmasına ne kadar kızdığını anlatıyor. Lütfen geri gelme."

"Geri dönmeyeceğim," dedim ve bunda ciddiydim.

Karavana yanaştığımda saat sabahın üçünü geçiyordu. Dünyanın en boktan şansına sahip olmalıyım, çünkü dışarıda heybeleri ve yatak çantalarıyla dolu beş bisiklet park etmişti. Arabada oturup onlara baktım, bitkin düşmüştüm. Karavandaki tüm ışıklar açıktı ve doğu köşesinde titrek turuncu bir parıltı gördüm.

Bir şenlik ateşi yakmışlardı. Görünüşe göre Jeff ottan başka bir şey yakacak kadar ayılmıştı. Bunun için enerjim yoktu. Yol boyunca vücudum kaskatı kesilmişti, bu da dışarı çıkmayı zorlaştırıyordu. Kapıya doğru süründüm, umudumu yitirmiştim, belki hepsi dışarıda ateşin yanındaydı, böylece gizlice içeri girip yatağıma yığılabilirdim.

Öyle bir şansımız yok.

Kapıyı açtım ve içeri girdiğimde Horse, Max, Bam Bam ve Jeff'i buldum. Bir dakika boyunca orada durdum, kendimi dik tutmak için çerçeveye tutundum. "Vay anasını," dedi Bam Bam ve ben de bilgece başımı salladım.

Vay anasını.

Jeff kanepede oturmuş, ağzını bir balık gibi açıp kapatıyordu. Onunla ya da herhangi biriyle konuşmaya zahmet etmedim, sadece acı içinde yatak odama doğru yürüdüm. Sonra At yanımdaydı, beni dikkatlice kucağına aldı, çatlak yatak odamın kapısını tekmeleyerek açtı ve beni yatağa yatırdı. Küçük başucu lambasını bir klik sesiyle açtı ve odayı yumuşak bir ışıkla yıkadı.

Yastığa sırtımı yasladım, yumuşak yatağa gömülürken gözlerimden rahatlama yaşları akıyordu.

Eve. Başarmıştım.

"Bunu kim yaptı?" At sordu, sesi hiç duymadığım kadar soğuktu. Yatakta yanıma oturdu, gözleri ölü ve yüzü bomboştu. Ona bakmak istemiyordum, beni böyle görmesi gerçeğiyle baş edemiyordum. Yüzünü görmemek için gözlerimi kapattım.

"Gary," diye mırıldandım. "Kocam. Eşyalarımı almaya gittim. Orada olmaması gerekiyordu."

"Bir doktora ihtiyacınız var," dedi. "Polisleri mi aradın?" Başımı yastığa doğru salladım.

"Hayır ve bu konuda kimseyle konuşmak istemiyorum," diye mırıldandım. "Hiç kimseyle. Acil servise gitmeyeceğim, o bir şey kırmadı. Sadece dayak yedim, ciddi bir şey değil."

At bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. "Sormam lazım bebeğim. Sana tecavüz etti mi?"

Hay sikeyim. Ağzımdan sert, kısa ve neredeyse histerik bir kahkaha çıktı. Bunu düşünmemiştim bile, sanırım çok daha kötüsü de olabilirdi. *Bunun için teşekkürler Gary. Bana tecavüz etmediğin için teşekkürler, dangalak*.

"Hayır."

"Bebeğim. Gözlerimin içine bak ve soruya cevap ver."

Gözlerimi açtığımda onu üzerime eğilmiş, yüzü korkunç bir gerginlik ve düşünmek istemediğim korkunç, yakıcı bir öfkeyle doluyken buldum. I

Bırakın onun için endişelenmeyi, kendi duygularımı yönetecek enerjim bile yoktu.

"Hayır, bana tecavüz etmedi," dedim kısaca, sonra tekrar gözlerimi kapadım ve kendimi acıdan uzaklaşmaya bıraktım. Bir süre sonra ayak seslerinin odaya girdiğini duydum, Piknik'in sesinin alçak gürültüsünü duydum, ama ilk başta kelimeleri çıkaramadım. Yaklaşarak tekrarladı.

"Tanık var mı?" Piknik sordu. Onu görmezden geldim.

"Bebeğim, herhangi bir tanık olup olmadığını bilmemiz gerekiyor," dedi At, sesi ısrarcıydı. "Sana ne yaptığını gören oldu mu? Hiç kimseye anlattın mı?"

"Misty," diye fısıldadım bir süre durakladıktan sonra. "Misty beni buldu. Arabama binmeme yardım etti. Polisleri aramak istedi ama ben izin vermedim."

"Misty kim?" At sordu.

"Gary'nin yeni kız arkadaşı," diye cevap verdim, elimi uzatıp yarılmış dudağımı nazikçe yokladım. Konuşmak bile acı veriyordu. "Aslında ondan hoşlanıyorum. Eşyalarını topladı ve gitti. Benim kadar aptal değil, çabuk kaçtı."

"Gezintiye çıkmak ister misin?" At Piknik'e

sordu. "Kulağa doğru geliyor," diye cevap

verdi.

"Önce onu temizleyeyim, doktora ihtiyacı olmadığından emin olayım." Bu

bende işe yaradı.

Ondan sonra dalıp dalıp gittim. Soğuk su yüzümü sildi. At ağzıma birkaç hap attı ve sonra yutmam için bir bardak su uzattı. Jeff yanıma oturdu ve acı tamamen azalırken elimi tuttu. İyi haplar, diye düşündüm. Kesinlikle Tylenol değil. Motosikletler kükredi ve ben dalıp gittim. Sabah olduğunda Jeff iş yerini aradı, bir kaza geçirdiğimi ve muhtemelen birkaç gün izin almam gerektiğini söyledi. Bana kahvaltı yaptırmaya çalıştı ama yemek düşüncesiyle başa çıkamadım. Yatakta uzanıp kendime acımaya karar verdim. Saat on civarında yine motorların gürültüsünü duydum, ama bu sefer tüm ekip içeri girmedi, sadece Horse geldi. İçeri girdi ve hiçbir şey söylemeden yatağımda yanıma oturdu.

"Oldukça yorgunum," dedim ona bakmayı reddederek. Kendimi çok aptal, çok utanmış hissediyordum. Gary'nin şiddete başvurabileceğini biliyordum. Kadın Merkezi'nde beni tek başıma gitmemem konusunda uyarmışlardı ama kendi evimi ziyaret etmekten korktuğum için kendimi çok aptal hissediyordum. "Bence gitmelisin."

At bir parmağını köprücük kemiğimin üzerinde gezdirdi, vücudumda çirkin morluklar olmayan tek görünür yerlerden biriydi.

"Sana bir daha zarar vermeyecek," dedi.

"Bu senin sorunun değil, At," diye cevap verdim. Onunla konuşmak istemiyordum. Sadece gözlerimi kapatıp uyumak, olanları bir süreliğine unutmak istiyordum.

"Bu artık senin de sorunun değil."

Sesindeki bir şey dikkatimi çekti ve kendimi ona bakmaya zorladım. Gözleri kan çanağına dönmüştü ve tıraşsız çenesindeki kaslar kasılmıştı. Elimi kaldırdı ve çok yumuşak bir şekilde öptü. İşte o zaman parmak eklemlerini gördüm.

Tamamen parçalanmışlardı ve üzerleri kanla kaplanmıştı.

Bakışlarımı takip etti, başını yavaşça salladı ve bana garip, hüzünlü bir gülümseme sundu.

"Cevabını duymak istemiyorsan soruyu sorma," dedi. "Gitmeliyim, uzun bir koşuya çıkıyoruz. California. Soran olursa, bir araba kazası geçirdiğini söyle, tamam mı? Bundan daha fazla ayrıntıya girme, çok fazla bilgi verdiğin ya da bir yalanı karmaşıklaştırdığın anda onu takip etmek zorlaşır."

Başımı salladım, gözlerimi tekrar kapattım.

Parmak eklemlerini nasıl incittiğini sormayı düşünmedim bile.

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

Azrailler bir hafta sonra tekrar geçip eve döndüler. O zamana kadar ayaktaydım ve hareket ediyordum, ancak hala işe geri dönmemiştim. Denise elinde tavuklu şehriye çorbası ve bir sepet taze sebzeyle beni ziyarete geldi ve çocukları kum torbası gibi izleyemeyeceğimi söyledi. Onları korkuturdum. Yine de benim için işime devam edeceğine söz verdi, ki bunu çok takdir ettim ve hatta kaybedilen geliri telafi etmek için tekrar prezentabl olduğumda bana fazla mesai vermeyi teklif etti. Onun nezaketi beni ağlattı.

Şimdi karavanın dışında bir kamp sandalyesinde oturmuş, annemin eski bir romanını okuyor ve garaj yolumuzdan gelen bir bisikletin gürültüsünü dinliyordum.

At.

Diğerleri yanında değildi ve o bana doğru yürürken ne diyeceğimi bilemedim. Kendimi hâlâ aptal ve utangaç hissediyordum. Sadece beni en kötü halimle görmemişti, aynı zamanda hala berbat görünüyordum. Neyse ki hasarla ilgili ilk değerlendirmemde haklıydım; ne kırık ne de kalıcı bir şey vardı.

"Bok gibi görünüyorsun," dedi At yanıma bir sandalye çekerken yardımsever bir şekilde. Sesi neredeyse neşeli geliyordu, bu da beni rahatsız ediyordu. Ona ters ters baktım ve o da sırıttı. "Yine de güzel bir popon var."

Kızgınlıktan sinirlenmeye geçtim.

"Bana öyle deme," diye tersledim. "Bundan hoşlanmıyorum."

"Biliyorum," diye yanıtladı. "Bu yüzden yapıyorum. Kızgınken çok tatlı oluyorsun. Islak bir kedi yavrusu gibi. Beni sertleştiriyor."

Çenem düştü. At sandalyesinde arkasına yaslanmış, parmaklarını siyah, dağınık saçlarında gezdiriyor, o mükemmel ağzıyla bana sırıtıyor, kirli sakalları o kadar uzamıştı ki kısa bir sakala dönüşmüştü. Adam kendinden son derece memnun görünüyordu.

"Eski sevgiliden haber var mı?" diye sordu.

"Beni sertleştiriyor" yorumuna değinmemeye karar vererek başımı salladım.

"Bunu duyduğuma sevindim, seni bir daha rahatsız edeceğini sanmıyorum," diye cevap verdi. "Çocuklar birkaç saat içinde burada olacaklar. Biraz yiyecek alacaklar, eve gitmeden önce bu gece burada kamp kuracağız."

"Kulağa hoş geliyor," dedim. "Jeff biliyor mu?"

Başını salladı.

"Hayır, sadece seni kontrol etmek istedim," dedi. "Buralarda

mı?" Başımı salladım.

"Bazı arkadaşlarıyla kumarhaneye gitti, bu gece Krissy'lerde kalabileceğini söyledi."

At'ın yüzü değişmedi ama ben belirgin bir ürperti hissettim. Peki, yeterince adil. Jeff'in kumarhaneye gitmesi benim de hoşuma gitmiyordu. Onlar için henüz bitirmediği bir işi olmalı. Jeff son birkaç haftadır hızla yokuş aşağı gidiyordu ve ben bunu durdurmak ya da ona yardım etmek için hiçbir şey yapamıyordum.

"Bunun sizi durdurmasına izin vermeyin," diye ekledim çabucak. "Burada kalabilirsiniz, özellikle de kendi yemeğinizi getirecekseniz."

Ben de ciddiydim. O unutulmaz sabah beni çok korkutmuş olsa da, onun yanında kendimi güvende hissediyordum, özellikle de şimdi. Yaralandığımda beni korumuştu. Gary'ye kötü bir şey yaptığını biliyordum. Buna üzülmem gerekirdi, çünkü şiddet hiçbir şeyi çözmez. Ama Gary başına ne geldiyse hak etmişti.

"İçecek bir şey ister misin?" At yanımdaki plastik süt kasasının üzerinde duran boş plastik bardağa bakarak sordu. Yarılmış dudağımı çekiştirirken irkilmemeye çalışarak ona gülümsedim.

"Buzlu çay?"

"Tamamdır," dedi ve fincanımı kapıp içeri taşıdı. Kendisi için ikinci bir bardakla geri geldi. Öğleden sonrasının geri kalanında dostça oturduk ve her türlü konu hakkında konuştuk. Motorcu bir ailede büyüdüğünü ve babasının ilk Reaper'lardan biri olduğunu öğrendim. Kız kardeşi Bam Bam ile evliydi. Onlarla ilk tanıştığımda MC bir haydut çetesi gibi görünmüştü ama Horse'un anlattığı kadarıyla daha çok bir aile gibiydiler. Çok kavga eden ve zaman zaman hapse giren çılgın, gürültülü bir aile ama yine de bir aile.

Bunu anlayabilirdim, ne de olsa annem biraz delinin de ötesindeydi ve biz konuşurken ilçe hapishanesinde oturuyordu. Onu hâlâ çok seviyordum.

Ona yatak odamda bulunan Tri-Cities'teki halk üniversitesinin broşürlerinden bahsettim. Bir mutfak sanatları programları vardı ve Kadın Merkezi'ndeki insanlar beni okula geri dönmem için teşvik etmişlerdi.

"Bu iyi bir fikir," dedi. "Kreşi sevdiğinizi biliyorum ama kendiniz bir merkez açmaya karar vermediğiniz sürece bu uzun vadeli bir şey değil."

Başımı salladım, gülüyordum.

"Hayatta olmaz," dedim. "Çocuklar eğlenceli ama hayatımın geri kalanında bunu yapmayı hayal edemiyorum. Çok fazla çocuk bezi var."

"Yani kendi çocuğunu istemiyor musun? Yeterince bezin mi

vardı?" Omuz silktim.

"Bekâr bir anne olmak istemediğim kesin," diye cevap verdim. "Annem şu anda ölümcül bir silahla saldırı suçundan hapiste, ki bu onun için oldukça aptalcaydı, kabul ediyorum. Ama büyürken bize çok iyi baktı. Sırtını patlatmadan ve içmeye başlamadan önce kıçını yırtarak çalıştı. Kronik ağrı, bilirsiniz. Ama öfke kontrolü programına devam etseydi asla o polisi ezmeye çalışmazdı. İkinci adamın peşinden neden gittiğini hala anlamış değilim, park cezasını yazan o değildi..."

At kahkahayı patlattı ve hemen geri ısırdı.

Gözlerimi kısarak başımı salladım. Gözlerime bakmadı, çayından hızlıca bir yudum aldı. Sonra uzanıp yan tarafını dürttüm ve öksürerek gizlemeye çalıştığı bir kahkaha daha attı. Onu rahat bırakmaya karar verdim.

"Sorun değil," dedim gülümseyerek. "Annem bile sonunda sakinleştiğinde güldü ve neyse ki onlara gerçekten vurmaya hiç yaklaşmadı. En iyi anı değildi, orası kesin. Gerçi önünde dört ay daha var ama o kadar da komik değil."

Birkaç dakika sessiz kaldık. Sonra tekrar konuştu.

"Soruma cevap vermedin."

"Ah, çocuklar," diye bulutlara baktım. İçlerinden biri elinde sigara tutan anneme benziyordu. Gülümsedim. "Aslında sanırım çocukları severim. Ama tek başıma değil ve onlarla evde kalamayacaksam değil. Jeff ve ben çok fazla kendi başımıza kalmak zorunda kaldık ve bunun için annemi suçlamasam da kendi ailem için daha iyi bir şey istiyorum."

Bana dikkatle baktığını görmek için ona doğru baktım. Nedenini söyleyemesem de kızardım.

"Peki ya sen?"

"Çocuk istiyorum," dedi. "Ona en azından birkaç torun vermezsem annem beni öldürür. Yine de hiç yaşlı bir kadınım olmadı, en azından bir bakıcı değil. Biri olmadan diğerine sahip olmak biraz zor."

"Gerçek bu," diye cevap verdim, her geçen dakika daha da rahatsız hissederek. "Bana bir şey söyle. Bu 'yaşlı kadın' meselesi de ne? Değer verdiğin birini çağırmak için kötü bir şey gibi görünüyor."

"Bu bir saygı ifadesi," diye yanıtladı. Omuz silktim ama uzanıp omzuma dokundu ve ona bakmamı sağladı. Yüz ifadesi niyetli ve odaklanmıştı. "Cidden, bir motorcunun yaşlı karısı onun karısı gibidir. O onun kadınıdır, onun malıdır ve eğer biri onunla uğraşırsa tüm kulüp üzerine çullanır. Hem de çok sert."

"Mülkiyet mi?" Burnumu kırıştırarak sordum. "Bu kulağa daha da kötü geliyor."

"Anlamıyorsun," dedi başını sallayarak. "Dış dünyada işler farklıdır ama kulüp bir kabiledir. Eğer bir kadın sahiplenilmezse, adil bir oyun olur. Ama bir motorcu onu kendi malı olarak damgaladığında dokunulmazdır."

"Mal olarak adlandırılmayı hâlâ hayal edemiyorum," diye tersledim. Öfkeli bir şekilde nefesini dışarı üfledi.

O daha cevap veremeden uzaktan gelen boru seslerini duyduk. İlk defa, arkadaşları iyi zamanlama yapmıştı. Ellerinde KFC'nin tavuk ve bisküvileriyle dolu poşetlerle gürültüyle bahçeye girdiler. Genelde böyle şeyler yemem ama güneş batarken ve onlar yataklarını sererken dizlerimin üzerinde duran abur cubur tabağından daha lezzetli bir şey hayal edemiyordum.

Hiçbiri çürüklerimden bahsetmedi, ki bunu takdir ettim. Piknik bana bir kutu çikolata kaplı kuru kiraz getirdi. Bir şenlik ateşi yaktılar ve hepimiz oturup bira içtik ve başım düşene kadar güldük. Yatağa gitmek için kalktığımda, Horse beni takip etti ve yanıma tırmanması doğal geldi. Ne kadar ağrım olduğunu anlamış gibiydi ve gece boyunca birkaç kez ereksiyonunu hissetmeme rağmen beni öpmedi bile. Onun kollarında kendimi güvende hissediyordum. Ertesi gün sabahın ilk ışıklarıyla ben hala yarı uykudayken yola çıktılar.

O öğleden sonra Horse'tan telefonumdaki "favoriler" listesine bakmamı söyleyen bir mesaj aldım.

Kendini programlamıştı, hem de en tepeden.

23 Ağustos

At: *Nasıl gidiyor?*

Güzel. Çocuk iş yerinde üzerime kustu, ama ben yolumdan çekilmeyi başardım :)

Kulağa eğlenceli geliyor. Bisiklet burada bozuldu.

Bu berbat. Araban var mı?

At: *SUV. Etrafta dolaşmak için iyi, özellikle karda. Kafeste hissetmekten nefret ediyorum. Ne yapıyorsun?*

Ben: *Bahçede, güneşi yakalıyorum.*

Ne giyiyorsun?

Ben: *Hiçbir şey. Bronzlaşmaya çalışıyorum.*

At: *!!!! Beni beceriyorsun????*

Ben: *LOL Bir tişört ve şort giyiyorum :->*

At: *Gerçek olamayacak kadar iyi. Gelecek hafta gelmeye çalışacağım.*

Ben: *Bana haber ver*

At: *Yapacağım. TTYL*

27 Ağustos

Ben: *Sıkıldım. Bisiklet nasıl?*

At: *Sıkılmak kusmaktan iyidir. Bisiklet tekrar çalışıyor.*

Tebrikler! Biraz heyecanlıyım, bu gece dışarı çıkıyorum. Liseden arkadaşım Cara NY'dan ziyarete geldi. Eski günlerdeki gibi.

At: *Dışarı mı?*

Ben: *Tri-cities'de dans. Bir kulüpte. Fahişelik falan yapacağım!*

At: *Huh. Dikkatli ol*

Ben: *Her zaman. Heyecanlıyım. Gary'den beri dışarı çıkmadım.*

At: *Yeni bir erkek mi arıyorsun?*

Ben: *Um...pek değil. Sadece eğlenceliydi.*

At: *Dikkat et ve çok açık saçık giyinme. Bela istemiyorum.*

Ben: *Yeterince sorun yaşadım, güven bana*

Doğru. Sonra bana bir resim gönder.

Ben: *Tamam*

Ben: *Peki ne düşünüyorsun? Çok mu sürtükçe?*

Ateşli. Kesinlikle fazla sürtük. Üstünü değiştir.

Ben: *Prude :-P*

At: *Eve döndüğünde bana mesaj* at.

Ben: *Gece boka sardı*

At: *?*

Ben: *Jeff hasta, gerçekten hasta. Evde onunla kalmamı istedi. Onu hastaneye götürmem gerekebilir diye düşünmüştüm ama şimdi her şey yolunda.*

Bu berbat. O iyi mi?

Ben*: Sanırım. Yarın kontrole gidiyorum, karnım ağrıyor.*

At: *Üzgünüm*

Ben de. Cara yarın gidiyor, yani benim için parti yok.

28 Ağustos

Jeff nasıl?

Ben: *İyi, hiçbir şey olmamış gibi. Doktor gaz olmalı diyor.*

At: *Heh*

Ben: *Kötü gaz*

Dışarı çıktığım için üzgünüm. İyi ki kimse seni böyle giyinirken görmedi.

Ben: *Kıskandın mı? ;)*

Ne düşünüyorsun? Gitmem gerek, birazdan kilise var.

Ben: *Kilise?!?? Seni kilise adamı olarak düşünmemiştim.*

At: *Kulüp toplantısı dediğimiz şey. Koleksiyon tabaklarından uzak durmaya çalışıyorum.*

Birana kutsal su bulaştırma!

1 Eylül

Ben: *Bugün annemi görmeye gidiyorum. Hapisten nefret ediyorum.*

At: *LEO'ya dikkat edin*

Ben: *LEO?*

At: *Kolluk kuvvetleri. Hapishane onlarla kaynıyor.*

Ben: *LOL. Çok fazla yasayı çiğnediğim için mi?*

At: *Hayır, çünkü kötü arkadaşlık ediyorsun :-> Sosyal ziyaret falan?*

Ben: *Düzenli olarak, daha yakın olduğumdan beri her hafta gitmeye çalışıyorum. Gary ile yaşarken daha zordu. Onu görmemden hoşlanmıyordu. Aramalar çok pahalıya mal oluyordu, bu yüzden ziyaret önemliydi.*

Anladım. İçeride kardeşlerim var. Umarım ziyaret iyi geçer.

Ben: *Teşekkürler*

At: *Başka bir resim gönderir misin?*

Ben: *Um, giyinik değil*

At: *Umurumda değil. Gönder. Bugün seni görmek istiyorum.*

Ben: *Tamam :)*

İlçe hapishanesinden nefret ediyorum.

Her ne kadar gerçek bir hapishaneyi ziyaret etmekten daha iyi olduğunu bilsem de bekleme odasında çok fazla saat geçirdim. İlçedeki adamlar bana bir çöpmüşüm gibi bakıyor ve ara sıra üstümü ararken bir şeyler hissediyorlar.

Annemi görmenin bedeli bu.

Beni küçük bir odaya koydular, içinde gömme bir masa vardı, McDonald's'taki sandalyeleri hareket ettiremediğiniz masalar gibi. Ama burada sandalyeler sadece tabureydi ve her şey beyazdı. Birkaç dakika sonra kapı açıldı ve annem içeri girdi. Turuncu bir tulum giyiyordu ve dünyadaki en çirkin kıyafet olmasına rağmen annem harika görünüyordu. Ciddiyim. Annem seksidir, her zaman öyleydi, bu da lise yıllarında beni deli eden bir şeydi. Ama yürüyüşünden sırtının her zamankinden daha çok ağrıdığını anlayabiliyordum. Bir sürü diski yırtılmıştı ve bunları düzeltecek sağlık sigortası yoktu. Doktorlar ameliyat olmasını istiyordu ama devlet bunu ödemek istemiyordu, bu yüzden arafta kalmıştı.

Ayağa kalktım ve ona sarıldım.

"Hey, anne," diye fısıldadım saçlarına, şekillendirici bir şey olmamasına rağmen harika görünüyordu. Saçları nasıl görünüyordu

hapishanede benimkinin iki saat tamir ettikten sonra yaptığından daha mı iyi? Çılgın, sevgi dolu, inanılmaz derecede zor zamanlar geçiren annemin gizeminin bir parçası daha.

"Selam bebeğim," diye cevap verdi bana sıkıca sarılarak. Biraz sigara kokuyordu, birçok insanın bunu iğrenç bulduğunu biliyorum ama ben garip bir şekilde rahatlatıcı buluyorum - karavanımızı tamamen dumanla doldurmadığı sürece. Bu bana küçükken işten sonra gece geç saatlerde eve geldiği zamanları hatırlattı. Jeff'le paylaştığım yatak odasına girer ve ikimize de iyi geceler öpücüğü verirdi. O küçük duman kokusu rahatlığın ve güvenliğin kokusuydu.

Ayrıldık ve yerimize oturduk.

"Seninle nasıl gidiyor?" diye sordu. Morluklarımı kapatmak için bolca fondöten sürmüştüm ama gözleri morlukların üzerinde gezindi. "Gary mi?"

"Evet," dedim kızararak. "Aptallık ettim, bir şeyler almak için oraya tek başıma gittim. O sarhoştu."

Ağzı gerildi, gözleri öfke ya da hayal kırıklığı gözyaşlarıyla doldu, hangisi olduğunu anlayamadım.

"Keşke buradan çıkmış olsaydım," dedi. "O piçi öldürürdüm."

"Anne! Böyle konuşma, muhtemelen dinliyorlar - ciddi olduğunu düşünecekler."

Bana bir kaşını kaldırdı ve her kelimesinde ciddi olduğunu biliyordum. Annemin öfkeli olduğuna şüphe yoktu. Onu buraya getiren de buydu zaten. Ama biz küçükken de şimdi de yavrularını her zaman korumasını seviyordum. Annem mükemmel değildi ama gerektiğinde bir intikam meleği olabiliyordu, bunu birden fazla okul zorbası zor yoldan öğrenmişti.

"Beni bir daha rahatsız edemeyecek," dedim hemen. "Bir arkadaşımın onunla bazı konuşmaları oldu."

"Arkadaş mı?" diye sordu.

"Aslında Jeff'in bir arkadaşı. O bir motorcu."

"Anlıyorum," dedi annem. "Jeff ne zamandan beri motorcularla takılıyor? Oyuncular daha çok ilgisini çekiyor sanırım."

"Karavana geri taşındığımdan beri," diye cevap verdim omuz silkerek. "Onlar için bir tür iş yapıyor. Ayrıntıları bilmiyorum."

"İyi motorcular mı yoksa kötü motorcular mı?" "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Sinirli bir şekilde güldüm.

"Bana karşı iyiler. Biraz sertler ve korkutucu olabiliyorlar ama ben onlarla iyiyim."

Gözleri kısıldı, beni inceliyordu. Tekrar kızararak gergin bir şekilde yer değiştirdim.

Annem her zaman içimi görürdü.

"Sadece 'iyi geçinmek' mi yoksa daha fazlası mı?" diye sordu. Tekrar omuz silktim ve o da sırıttı.

"Dikkatli olun. Motorcular harika olabilir ama sert adamlar bizden farklı bir dünyada yaşıyor."

"Evet, bunu anladım," dedim alaycı bir ifadeyle. "Ciddi bir şey değil, çoğunlukla sadece flört ediyoruz."

Tüm detayları bilmesine gerek yoktu. Kim annesine en iyi orgazmını anlatmak ister ki?

"Benim de kendime göre haberlerim var," diye cevap verdi gözlerinde bir parıltıyla. O parıltıyı tanıdım.

"Ne?" diye sordum. Sinirle sordum.

"Biriyle yeniden bağlantı kurdum," dedi. "Bir erkekle. Ciddileşiyoruz."

Bu dikkatimi çekti.

"Bunu hapishaneden nasıl yapıyorsun?" diye haykırdım. "Yemin ederim, mıknatıs gibisin, bu kadar erkeği nasıl peşinden koşturuyorsun?"

Kıkırdadı, yaşından çok daha genç görünüyordu.

"Yaşlanıyor olabilirim ama henüz ölmedim," diye cevap verdi. "Buraya geldikten kısa bir süre sonra beni görmeye geldi. Aslında, haftada birkaç kez beni ziyaret ediyor."

"Kim?"

"John Benson."

"Olamaz," diye mırıldandım, afallamıştım. "John Benson, ev sahibimiz mi?"

"Evet," dedi utangaç bir ifadeyle. "Bunu bilmiyor olabilirsin ama onunla uzun zaman önce bir şey yaşadık..."

"Biliyorum," diye cevap verdim. "Evli olduğunu da biliyorum." Utanmış görünme nezaketini gösterdi.

"Ben de hatalar yaptım. Ama bilmelisin ki ikimiz de kendimizi suçlu hissettik. Bu yüzden bitirdik. Karısının hiç haberi olmadı. Yaklaşık üç yıldır ölü, araba kazası. John ve ben o kadar uzun zamandır birbirimizden kaçıyorduk ki bu bir alışkanlık haline gelmişti ama sanırım gazetede benimle ilgili haberleri okuyunca beni düşünmeye başladı."

Sadece annem iki polisi ezmeye çalışarak aşkı bulabilirdi. Açıkçası, John Benson bir aptaldı.

"Onunla evlenmemi istiyor."

Başımı salladım, ne diyeceğimi bilemiyordum. Sonunda konuşmayı başardım.

"Sanırım bu iyi bir şey anne. Olanlar hakkında ne hissediyor?"

"Sorunlarım olduğunu biliyor ama artık ayığım ve bu da bazı şeyleri çözmeme yardımcı oldu," dedi. Bu doğruydu; o küçük olaydan önce de AA'ya katılmıştı. Jeff onu geçen kış karavanın dışında karda baygın halde bulduktan sonra içki içmesi konusunda onunla yüzleşmiştik. Hayatta kalması bir mucizeydi. "Artık duygularımla başa çıkmam gerektiğini fark ettim yoksa... üzülüyorum."

Bu cehennemden gelen yetersiz bir ifadeydi.

"Adsız Alkolikler'deki ilk yılında ilişkilerden uzak durman gerekmiyor mu?"

"Çıktığımda neredeyse tam bir yıl olacak," diye cevap verdi. "İyi halden biraz daha erken çıkabilirdim ama polis meselesi yüzünden beni hiç rahat bırakmıyorlar."

Birbirimize baktık, ikimiz de o günü düşünüyorduk. İç çekti. "Hiçbir

şeyi yarım yapmıyorum, değil mi?"

Başımı salladım ve pişmanlıkla

gülümsedim. "Gerçek bu."

"Çıkınca onun yanına taşınacağım. Sanırım bu sen ve Jeff için iyi haber. Karavanı tamamen kendinize ayırabileceksiniz."

Omuz silktim.

"Sanırım istediğin buysa," diye cevap verdim. "Bu beni biraz endişelendiriyor ama eğer sen mutluysan, bu benim için yeterli."

Gülümsedi, yüzündeki gerginlik hafifledi.

"Teşekkür ederim bebeğim," diye fısıldadı. "Size söylemek konusunda endişeliydim. Jeff'le benim için konuşur musun? Bir aydır ziyaretime gelmedi ve endişeleniyorum. Her şey yolunda mı?"

Sorusuna nasıl cevap vereceğimi düşündüm. Jeff'in özel bir sorunu olduğunu bilmiyordum ama kesinlikle bir şeyler oluyordu. Bunu nasıl açıklayacaktım?

"Biraz sinirli," dedim sonunda. "Ve biraz kilo verdi. Ama benimle hiçbir şey hakkında konuşmadı ve sorduğumda da beni başından savdı. Keşke sana daha fazlasını anlatabilseydim."

"Bunun için teşekkürler," dedi. "Onu sevdiğimi

söyledin mi?" "Söyleyeceğim."

1 Eylül

Ben: *Bu eğlenceliydi*

At: *?*

Ben: *Annemi görmeye gittim. O iyi, ama çılgın bir haber. Evleniyorum.*

At: *Bu iyi bir şey mi?*

Ben: *Emin değilim. Karavanımızın sahibi olan adam. Aralarında bir şeyler vardı ama adam evliydi. Karısı birkaç yıl önce öldü.*

At: *İyi adam mı?*

Ben: *Karısını aldattı*

At: *Tek seferlik bir şey mi yoksa bir düzen mi?*

Annemle kısa süreli bir anlaşması var. İkisinin de berbat hissettiğini ve b i t t i ğ i n i söyledi.

Fragmanı neden bu kadar ucuza aldığımızı açıklıyor.

At: *Yok artık*

At: *Ondan hoşlanıyor musun?*

Ben: *Sanırım. Bana hep iyi davrandı. Çıkınca onun yanına taşınacak.*

O zaman annen için mutlu ol.

Ben: *Deneyeceğim*

3 Eylül

At: *Bir sonraki izin günün ne zaman?*

Ben: *Perşembe.*
Neden? At: *Ziyaret*
etmek istiyorum Ben:
Çok isterim :)

6 Eylül

Aynada yüzümü eleştirel bir gözle inceledim, keşke bu kadar gergin hissetmeseydim. Morluklar solmuştu, ki bu iyi bir şeydi ve dudağımın yarıldığı yer neredeyse hiç görünmüyordu. Hâlâ birkaç sarımsı leke vardı ama onları stratejik olarak yerleştirilmiş makyajla kapattım. Güzel bir güneş elbisesi giydim - süslü bir şey değil, ama parlak ve neşeli ve göğüslerimi harika gösteriyordu.

Sonuç olarak, tekrar insan gibi görünüyordum.

At her an gelebilirdi. Yol üç saatten biraz fazlaydı ve o sabah yedide yola çıkarken bana mesaj atmıştı. İlişkimizi tanımlayamıyordum ama Jeff'i değil beni ziyaret etmek istiyordu ve tek başına geliyordu. Bunun bir anlamı olmalıydı. Ve o benim ganimetimi hiç almamışken ben sadece bir ganimet çağrısı olamazdım, değil mi?

Yukarı çıktığını duydum ve kapıda duraklayarak elbisemin korsajını yukarı çektim. Göğüs dekoltesi daha önce harika bir fikir gibi görünmüştü ama şimdi kendimden emin hissediyordum. Kapıyı çaldı.

"Orada mısın, tatlı popo?" diye seslendi. Kapıyı açtım ve gözleri doğruca göğsüme gitti.

"Bana tatlı kız deme," diye tersledim ve o da sırıtarak burnumu dürtmek için parmağını uzattı.

"Şirretiz, değil mi?"

"Kabayız, değil mi?"

"Her zaman."

Aynı anda gülmeye başladık ve beni kollarının arasına çekerek her şeyi unutturan bir öpücük verdi. Dili ağzımı keşfederken, elleri arkamda dolaştı, yanaklarımı kavradı ve beni yukarı ve kalçalarına doğru çekti. Aletini karnımda hissettim ve içimde kıvılcımlar çaktı. Bu yakışıklı, göz korkutucu motorcuyu bu kadar tahrik edebildiğime inanmak zordu.

Sonunda nefes alma ihtiyacı beni alt etti ve ondan uzaklaştım, elini tuttum ve onu oturma odasına, kanepeye çektim. O da

Etrafına bakındı, gözleri Jeff'in sehpanın üzerindeki piposunu görünce durakladı. "Kardeşin burada mı?"

"Hâlâ yatakta," dedim. "Pek sabah insanı sayılmaz."

Kederli bir kahkaha attı.

"Ben de öyle, bu sabah çok erken kalktım."

İçimi bir heyecan kapladı - beni görmek için o kadar hevesliydi ki erkenden kalkmıştı!

"Demek burada işiniz var?" Sıradan görünmeye çalışarak sordum. Başını salladı.

"Sadece sen, bebeğim."

Ona aptal gibi sırıttım. Havalı olmak buraya kadarmış.

"Peki ne yapmak istiyorsun?"

Bir kaşını kaldırdı.

"Gerçekten sormak zorunda mısın?"

Sinirle güldüm. Çok güzel olabilirdi ama onunla öylece yatağa atlayamazdım, bu şekilde olmazdı. Önce biraz ısınmam gerekiyordu.

"Size biraz etrafı gezdirmeme ne dersiniz, belki nehre falan inersiniz?"

Bana bilmiş bir bakış attı. "Tavuk."

"Belki."

"Tamam, senin yönteminle oynayacağız. Öğle yemeğini hazırlayacak mısın yoksa dışarı mı çıkacaksın?"

Banka bakiyemi düşündüm -artıyor ama hâlâ düşük- ve piknik yapmanın doğru olacağına karar verdim.

"Bana on dakika ver, bir şeyler toparlayayım." "Sen de üstünü değiştirsen iyi olur."

"Neden?"

"Çünkü bu elbiseyle bisiklete binemezsin. Kot pantolon giy." "Daha önce hiç bisiklete binmedim."

At bana doğru eğildi ve dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurdu. "Senin ilkin olmak için sabırsızlanıyorum, bebeğim."

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Yarım saat kadar sürdü ama ne olur ne olmaz diye yanıma bir öğle yemeği, oturmak için bir battaniye ve birkaç prezervatif (çantamın bir cebine dikkatlice sıkıştırılmış) aldım. At bana Alman ordusundaki askerlerin giydiğine benzeyen siyah bir kask verdi, hani şu kenarları biraz dışarı taşanlardan. Nasıl ayarlayacağımdan pek emin değildim ama sanki kırılgan ve değerliymişim gibi başıma taktı ve kayışlarını dikkatlice sabitledi. Bunun bana hissettirdiklerine bayıldım. Sonra arkasından motora bindim ki bu da başlı başına bir deneyimdi. Harley büyük ve genişti ve bacaklarımı kalçalarının etrafına yaymak zorunda kaldım. Yaramaz bitlerim oradaki sembolizmi kaçırmadı. Kollarımı nereye koyacağımdan tam emin değildim ama ellerimi tuttu ve karnına doğru çekti.

"Sıkı tutun," dedi. "Herhangi bir nedenle durmam gerekirse karnıma dokun ve borulara dikkat et. Isınırlar."

"Tamam," diye cevap verdim endişeyle.

Sonra motosiklet kükredi ve garaj yolundan aşağı indik. O ilk

sürüşü nasıl anlatabilirim?

Bir kere, motor titriyor. Hem de çok. Sanırım zamanla kıçınızı uyuşturacaktı ama ilk birkaç dakika için dünyanın en büyük seks oyuncağının üzerinde oturuyormuş gibi hissettim. Kollarımın, varlıklarımı takdir ettiğini açıkça belli eden ateşli, kaslı bir adama sıkıca sarılmış olması hiç acıtmadı. Otoyola çıktığımızda onu sıkıca kavradım, gazı açtığında can havliyle tutundum.

Ona görülecek yerleri göstereceğime söz vermiştim ama onun kendi gündemi vardı ve görünüşe göre bölgeyi zaten iyi biliyordu. Yaklaşık yarım saat sonra otoyoldan ayrıldık ve çakıllı bir yoldan tepelere doğru ilerledik. Bu yol çok daha yavaş ilerliyordu ve çok geçmeden toprak yola dönüştü. Sonrasında bildiğim tek şey, yol olarak adlandırılmayı zar zor hak eden dar bir patikaya saptığımızdı. Bir sapakta son buluyordu. At motoru durdurdu.

Ellerimi bıraktım, yanlışlıkla ereksiyonunu sıyırdım. Utanarak elimi çektim ama o elimi tuttu ve geri çekerek ereksiyonunu aşağı yukarı ovuşturdu.

"Bunu özledim bebeğim," dedi. Garip bir şekilde utandığım için cevap vermedim ama elimi bıraktığında ona dokunmayı bırakmadım. Aletini düşündüm, ne kadar büyük olduğunu, en son gördüğümde ne kadar sert olduğunu, hepsi benim içindi. Koltuğun üzerinde kaydım, kalçalarımı sert deriye doğru yatırdım. Bacaklarımı bu kadar açmış olmak iyi hissettiriyordu... Ama aletini elimde hissetmek istiyordum. Fermuarına uzandım.

"Kahretsin bebeğim, seni otoparkta sikmeyeceğim," dedi gülerek. Ciyak ciyak bağırdım, utanarak ellerimi geri çektim. "Daha iyi bir fikrim var. Hadi gel."

Yüzümün kıpkırmızı olduğunu bile bile bisikletten indim. At piknik malzemelerimizi ve heybelerinden birini aldı, elini uzattı. Elini tuttum ve beni çalıların arasındaki bir patikaya doğru çekti.

Şimdi, doğu Washington'un tam olarak cennet bahçesi olmadığının farkına varmalısınız. Çoğunlukla çöl ve çalılık, alçak, inişli çıkışlı tepeler var. Ama onu bu tepelerden ikisinin arasındaki bir oluk boyunca takip ettiğimde, küçük bir su damlasıyla birlikte giderek daha fazla yeşil ortaya çıktı. Dere boyunca yaklaşık yarım saat yürüdük, ta ki buhar püskürten küçük, yuvarlak bir gölete ulaşana kadar.

"Bir kaplıca!" Sevinçle haykırdım. Kenara doğru koşup parmaklarımı suda gezdirmek için aşağı uzandığımda At kendini beğenmiş görünüyordu. "Bunu nereden biliyorsun? Ben buralarda büyüdüm ve burayı hiç duymadım."

"Senin bilmediğin her türlü ilginç şeyi biliyorum," dedi kaşlarını imalı bir şekilde sallayarak. Kıs kıs güldüm. Ama piknik malzemelerini bırakıp bana doğru hamle yapınca gülmeyi bırakıp koşmaya başladım. Beni arkamdan yakalayıp yere, üstüne çekip gıdıklayınca çığlık attım ve kıkırdadım. Sırt üstü uzandı, kollarını göğsüme doladı, bacaklarını benimkilere doladı ve tişörtümün eteğine uzanırken beni yerinde tuttu. Birkaç saniyede bir beni tekrar gıdıklamak için duraklayarak yukarı ve başımın üzerine doğru çekti.

Sonra elleri kot pantolonumun bağlama yerine gitti.

"Sakın buna cüret etme!" Bağırdım ama o sadece güldü ve yırtarak açtı. Onları gevşetti ve kalçalarımın üzerinden aşağı itti. Bunun üzerine sertçe kıpırdandım ve o da beni bıraktı, bu da beni öne doğru savurdu. Ben daha düşünemeden arkamdan üzerime atladı ve kotumu bacaklarımdan aşağı indirdi. Ayağa kalktı ve muzaffer bir edayla pantolonumu elimden aldı.

"Bunu ödeyeceksin!" Hâlâ gülerek bağırdım. Yine de gülmeyi bıraktım ve kot pantolonu bırakıp bana doğru tekrar hamle yapınca koşmaya başladım. Bu da en az ilk seferki kadar işe yaradı, ki hiç de öyle değildi. Beni yakaladı ve omzunun üzerinden atarak pınarın yanına götürdü, popoma küçük bir şaplak atarak "Sessiz ol kadın" dedi.

Bir sıçramayla suya düşmeden önce "Hayır!" diye bağırdım.

Sıcak bir küvete atlamak gibiydi - çok derin değil, ama tehlikede olmadığım kadar derin. Yüzeye çıktım, ona kaşlarımı çatarak baktım ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırmak için başımı tekrar suya soktum. Sonra ona biraz daha ters ters bakmak için tekrar yukarı çıktım.

At bana gülmekten iki büklüm oldu.

Elimden geldiğince sert bir şekilde üzerine su sıçrattım, bu onu daha çok güldürdü ve sonra somurtmak için arkamı döndüm.

Hata.

İçeri atlarken yaptığı sıçrama neredeyse beni deviriyordu ve sonra kolları etrafıma dolandı, sırtımı vücudunun kıvrımlarına doğru çekti. Boxerına kadar soyunmuştu. Elleri üzerimde kayarak kıvrımlarımı okşadı ve ben eridim.

"Bebeğim, ıslandığında çok tatlı oluyorsun," diye fısıldadı kulağıma, bir parmağını külotumun içine doğru kaydırarak. Diğer eliyle sütyenimi aşağı itti, klitorisimle oynarken meme ucumu parmaklarının arasında yuvarladı. Parmağını daha hızlı ve daha hızlı hareket ettirip beni bir gitar gibi çalarken ürperdim ve sırtımı dikleştirdim. Sanırım bütün sabah sürekli bir uyarılma halindeydim, çünkü bir havai fişek gibi boşaldım.

"Hassiktir..." İnledim, ona doğru çöktüm.

Boynumun arkasını öptü, sonra yüzümü ona dönmem için beni çevirdi. Bacaklarımı beline, kollarımı boynuna doladım ve onu tüm gücümle öptüm. Bu kez parmaklarımı saçlarının arasından geçirirken dilimle ağzını ele geçiriyordum. Sütyenim göğüslerimin altına doğru itilmişti, meme uçlarım göğsüne sürtünüyordu ve aramızdaki her şey ıslak, kaygan ve lezzetliydi.

Sonunda derin bir nefes alarak geri çekildi. Bu fırsatı aramızda uzanmak ve sikini yakalamak için kullandım. Kollarını gevşeterek ulaşmamı kolaylaştırdı ve ben de boxer'ının kumaşını aşağıya doğru ittim.

ereksiyonunun uzunluğuna baktım. Penisinin alt tarafını kavradım, elimin topuğunu başın etrafındaki çıkıntının kenarı boyunca yukarı ve aşağı çektim.

"Siktir, bebeğim, bu iyi hissettiriyor."

Cesaretlenerek onu kavradım ve elleri kalçalarımda sıkılaşana ve nefesi kesilene kadar yukarı aşağı, daha hızlı ve daha hızlı pompalamaya başladım. Elimi aşağıya kaydırdım, taşaklarını avuçladım, kesesinin içinde yuvarladım, sonra tekrar yukarı çektim ve tabanının etrafından sıkıca sıktım. Titredi, elimi kavradı ve kendi başıma yapabileceğimden çok daha sert bir şekilde siki boyunca yukarı aşağı salladı.

"Sik beni..." diye mırıldandı, alnını benimkine yaslayarak. "İşte böyle, bebeğim. Devam et, durma."

Onu olabildiğince hızlı pompaladım, küçük arzu ve tatmin homurtularının tadını çıkardım. Sonra şaftının derinliklerinde bir zonklama hissettim. Tohumu aramızdaki sudan dışarı fırladı ve boşalırken şiddetle homurdandı. Yumuşarken onu yavaşça okşadım, ta ki elimi çekip boynuna dolayana kadar.

"Çok ateşlisin," diye fısıldadı, beni kaldırdı ve kulağımın altını öptü. "Bu kadar ateşli olduğuna inanamıyorum. Bensiz dışarı çıkıp başka bir adamın seni tutmasına izin vermeni düşünmekten nefret ediyordum."

"Geceyi Jeff'in inlemesini ve kusmasını dinleyerek geçirdim, yani bu bir tür fiyaskoydu," diye fısıldadım. "Zaten hiçbiri sana yaklaşamazdı. Ama yine de Cara'yı ziyaret etmek için daha fazla zamanım olmasını isterdim."

Omuz silkti.

"Jeff yapması gerekeni yaptı." Sözleri bana tuhaf gelmişti. "Ne demek istiyorsun?"

"Sana evde ihtiyacı vardı, bu yüzden muhtemelen seni içeride tutmaktan nefret etmesine rağmen kalmanı istedi, hepsi bu."

"Oh," dedim. "Evet, muhtemelen haklısın. Bana karşı çok iyiydi, en azından bunu yapabilirdim."

Başımı omzuna yasladım ve sıcak suyun içinde oturup anın tadını çıkardık, aciliyet ortadan kalkmıştı.

Sonra midesi öyle bir homurdandı ki titreşimleri hissettim.

"Çok mu acıktın?" Ona gülümseyerek sordum.

"Altı saat önce kahvaltı ettim," diye yanıtladı. "Buraya gelip seni görmek istedim. Gelebilseydim dün gece gelirdim."

"Bunu bitirmekten nefret ediyorum ama belki de seni beslemeliyim."

"Tartışmayacağım. Yemek pişirmen neredeyse el işlerin kadar iyi."

"At!" Kızararak tükürdüm. Arkama yaslandım ve yüzüne su sıçrattım. O da beni suya batırdı ve biraz güreştikten sonra yiyecek bir şeyler almak için dışarı çıktık.

Neyse ki hava doksanlardaydı, bu yüzden sırılsıklam olsak bile çok rahatsız olmadık. Piknik yemeğine külotum ve sütyenimle oturmak biraz garip hissettirdi ama bikini giymekten çok daha kötü olmadığını düşündüm. Ayrıca iç çamaşırım siyah, dantelli ve puantiyeliydi ve üst kısmı birazcık push-up'tı. Külodum erkek kesimiydi, arkası popomun üzerindeydi ve her şeyi hazırlarken At'ın gözlerini üzerimde hissetmek hoşuma gidiyordu.

Süslü bir şey değildi - sadece tavuklu sandviçler, sebzeli çubuklar ve karpuz, tatlı olarak da krem peynirli browni vardı - ama hoşuna gitmiş görünüyordu.

"Jeff yanında sen olduğun için çok şanslı," dedi ısırıklar arasında. "Keşke benimle de böyle ilgilenen biri olsaydı."

"Kendi başına mı yaşıyorsun?" Sıradan görünmeye çalışarak sordum. Kız arkadaşı olduğunu sanmıyordum ama aslında bu konuda konuşmamıştık. Muhtemelen bunu havuzda aletini avuçlamadan önce sormalıydım.

Oops.

"Ordudan ayrıldığımdan beri kendi başımayım."

"Ordu mu?"

"Denizciler. Afganistan'da iki tur, bu kadarı yeterliydi. Geri döndüm, bir süre etrafta dolaştım ve kulübe katıldım."

Yurtdışının nasıl bir yer olduğunu sormak istedim ama bu öyle ağzınızdan kaçıverecek bir soru değildi, bu yüzden gönüllü olarak bir şeyler söyleyeceğini umarak ona sorgulayıcı bir bakış attım. Gözlerimi yakaladı ve gülümsedi, gözlerinin kenarları biraz kırışmıştı. O küçük kırışıklıkları görmek bana onun kaç yaşında olduğunu bile bilmediğimi hatırlattı.

Kahretsin, gerçek adını bile bilmiyordum. Çifte tüh.

"Senin adın ne?"

"At."

"Gerçek adını kastediyorum," diye yanıtladım omzunu şakacı bir şekilde iterek. "Seni hiç tanımıyorum, bu çok garip. Bana bir şey söyle."

"Gerçek adım At, bu şekilde anılıyorum. Beni tanıyan insanlar bunu kullanır. Ama ehliyetimi görmek istiyorsanız, buyurun." Uzanıp kot pantolonunu yakaladı ve bize doğru sürükledi. Pantolonuna zincirle tutturulmuş deri cüzdanı çıkardı, çevirerek açtı ve ehliyetini çıkardı. Ehliyeti aldım ve adını gördüğümde kıkırdadım.

Marcus Antonius Caesar McDonnell.

"Ciddi misin?"

"Ciddiyim," diye cevap verdi sırıtarak. "Babam hapisteyken annem beni doğurdu. Çok uzun sürmedi ama hamile olduğu halde onu yalnız bıraktığı için babama çok kızmış. Tarihi çok severmiş ve Roma'yla ilgili büyük bir dizi okuyormuş, o yüzden siktir etmeye karar vermiş ve bana Romalı bir generalin adını vermiş. En kötüsü de ne? İsmi bile doğru söyleyememiş. Marcus Antonius Caesar gerçek bir adam değildi. Babam altına sıçtı ama dışarı çıktığında iş bitmişti."

"Bu isim harika mı yoksa hayatımda gördüğüm en korkunç şey mi karar veremiyorum," dedim kıkırdayarak.

"Bu benim adım, bu yüzden de çok güzel," diye cevap verdi ciddiyetle. "Ciddiyim ama hiç kullanmadım. Beni ilk gördüğünde bana At adını veren babamdı."

"Vay canına, o zamanlar bile mi?"

"O zamanlar bile," dedi kendini beğenmiş bir ifadeyle. "Sıkıştı. Annem bundan nefret ediyor."

"Burada otuz yaşında olduğunuz ve Coeur d'Alene, Idaho'da yaşadığınız yazıyor."

"Doğru."

"Kulübün merkezi burası mı?"

"Benim charter'ım orada. Ana charter Oregon'da, toplam on yedi charter'ımız var. En büyüğü değiliz ama bölgemizde baskın durumdayız, bu da uzun bir yol kat etmemizi sağlıyor. Ülkenin her yerinde göçebelerimiz var, hatta denizaşırı ülkelerde savaşan adamlarımız bile var. Reaper'lar Vietnam'dan sonra denizciler tarafından kuruldu ve potansiyel müşterilerimizin çoğu hala oradan geliyor."

Vay canına, At birden bire bilgi kaynağı oldu. Şansımı zorlamaya karar verdim.

"Peki sen ne iş yapıyorsun?"

Başını bana doğru eğdi.

"Ben bir motosiklet

kulübündeyim, bebeğim."

Güldüm.

"Hayır, yani ne iş yapıyorsun?"

"Çoğunlukla kulüp için çalışıyorum. Bölgemizde oldukça iyi kurulmuş farklı işletmelerimiz var. Bir rehin dükkânı, bir bar, bir silah dükkânı ve bir garajımız var. Muhasebe işlerini ben yapıyorum."

Bu beni şaşırttı. At'ı bir defterin üzerine eğilmiş para sayarken göremezdim.

"Hey, bana öyle bakma," diye cevap verdi gülerek. "Erkeksi bir mükemmellik timsali olmam beynim olmadığı anlamına gelmez. Aslında matematikte oldukça iyiyimdir, GI Bill aracılığıyla birkaç ders aldım ve şimdi beni görüyorsun, sıradan bir muhasebeci. Mali durumumuz sandığınızdan daha karmaşık."

"Yani kardeşim işleriniz için web sitesi tasarımı mı yapıyor?"

Yüzündeki gülümseme kayboldu ve başını salladı.

"Bu kulüp işi, bebeğim ve bizim konuştuğumuz türden değil. Bu kadar soru yeter."

Bununla birlikte uzanıp beni ensemden yakaladı ve bir öpücük için kendine çekti. Yemeğimi bıraktım ama aldırmadım çünkü beni kucağına aldı, dudakları yavaşça dudaklarımı keşfetti. Öpücük sona erdiğinde ona gülümsedim.

"Konuyu değiştirmen hoşuma gidiyor."

"Yardımcı olabildiğime sevindim. Şunu temizleyelim, battaniyeyi kullanmak istediğim başka bir şey var."

Bende işe yaradı.

Kucağından dizlerimin üzerine yuvarlandım, her şeyi topladım ve çantaya geri koydum.

"Hey, neden yardım etmiyorsun?" Şakacı bir şekilde

sordum. "Manzaranın tadını çıkarıyorum. O tatlı kıçını

seviyorum."

Sırıtarak ona salladım, o da bana doğru süründü, yanaklarımı elleriyle kavradı, kalçalarımla birleştikleri iç kıvrımları ovdu

başparmaklarının pedleriyle.

"Çok ateşli, bebeğim. İçeri girmek için

sabırsızlanıyorum." Titreyerek onu geri ittim.

"Çok tatlısın," diye mırıldandı ve başını e ğ i p sırtımı öptü.

Güzelmiş.

Güzel kıç.

Tatlı popo.

"At, tatlı popo ne demek?" Aniden sordum. Sustu. "Beni kızdırmak için öyle dediğini biliyorum ama daha fazlası demek. Öyle olduğunu biliyorum. Söyle bana."

"Fark etmez bebeğim, sen onlardan biri değilsin."

Uh-oh. Biraz soğuyarak ondan uzaklaştım. Bu ses hiç hoşuma gitmemişti. Oturdum, yüzüm ona dönüktü, dizlerimi göğsüme çektim, kollarımı dikkatle dizlerime sardım ve bekledim.

"Boş ver bebeğim," diye mırıldandı At, topuklarının üzerinde geriye doğru oturarak. "İyi bir yerdeyiz, bırakalım olması gerektiği gibi aksın. Çok fazla düşünüyorsun." "Bir erkek bana düşünmemem gerektiğini söylüyorsa, bu kötüye işarettir," dedim,

Gözlerimi kısarak. "Açıkla. Şimdi."

At bir elini saçlarında gezdirdi ve omuz silkti.

"Azrailler hakkında pek bir şey bilmiyorsun, değil mi? Ya da genel olarak motosiklet kulüpleri?"

"Onlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum," dedim.

Kısa bir duraksamadan sonra, "Motorcular -bizim gibi motorcular, yaşam için bir kulübün parçası- farklı bir kültürdür," dedi. "Biz sıradan vatandaşlar değiliz, daha çok vatandaşlarla aynı bölgeyi paylaşan ama sadece kendi türümüze cevap veren bir kabile gibiyiz. Kabilenin bir parçası olan herkesin bir yeri vardır."

"Tamam," diye cevap verdim, bu işin nereye varacağını merak ediyordum.

"Kahretsin, bu seni kızdıracak ve sonra sikimi içine sokmama izin vermeyeceksin," diye mırıldandı.

"Bu kadar kaba olmak zorunda mısın?"

Tersledim. "Benimle tanıştın mı?"

"Bunu yapmana izin vereceğimi kim söyledi?"

"Bebeğim," diye cevap verdi alçak ve sert bir sesle, kaşlarını kaldırarak bana baktı. Kızardım. Tamam, evet, bunu planlamıştım.

Ama bu değişebilir.

"Söyle bakalım."

"İki tür insan vardır; kulüpte olanlar ve olmayanlar" dedi. "Eğer kulüpteyseniz, ailedensinizdir ve birbirimizin arkasını kollarız. Bir payınız ve üç yamanız var, üyesiniz ve oy veriyorsunuz. Henüz tam üye olmayan adaylarımız da var ama eğer vazgeçmezlerse eninde sonunda üye olacaklar."

"Peki ya kadınlar?"

"Kulüpte kadın yok," dedi başını sallayarak. "Kadınlar kulüpte takılıyor ama kulübün bir parçası değiller."

"Kulağa oldukça cinsiyetçi geliyor."

"Neyse o," diye omuz silkerek cevap verdi. "Hoşunuza gitmek zorunda değil ama MC dünyasının gerçekleri bunlar. Unutmayın, biz sizin dünyanızda değil, kendi dünyamızda yaşıyoruz ve kurallar farklı. Bazı kulüpler kadınların binmesine izin veriyor, bizimki vermiyor. Biz eski kafalıyız. Cidden eski kafalıyız. Ama bu kadınların bizim için önemli olmadığı anlamına gelmez."

Bunun gittiği yönü sevmedim.

"Bir erkek bir kadını alır, onu elinde tutmak ister, kadın onun malı olur," diye devam etti At. "Bunu daha önce de konuşmuştuk; bu bir bağlılık ve saygı göstergesidir. Bu, onu koruyacağı ve diğer herkesin lanet ellerini ondan uzak tutması ya da onunla ve tüm kardeşleriyle savaşmaya hazır olması anlamına gelir. Bir adamın yaşlı karısına bulaşmak istemezsiniz."

"Kulağa berbat geliyor, At."

Başını salladı, açıkça sinirlenmişti.

"Siz bunu vatandaş standartlarına göre değerlendiriyorsunuz ama biz sizin gibi değiliz" dedi. "Unutmayın, biz bir kabileyiz. Birlikte yaşarız, birlikte ölürüz ve bizim olan bizimdir. İyi zamanlarda hepimiz iyiyiz. Kötü zamanlarda bok yiyebiliriz ama birlikte yeriz. Çoğu insan bu düzeyde bir bağlılığı kaldıramaz. Bu tıpkı savaştayken ve ateş altındayken olduğu gibi, kardeşlerinizin sizi yüzüstü bırakmaktansa ölmeyi tercih edeceğine güvenmek zorundasınız. Savaş sırasında bu tür bir kardeşlik hissedersiniz ama eve döndüğünüzde insanlar sanki hiçbir şey olmamış gibi oturup bir ofiste çalışmanızı bekler. Erkekler, en azından benim gibiler, böyle çalışmaz. Savaşta başka bir şeye dönüştüm.

Afganistan ve ben hiç olmamış gibi davranamam. Kulüpte benden bunu istemiyorlar."

"Bu çok yoğun," diye mırıldandım.

"Yok artık," dedi. "Bunun senin için zor olduğunu biliyorum ama anlamanı istiyorum. Bu farklı bir hayat ve bizim kendi kurallarımız ve kendi adaletimiz var, ama kötü değil. Aslında, oldukça iyi. Güzel bir evim var, iyi para kazanıyorum, hayatımın neredeyse her günü harika vakit geçiriyorum. Yaşıyorum, bebeğim. Erkeklerin yüzde doksan dokuzu kurallara uymakta ve söyleneni yapmakta sorun görmez. Biz diğer yüzde biriz, bu yüzden kendi kurallarımızla kendi dünyamızı kurduk. Bize bulaşmazsanız, biz de size bulaşmayız. Ama bizi bir kez sikerseniz, bedelini ödersiniz."

Hava sıcak olmasına rağmen titredim. Uzanıp gömleğimi tuttum ve başımın üzerine çektim. At'ın gözleri beni takip ediyordu, yüzünde anlamlandıramadığım bir ifade vardı.

"Öyleyse bitir," dedim sessizliği bozarak. "Bunu bana söylemenin bir nedeni var sanırım. Tatlı popo ne anlama geliyor?"

"Kulübe bağlı tüm kadınlar yaşlı kadın değil," dedi açıkça. "Dediğim gibi, yaşlı bir kadın olmak büyük bir olaydır. Eğer onun için bir şeyler yapmaya hazır değilsen, bir fahişeyi malın olarak kabul etmek istemezsin. Ama yine de bir erkeğin sevişmesi gerekir. Tatlı popo bunun içindir."

Bu hiç hoşuma gitmedi.

"Devam edin," dedim sesim soğuyarak.

"Yaşlı kadın olmak isteyen kadınlarımız var," dedi. "Ya da motorcuların etrafında takılmayı seviyorlar. Belki bir süreliğine kalacak bir yer istiyorlar. Kulüp binasına geliyorlar ve yeterince arkadaş canlısı olurlarsa takılmalarına izin veriyoruz. Ortalığı temizliyorlar, bir şeylerle ilgileniyorlar ve biz de
-"

Durakladı, başka tarafa baktı.

"Bundan gerçekten hoşlanmayacaksın," diye

mırıldandı. "Söyle bana. Şimdi."

"Şey, onlar daha çok halka açık amcıklar," dedi. "Erkeklerin kadınlara ihtiyacı var, onlar bunun için var. Kardeşleri eğlendirmek için. Bunlar tatlı kalçalar."

Kırmızı gördüm.

"Seni pislik!"

Ayağa kalktım ve pantolonumu almaya gittim. Bana uzandı ama elini tokatlayarak uzaklaştırdım ve kotumu yukarı çektim.

"Benim bir fahişe olduğumu düşünüyorsun!"

"Hayır. Senin bir fahişe olduğunu düşünmüyorum. Sana söyledim, bazen seni kızdırmak hoşuma gidiyor, ateşli oluyor. Sen de tatlı bir popo değilsin. Buralarda başka erkek görüyor musun? Seni Çin kelepçesine çevirmeye pek niyetim yok Marie!"

"NE?" Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyordum ama iyi olmadığını biliyordum. Giyinmeyi bitirdim ve çantamı kapıp telefonumu çıkardım. Harika. Servis yok.

"Kahretsin," diye mırıldandı At, pantolonunu ve tişörtünü çekti, sonra da kesik elini tutup salladı. "Beni dinlemiyorsun bile. Sen onlar gibi değilsin bebeğim. Bunu biliyorum. Çocuklar da biliyor. Bu hiçbir şey ifade etmiyor."

"O zaman neden ilk tanıştığımızda hepiniz bana tatlı popo dediniz?" diye sordum. "O zaman aramızda bir şey yoktu, yani bunu sadece beni kızdırmak için yapmadınız. Bunu açıkla, Bay Belalı Orakçı!"

Elini çenesindeki kirli sakala sürterek başka tarafa baktı, sonra bana döndü.

"Çünkü sen öyle görünüyordun," dedi sonunda. "O karavanın dışında ıslak bir rüya gibi süslenmiş bekliyordun. Jeff'in bir kadını olmadığını biliyorduk, en azından belirli bir kadını olmadığını. Sadece tahmin ettik, bebeğim."

"Beni eve götür."

"Bebeğim, lütfen."

"Al. Beni. Eve."

Arkasını döndü ve bir kayaya tekme atarak onu bir sıçramayla kaplıcaya gönderdi, ellerini tekrar saçlarında gezdirdi. Bunu yapmayı bırakmasını diledim, çünkü bu onu daha seksi gösteriyordu ve şu anda onun seksi olduğunu düşünmeme gerek yoktu.

Adamın bir domuz olduğunu hatırlamam gerekiyordu.

"Tamam, seni eve götüreceğim," diye homurdandı ve bana doğru döndü. "Ama önce sana bir şey göstermek istiyorum."

"Elbette!" Kollarımı iki yana açarak görkemli bir şekilde ilan ettim. "Lütfen, beni buradan ve senden uzaklaştırmak için ne gerekiyorsa yap."

At, yanında getirdiği deri heybeye doğru yürüdü ve onu açtı. Orada durdu, sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca içine baktı, sonra tekrar bana baktı.

"Seni buraya sadece becermek için getirmediğimi bilmen gerek Marie."

Gözlerimi devirerek homurdandım.

"Bana bu saçmalıkları anlatma," diye hırladı. "Ne zaman istersem sevişebilirim, inmek için gidiş-dönüş 400 mil yol gitmeme gerek yok. Kadınlar motoru görüyor, dövmeleri ve kesimi görüyor, hepsi bu bokun üzerinde. Am sadece amdır, ama sen farklısın. Bu yüzden bunu senin için yaptırdım - benimle geri dönmeni, kulüp hayatına bir şans vermeni istedim."

Kendisininkinden çok daha küçük siyah deri bir yelek çıkardı ve havaya kaldırdı. Arkasında iki işlemeli yama vardı ve "Atın Malı, Azrailler MC" yazıyordu.

Vay anasını.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye

sordum. Yüzü gerildi, gözleri soğudu.

"Bunu başka kimseye teklif etmedim bebeğim. Şaka değil."

"O zaman bana teklif etme," diye tısladım. "Seni çok az tanıyorum ama bildiğim tek şey cinsiyetçi bir domuz olduğun ve gidip kendini de aptal kulübünü de sikebileceğin."

"Kulübe hakaret etme, Marie."

Ses tonundaki bir şey beni konuşmamın ortasında durdurdu. Tatlı At'ımın tüm izleri kaybolmuştu ve korkunç motorcu tam bir soğukkanlılıkla karşımda duruyordu. Öfkem kayboldu, yerini korkunç bir tedirginlik aldı. Onun ne kadar korkutucu olabileceğini unutmuştum.

Bir süre durakladıktan sonra, "Buna bir son verelim," dedim. "Yaptığımız şey, burada iyi bir şey yok. Konuşmayı bırakalım ve işler daha da kötüye gitmeden gidelim."

"Benim için çalışıyor. Bokunu al."

Garip ama kaynağa yürümek otuz dakika kadar sürmüştü. Dönüş ise on saat gibi gelmişti. Eve dönüş daha da kötüydü. Yol boyunca bisikletten düşmekten korktum ama kollarımı ona dolayıp başımı eskisi gibi sırtına yaslayacaksam ne olayım. Kalçalarının yanlarını tuttum, alt bedenimin onunkine değmesini engellemeye çalıştım ama bu imkânsızdı.

Karavana vardığımızda, kapıdan sağ salim girip girmediğimi görmek bir yana, Harley'inden inmeye bile tenezzül etmedi.

At arkasına bakmadan kükreyerek uzaklaştı.

OceanofPDF.com

Sekizinci Bölüm

7 Eylül

Ben: *Orada mısın?*

9 Eylül

Ben: *At, konuşmalıyız. Birbirimizden nefret etmemizi istemiyorum. Sanırım bir hata yaptık, lütfen beni ara. Seni özledim. Hadi bunu düzeltelim.*

10 Eylül

Ben: *Bunları alıyor musun? Lütfen, benden nefret etsen bile, ara beni. Sana bir şey söylemem gerek.*

13 Eylül

Ben: *Tamam, sen kazandın.*
Güle güle.

15 Eylül

Kaplıcalara yaptığımız geziden sonra işler biraz karardı.

İş iyiydi ama yaptığım işi sevdiğim söylenemezdi. Beni yanlış anlamayın, çocuklar harikaydı, ancak kendi popolarını bile silemezken sürekli küçük insanlarla çevrili olmak yorucu. Ve bazen bezler patlıyor, bu da tam olarak düşündüğünüz şey anlamına geliyor.

Güzel zamanlardı.

Jeff'le hayatımız da pek iyi gitmiyordu. İyi geçinemediğimizden değil, çünkü geçiniyorduk. Kavga falan etmiyorduk. Ama benimle konuşmayı bırakmıştı, pek çalışmıyor gibiydi ve her gün daha fazla esrar içiyordu. Bana maaşımın ne kadar olduğunu sorduğunda gerçek bir sorunun yaklaştığına dair ilk ipucumu almıştım. O zamana kadar tüm yiyecekleri ben alıyordum, ki bunu önemsemiyordum. Ne de olsa buraya ilk geldiğimde ve yaralandığımda da bana yardım etmişti. Ama ister inanın ister inanmayın, otlakçılık yapmak ona göre değildi. Her zaman kendi parasını ödemişti ve eminim annemi de bir iki kez taşımıştı.

Azrailler bu kez At olmadan bizi tekrar ziyaret ettikten hemen sonra işler doruğa ulaştı. Jeff beni uyarmadı ve ziyaretin planlı olup olmadığını söylemek zordu. Dersimi almıştım - cevapları duymak istemiyorsan soru sorma. Dürüst olmak gerekirse, iş ilişkileri hakkında sorduğum sorulara iyi yanıtlar alabileceğimi düşünmüyordum.

İşten eve geldiğimde garaj yolunda bisikletler buldum. Horse'unki orada değildi. Haftalık market alışverişimi yapmadığım için yiyecek ve biramız tamamen bitmişti ve hayal kırıklığı içinde iç çektim. Biraz fazla param olduğu için yemek yapmak yerine gidip pizza almaya karar verdim. Kendimi bir şeyler hazırlayacak kadar iyi hissetmiyordum.

İçeri girdiğimde Picnic, Bam Bam, Max ve Jeff'in mutfak barının etrafında gergin bir sessizlik içinde durduklarını gördüm.

"Merhaba?" Çantamı yere bırakarak sordum.

"Selam Marie," dedi Piknik ve sesi dostça olmasa da soğuk da değildi. Sanırım Horse eve gidip benim hakkımda çok fazla konuşmadı. "Sadece biraz iş konuşuyorduk."

"Evet, anlıyorum," diye cevap verdim. "Gidip biraz pizza alsam nasıl olur? Kulağa hoş geliyor mu?"

"Kulağa harika geliyor Marie," dedi Bam Bam. Elini cüzdanına götürdü, birkaç banknot çıkardı ve bana uzattı. Şaşırmıştım.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye mırıldandım.

"Parayı al ve birayı unutma," dedi Piknik, sesi kısıktı. Onlarla tartışmak iyi bir fikir gibi görünmüyordu, bu yüzden faturaları aldım ve geri çekildim. Pizzaları almak için acele etmedim. Eve bu kadar erken dönmeyi gerçekten ama gerçekten istemiyordum ama kırk beş dakika paket s e r v i s t e takıldıktan sonra Jeff'ten her şeyin yolunda olduğunu söyleyen bir mesaj aldım. Turtaları aldım ve Jeff'in son zamanlardaki tuhaflığının Azraillerle bağlantılı olmadığını umarak eve döndüm. Kafamın içinde sürekli Horse'un sesini duyuyordum.

Bizimle uğraşırsan biz de seninle
uğraşırız. Jeff o kadar aptal olamaz, değil
mi?

Geri döndüğümde, Orakçıların etrafında endişe verici sıklıkta meydana gelen o gerçeküstü anlardan birini daha yaşadım. Daha önce Jeff'le aralarında çirkin bir şeyler olduğuna yemin edebilirdim. Şimdi herkes dostça davranıyordu.

-Beni (daha doğrusu taşıdığım pizzaları) genellikle savaştan dönen kahramanlara özgü bir tezahüratla karşıladılar. Denedim

Bam Bam'a para üstünü verdim, ama o almadı, benzin için kullanmamı söyledi.

Akşam bildik bir şekilde devam etti. Birlikte yemek yedik ve sonra ben ortalığı toplarken onlar oturup bira içtiler. Gece ilerledikçe şakalar daha da kirlendi. Birkaç bira içtim. Şenlik ateşi yaktılar. Birisi tekila shot önerdi. Genelde shot yapmam ama bira gözlüğümle bakınca harika bir fikir gibi geldi. Ama sabahın erken saatlerinden beri ayaktaydım ve işe hazırlanmak için saat yedide tekrar kalkmam gerekiyordu, bu yüzden sonunda yatmaya karar verdim.

Uyuyamadım. Dışarıdaki adamları ve At'ın onlarla nasıl olması gerektiğini düşünüp duruyordum. Sonra beni o güçlü kollarına aldığında ve birlikte sıcak ve güvenli bir şekilde uyuduğumuzda nasıl hissettiğimi düşündüm. Bu beni üzdü ve işler burada çirkinleşti.

"Onlar" her zaman içki içip mesajlaşmaman gerektiğini söylerler,

her kimlerse. Onları dinlemeliydim. Oldukça akıllılar.

Ben: *At, muss yu*

Ben: *Neden cevap vermiyorsun?*

Ben: *At, adın gibi. At. Seni attan kurtarmak isterdim, LOL. Uyuyor musun? Yoksa biriyle mi meşgulsün?*

Ben: *Orada olduğunu biliyorum. Eminim çoktan yeni bir kız arkadaşın olmuştur. Siktir git.*

Senin de sürtüğünün de canı cehenneme. Senden nefret ediyorum. Sopanı al ve kıçına sok. 10 milyon dolar için senin yaşlı kadının olmam.

O sabah yedide alarmım çaldığında akşamdan kalma olduğumu söylemek biraz hafif kalır. İkinci kusma ile üçüncü kusma arasında gönderdiğim mesajları ve üçüncü kusmadan sonra özellikle o iğrenç mesajı keşfettim. Karavanın altına girip ölmek istedim, o kadar utanmıştım ki. Aşırı irade gücüm sayesinde işe zamanında gitmeyi başardım. Neyse ki o gün için çalışan sayısı azdı, bu yüzden çocuklar çok gürültülü ve çılgın değildi. O mesajları düşünüp durdum, At'ı arayıp özür mü dilesem, tekrar mesaj mı atsam, ne yapsam diye karar vermeye çalıştım.

Sonunda mesaj atmaya karar verdim. Zaten muhtemelen beni aramazdı ve bunun için onu suçlayamazdım. Ama öylece bırakamazdım.

O tür bir insan değildim. İşten sonra eve gittim, büyük bir bardak su aldım ve mesajımı dikkatlice hazırladım.

Ben: *Dün geceki mesajlarım için gerçekten üzgünüm. Bu bir mazeret değil ama sarhoştum ve düşünemiyordum. Seni rahatsız ettiğim ve söylediğim şeyler için özür dilerim. Kaltaklık ettim, buna gerek yoktu ve kendimi bok gibi hissediyorum. Söz veriyorum, seni bir daha rahatsız etmeyeceğim.*

Telefonumu tutarak oturdum, cevap vermesini isteyip istemediğimden emin değildim. Kahretsin, başım beni öldürüyordu. Neden tekila içtim ki? Tekilayla başa çıkamazdım, bunu biliyordum. En son tekila içtiğimde, neyse ki çok küçük olan bir partide gömleğimi çıkarıp sehpanın üzerinde dans etmiştim. Gary kotuma dolarlar doldurmuş ve bana daha fazla tekila içmemi söylemişti. Arkadaşları beni alkışlamış ve kendi paralarını sallamışlardı. Gary bunun harika olduğunu düşünüyordu.

Sanırım adamın bir pislik olduğuna dair uyarı işaretleri olmadığını iddia edemezdim...

Kapı çarparak açıldı ve irkildim.

"Marie, seninle konuşmam gerek," dedi Jeff, benimkinin yanındaki tabureye ağır ağır oturarak.

"Akşamdan kalmayım. Konuşmak istemiyorum," diye mırıldandım, gözlerimi kapatarak.

"Bu önemli. Paraya ihtiyacım var."

"Çantamda biraz var," diye cevap verdim. "Ne kadar istiyorsun?" "Çok,"

diye cevap verdi, gözlerime bakmadan. "Biraz sıkışık durumdayım."

Bu dikkatimi çekti ve ona baktım. Gerçekten baktım. Gördüğüm şey beni şok etti. Son birkaç hafta içinde en az on kilo vermişti ve saçları belli ki birkaç gündür yıkanmamıştı. Yüzü solgun ve gözleri donuktu - sadece akşamdan kalma donukluğu değil.

"Jeff, hasta mısın? İyi görünmüyorsun. Ateşini ölçmek istiyorum."

"Tanrım, Marie!" diye bağırdı ve elini tezgâha öyle sert vurdu ki karavanın sallandığını hissettim. Yerimden sıçradım, irkildim. "Neden bu kadar ısrarcısın? Ben senin çocuğun değilim, yetişkin bir adamım."

Donup kaldım. Jeff bana hiç bağırmazdı. Aslında, Jeff asla bağırmazdı, nokta. Her zaman yumuşak başlı olmuştu ve esrar da bunu değiştirmeye yetmemişti.

"Özür dilerim," dedi, sanki ağır bir şey taşıyormuş ve sırtı ağrıyormuş gibi uzanıp omzunu ovuşturarak. "Sana bağırmamalıydım. Ama gerçekten acilen paraya ihtiyacım var Marie."

"Neden?"

"Sermaye," diye cevap verdi, gözlerime bakmadan. "Bir iş anlaşmam var ama başlangıç için nakde ihtiyacım var. Aslında çok fazla başlangıç parasına ihtiyacım var. Müthiş bir fırsat, kaçırmayı göze alamam."

Aklını mı kaçırdı diye düşünerek başımı salladım.

"Ciddi misin? O kadar param olmadığını biliyorsun," dedim. "Sahip olduğum her şeyi alabilirsin, ama toplamda yaklaşık 1200 dolar. Hepsi bu kadar."

"Peki ya Gary?" Bu beni

kısa sürede durdurdu.

"Gary mi?"

"Burası ortak mülkiyetin olduğu bir eyalet, değil mi?" Jeff gergin bir şekilde kıpırdanarak sordu. "Onu arayıp parayı sana vermesini sağlayabilirsin. Bunu benim için yap, Marie. Paraya gerçekten ihtiyacım var."

Başımı yavaşça salladım, onu gerçekten doğru duyduğumdan emin değildim.

"Bir kere Gary'nin hiç parası olmaz," dedim yavaşça. "Kazandığından daha hızlı harcıyor ve değerli bir şeyimiz de yok. Ve bir diğeri, onu son gördüğümde *beni fena halde dövdüğünü* unuttun mu?"

Jeff bana doğru eğildi, ellerini omuzlarıma koydu ve benimle yüz yüze görüştü.

"Çaresizim, kardeşim. Evin ne olacak? Evin için kredi alabilir misin?"

Başımı tekrar salladım, sersemlemiştim. Jeff aklını mı kaçırmıştı?

"Ev zaten sonuna kadar ipotekli. Muhtemelen başımız belada. Gerçekten neler oluyor?" Ben talep ettim. Bu "iş anlaşması" meselesine bir an bile inanmadım ve Jeff'in Gary'nin bana yaptıklarını unuttuğuna inanmayı reddettim. Bunu daha fazla inkâr edemezdim - gerçekten yanlış, gerçekten yanlış bir şeyler oluyordu. Küçük kardeşimi çaresiz bırakacak kadar kötü bir şey.

"Hiçbir şey," dedi, başını bana doğru salladı ve arkasını döndü. "Bu anlaşmayı yapmak istedim ve bana yardım edebileceğini düşündüm. Haklısın, sana sormamalıydım. Özür dilerim."

Bununla birlikte arkasını döndü ve karavandan dışarı çıktı. Saniyeler sonra arabası çalıştı ve gece boyunca ortadan kayboldu. Geçmişe bakınca çok açık görünüyor, ama dürüst olmak gerekirse bundan sonra olacakları tahmin etmemiştim.

Azıcık bile değil.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Coeur d'Alene, Idaho 16
Eylül

At

At yatağa yaslanmış, Serena'nın bir rodeo kraliçesi gibi sikine binen kıçını izliyordu.

Yüzüne bakmaktan daha iyi. Serena güzel değildi ama Marie'nin eline su dökemezdi.

Şimdi o... Bütün gün onun yüzüne bakabilirdi.

Kardeşlerinin çoğu o kaltağı unutmasını istiyordu. Onun gibi kadınlarla uğraşmaya değmez, rastgele ilişkiler işinize yaramıyorsa evinizin faresi olacak tatlı bir kıç bulun yeter. Ya seni sinirlendirirse? Her zaman onun yerini almak için bekleyen başka bir sürtük vardır.

Serena durdu ve dönüp ona baktı.

"Dikkatini veriyor musun?"

Güldü ve başını salladı.

"Üzgünüm bebeğim, düşüncelerimde kayboldum. Devam edelim, tamam mı?"

Adam kızın kıçına cesaret verici bir şaplak attı ve kız özenle boyanmış dudaklarıyla ona gülümsedi. Kız tam bir profesyoneldi, buna şüphe yoktu. Mengene gibi bir amcık, vakum gibi bir ağız. Sertifikalı bir orospu olabilecek yaşlı bir kadın için böyle sıcak ve soğuk çalışan bir amdan vazgeçmeyi düşünmek delilik olurdu.

Ama ne kaltak.

Marie'nin yanında hiç sıkılmazdı ve bu lanet olası bir gerçekti. Ve onun sikinin üzerindeyken de dikkatinin dağılacağını sanmıyordu. Serena gibi bir profesyonel olmayabilirdi ama hayatında tattığı en tatlı amcığa sahipti. Kahretsin, ama onu tekrar tatmak istiyordu. Bu düşünce onu daha da sertleştirdi.

Bir saat sonra Serena gitmişti ve At hâlâ yataktan kalkmamıştı. Kulüp binasına gitme vakti gelmişti ama Marie'yi düşünmeden edemiyordu. Bugün kilisede Jeff-Delik'in beceriksizliklerini tartışacaklardı.

Kahretsin, Marie'nin sik kafalı kardeşi tam bir aptalmış.

Sabırlı davranmamış da değillerdi.

Horse neredeyse üç ay önce havalelerde "hatalar" bulmaya başlamıştı. Başta küçüktüler, burada bin, orada beş yüz. Sonra daha da büyüdüler. Jeff'in basit yazım hatalarından raporlarını yetiştirememeye kadar her türlü bahanesi vardı. Ama sonuçta hepsi aynı yöne işaret ediyordu: Jeff kaymağını yiyordu. Şerefsiz, Orakçılardan çalıp keyfini çıkararak yaşayabileceğini sanıyordu.

Böyle şeyleri düşünmek bile At'ı yaşlı hissettiriyordu.

Jeff neye bulaştığını bilmiyor değildi. *Onlara* gelmişti. Başından beri hiçbir saçmalığa müsamaha göstermeyeceklerini ve bu saçmalıkların cezasının ağır olacağını açıkça belirtmişlerdi. En kötüsü de ikincil hasar olacaktı. Marie. O şerefsizi seviyordu, gerçekten seviyordu.

At mutlu bir son görmedi.

Marie onun yaşlı karısı olsaydı, kardeşini biraz daha iyi koruyabilirdi. Ona kıçını kurtarması için bir şans verebilirdi. Bu haliyle, At'ın Marie'yle olan tüm şansıyla birlikte o piç kurusunun da işi bitmişti. En iyi ihtimalle Jeff'e ne olduğunu asla öğrenemeyecek, hayatının geri kalanını Orakçıların onu öldürdüğünden şüphelenerek ve merak ederek geçirecekti.

En iyi durum. En kötü durum?

LEO kapısına gelip Jeff'in cesedinin sığ bir mezarda taşakları ve aleti olmadan bulunduğunu, lanet göğsüne Azrailler için bir "R" harfi kazındığını söyleyecekti. Ama Marie kaplıcalarda olanlar yüzünden birbirlerinden "nefret etmelerini" istemiyordu. Tanrı aşkına, bu onun en son endişesiydi.

Kahretsin.

Horse, Serena'nın ona mesaj attığı fotoğrafta ne kadar seksi göründüğünü düşündü, hani şu dışarı çıkmak için giyinip kuşandığı fotoğraf. Tam zamanında siki hazır ola geçmiş, sanki Serena onu daha yeni kurutmamış gibi sikilmek için yalvarıyordu.

Marie'nin fotoğrafı tıpkı onun gibi sevimli ve seksiydi. Banyodaki aynada çekmişti, arkadaşıyla partiye gitmek için giyinip kuşanmıştı. Küçük siyah elbisesi göğüs dekoltesini fazlasıyla gösteriyordu. Ve bacakları... O bacakların tamamını göremiyordu ama yanında duran herhangi bir sikici görebilirdi

ve birazcık bile eğilse daha fazlasını. Ya o file taytlar? Lanet olsun.

Uzandı ve sikini kavradı, elini kabaca yukarı aşağı kaydırdı. Diğer eliyle telefonunu aradı, fotoğrafı çekmek istiyordu ama komodinin üzerinde değildi.

Kahretsin, dün gece kulüp binasında bırakmıştı.

Fark etmezdi, kızın görüntüsü beynine kazınmıştı. Kızın ona gönderdiği gece aklını kaçırmak üzereydi. Harika görünüyordu, buna şüphe yok. Ama kadını, yanında onu koruyacak biri olmadan böyle giyinip dışarı çıkmamalıydı. Oradaki her erkek o bacaklara bir kez bakar ve kendilerini onu bir masanın üzerinde domaltmış, siklerini kıçına sokarken görürlerdi.

Onu yere yatırıp masanın üzerine yayma düşüncesi Horse'un nefesini kesmiş, ön boşalması ereksiyonundan aşağı damlamıştı. Elini yukarı kaydırdı, sıvıyı etrafa bulaştırdı ve ciddi bir şekilde kendini kaldırmaya başladı. Bunu şimdiden görebiliyordu. Kulüpte ona doğru yürüyecekti, tam arkasında, onun göremeyeceği bir yerde. Kız arkadaşıyla konuşuyor, gülüyor ve pembe bir kız şeyi yudumluyor olacaktı, çünkü Marie tamamen kızdı. Dudakları pipetin etrafına dolanır, içkiyi emerdi, tıpkı ona sakso çektikten sonra boşalmasını emdiği gibi.

At parmaklarını yukarı kaydırdı, dışarı sızan meninin daha fazlasını yakaladı ve başını onunla daire içine aldı. Kahretsin, bu iyi hissettirdi. Bir anıya mastürbasyon yapmanın Serena gibi ateşli bir orospunun ters kovboy kızlığı yapmasından daha iyi hissettirmesi bir erkek hakkında ne söylerdi?

Horse şişmiş taşaklarında bir doruk noktası oluştuğunu hissetti, sadece Marie için boşalmıştı. En ateşli ağza, en yumuşak ellere ve uğruna ölebileceği bir amcığa sahipti. Göğüslerinin her yerine üflemek ve kendini parmaklarken onu ovdurmak için sabırsızlanıyordu.

Neden hâlâ onu becermeyi başaramamıştı?

Bunu düzeltme zamanı. Arkasından yaklaştı, uzanıp elinden içkiyi aldı ve masanın üzerine koydu. Sonra da kız şikâyet etmeden onu belinden kavrar, küçük bedenini kollarının arasına alır ve banyoya doğru taşırdı.

Onunki gibi bir kıç eve gidene kadar bekleyemeyecek kadar sıcaktı.

Adam onu eğdiğinde muhtemelen biraz mızmızlanacaktı ama adam onu susturacak ve tezgâha dayanması için uyaracaktı. Kahretsin, ama onun kızı

herhangi bir şey hakkında. Marie'nin yüzünü düşününce, ona tatlı kız dediği için çok sinirlenmişti, siki sarsıldı ve bir anlığına hareket etmeyi bırakmak zorunda kaldı.

İyi değil, en iyi kısmından önce çuvallamak.

Yaklaşık bir dakika sonra fantezinin gerçekleşmesine izin verecek kadar sakinleşmişti.

Onu itecek ve ellerini o küçük elbisenin altına sokacak, sırtının küçük kısmını görene kadar yukarı çekecekti. File çoraplar jartiyer kemerine bağlıydı ve buna uygun siyah bir tanga vardı. Aşağı uzanıp dar kumaş parçasını kenara itecek, ne kadar sıcak ve sıkı olduğunu hissetmek için parmağını amına sokacaktı.

Şikayet edebilirdi ama Marie onun için her zaman hazırdı, hiç şüphesiz.
At, fantezinin tekrar devreye girmesine izin verdi. Siktir...

Zihninde kot pantolonunun fermuarını açtı, sikini ve taşaklarını çıkaracak kadar aşağı itti, sikinin başını kızın kızının kıvrımına sürttü. Kadın titredi ve adam onun küçük yaramaz külotunu kaydırarak yere düşürdü. İçinden çıktı ve yüksek topuklu ayakkabılarını açtı, kızını yukarı kaldırdı ve onu içeri davet etti.

Böyle bir daveti geri çevirmek kabalık olur.

Aşağı uzandı, sikinin ucunu tuttu, kendini yerleştirmeden önce birkaç kez amının yarığı boyunca kaydırdı. Sonra kalçalarını ellerinin arasına aldı, onu sıkıca tuttu ve sonuna kadar içine soktu. Kadın çığlık attı, kasları adamın sikinin etrafında sıkılaştı. Daha yavaş olmalıydı, muhtemelen daha önce içine hiç bu kadar büyük bir erkek girmemişti.

"Üzgünüm bebeğim," diye mırıldandı.

"Sorun yok," diye fısıldadı derin nefesler alarak. Kadının zarlarının etrafını sardığını, seğirdiğini ve onu Spokane şehir merkezindeki spa'da çalışan masözden daha sert sıktığını hissetti. Çok ateşliydi. At daha fazla bekleyemedi.

Kasları seğirirken onu kavrayan adam yavaşça geri çekildi. Neredeyse sonuna kadar geri çekildi, ona tekrar çarpmadan önce dudaklarının başının kenarı etrafında sıkıldığını hissetti.

Ondan sonra işler çığırından çıktı.

Marie'yi sikerken dik durmak için her şeyini harcadı. Her dibe vuruşunda nefesi kesiliyor, amcığı öyle sıkı sarılıyordu ki neredeyse canı yanacaktı. Kahretsin, çok iyi hissediyordu. Tekrar ve tekrar onun küçük bedenine girmeye zorladı,

Ta ki taşaklarının kalkıp, yükünü doğrudan kadının rahmine boşaltmaya hazır olduğunu hissedene kadar.

Marie de çok yaklaşmıştı. O kadar ıslak ve pasaklıydı ki, her hamlesi sızlıyor ve daha fazla, daha sert sikmesi için yalvarmaya devam ediyordu. Eğildi, vücudunu kendi vücuduyla kapladı, bir eliyle tezgâha dayanırken diğer eliyle klitorisini aradı.

İşte oradaydı.

At parmağını ona doğru itti, ince ya da nazik olamayacak kadar ileri gitmişti. Görünüşe göre kızın umurunda değildi, çünkü parmağı dokunur dokunmaz kız bomba gibi patladı ve çığlık attı. Tüm vücudunun ona odaklanması, onu kavraması, boşalması için yalvarması inanılmaz bir histi.

Ona da verirdi.

At onun klitorisini serbest bıraktı, iki kolunu da tezgâha yasladı ve onu gerçekten dövmeye başladı. Adam onu ele geçirdikçe homurtuları birbirine karışıyor, onu kendisininmiş gibi damgalıyor ve boğazının arkasında sikini hissedecek kadar sert beceriyordu.

Marie.

Kız
arkadaşı
.

Onun malı.

Sadece onun.

At patladı, o kadar sert boşaldı ki nefes almayı unuttu. Fanteziyi bırakarak elini sikinden çekti. Sonra yatak odasında kendi kendine gülmeye başladı, sesi hiç de komik değildi çünkü Marie'yi kafasında becermek Serena'yı gerçekten becermekten daha iyiydi.

Kendini vurup kurtulabilirdi.

At kulüp binasına yanaştı ve kiliseye çok yaklaştı.

Potansiyel müşterilerden biri dışarıdaki park yerinde durmuş, motosikletleri izliyor ve kapıya göz kulak oluyordu. Azrailler eski Ulusal Muhafız cephaneliğini on beş yıl önce satın almıştı. Beton blok yapısı, duvarlarla çevrili avlusu ve küçük pencereleriyle hem bir kulüp binası hem de bir kale olarak mükemmeldi. Son zamanlarda saldırıya uğradıklarından değil. Azrailler tartışmasız bir şekilde bölgeye hakimdi ve diğer tüm kulüpler sadece onların onayıyla faaliyet gösteriyordu. Toplantının konusu da buydu.

Bu hakimiyeti korumak.

At, her şeyden önce bir dinlenme ve takılma alanı olan kulüp binasına girdi. Elbette üst katta gece ziyaretleri için hazırlanmış odalar ve bazı depolar vardı, ama orada asla çok hassas bir şey tutmazlardı. En azından LEO'nun bulabileceği hiçbir şey. Polisler pek sık gelmiyordu ama arama emri getirdikleri zamanlarda da bir bok bulamamışlardı.

Kızların gelip burayı temizlemesi gerekiyordu, diye karar verdi At, kulüp binasının etrafına tiksintiyle bakarak. Dün geceki partinin döküntüleri hâlâ masaları, koltukları ve bir duvar boyunca uzanan uzun barı kirletiyordu. Çoğu muhtemelen hâlâ üst katta uyuyordu ama dar bir jean etek ve askılı bluz giymiş kirli bir sarışın bacaklarını iki yana açmış kanepede sızmıştı. Tanrı'ya şükür artık burada yaşamıyordu; artık kendi evi olduğuna göre, eskiden hijyen açısından normal görünen bu durumdan tiksiniyordu.

Evet, yaşlanıyorum.

"Geliyor musun kardeşim?" diye sordu Ruger, ağır dövmeli ve piercingli, kısa bir mohawk'ı olan bir adam. Bir diğer adayları Ressam'la birlikte kapının yanında duruyordu. "Sonuncusu."

"Evet, üzgünüm," diye yanıtladı At. Silahını Painter'a uzattı, o da dikkatlice diğerlerinin yanına, cep telefonlarıyla dolu bir kutunun yanına koydu.

"Benimkini aldın mı?" diye sordu. "Sanırım dün gece burada bıraktım."

"Evet."

At başıyla teşekkür etti ve kiliseye girdi.

Üçü hariç hepsi aktif ve tam kadro çalışan on beş kişi, bir zamanlar gösterişli bir konferans salonunu süsleyen büyük, yara bere içindeki ahşap masanın etrafında oturmaya başlamıştı bile. Şimdi üzerinde binlerce çentik ve küçük oyuklar vardı ve ortasına büyük bir RFFR yazılmıştı - Sonsuza Dek Azrailler, Sonsuza Dek Azrailler.

"Bize katılabildiğine sevindim," dedi Piknik, masanın başına oturarak. "Serena'nın seni içine çekmiş olabileceğini düşündüm. Onun o kapışmasında kaybolmak mı?" "Saat tam olarak beş," dedi At, omuz silkerek ve geniş koltuğunu çerçeveyi boş bir sandalyenin üzerine koydu. "Ne diyebilirim ki? Ben hassas bir şekilde ayarlanmış, yüksek performans makinesi, senin ve kullandığın o boktan bisikletin aksine."

"Siktir git," dedi Picnic sırıtarak. Sonra ifadesi daha da ciddileşti. "Pekâlâ çocuklar, bugün ilgilenmemiz gereken önemli bir konu var. Sanırım hepiniz bir hırsızımız olduğunu biliyorsunuz. Jeff Jensen, bilgisayarcı, Yakima Vadisi'nden. Bu sabah onunla görüşmeden döndüm, hiçbir ilerleme yok."

"Açık deniz işlerimizi yürüten adam, değil mi?" diye sordu Ruger.

"Evet," diye yanıtladı At. "Bilgisayar dehası, işini biliyor, işlemlerimiz takip edilemez. Tanrı biliyor ya, bunun için ona para da ödüyoruz. Ama bu yeterli değil. Aylardır kaymağını yiyor. Bir süredir izini sürüyorum, ona düzeltmesi için fırsatlar verdim, yani mesele sadece çuvallaması değil. Kesinlikle kaytarıyor. Toplam hacmimize kıyasla küçük ama böyle bir şeyin olmasına izin veremeyiz. İş için kötü olur."

Picnic, "Birinin yapmasına izin verirsek, hepsi deneyecek," dedi. "Saygımızı kaybetmeye başlarız, bir bakmışsınız Line'daki kızlar başka bir MC'ye içki ve kucak dansı veriyor."

"Peki hasar nedir?" diye sordu Bam Bam.

"Tam 50 bin dolar civarındayız," diye cevapladı At. "Bir itiyor bir çekiyor, birkaç bin dolar alıyor, sonra geri ödemeye çalışıyor. Kumar oynuyor, belki de kullanıyor. Onu bir varlık olarak kaybetmekten nefret ediyorum çünkü onun yerini dolduracak başka kimsemiz yok. Bu yüzden işleri düzeltmesi için ona bu kadar çok şans verdik. Ancak kayıpları giderek artıyor - geçen hafta itibariyle bize sadece 20 bin dolar borcu vardı, yani hızla artıyor. Daha fazla gitmesine izin verirsek ciddi bir nakit kaybına uğrayacağız. Hatta bizden kaçabilir."

"Onu toprağa gömmeliyiz," dedi Max, sesi sert ve soğuktu. At ona baktı, yüzünün kızardığını, çenesindeki küçük kasın bastırılmış duygularla esnediğini görünce şaşırdı. Max hâlâ gözetim altındaydı ve onun konumundaki bir adamın kilise sırasında bu kadar çok konuşması olağan değildi. Yine de Max'in kanı sıcak akmaya meyilliydi. Horse'un tanıdığı en sert adamlardan biriydi ve bu da çok şey ifade ediyordu. "Bu adamı tuvalete götürüp kıçını silmek dışında her şeyi yaptık. Her zaman söz veriyor, her zaman bir bahanesi var ama hiçbir şey değişmiyor. Dün gece onu görmeliydiniz. Kesinlikle ince ayar yapıyor. Kayıplarımızı azaltmanın zamanı geldi."

Kelimeler havada ağır ağır asılı kaldı.

"Kulüp işlerinden ne kadar anlıyor?" diye sordu artık uzun koşulara çıkamayan Vietnam gazisi Duck. Zamanının çoğunu kulüp binasında bira içerek ve kızlara kulüple ilgili hikayeler anlatarak geçiriyordu.

Erkeklerin erkek olduğu ve kadınların yerlerini bildiği günlerde. At bu adamı pek sevmezdi ama yine de ona hayatı pahasına güvenirdi.

Kardeşlerden herhangi birine hayatı pahasına güvenebilirdi.

"Çok fazla," diye yanıtladı At, sesi ağırlaşmıştı. "Hem de çok fazla. Bir tür sigorta yaptırmazsak başımıza bela olur."

"Böyle bir adam için ne tür bir sigorta yeterli olabilir ki?" diye sordu Max, kavga etmek için can attığı belliydi ama At bunun nedenini anlayamıyordu. "O bir yalancı ve hırsız. Yaptığı iş için ona verdiğimiz para herkese yeter. Bunun yerine bir bok çukurunda yaşıyor, ot içiyor ve kız kardeşinin lanet olası zavallı küçük maaş çeklerini eve getirmesini bekliyor. Ne tür bir adam böyle yaşar? Düzgün davranmaya başlasa bile ona asla inanamayız. Muhtemelen her türlü çılgın yalanla doludur."

"Gerçek bu," diye mırıldandı Piknik. Başını kaldırıp At'a baktı, yüzü ciddiydi.

"Burada hemfikir miyiz?"

At odaya göz gezdirdi, her yüzde Jensen'ın ölümünün yazılı olduğunu gördü. Onlarla tartışamazdı, adam çok fazla şey biliyordu. Ortadan kaldırılması gerekiyordu.

Sikeyim.

Marie'yi düşündü, ona kızdığında nasıl göründüğünü, küçük bir ejderha gibi ateş püskürdüğünü. Kahretsin, o kadının içine girmek istiyordu. Bir kez bile yeterli olmazdı. Her zamanki gibi siki bu fikri selamlamak için ayağa kalktı, ama onu asıl uçuruma iten şey Marie'nin o ezik piç için ağladığı düşüncesiydi.

Bunun olmasına izin veremezdi.

"Peki ya kız kardeşi?" diye sordu.

"Peki ya o?" Piknik cevap verdi, sesi dikkatle nötrdü.

"O benim yaşlı karım olacak. Güzel bir sigorta," dedi At, birkaç kardeşin birbirlerine attığı sivri bakışların farkındaydı. "Ve söz konusu aile olduğunda, işimize farklı bakarız ve bunu biliyorsunuz."

Picnic yavaşça, "Son duyduğuma göre, bu konuda hemfikir değilmiş," diye cevap verdi. "Kız dün gece seni sormadı bile, At."

"Bunun bir emsali var. Tüm yaşlı kadınlar önceliklerini sıraya koyarak işe başlamazlar, ancak bu, başkan onaylarsa talep edilemeyecekleri anlamına gelmez

ve üyeler de aynı fikirde. Bu gerçekleşti."

"Tabii, otuz yıl önce," diye tersledi Bam Bam. "O zamanlar her türlü pisliği yapıyorlardı. Modern bir dünyada yaşıyoruz kardeşim, öylece bir hatunu kaçırıp evine götüremezsin."

Duck homurdandı ve elini masaya vurarak herkesi şaşırttı.

"Siz korkaklar modern dünyadan bahsederken sanki onların kurallarını umursuyormuşuz gibi konuşuyorsunuz. Kim olduğumuzu unutmayın," diye gürledi. "Bizler yüzde birin adamlarıyız. MC dünyasının lanet krallarıyız. Kurallara uymayız, kendi kurallarımızı koyarız. Kardeşim Horse bir kadın istiyor, onu kulübe gelip onun için atacak kadar çok istiyor. Bunu daha önce hiç yaptı mı?"

Odanın etrafına baktı ve sırayla her adama ters ters baktı.

At bir sırıtışı ısırdı. Duck bir rulo üzerinde, bunun geldiğini görmemişti.

"Duck sözlerine şöyle devam etti: "Kardeşimiz bu kulübün önüne geldi ve yaşlı bir bayanı götürme niyetini bize bildirdi. "Durum biraz karışık. Hepimiz onun kulübü ön planda tutacağını biliyoruz, bu yüzden onu dinliyor ve oyununu destekliyoruz. Her zaman haklı olmayabilir ama o her zaman bizim kardeşimizdir. Siz küçük saksocular, bir gün buraya gelip taşaklarınızın yerine memelerinizi büyüttüğünüzü görmeden önce bunu düşünmelisiniz."

Duck homurdanarak arkasına yaslandı.

"Bize gerçekten ne düşündüğünü söylemeye ne dersin, Duck," dedi Ruger gülerek ve sandalyesine geri yaslanarak. "Tanrım."

"O haklı," dedi At, sesi ölümcül derecede ciddiydi. "Her zaman haklı olmayabilirim ama ben her zaman senin kardeşinim - ya da en azından öyle olduğumu sanıyordum. Bir Azrail istediğini alır. Arkamı kollar mısın?"

Piknik iç çekti.

"Sen bir aptalsın, bunu biliyor musun?" dedi. "O bizim dünyamızın bir parçası değil, ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yok ve denemek bile istemiyor. Sonu iyi bitmeyecek."

"Bu benim sorunum, değil mi?"

"Kontrol altında tuttuğun ve kulüp işlerine karıştırmadığın sürece bu senin sorunun," diye yanıtladı Picnic. "O iyi bir çocuk, onu severim. İyi bir aşçı, patates salatasına bayılıyorum. İçine pastırma koyuyor. Ondan biraz almak güzel olurdu.

Bir dahaki sefere domuz kızarttığımızda yemekle birlikte o boku da yeriz. Ama yine de kardeşiyle uğraşmak zorunda kalacağız. Bu da işleri daha karmaşık hale getiriyor."

At gülümsedi. O kazanmıştı, bu sadece detaydı.

"Yani o bizim sigortamız," diye cevap verdi. "Kardeşine, bize geri ödeme yapmazsa onu bir daha asla göremeyeceğini söyle. Ona birkaç ay verin, bakalım işler nasıl gelişecek."

"Sence bize geri ödemenin bir yolunu bulacak mı?" diye sordu Piknik.

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti At. "Adam odaklandığında ve ayık olduğunda resmen para basıyor. Yeterince motive olursa, bize yardım edebilir."

"Şimdiye kadar olmadı."

"Kız kardeşini seviyor," dedi Bam Bam sessizce. "O bir çakal ve piçin teki ama onu gerçekten önemsiyor. Bunu kendi gözlerimle gördüm. Onu kuruması için asacağını sanmıyorum."

Horse, "Ödemezse başının büyük belaya gireceğini bilmesini sağlıyoruz," dedi. "Öder, harika. Anlaşmayı bozarsa, onu yerin dibine sokarız. Herkes kazanır."

Marie hariç. Ama Jensen büyük bir çocuktu ve Reapers MC ile iş yapmayı ve sonra da onu mahvetmeyi seçmişti. Eğer o olmasaydı, herif çoktan ölmüştü.

"Peki ya saygı meselesi?" diye sordu Ruger. "Burada temellerimizi korumalıyız. Zayıf görünemeyiz."

"Gerçek bu," dedi Picnic. "Ama bir adamın kız kardeşini alıp rehin tutmak? Bu kanla ödeme, doğru yerlere yaydık. İşe yarar."

"Bir şeyi unutuyorsun," dedi Max. At ona baktı, aklından geçenleri okumaya çalışıyordu. Max'in bir sorunu vardı. Hepsi kulüp işlerini önemsiyordu ama bu bir adım ötesiydi. Neredeyse kişiseldi.

"Para," diye devam etti Max. "Horse'un küçük oyuncağına sahip olmasına izin vermek bir şey, bu umurumda değil. Öylece oturup elli bin dolar kaybetmek başka bir şey. Sizin bir yerlerde zulalanmış paranız olabilir ama benim yok. LEO'ya kaçma riskinin yanı sıra, bu pisliğin bize yardım etmesi için bu kadar parayı riske atmak istediğimizden emin miyiz?"

At gözlerini Max'e dikti, Max de gözlerini doğrudan ona dikti. Adam irkilmedi.

"İyi bir noktaya değindin," dedi Bam Bam, sesi ılımlıydı. "Elbette, onu şimdi çıkarırsak, o parayı bir daha asla göremeyiz, Max."

"Horse onu daha iyi izleseydi belki de kıçımız bu kadar açıkta olmazdı."

Piknik oturdu.

"Dikkatli ol kardeşim," dedi, sesi soğuktu. "At işini yaptı. Bu işin sonuçlanmasına izin vermek benim kararımdı ve iyi bir nedenim vardı. O küçük pislik son iki yılda bu kulübe yarım milyon dolar kazandırdı. Mecbur kalmadıkça böyle bir şeyi öylece çöpe atamazsın. Herifte bir yetenek var. Yerini dolduramazsın. Bu yüzden bu fikri sevdim, belki durumu hâlâ kurtarabiliriz."

"Ben buna oy vermeyeceğim," dedi Max. "Onu indirmemiz gerekiyor."

"Neden onu satın almıyorum?" At söyledi. Herkes irkilerek ona baktı. "Marie'yi kulüpten satın alırım ve Jensen'a bir şans daha veririz. Elli bin dolar, benim cebimden çıkar ve kulübün hesabına yatırılır. Bekleyip Jensen'ın parayı ve faizi bulup bulamayacağını göreceğiz. Bulursa, paramı geri alırım, kulüp de kâr eder. Bulamazsa, benim üzerime kalır."

"Bu çok boktan," diye mırıldandı Bam Bam. "Hiçbir amcık buna

değmez." "O bir amcık değil."

"Hepsi amcık," diye tersledi Max. At onunla göz göze geldi ve ona baktı.

"İyi oynayın çocuklar," dedi Piknik. "Bence sen delisin At, ama bu benim işime geliyor. Bu senin için yeterince iyi mi, Max?"

Max başını eğerek onayladı.

Bam Bam, "Ben Picnic'e katılıyorum, sen delisin," dedi. "Müthiş bir gösteri olacak. Senden nefret ediyor, At. Jensen bana söyledi."

"Ben de ona oldukça kızgınım," dedi At. "Bunun üstesinden g e l m e l i y i z. Ama o benim ve bu böyle."

Piknik gözlerini devirdi ve Ruger homurdandı.

"Koro kızları yerine erkek gibi davranan gençleri görmek güzel," diye homurdandı Duck, masanın etrafına onaylarcasına bakarak. "Hadi oylayalım. Ben bira istiyorum."

At toplantıdan oldukça iyi hissederek ayrıldı. Parayı ödemek canını yakacaktı, buna şüphe yok. Ama yeni bir iş kurmayı düşünüyordu.

Arazide bir dükkânı vardı, yani parası vardı. Marie'yi bir dükkândan daha çok istediğine emindi. Zor bir günün ardından eve gelip onun yemek kokusunu duymak, onu bir önlükle ve başka hiçbir şey olmadan görmek için sabırsızlanıyordu.

Güzelmiş.

At kutusundan telefonunu çıkardı ve onu daha önce araması gerektiğini düşündü. Onun küçük tatlı mesajlarını almıştı ve canının yandığını biliyordu. Kahretsin, onun canının yanmasını istemişti, bunu kabul edebilirdi. Onu incitmişti, bu yüzden birkaç gün sallanmasına izin verdi...

Ama artık birlikte oldukları bir gerçek olduğuna göre? Bırakmanın zamanı gelmişti. Kulüp binasından çıkıp güneş ışığına çıktı ve telefonunu açtı. Telefon tekrar tekrar çalıyor, bir önceki geceden bir sürü mesajı kaçırdığını haber veriyordu.

Marie: *At, muss yu*

Marie: *Neden cevap vermiyorsun?*

At ismi gibi. Horsey. Seni attan kurtarmak isterdim, LOL. Uyuyor musun? Yoksa biriyle mi meşgulsün?

Orada olduğunu biliyorum. Eminim çoktan yeni bir kız arkadaşın olmuştur. Siktir git.

Senin de kaltağının da canı cehenneme. Senden nefret ediyorum. Sopanı al ve kıçına sok. 10 milyon dolar için senin yaşlı kadının olmayacağım.

Sikeyim.

Sarhoştu, buna şüphe yok. Ve insanlar sarhoşken aptalca şeyler söylerler ama aynı zamanda doğruyu da söylerler. Marie onun bedenini istiyor olabilirdi ama arasını düzeltmek için yazdığı tüm o tatlı mesajlara rağmen kesinlikle onun yaşlı karısı olmak istemiyordu.

"Lanet olsun!" diye bağırdı ve telefonu kulüp binasının beton blok duvarına fırlattı. Ruger dışarı çıkarken telefon sertçe çarpıp paramparça oldu.

"Sorun mu var?" diye sordu kaşlarını kaldırarak ve telefondan At'a bakarak.

At başını salladı.

"Sorun değil," dedi öfkesini bastırarak. Kararını vermişti, kulübün önünde bir duruş sergilemişti. O oynayacaktı. Ama Marie lanetlenmişti.

Öyle ya da böyle o elli bin doları ona geri ödeyecekti. "Yeni bir telefon almanın zamanı geldiğine karar verdim, hepsi bu."

"Eskisinin nesi vardı?" Ruger sordu, sesi yumuşaktı. "Kırıldı."

17 Eylül-Günümüz

At Jeff'e baktı, kendini kopuk hissediyordu.

Adam yerin ortasında diz çökmüş, elleri arkadan kelepçelenmiş, Picnic elinde bir silahla başında dikiliyordu. Yüzünden kanlar akıyordu, iyi bir dayak yemişti ama hastaneye gitmesini gerektirecek kadar ciddi değildi. Sadece onu çok ama çok rahatsız edecek ve Marie'nin ödünü koparacak kadar kötüydü.

Orakçılara da kazık atmaması gerektiğini hatırlamasına yardımcı olacak birkaç kalıcı yara izi olacaktı.

"Acaba hanım evladı kefaletini ödeyecek mi?" Piknik Jeff'e sordu. "Bu sefer kendini gerçekten mahvettin, küçük adam. Sloganımızı bilmiyor musun? Bizimle uğraşırsan biz *de* seninle uğraşırız."

"Özür dilerim," diye fısıldadı Jeff, şişen göz kapaklarının ardındaki vahşi gözleriyle. "Çok özür dilerim, bunu bilerek yapmadım, bana bir şans daha vermelisin."

"Kaç şansa ihtiyacın var?" At talep etti. "Senin konuşmanı dinlerken suratımı asmamak çok zor."

Jeff'in telefonu tezgâhta çaldı ve Ruger telefonu açtı.

"Marie'den mesaj var," dedi. "Birazdan evde olacak, şimdi dükkandan çıkıyor."

"Ona geri mesaj at," dedi Jeff çabucak. "Lütfen, onun bu işle bir ilgisi yok. Bunun olmasına izin verme, sadece ona bir saat daha eve gelmemesini söyle. Bunun benimle ilgili son anısı olmasına izin verme."

"Kapa çeneni," dedi Picnic öfkeli bir sesle.

Jeff sesini kesti.

"Buranın çöplük olduğunu söylemiştiniz ama bu kadar kötü olduğunu fark etmemiştim," dedi Ruger, duvara yaslanıp kollarını önünde kavuşturarak odayı incelerken. "Kız kardeşinin bu şekilde yaşamasına izin verdiğine inanamıyorum, pislik herif, özellikle de sana ne kadar para ödediğimizi düşünürsek."

"Ben boktan bir ağabeyim," diye mırıldandı Jeff. "Bunu biliyorum. Ama Marie'yi incitme, o çok tatlı biri. Değil mi? Asla kimseyi incitmez, bunu hak etmez."

Ruger sırıtarak, "Eminim çok *tatlıdır*," diye cevap verdi. At ona karanlık bir bakış fırlattı ama bu onu susturmadı. Ruger ona sırıttı. "Bu yüzden seninle uğraşmamamızı cidden bekleyemezsin, At."

At omuz silkti, aslında silkmedi. Ne karmaşa ama. Onu istemeyen bir kadın için kapıdan elli bin dolar çıktı. Bir elini saçlarında gezdirdi. En azından sonunda onu becerebilecekti.

Elli bin dolar için amcığı altınla kaplansa iyi olur.

Painter pencerenin yanındaki yerinden, "Şimdi yanaşıyor," dedi. "Bir kucak dolusu yiyecek var. Taşımasına yardım edeyim mi?"

Adamlar sadece ona baktı, Picnic şaşkınlıkla başını salladı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?" diye sordu Ruger.

"Üzgünüm, sanırım bunu iyice düşünmedim," dedi Ressam. Horse'un bu aday hakkında şüpheleri vardı - hala çok genç ve çok acemiydi. Bu noktada en iyi rockçı unvanını kazanması yıllarını alabilirdi. Kapı açıldı ve Marie içeri girdi.

Çığlık attı.

"Çok üzgünüm kardeşim," dedi Jeff, kelimeler boğuk ve kırıktı. Marie telaşla odaya baktı, yüzünde şaşkınlık ve şok ifadesi vardı. Horse sikinin sertleştiğini hissetti ve onun hasta bir herif olduğuna karar verdi. Kadın dehşete düşmüştü ve onu istemiyordu ama yine de onu tahrik ediyordu. Tabii ki, kadının yaptığı hemen her şey onu tahrik ediyordu.

Onu mülk olarak alma teklifini yüzüne vurmak dışında her şeyi. Lanet sürtük ve mesajları. Adam onun için elli bin dolar ödemiş olabilir ama o bir milyonun yetmeyeceğini mi iddia ediyor?

Kardeşini kurtardığı için ona minnettar olmalı.

Piknik Marie'ye baktı ve göz kırptı. Bu At için bile ürkütücüydü ve Marie'nin oracıkta kalp krizi geçirmemesi onu şaşırttı. Güzel, onun korkmasını istiyordu.

"Küçük kardeş kötü bir çocuk oldu," dedi Piknik. "Bizden çalıyor. Bu konuda bir şey biliyor musun?"

Başını salladı, bir market poşeti düştü, elmalar yerde yuvarlandı. Bir tanesi Horse'un ayağına çarptı ve Jensen'ın kafasına doğru tekmelememek için tüm iradesini kullandı.

"Anlamıyorum," dedi ağabeyine yalvaran bir bakış atarak.

"Bizim için çalışıyor olması gerekiyordu," dedi Piknik. "O küçük dizüstü bilgisayarıyla oldukça iyi, bunu anlıyorsun tabii. Ama çalışmak yerine bizim paramızla kumarhanede oynuyor. Şimdi de bana parayı kaybettiğini ve bize geri ödeyemeyeceğini söyleyecek kadar taşaklı."

Son dört kelimeyi tabancasının kalın, yuvarlak namlusunu Jeff'in ensesine saplayarak noktaladı. Marie sersemlemiş görünüyordu, gözlerini hızla kırpıştırıyordu. Horse onun küçük güzel kafasından geçen düşünceleri neredeyse görebiliyordu.

"Üzerinde elli bin dolar var mı?" diye sordu kayıtsızca. "*Elli bin dolar mı çaldı*?"

"Evet," dedi At. "Ve eğer şu anda geri ödenmezse, seçenekleri sınırlı."

"Arkadaş olduğunuzu sanıyordum," diye fısıldadı, gözleri At, Jensen ve Piknik arasında gidip geliyordu.

"Sen tatlı bir çocuksun," diye cevap verdi Piknik. "Ama bizim kim olduğumuzu anlamıyorsun. Kulüp ve diğer herkes var ve bu aptal herif kulübün bir parçası *değil.* Bizimle uğraşırsan, biz de seninle uğraşırız. Daha sert. Her zaman."

Jeff'in ağzı titredi, gözlerinden yaşlar süzüldü. Dürüst olmak gerekirse Horse adamın daha önce hüngür hüngür ağlamaya başlamamasına şaşırmıştı. Sonra Jensen altına işedi.

"Kahretsin," diye mırıldandı Ruger. "Altlarına işemelerinden nefret ediyorum." Adama baktı ve başını salladı.

"Kız kardeşinin altına işediğini görmüyorsun, değil mi? Ne küçük bir kaltak," dedi iğrenerek.

"Bizi öldürecek misin?" Marie titremeye başlayarak sordu. Yüzündeki renk kaybolmuştu. At iğrenerek Jensen'a baktı. Ne tür bir pislik kız kardeşine böyle bir şey yaşatırdı -sadece bunu değil, böyle bir çöplükte yaşayıp bütün gün asgari ücretle çocuk bezi değiştirirdi?

"Yani, kızlarınızın fotoğraflarını paylaştığınız insanları gerçekten öldürür müsünüz?" Marie, Picnic'in yüzünü inceleyerek sordu. "İçlerinden biri benim yaşımda, değil mi? Bir şeyler ayarlayamaz mıyız? Belki ödeme falan yapabiliriz."

At homurdandı ve başını salladı. İşleri ilerletme zamanı.

"Anlamıyorsun tatlım, bu sadece parayla ilgili değil. Para umurumuzda bile değil. Bu saygı ve kulüpten çalmakla ilgili. Bu pisliğin yanına kâr kalmasına izin verirsek, hepsi bunu yapmaya başlar. Böyle şeylere izin vermeyiz. Asla. Kanla ödeyecek."

Bir an için gözlerini kapattı ve At kirpiklerinde gezinen nemi gördü. Kahretsin, ağlayan kadınlardan nefret ederdi. Hayır, ağlayan *sürtüklerden* nefret ederdi ve Marie de sadece bir sürtüktü. Bunu hatırlaması gerekiyordu.

"Jeff, neden?" diye fısıldadı ve sesindeki kalp kırıklığı ve umutsuzluk Ressam'ın irkilmesine neden oldu. At üşüdü, karanlık bir öfke birikti. Bu küçük pislik ona öyle bakmaya, gözleriyle yalvarmaya nasıl cüret ederdi ve onun sadakatini hak etmek için ne yapmıştı?

"Kaybetmeyi planlamıyordum," diye cevap verdi, sesi umutsuzluk doluydu. "Geri kazanabileceğimi, bir şekilde telafi edebileceğimi düşündüm. Ya da belki banka havalelerinin içine saklayabilirim..."

"Kapa çeneni," dedi Picnic, boştaki eliyle Jensen'ın kafasının yan tarafına vurarak. "Kulüp işlerinden bahsetmeyeceksin. Ölmek üzereyken bile."

"Başka bir yol daha var," dedi At, her şeyi onun önüne sermeye karar vererek. En iyisi bu işi bitirmek ve onun yerini anladığından emin olmaktı. Ona daha iyisini önermişti ama o bunu istememişti. Şimdi alacağını alacaktı ve bundan şikâyet etmese iyi ederdi. "Kanla ödeme yapmak farklı anlamlara gelebilir."

"Bunun olması için ölmesine gerek yok," dedi hemen. "Belki karavanımızı yakabilirsin!"

Ona pasta yürüyüşünde pasta kazanmış gibi gülümsedi.

"Oh, ne olursa olsun bunu yapacağız," dedi At. "Ama bu kan değil. Yine de öyle bir şey düşünebilirim."

"Ne?" Jeff sordu, sesi umutsuz bir umutla doluydu. "Her şeyi yaparım, yemin ederim. Bana bir şans verirseniz, sizin için o kadar çok hesap açacağım ki, neler başarabileceğimize inanamayacaksınız. Sigarayı bırakacağım, bu kafamı temizleyecek, daha iyi bir iş yapacağım..."

At gülerken sesi kesildi ve mohawk adam başını sallayıp Picnic'e sırıttı.

"Bu pisliğe inanıyor musun?" diye sordu. "Cidden, dangalak, bize ne kadar uzun süredir bu işle uğraştığını söyleyerek kendini pek de iyi savunmuyorsun.

kaytarmak."

Jeff inledi ve Horse, Marie'nin sanki ona gitmek istiyormuş ama bunu yapmaktan vazgeçmiş gibi öne doğru atıldığını gördü. Bu onu daha da kızdırdı. Ondan böyle bir şefkat istiyordu ama o bunu kardeşi için harcadı. Ama çok hızlı öfkeleniyordu, soğukkanlılığını koruması gerekiyordu. Yavaşlamak için bir saniye durdu, boynunu bir o yana bir bu yana uzattı, parmak eklemlerini kırdı. Bu kafasını boşalttı.

"Birkaç şeyi açıklığa kavuşturalım," dedi. "Sana zarar vermeyeceğiz Marie."

"Değil misin?" diye sordu ve gözlerindeki şaşkınlık adamın içine saplandı. Onun da eski pislik Gary gibi kendisine zarar vereceğini düşünmüştü. Ona canavar da diyebilirdi. Kendini tekrar yola koyulmaya zorladı.

"Hayır," dedi. "Sen yanlış bir şey yapmadın, sana kızgın değiliz. Bu seninle ilgili değil. Hayatta kalmak istiyorsan çeneni kapalı tutacaksın ve bunu bilecek kadar akıllısın. Bu yüzden burada değilsin."

"Neden buradayım?"

"Böylece kardeşinin ne kadar ciddi bir şekilde boku yemiş olduğunu görebilirsin," diye cevap verdi. "Çünkü bize borcunu ödemenin bir yolunu bulamazsa onu öldüreceğiz. Uygun motivasyonla bunu başarabileceğini düşünüyorum."

"Ödeyeceğim," diye geveledi Jeff. "Sana geri ödeyeceğim, çok teşekkür ederim-"

Picnic, "Hayır, bize iki katını geri ödeyeceksin, pislik herif," dedi ve ağır deri çizmesiyle Jeff'in yan tarafına acımasızca tekme attı. Jeff acı içinde inleyerek yere yığıldı. "Tabii yaşamana izin verirsek, ki bu tamamen kız kardeşine bağlı."

İşte o an gelmişti. At onunla tartışmak zorunda mı kalacağını yoksa onu elleri arkadan bağlı bir şekilde kamyona mı atacağını merak ediyordu.

"Ben yaparım," dedi.

Vay anasını. Bu biraz fazla kolay oldu. Güvenliği hiç umurunda değil miydi? Hayır, tek umursadığı Jeff-delikti. At tiksintiyle homurdandı ve gözlerinin onun vücudunda dolaşmasına izin verdi. Kahretsin, kız ateşliydi. Bu haldeyken bile, işten yeni gelmişken, korkudan aklını kaçırmışken. Marie'si ufak tefek ve kıvrımlıydı, saçları yüzünü çevreliyordu ve korkularını kontrol etmeye çalışırken göğüsleri kabarıyordu. Bin dolarına bahse girerdi ki, gömleğinin üstteki dört düğmesinden haberi yoktu.

açılmış, göğüs dekoltesi ve siyah sütyeninin dış hatları ortaya çıkmıştı.

Aleti onayladı. O göğüslerin arasına sıkışmak ve takması için güzel bir inci kolye fırlatmak istiyordu. At derin bir nefes aldı, bu henüz bitmemişti. Onun memelerini daha sonra sikebilirdi. Listesindeki ilk şey bu olabilirdi.

"Önce ne olduğunu sormak istemez misin?" diye

sordu. "Elbette," dedi. "Ne yapmam gerekiyor?"

"Görünüşe göre At bir ev faresi istiyor," dedi Piknik. Kız boş boş baktı. Piknik iç çekti ve At'a baktı. "Onun hiçbir şeyden haberi yok, bundan emin misin? Bana iş gibi geliyor."

At ona ters ters baktı ve planını bozmadan ona vurup vuramayacağını merak etti. Muhtemelen yapamazdı. Marie'ye döndü, kendini sakin ve derli toplu kalmaya zorladı.

"Bu senin seçeneğin," dedi, sesi kısılmıştı. "Aptal herifi hayatta tutmak istiyorsan, çantanı hazırla ve yola çıktığımızda bisikletime atla. Sana ne söylersem, ne zaman söylersem yapacaksın, soru sormak yok, mızmızlanmak yok."

"Neden?" diye sordu, o kadar sevimli, şaşkın ve boştu ki bu onu daha da kızdırdı. Hiç mi hayatta kalma becerisi yoktu?

"Böylece benim için tatlı pişirebilirsin," diye tersledi.

Ağzı açık kaldı. Cidden, burada neler olduğunu anlamıyor muydu? Hayal kırıklığına uğramış bir halde başını salladı.

"Neden öyle düşünüyorsun ki?" dedi, kelimeler gıcırtılı ve sertti. "Seni becerebileyim diye."

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

"Sırf benimle yatabilmek için kardeşimi öldürmekle mi tehdit ediyorsun?" Marie yüzünü ekşiterek sordu.

Ruger At'a doğru yürüdü ve kolunu onun omuzlarına doladı. "Sevimli ama pek akıllı değil. Neden onu gezdirmeme izin vermiyorsun? onu senin için eğiteceğim."

Ruger kalçalarını Marie'ye doğru şehvetle salladı. At döndü ve karnına bir yumruk indirdi, hıyar herif. Bu boku çok fazla yemişti, artık gitme zamanı gelmişti. Marie'yi yalnız, çıplak, sikine binerken istiyordu. Bu kadar şaka yeter.

Kolundan tutarak onu karavandan dışarı ve meyve bahçesine sürükledi, sırtını ağaçlardan birine yasladı. Sert nefes alıyor, göğüslerini kaldırıp indirerek onunla alay ediyordu. Jeff'e kızgındı, Ruger'a kızgındı ve Marie'ye kızgındı, çünkü onu serbest bırakması gerekirken bu duruma itecek kadar mükemmeldi. Adam ona her şeyi teklif etmişti ve o da bunu yüzüne vurmuştu ama yine de o sik kafalı kardeş için kendini pazarlamaya hazırdı.

"Seninle *yatmak* istemiyorum," dedi ona acımasızca. "Seni *becermek* istiyorum. Uyumak, sarılmak, diğer tüm saçmalıklar kız arkadaşlar ve yaşlı kadınlar içindir ve sen bunların hiçbiriyle ilgilenmediğini açıkça belirttin," dedi, onun için aldığı derileri düşünerek. Ne şaka ama. "Kardeşini tehdit ediyorum çünkü kulüpten çaldı ve bunun seninle hiçbir ilgisi yok. Kulüpten çalarsan, bedelini kanla ödersin. Sen onun kanısın. Biz seni alırız, o öder. Seni becermek sadece bir bonus."

"Yani beni insanların kulüpten çalmaması gerektiğini göstermek için mi götürüyorsun?" diye sordu ve onun gözlerinde bir anlayış parıltısı gördüğünü düşündü. Sonunda.

Ellerini havaya kaldırarak, "Bu lanet olası bir mucize, o anlıyor," diye mırıldandı kimseye. "Kardeşin şanslı, çünkü onu öldürmek istediğimden daha çok sikimi sana sokmak istiyorum. Yoksa bu zahmete değmezdi. Eğer Jeff-delikli kendini toparlar ve kulübe borcunu öderse gitmene izin verebilirim.

Seninle işim bittiğinde. Eğer yapmazsa, o zaman seni kullanacak başka bir şey bulurum. Anladın mı?"

Gitmesine izin mi vereyim? Pek mümkün değil. Yine de oyunu oynamak zorundaydı. Bir noktada kardeşiyle tekrar konuşacaktı ve konuştuğunda, sik kafalının doğru mesajı duyması gerekiyordu.

"Oyun yok, saçmalık yok," dedi. Sakinleşmeye çalışarak bir adım uzaklaştı, sonra tekrar ona döndü. Korkmuş görünüyordu, ellerini birbirine kenetlemişti, gözyaşları yüzünden akıyordu. Birden kendini bir pislik gibi hissetti. "Bunu sen yapıyorsun, bu senin seçimin. Sana tecavüz etmiyorum. Kardeşinin hatasını kendi sırtından ödemeye karar veriyorsun. Anladın mı beni?"

Kadın ona baktı, gözleri kınama doluydu. Bu onu utandırdı ve bu duygudan hoşlanmadı. Öfke daha iyi hissettiriyordu.

"Ciddiyim," dedi At, ona ters ters bakarak, ona meydan okumaya cüret ederek. Dövüşmek, onun sessizce ağabeyine yalakalık yapmasını izlemekten daha iyi olurdu. Onunla kavga *etmek hoşuna* gidiyordu. Aletinin ayağa kalkmasını ve dikkat çekmesini sağlıyordu. "İstediğin zaman iptal edebilirsin. Seni kilitleyip her dakika izlemeyeceğim. Bu anlaşmayı yaptın, devam ettirmek sana bağlı. Ve bu lanet anlaşmayı yapmak zorunda değilsin. Kardeşin aptalın teki ve neye bulaştığını biliyordu. Bu senin pisliğin değil ve onu kurtarmak da senin işin değil."

"Beni bundan vazgeçirmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu sessiz bir vakarla. "Ama yapamazsın. Söylediklerimde ciddiydim. Jeff için her şeyi yaparım. Her şeyi."

At çenesini sıktı ve ondan uzaklaştı, gerçekten aptalca bir şey yapmadan önce öfkesi ve hayal kırıklığı için bir tür çıkışa ihtiyaç duyuyordu. Ağaçlardan birini tekmeledi ve ayağındaki zonklayan acı odaklanmasına yardımcı oldu.

Ondan tam olarak ne istiyordu ki? Ona kendi evinde, kendi yatağında ihtiyacı vardı. Oraya kendi başına gitmeyeceğini açıkça belirtmişti. Kardeşinin dünyanın en büyük aptalı olması onun suçu muydu? At onlara bir can simidi sunuyordu, ama o bunun için onu yargılıyordu. Yine yargıladı. Tıpkı ona yaşlı kadını olarak bir yer teklif ettiği için onu yargıladığı gibi.

Aptal kadının neye ihtiyacı olduğuna dair en ufak bir fikri yoktu ama yine de ona verecekti.

Umarım günde on kez.

At, Marie'nin dolabını karıştırmasını izledi. Oda çok küçük geliyordu, nefes alamıyordu. Marie'nin her eğildiğinde gömleğinin yukarı kalkması ve pantolonunun aşağı çekilmesi, dişleriyle vücudundan sökmek istediği tanganın siyah çizgisini ortaya çıkarıyordu.

Aleti sertlikten acı verici bir şekilde şişmeye başlamıştı. Rahat bir pozisyon bulmaya çalışarak onu ayarladı, ama olmak istediği tek yer bacaklarının arasına pompalamaktı. Onu çıldırtmaya kararlı olan Marie'nin kıçı birkaç saniyede bir kıpırdandı ve adam pantolonunun içine boşalıp boşalmayacağını ciddi ciddi düşünmeye başladı. Marie bir ayakkabı kutusu çıkardı ve yatağın üzerine fırlattı. Kutu açıldı ve adam oturup dikkatini dağıtmak için çaresizce fotoğrafları karıştırmaya başladı. Onun genç kızlık fotoğraflarını gördü, Jeff'le birlikte mayo giymişlerdi, kollarını birbirlerine dolamışlardı. Bir okul dansında çekilmiş bir fotoğrafı vardı... Ve bir de düğün fotoğrafı.

Kahretsin.

Onu çıkardı ve kurumuş kan lekelerine dikkat etti. Demek Gary buydu. Adam dünyadaki tüm liseli sporcu bozuntularına benziyordu. İri ve etliydi, muhtemelen artık kıçını tekmeleyecek bir koçu olmadığı için şişmanlamıştı. Tatlı ve narin Marie'yi elinde bir tür ilçe fuarı ödülü gibi tutan bir pislik gibi görünüyordu. Marie muhteşemdi ama çok gençti. Sade beyaz bir elbise giymiş ve elinde bir buket nergis tutuyordu. Dangalak takım elbise bile giymemişti. Her şey ucuz-düğün-çocuklar arası-çok-genç diye bağırıyordu ama At yine de güçlü bir kıskançlık dalgası hissetti.

Gary resimdeki o güzel kızı eve götürmüş, elbisesini çıkarmış ve onu sikmişti.

Şansı varken adamı öldürmeliydi.

At hâlâ dolabı karıştırmakta olan Marie'ye baktı. Tangası onunla alay ediyordu ve Marie'nin o lanet şeyi muhtemelen Gary için aldığını ve birlikte çekilmiş bir fotoğraflarının hâlâ onda olduğunu fark etti. Kıskançlık dalgası tsunamiye dönüştü ve At, Marie'nin Gary ile buluştuğunu, Gary'nin Marie'nin ayrılma fikrini değiştirmeye çalıştığını hayal etti. Kadınlar her zaman kaybedenlerle tekrar bir araya gelirdi.

"Bunu onun için mi giyiyorsun?" diye sordu düğün fotoğrafını kaldırarak.
Boş boş baktı.

"O popo ipi," diye tersledi. "Kreşte çalışırken neden tanga giyiyorsun? Onunla yine mi görüşüyorsun?"

"Hayır!" dedi, gözleri kocaman açılmıştı. "O son seferden beri onu görmedim, bunu bilmelisin. Beni aramadı, hiçbir şey yapmadı. Tüm evrakları hazırladığımda, Denise'in kocası benim için onlara hizmet edeceğini söyledi."

At kendini kaybetmemeye çalışarak homurdandı. Tabii ki onu bir daha görmemişti, adam onu fena halde dövmüştü. Marie aptal değildi. *Peki ya onu kaçıran pislik?* At merak etti. *Benim hakkımda ne düşünüyor?* Bu düşünceyi bir kenara itti ve tekrar tangaya odaklandı - eve vardıklarında onu Victoria's Secret'a götürecek, ona yeni bir şeyler alacaktı. Gary'nin özensiz saniyelerinin hiçbiri onun evinde olmayacaktı.

"Bunu saklıyor musun?" diye sordu, resme bakarak.

"Evet," diye yanıtladı. "Unutmak istemiyorum, en azından henüz değil."

İğrenerek resmi bıraktı ve kızın şifonyerine doğru ilerleyişini izledi. Her elini kaldırışında, küçük belinin onunkini kavrayacak şekilde inşa edilmiş kalçalarına doğru şişen görüntüsünü yakaladı. Vücudu küçük ve kıvrımlı hatların ideal bir bileşimiydi, her parçası mükemmele ulaşıyordu.

At buna daha ne kadar dayanabileceğinden emin değildi. Bir tadına bakması gerekiyordu, sadece bir tadına. Şimdi. Ayağa kalktı ve onun arkasında durdu, kalçalarını tutup kendine doğru çekti. At sikini onun poposuna sürttü, o kadar tahrik olmuştu ki bu ona fiziksel acı veriyordu. Ona doğru eğildi, saçlarını kokladı. İnanılmaz bir şekilde aleti sertleşti.

Bu kadın onu öldürecekti.

"Saçlarının kokusuna bayılıyorum," diye mırıldandı. Göğsünde gezinirken ya da sikinin etrafına sarıldığında nasıl bir his uyandıracağını merak etti. Bunu da listeye eklese iyi olacaktı.

Marie gerildi.

"On dakikam kaldı," dedi, sesi gerginlik doluydu. "Lütfen."

Bu onu kızdırdı, kontrolden çıkmasına neden oldu. Buna daha ne kadar katlanmak zorundaydı? Kız artık ona aitti, onun için *elli bin dolar* ödemişti. Hatta onun değersiz kardeşini kulüpten kurtarmak için her şeyi göze almıştı. Ona sahip olduğu her şeyi teklif etmişti ve o da bunu yüzüne vurmuştu.

At onun kalçasını bıraktı, saçlarını yakalamak için uzandı ve başını yana çevirdi. Ağzıyla kapattı, dilini kızın ağzına soktu, sanki sikini kızın amına sokmak istiyormuş gibi - sert ve hızlı, acımadan. Kadın inledi, adama doğru yığıldı ve adam

Diğer elini karnından pantolonuna doğru indirdi ve pantolonunu yırtarak açtı. Sonra parmakları onun amına daldı. Geri çekildi, yüzünü görmek istiyordu, nefesinin hızlanmasını ve arzu ve ihtiyaçla kızarmasını izledi. Bu manzara ona vahşi bir tatmin verdi.

Marie artık onun malıydı.

"Bu am," dedi At, onu kabaca parmaklayarak. "Bu am benim. Sen de benimsin. Seni istediğim zaman ve istediğim yerde beceririm, sen de ya kabul edersin ya da defolup gidersin. Anlaştık mı?"

"Evet," diye fısıldadı Marie, gözleri büyürken titriyordu. Serbest kalmaya ne kadar yakın olduğunu, bacaklarının arasındaki etin sıkılaştığını hissetti. Ağzını bir kez daha aldı, diliyle ve parmaklarıyla onu cezalandırdı, tam sınırda dans etti. Kalçalarını ona doğru itti ve adam öpüşmeyi bitirdi, dudaklarını boynuna indirdi, yaladı ve emdi, herkesin görmesi için onu işaretlemek istedi.

Adam onu ısırdı ve kadın inledi. Yüksek sesle.

At böbürlenerek elini pantolonundan çıkardı ve geri çekildi. Aleti granitten bir sütun gibiydi ve kalbi o kadar sert atıyordu ki alnında çarptığını hissedebiliyordu ama ona kimin sorumlu olduğuna dair bir mesaj göndermişti. Parmaklarını kaldırdı, yavaşça tatlı sularını yaladı.

"Tadının ne kadar güzel olduğu umurumda değil, kararları sen vermiyorsun," diye fısıldadı. "Anlaştık mı?"

Kızarmış ve muhtaç bir halde başını salladı, hâlâ titriyordu.

"Senin kuralların," diye fısıldadı. "Ya da giderim. Peki gidersem ne olur?"

Yüz hatlarını pürüzsüz kalmaya zorladı.

"Sana mı? Hiçbir şey," dedi ama daha iyisini biliyordu. Eğer onu terk ederse, peşine düşer ve gerekirse saçlarından tutup eve geri sürüklerdi. "Kendi özgür iradenle benimlesin. Ama kulübün bedeli kanla ödenmeli Marie, bunu ben bile kontrol edemem. Bunu unutma."

"Tamam."

İç çamaşırı çekmecesine uzanıp külot, sütyen ve bir oyuncak çıkarırken onu nazikçe yolundan itti. Gary'nin ellerinin onun üzerinde olduğunu, bu dantel parçalarını mükemmel vücudundan sıyırdığını düşündü ve çıplak elleriyle onları parçalamak istedi. Bunun yerine onları yere fırlattı.

"Bunlara ihtiyacın olmayacak."

Arkaya sıkıştırılmış bir şey gördü, Azrail renkleri olan siyah bir kumaş. *Bu da ne böyle?* Uzanıp onu aldı. Onun tişörtü olduğunu fark etti, içine bir şey sarılmıştı. Onu saklamıştı. Bohçayı çıkardı ve Marie'ye döndü.

Kızardı ve elini uzattı.

At başını yavaşça salladı ve açmaya başladı. Gördüğü şey neredeyse sikinin kot pantolonunu delip geçmesine neden oluyordu. Bu bir vibratördü ve tam bir canavardı. Çok uzun değildi ama iki parçaya ayrılıyordu; biri açıkça kadının içine girip G noktasını uyarmak için, diğeri de klitorisini uyarmak için tasarlanmıştı.

Marie oyuncağını onun *tişörtüne* sardı. Oh

evet. Artık onun sahibiydi.

"Boku ve oyuncağı paketle," dedi, kelimeleri zar zor çıkarabildi. O şeyi kendi üzerinde kullanırken nasıl görünecekti? Öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Her şeyi sırt çantasına attı ve fermuarını kapatıp omzuna attı.

"Bu kadar mı?" diye sordu. "Oturma odasından ya da mutfaktan başka bir şey ister misin? Geri gelmeye çalışırsan burada olmayacaklar." *Kardeşinizin buraya saklamış olabileceği kanıtlarla birlikte cayır cayır yanacak.*

Marie şiddetle kızararak başını salladı. Yakınına eğildi ve kulağına fısıldadı, "Bir dahaki sefere güzel pembe oyuncağınla oynamak istediğinde, bunu ben izlerken yapacaksın. Eğer uslu bir kız olursan, tişörtü giymene izin veririm. Anladın mı?"

Marie başıyla onayladı. At onun koluna girerek oturma odasından geçirdi, Jeff ve kardeşi Reapers'ın yanından geçerek bisikletinin yanına götürdü.

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

Marie

Coeur d'Alene'e olan yolculuk beni şaşırttı.

Birincisi, bisiklete binmek bir iş olduğu için sonsuza kadar sürecekmiş gibi görünüyordu. Yol boyunca dikkatimi toplamam ve dikkatimi vermem gerekiyordu ve o gün yaşadıklarım göz önüne alındığında bu beni yıprattı.

İyi tarafından bakarsak, Horse'la konuşmak zorunda kalmadım.

Ben işeyebileyim, At da telefon görüşmesi yapabilsin diye iki kez mola yerinde durduk. Telefonum olmadan kendimi çıplak hissederek onu izledim. Arabamın anahtarlarıyla birlikte onu da benden almışlardı ve geri alacağıma dair bir izlenim edinmemiştim. At bana aramaların ne hakkında olduğunu söylemedi ve ben de sormadım. Diğer Azraillerin nerede olduğunu ya da kardeşimin nasıl olduğunu da bilmiyordum. Tek umursadığım bisikletin üzerinde dik durmaktı.

Coeur d'Alene'de otoyoldan çıktığımızda hava kararmıştı. Nereye gittiğimize ya da rotamıza dikkat etmedim. Ormanın içinden geçen dar bir yola sapmadan önce çok büyük bir gölün yakınındaki birkaç kalabalık mahalleden geçtiğimizi fark ettim. Binalar seyrekleşti. At, ilginç görünümlü ek binalar ve büyük kırmızı bir ahırla tamamlanmış eski bir çiftlik evine yanaştı.

Bir motorcudan beklediğim bu değildi.

At motoru durdurdu ve ben de gerinmeye çalışarak sertçe

indim. "Burası senin evin mi?"

"Üç yıl önce aldım," diye cevap verdi, yanımdan geçip geniş, üstü kapalı verandaya doğru yürürken, Tanrı aşkına, içinde bir salıncak vardı. Taşra kartpostallarındaki gibi bir şeydi. Süslü ya da büyük değildi ama çok iyi bakılmıştı ve son bir yıl içinde boyandığından şüpheleniyordum.

Sırt çantamı aldım ve ön kapıdan geçerek onu takip ettim. Kendimi ancak "erkek mağarası" olarak adlandırılabilecek şekilde döşenmiş bir oturma odasında buldum. Büyük bir düz ekran, devasa rahat L şeklinde bir kanepe, sehpanın üzerinde dört farklı uzaktan kumanda ve duvarda çıplak bir kadının

Motosiklet geriye doğru, yüzüstü yatmış ve yanağı arka koltuğa yaslanmıştı.

Bisikletlerin ve insan kadınların cinsel ilişkiye girebildiğini bilmiyordum, ama bu açık bir imaydı. Çok hoş.

Mutfak olduğunu tahmin ettiğim yere doğru giden bir koridor vardı. Evin sol duvarını saran bir merdiven vardı, At da oraya yönelmişti. Onu gerçekten ama gerçekten takip etmek istemiyordum.

"Kaldır kıçını da buraya

gel." Pekala o zaman.

Onu ahşap merdivenlere kadar takip ettim, ortası o kadar eski bir yollukla kaplıydı ki orijinal deseninin ne olduğu bile anlaşılmıyordu. At ışığı yaktı ve evin tüm genişliğini kaplayacak kadar büyük bir sahanlıkta durup beni bekledi. Bir insan oraya birkaç sandalye ve küçük bir masa koyabilirdi, ama o sadece etrafına kutular yığmıştı. Üç kapı diğer odalara açılıyordu, ikisi evin arka tarafına, biri de ön tarafa. Ön odayı işaret etti.

"O benim. Davet edilmediğin sürece uzak dur." "Tamam."

"Burası banyo, burası da yatak odan. İhtiyacınız olursa alt katta, mutfağın yanında bir banyo daha var. Duşta biri varsa sifonu çekme, borular eski. Git eşyalarını kaldır ve benimle aşağıda buluş. Acıktım."

Onun duş aldığını ve benim kasten kızardığımı, aniden onu yaktığımı hayal ettim. Belki kötü bir insanım ama bu beni gülümsetti. At gözlerini bana dikti, şüpheliydi. Onu görmezden geldim ve odama girdim. Küçük ve sadeydi, eskimiş ve aşınmış ahşap zeminleri, eski moda süslemeli krem rengi duvarları ve iki kanatlı penceresi vardı. Orta boy bir yatak alanın çoğunu kaplıyordu ve son derece modern bir yatak takımıyla kaplıydı; hani şu Walmart'tan ucuza alabileceğiniz, kocaman, kabarık bir yorganı olan torba içinde yataklardan. Kapının karşısındaki duvarda küçük bir şifonyer ve bir ayna vardı. Sağ tarafta küçük bir dolap açık duruyordu.

Burası cansızdı, bir bakıma bunu takdir ediyordum. Ne kadar az şeye sahip olduğum düşünüldüğünde bile oraya kendi damgamı vurmak kolay olacaktı. At'tan ve onu her gördüğümde canlanan öfke ve şehvet gibi karışık duygulardan ayrı, kendime ait bir alanım olması fikri hoşuma gidiyordu.

Eşyalarımı çabucak yerleştirdim çünkü ben de acıkmıştım ve isteyeceğim son şey yatak odasında beni aramasıydı. Bu gece için beklentilerinin ne olduğundan hâlâ emin değildim. Muhtemelen ona zaten sahip olduğundan daha fazla fikir vermek iyi olmazdı.

Aşağıya indiğimde televizyonda bir spor kanalının açık olduğunu ama At'tan iz olmadığını gördüm ve mutfağa doğru geri döndüm. Sol taraftaki kapı merdiven boşluğunun altındaki küçük bir banyoya açılıyordu. Çift cepli kapılar, yemek odası yerine tam boy bir bilardo masasının bulunduğu ve üzerinde bira logolarının asılı olduğu bir ışıkla tamamlanan yemek odasını tanımlıyordu. Kesinlikle erkek mağarası.

Bu yüzden mutfak beni çok korkuttu.

Koridorun sonuna ulaştığımda hayatımda gördüğüm en şirin mutfakla karşılaştım, tıpkı kır tarzı bir dergiden fırlamış gibiydi. At buzdolabının önünde durmuş, bir şeyler çıkarıyor ve ortadaki büyük, ahşap kasap bloğunun üzerine koyuyordu. Üzerinde tencere ve tavaların asılı olduğu ferforje bir raf ve her tarafta tabureler vardı.

Normal bir mutfakta tonlarca yer kaplardı ama buradaki o kadar büyüktü ki farkına bile varmazdınız. Atın eski moda bir çiftlik mutfağı vardı, neredeyse kendi başına bir oturma odasıydı. Arka tarafta çamur odasına açılan bir kapı görebiliyordum. Duvarlar parlak sarı renkteydi ve tavana yakın kenarlarında şirin, tavuk temalı duvar kâğıtları vardı. Pencerelerin üzerindeki perdeler güneşli, pötikare desenli, kenarları dantelle süslenmiş fırfırlardı.

"Mutfağı kurmanıza kim yardım etti?"

"Annem," dedi bana bakmadan. "Bütün evi yapmak istiyordu ama bunu görünce vazgeçti."

"Neden? Çok güzel bir oda, At," dedim, kahramanca bir kahkaha atmamak için kendimi zor tutarak. Onu kızdırmak iyi hissettiriyordu - gerginliği biraz olsun azaltıyordu. Horse dönüp bana baktı, botları, kot pantolonu ve deri Azrail kesimi, kirli sakallı simsiyah yüzü ve rüzgârın savurduğu saçlarıyla tam bir belalı motorcuydu.

"Onu durdurdum çünkü bir amım yok ve bir tane büyütmeye başlamak istemedim," diye cevap verdi, sesi sinirliydi.

Yeterince adil. Yine de yüzümdeki sırıtmayı engelleyemedim.

"Bana biraz yemek hazırla, ben duş almaya gidiyorum," diye emretti. Ağzım otomatik olarak onun ses tonunu protesto etmek için açıldı, ama kendimi tuttum ve

kapattı. Bu ilişkide güç At'ın elindeydi, benim değil. Bunu unutmak kolay olabilirdi, onun yanında çok rahattım.

Buzdolabını ve dolapları karıştırdım, sandviç için yeterli yiyecek buldum. Açlıktan ölmek istemiyorsak yakında markete gitmem gerekecekti. Duşunu bitirdiğinde her şey hazırdı ve birkaç dakikamı onsuz yemeğe başlayıp başlamamayı tartışarak geçirmiştim. Neyse ki ben karar veremeden At aşağı indi, saçları ıslaktı ve geriye doğru taranmıştı. At kuyruğu olmadan omuzlarının üst kısmına kadar uzanıyordu. Kalçalarına kadar inen soluk bir eşofman giymişti ve başka bir şey giymiyordu.

Lanet olsun.

Ona ne kadar uzun süre baktığımı bilmiyorum, sadece Horse'un neredeyse çıplak olan dövmeli, kaslı ihtişamını seyrediyordum. Büyüyü bozdu.

"Beğendiğine sevindim."

"Ne?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Vücudum," diye cevap verdi sırıtarak. "Bakabileceğin ya da becerebileceğin tek vücut o, bu yüzden paketin işine yaraması iyi oldu."

Şiddetle kızardım ve tabakları alıp yerine koymak için arkamı döndüm. O da oturdu ve sandviçini aldı. Ben de aynısını yaptım ve onunla göz göze gelmemek için elimden geleni yaptım. Bu göründüğünden daha zordu çünkü tam karşıma oturmuştu. İri yarı ve çıplak göğüslüydü ve ben o dövmelere daha yakından bakmayı çok ama çok istiyordum. Onları daha önce görmüştüm ama merakımı giderecek kadar değil.

"Bira ister misin?" diye sordu, ayağa kalktı ve buzdolabına doğru yürüdü.

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap verdim, kendime buzdolabına bakma izni verdim.

Göt. Güzel. Arkasını döndüğünde beni bakarken yakaladı, ama sadece bana ve arkadaşça bir sessizlik içinde yemeğimizi yedik. İkinci birayı da içtim ve kendimi çok daha rahatlamış hissetmeye başladım. Yemeğimizi bitirdikten sonra, son derece medeni bir şekilde bulaşık makinesini doldurmama yardım etti. Bazen Horse'un iki farklı insan olduğunu hissediyordum; bir sürü emir veren belalı bir motorcu pislik ve vücuduma Gary'nin bırakın kıvılcım çıkarmayı, hayal bile edemeyeceği şeyleri hissettiren tatlı, seksi bir adam.

Hangi adam gerçekti?

"Duş almak ister misin?" At sordu.

"Evet, sanırım öyle," diye cevap verdim. "Uzun bir gün oldu."

"Üst kattaki banyoyu kullanın, buradakinden daha güzel."

Başımı salladım ve At'ın gayet normal bir insan gibi masayı ve tezgahı sildiği mutfaktan çıktım. Çok garip.

Şansıma banyo kapısında kilit yok.

İşin iyi tarafı, banyonun yakın geçmişte bir noktada yenilenmiş olmasıydı. Aslında, etrafa baktığımda bir noktada başka bir yatak odası olduğundan oldukça emindim, o kadar büyüktü. Tüm armatürler eve mükemmel bir şekilde uyuyordu - büyük, pençe ayaklı küvet ve mermer bir tabla ile çevrili bir lavabo lavabosu yerleştirilerek dönüştürülmüş eski şifonyer / dolap. Bir tarafta kanatlı bir pencere vardı ve gerçek perdeleri olmaması beni rahatsız ediyordu, ta ki burada kimsenin beni görme ihtimali olmadığını fark edene kadar. Çok yukarıda ve ıssız bir yerdeydi.

Küvete ek olarak, her iki tarafında fıskiyeler ve uzun bir bank bulunan dev, modern bir duş kabini vardı. Yerinde olmaması gerekirdi ama bir şekilde hepsi birbirine uyuyordu. En iyi kısmı? Güneş çıktığında tüm odayı güzelce aydınlatacak büyük bir tavan penceresi. Böyle bir banyonun eski bir çiftlik evine nasıl girdiğini merak etmeden duramadım.

At'ın çamaşırları hala yerde yığın halinde duruyordu, ben de onları aldım ve çamaşır sepetine attım. Çamaşırları muhtemelen benim yıkayacağımı düşündüm ve çamaşır makinesi ve kurutma makinesi olup olmadığını merak ettim. Hiç görmemiştim ama çamur odasını da henüz görmemiştim. Sonuç olarak, evin bazı yerleri biraz kaba olabilirdi ama kesinlikle rahattı. Kesinlikle karavandan daha iyiydi ve Gary ile paylaştığım yerden çok daha fazla potansiyele sahipti.

Anla işte.

Kilidin olmaması bir sorundu ve her ne kadar küveti denemek istesem de kendimi rahat hissetmedim. Bunun yerine soyunup duşa girdim ve şampuan, saç kremi ve vücut yıkama suyu bulduğuma sevindim. Her zaman kullandıklarımdan değillerdi ama mağazaya gidene kadar işimi görürlerdi. Neyse ki duşta bol miktarda sıcak su vardı, ancak ikinci kata ulaşması biraz zaman aldı. Saçlarımı sabunladım ve duruladım, ardından saç kremini sürdüm.

Kapı açıldı ve ben vücut yıkamaya başlarken At içeri girdi. Bunun olacağını tahmin etmeliydim, yani ne kadar tahmin edilebilir? Küvet konusunda endişeliydim ama açıkçası duş olayının geleceğini tahmin etmemiştim. Sanırım fazla pragmatiktim - zaten duş almıştı, neden tekrar duş almak istesin ki?

Duh.

Her neyse, onu gördüğümde çığlık attım, bu çığlığı beni yakalayıp bedenine doğru kaldırarak çabucak susturdu. Beni duş duvarına doğru iterken içgüdüsel olarak bacaklarımı ve kollarımı ona doladım. Sonra ağzımı aldı ve artık bu gecenin nasıl biteceğine dair hiçbir şüphem kalmamıştı.

Bu öpücük nasıl tarif edilir?

Sert ve derindi. Dili defalarca içime girdi ve kalçalarını diliyle aynı anda huzursuzca pompalarken penisinin yarığım boyunca kaydığını hissettim. Bundan zevk almadığımı, Büyük Kötü Motorcunun zavallı küçük bir kurbanı olduğumu söylemek isterdim, ama bu kesinlikle doğru değil. Alev almıştım ve eğer beni sıkı sıkı tutmasaydı kızışmış bir kedi gibi kendimi At'a sürtecektim. Hal böyle olunca ellerimi saçlarına gömdüm ve onu daha derine çekmek için başımı eğdim.

Ellerinden biri sırtımdan aşağı kayarak kıçımın çatlağı boyunca ilerledi. Arka girişimi sıyırdı ve ben sıçradım, ama o aşağı inmeye devam etti. Sonra parmakları içime girdi ve burada dürüst olmalıyım, kıçımı tekmeledi. Horse'un horozu önden klitorisim boyunca ileri geri kaydı ve parmakları arkadan derinlere daldı. Önce G noktamın peşinden gitti ve boşalmama ramak kala beni titreten kasılmalara gönderdi. Sonra ağzını benimkinden çekti ve parmakları beni becerirken gözleriyle beni sabitledi. İşte işkence o zaman başladı.

Beni tekrar tekrar orgazm noktasına kadar çalıştırdı. Bana daha fazlasını vermesi için çaresizce inledim ve sızlandım, ama o sadece o soğuk ifadesiyle yüzümü izledi. Bu bakıştan nefret ediyordum ama beni de tahrik eden bir yanı vardı. Her dokunuşu, bedenimi ele geçiren her uyarımı kontrol ediyordu ve merhametli değildi. Sonunda parmaklarını benden çekti ve kalçalarım göğsünün yarısına gelene kadar bedenimi yukarı kaldırdı. Parmağı kıçıma girdiğinde ağzı meme ucumu tuttu ve ben inleyerek onun istilasına karşı sertleştim.

Beni görmezden geldi, meme ucuma odaklandı, parmağı benim için tamamen yeni bir şey olan arka tarafımı keşfederken onu ağzının derinliklerinde emdi. Her zaman oraya dokunulmasının canımı acıtacağını düşünmüştüm ama göğsüme ne kadar sert davransa da
-ve sertti, hata yapmadı, emme, yalama ve küçük minik ısırıklar arasında gidip geldi- parmağını arka pasajımda nazikçe tuttu. Artık o kadar tahrik olmuştum ki hissettiğim her şeyi işlemeye başlayamıyordum. Basınç

içime yerleşti ve orgazmımın yaklaştığını hissettim. Sertleştim, kendimi destekledim ve parmağının etrafında sıkıca gerildim.

İşte o zaman çekildi ve beni uyarmadan yere bıraktı.

O beni sabitlerken dengemi bulana kadar ayaklarımın üzerinde sallandım. Vücudumdaki her sinir gerilmiş, çınlıyor ve aşırı uyarılmıştı. İtiraz etmek için inledim, ama o bana lavı dondurabilecek bir gülümseme verdi.

"İntikam çok kötü, değil mi?" diye fısıldadı, benden uzaklaşıp bacaklarını iki yana açarak banka oturdu. Piç kurusu. Şimdiye kadar onun uyarılmışlığı hakkında herhangi bir şüphem varsa bile, şimdi onu görmek tüm şüphelerimi yok etti. Aleti uzun ve sertti, taşakları sıkıca yukarı çekilmişti, bu da uç noktaya ne kadar yakın olduğunu gösteriyordu.

"Dizlerinin üzerine çök," diye emretti, sesi sertti.

Önünde yavaşça diz çöktüm, kendimi fatihine hizmet eden bir köle gibi hissediyordum, ki sanırım çok da uzak değildim. Aletini iki elimle tuttum, ona bakarken yukarı ve aşağı doğru düzelttim. Başının alt tarafındaki küçük çentiği yaladım, dilimi hızla oynattım.

"Becer beni..." diye inledi ve bunun bir emir mi yoksa sadece ne kadar iyi hissettirdiğinin bir ifadesi mi olduğunu anlayamadım. Uzandı ve parmaklarını saçlarıma doladı, ağzımı sikinin etrafına sarmam için beni zorladı. Bana iyi geldi. Ağzımı açtım, onu emebildiğim kadar derine emdim, bu çok uzak değildi çünkü çok büyüktü. Yine de dilimle alabildiğim kadarını aldım, ellerim harekete geçerken onun üzerinde aşağı yukarı sallandım. Sağ elimi ağzımla birlikte ona mastürbasyon yapmak için kullandım. Sol elimle taşaklarına kadar indim, dönüşümlü olarak onları yuvarladım ve kavradım. Aleti sertleşti ve her vuruşta kalçalarını bana doğru biraz sarsmaya başladı, saçlarımı o kadar sıkı tutuyordu ki canı yanıyordu.

At arkasına yaslandı, başı yana dönük, gözleri kapalı ve yüzünde sonsuz bir ihtiyaç ifadesi vardı - işte o zaman onun üzerinde ne kadar büyük bir güce sahip olduğumu fark ettim. Bunu benden alamazdı. Bedenimi istediği sürece, kendi kontrolüm vardı.

Lanet olsun, bu beni tahrik etti.

Taşaklarını bıraktım, kendimi parmaklamak için bacaklarımın arasına uzandım. Daha hızlı ve daha hızlı çalıştım, ta ki onun cesaretlendirici küçük homurtularını duyana ve sikinin dibinde küçük titreşimli seğirmelerin başladığını hissedene kadar. Kendi patlamamın kıyısında gezinirken bacaklarım titriyordu.

Sonra At ağzıma boşaldı, aylardır hayalini kurduğum bir şeydi bu. Hayatındaki diğer her şey gibi bunu da yarım yamalak yapmadı. Daha önce sadece bir erkeğe sakso çekmiştim -Gary- ve o da buna hiç benzemiyordu. O bitirdikten sonra, kendi klitorisimi sertçe ovarken onu emmeye devam ettim. Tamamen yumuşamadı, ancak aciliyet ortadan kalkmıştı. Ne yazık ki o sırada elimle ne yaptığımı fark etti.

"Kes şunu," diye emretti ve uzanıp kolumdan tutarak beni ayağa kaldırıp önüne çekti.

"At, lütfen," diye yalvardım.

"Seni düşünerek kendimi tatmin etmek için ne kadar zaman harcadığımın farkında mısın?" diye sordu, hâlâ oturuyordu. Bu soru karşısında irkilerek başımı salladım. "Benden uzaklaştığın zamanın nasıl hissettirdiği hakkında bir fikrin var mı? Mavi taşaklar bana yaptıklarının yanına bile yaklaşamaz bebeğim. Değişiklik olsun diye sana olanları izlemekten keyif alıyorum."

"Özür dilerim," dedim. "Ama seyirci varken seninle sevişemezdim. Yapamadım işte."

"*Sevişmek* mi? Kendini kandırma, bu sevişmekle ilgili Marie," dedi. Bu acıttı, beklediğimden çok daha fazla acıttı. Sonra daha da kötüleştirdi. "Ve seyirci fikrine alış, çünkü sırf alıngan olduğun için seni kolayca bırakmayacağım."

"Ne demek istiyorsun?" Sertleşerek sordum.

"Benim dünyamda kurallara uymayız bebeğim," dedi. "Benim hakkımda kardeşlerimin bilmediği hiçbir şey yok. Sen eşyalarını toplarken sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet," diye fısıldadım, öne doğru eğilip bacaklarımın arasına sokulurken, dilini klitorisimin üzerinde iki kez gezdirirken büyülenmiştim, bu beni neredeyse devirmek için yeterliydi.

Ama tam olarak değil.

Huzursuzca yer değiştirdim, bacaklarımı bir araya getirmeyi, işi bitirecek kadar sıkmayı diledim ama izin vermedi.

"Bu benim amım," dedi At, iki parmağıyla içime uzanarak, iç duvarıma kasıtlı olarak sürtündü. Titredim. "Ne zaman istersem ve nasıl istersem sikerim. Kulüpte parti yapıyoruz ve ben azıyorum, sen benim için yayılıyorsun ve bu konuda şikayet etmiyorsun. Yani duvara karşı, yerde, içinde

Ya istediğim zaman verirsin ya da bu anlaşma iptal olur. Anladın mı?"

Başımı salladım, sözlerine duyduğum öfke ile dokunuşuna duyduğum çaresizlik arasında gidip geliyordum. Neyse ki konuşmayı bıraktı ve klitorisimi emdi. Yaklaşık on saniye sonra patladım, boşalırken inlemelerim duşta yankılandı. Ayaklarımın üzerinde durmak için her şeyimi harcadım ve o zaman bile omuzlarını iz bırakacak kadar sert kavradım.

Yıkanmamı bitirmem için beni bıraktı; bu da çoğunlukla saç kremini saçımdan çıkarmak ve kalp atış hızımı normale düşürmekten ibaretti. Saçlarımı bir havluya sardım ve odama dönmek için üzerime eşofman ve eski püskü bir tişört geçirdim. At'ın odasının kapısı kapalıydı ve ev sessizdi. Bu beni nedense şaşırtmıştı. Sanırım onu tekrar görmeyi, benden daha fazlasını istemesini bekliyordum. Birlikte uyumaktan hoşlandığını biliyordum, bunu iki kez yapmıştık ve her ikisinde de bütün gece bana sarılmıştı. İşte o zaman gerçekten anladım.

At beni odasında istemedi çünkü onun kadını değildim. Bana bunu teklif etmişti ama ben hayır demiştim, artık işim ona hizmet etmek ve onun yolundan çekilmekti. Birdenbire kendi odamın olması pek de iyi görünmemeye başladı. Aslında o pislik için kendimi yalnız hissediyordum, geceyi benimle geçirmesini diliyordum. Ama Horse sarılmanın kız arkadaşlar ve yaşlı kadınlar için olduğunu açıkça belirtmişti.

Şimdi sadece hızlı bir sikiştim ve bu benim lanet olası hatamdı.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Gece bir ara bir el eşofmanımın içine kaydı, parmaklar klitorisimi okşarken bir ağız göğsümü avuçladı. İnledim, uykuluydum ve bunun bir rüya olup olmadığından emin değildim. Sonra el eşofmanımı aşağı çekmek için beni terk etti. Gözlerimi açtım, artık uyanıktım ve neler olduğunu anlamaya çalışıyordum. Üstümde bir adam vardı. *Gary mi?* Çığlık atmak için ağzımı açtım ama o konuşurken bile bir el ağzımı kapattı.

"Artık böyle boktan şeylerle uyumak yok," diye mırıldandı At, bacağını benimkinin arasına sokarken. "Çıplak ya da seksi bir şeyle uyuyacaksın, mazeret yok." Sonra beni sol kulağımın altından nazikçe öptü, boynuma sokuldu. Elini ağzımdan çekti ve ben de omzunu yumrukladım.

Güldü.

"Ağzımı kapatma!" Tısladım.

"Çığlık atıp kulak zarımı patlatmanı istemedim bebeğim," diye cevap verdi, sesi alçak ve seksiydi. Kalçalarını benimkilerin beşiğine bastırdı ve ben ürperdim. Beni hem bu kadar kızdırıp hem de nasıl tahrik edebiliyordu? Bu hiç adil değildi. "Uslu duracak mısın yoksa seni bağlayayım mı?"

"Ciddi misin sen?"

"Siktir, evet, ciddiyim," diye cevap verdi At, klitorisimi bulmak için aşağı uzanarak. Doğruldum ve inledim, çünkü beni ne kadar kızdırmış olursa olsun, içimdeki sürtük onu istiyordu. Kötü. "Patron benim. Bunu unutma yoksa sana öğretirim."

Ellerimi yakaladı ve kabaca başımın üzerine çekti, bir eliyle onları tutsak tutarken diğer eliyle banyoda yaptığı gibi beni çalıştırdı. Vücudum bunun için açlık çekiyordu, hala daha önce yaralıydı. Duştan sonra kendime dokunamayacak kadar paranoyak olmuştum, yatak odama gelip beni keşfedeceğinden korkuyordum. Bu parçamı ondan saklamanın neden bu kadar önemli göründüğünü bilmiyorum ama öyleydi.

Bir dakikadan kısa bir süre içinde beni hazırlamıştı. Geri çekildi ve prezervatif paketinin yırtılma sesini duydum. At bir küfür mırıldandı

geri dönmeden önce karanlıkta ellerimi yakaladı ve sikini açıklığımla hizalarken onları başımın iki yanına sabitledi.

Atın büyük bir aleti vardı, bunu biliyordum. Ama içime girmeye başlayana kadar bunun anlamını tam olarak kavrayamamıştım, yavaş ve istikrarlı bir şekilde, hiç tereddüt etmeden ve durmadan. O içimi doldurdukça yatağa doğru kıvrıldım, beni iyice gerdikçe kendimi dolu hissetmenin verdiği tatmin, küçük acı sancılarıyla hafifliyordu. Pencereden süzülen soluk ay ışığında yüz hatlarını seçebiliyordum; kararlılık ve arzunun maskesi beni eziyordu. Sonra dibe vurdu, taşaklarına kadar vücuduma girdi. Kaslarım onun etrafında seğirdi, onu tutmak için mücadele ederken içimden küçük titremeler geçti.

"Bana alışmalısın bebeğim," diye mırıldandı, ağzımı ilk kez acele etmeden tekrar almadan önce yüzüme öpücükler bıraktı. "Ağırdan alacağım."

Ve yaptı da. Yavaş yavaş onun etrafında gevşediğimi hissettim ve okşamaya başladığında, o büyük horozu bana var olduğunu bile fark etmediğim yerlere sürtündü. Yavaş yavaş daha hızlı hareket etti ve ben de kalçalarımı onunkilerle buluşacak şekilde kaldırmaya başladım, vücudum daha fazlası için istekliydi. Genelde sadece vajinal seksten boşalmam, klitorisimin daha fazla uyarılması gerekir. Yine de At farklıydı, çünkü vücudu beni tamamen açacak kadar büyüktü ve vücuduma girip çıkarken merkezimi ereksiyonunun lezzetli kaymasına maruz bıraktı. Kollarımın iyice sıkışmış olması bu deneyimi daha da arttırıyordu çünkü onu durdurmak için hiçbir şey yapamıyordum. Bana ne verirse tartışmasız kabul etmek zorundaydım ve bu garip bir şekilde özgürleştiriciydi - kesinlikle suçluluk duymadan seks.

Boşalmadan önce bir dakika bile geçtiğini sanmıyorum, sırtımı yataktan yukarı kaldırdım, vücudumdaki her kas acıtacak kadar sert bir şekilde sıkıldı.

İşte o zaman bıraktı ve beni gerçekten sikmeye başladı.

At nazik bir aşıktan motorcu bir hayduta dönüştü, kollarımı bırakırken dizlerinin üzerinde yükseldi. Belimi kavradı, vücudumla tam anlamıyla kendini becerirken daha iyi bir açı sağlamak için pelvisimi kaldırdı ve eğdi. Ne kadar zaman geçtiği hakkında hiçbir fikrim yok, ama bir noktada uzanıp klitorisimi ovuşturduğumu ve ikinci bir orgazmı kovaladığımı biliyorum. Orgazm olduğunda ve ben tekrar onun etrafında kenetlendiğimde, içimde patlayarak kenara düştü. Beni yatağa geri bıraktı, horozu salınırken ve titrerken beni örttü.

Vay anasını.

İkimiz de sakinleştik, kendimize gelirken nefes nefese kaldık. Sonra At üzerimden yuvarlandı, ayağa kalktı ve prezervatifi çıkarıp şifonyerin yanındaki küçük çöp kutusuna attı. Tek kelime etmeden odadan çıktı ve beni karanlıkta bıraktı.

Hayatımda hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Parlak güneş ışığı ve sessizliğe uyandım.

Yataktan kalkarken bacaklarımın arasındaki acıyla irkildim ama pişman olduğumu söyleyemezdim. Daha önce hiç böyle boşalmamıştım, vibratörümle bile. Raf sütyenli bir atlet ve külotsuz bir kot pantolon giydim. Dün gece diğerlerini durulamayı düşünmemiştim ve kesinlikle kirli bir şekilde geri giymeyecektim. Horse mahrem yerlerimi külotsuz bölge ilan etmiş olabilirdi ama bu konuda konuşmamız gerekiyordu. Kalıcı olarak komando olmak istememe imkân yoktu.

Banyoya girdim ve sonra aşağıya doğru yürüdüm, yaşam seslerini dinledim.

"At, burada mısın?" diye seslendim. Cevap vermedi ama bir köpeğin ayak tırnaklarının ahşap zeminde çıkardığı tıkırtı sesini duydum. Köpekler konusunda pek rahat değildim ve bu seferki bana büyük geldi.

At beni vahşi bir hayvanla yalnız bırakmaz, dedim kendime kararlılıkla. Pisliğin teki olabilirdi ama ölmemi istemezdi. Tırabzanın üzerinden baktım, eğer bir canavar çıkarsa odama geri koşmaya hazırdım. Onun yerine, beyaz çizgilerle bölünmüş uzun gümüş-siyah tüyleri olan orta büyüklükte bir köpeğin umutla bana baktığını gördüm. Ağzı geniş bir köpek yavrusu sırıtışıyla açıktı, dili yana sarkmıştı.

Tam olarak bir katil değil.

"Merhaba," dedim usulca, merdivenlerden inerken. Köpek dikkatle beni izledi, ağzı kapanırken iş başındaki bir sürü köpeğinin her şeye hazır sabit bakışına büründü. Basamakların dibine ulaştım ve elimi alçaktan uzattım. Köpek bana yaklaştı, elimi kokladı ve sonra tırmalamak için elime vurmaya başladı. Köpek kendinden geçmiş bir halde kıvranarak yere yığılırken ben de ona uydum.

"Bir köpek yavrusundan çok daha fazlası değilsin," diye mırıldandım. "Eminim zıpladığında uçuyorsundur - sopaları kovalamayı seviyor musun?"

"Ona ne söylediğine dikkat et," dedi At. "Söz vermeye başlarsan, seni sözünde tutar. Onu yormak da çok uzun zaman alır."

"Burada olduğunu düşünmemiştim," diye mırıldandım.

"Hepimiz sürekli gürültü yapmıyoruz," diye cevap verdi. "Orada bir geyik sürüsü gibi ses çıkardınız."

Kaşlarımı çattım.

"Sesim geyik gibi çıkmadı," dedim. "Yerlerin eski ve gıcırtılı olması benim suçum değil."

"Sesin geyik gibi geliyor demedim," diye cevap verdi, yüzünde neredeyse dostane bir ifade vardı. "Bir geyik *sürüsü* gibi ses çıkardığını söyledim. Arada büyük bir fark var."

Ona gözlerimi devirdim.

"Kahvaltı hazırladım," dedi çenesini mutfağa doğru sallayarak. "Fazla bir şey değil. Yemek yapma işini senin devralmanı istiyorum ama açtım ve sen de kıpırdamıyordun."

Neden yorgun olduğumu düşünerek kızardım ve o da alçak sesle, tatmin olmuş bir şekilde kıkırdadı.

"Bu arada o Ariel," diye ekledi çenesini köpeğe doğru sallayarak. "Ama ben ona Ari diyorum."

Ona baktım.

"Ariel adında bir erkek köpeğiniz mi var?" Onu doğru duyup duymadığımdan emin olmadan sordum.

"Ona yeğenim isim verdi," diye yanıtladı At omuz silkerek. "Değiştirmek onun kalbini kırar ve köpeğin de umurunda olmaz diye düşündüm. Ari ile yaşayabilirim."

Yanağımı ısırarak başımı salladım. Bir kez daha, belalı motorcu bir gizemdi. Tehditler savuruyor, nasıl kullanılacağını bildiğinden emin olduğum bir silah taşıyor ve küçük yeğeninin köpeğine bir denizkızının adını vermesine izin veriyordu.

Bölünmüş kişilik, şüphe yok.

Kahvaltı süslü değildi ama şaşırtıcı derecede güzeldi. Yanında biraz jambon ve olgun, sulu kavun dilimleriyle Fransız tostu yapmıştı. Yemek bir önceki geceyle aynı şekildeydi ama bu sefer

İşimiz bittikten sonra bir alışveriş listesi hazırlamamı istedi. Sonra köpeği de yanına alarak ortadan kayboldu.

Yaklaşık bir saatimi mutfakta çalışarak, neye sahip olduğuna ve neye ihtiyacı olduğuna dair notlar alarak geçirdim, bir ton süslü aleti olmasa da sahip olduklarının sağlam ve kaliteli olduğunu görünce şaşırdım. Tencere ve mutfak eşyaları da aynı şekilde. Geri döndüğünde elimde kağıdın iki tarafını da dolduracak kadar uzun bir liste vardı. Kaşlarını kaldırarak baktı ama şikayet etmedi.

"Teçhizat ön tarafta," dedi ve kapıya doğru yürümeye başladı. Aceleyle onu takip ettim, keşke çantam yanımda olsaydı diye düşündüm ama onu bulmaya gitsem beni bekleyeceğinden de tam olarak emin değildim. Ari aramızda dans etti ve evin yanına park edilmiş koyu yeşil Tahoe'nun içine atlamaya çalıştı.

At, Ari'ye "Hayatta olmaz," dedi ve köpek ona havlayarak açıkça yalvardı.

"Hayır," diye tekrarladı, sesi sertti. Ari acınacak bir halde uzaklaştı.

"Onu bağlamıyor musun?" Garaj yolundan aşağı inerken sordum.

"Gerek yok," dedi At. "Çocukların ya da yabancıların ona zarar vermesinden endişe etmeme gerek kalmayacak kadar uzaktayım. Evinin nerede olduğunu biliyor ve sanırım kaçmaya karar verirse bu onun seçimi. Şimdilik olduğu yerde kalmaktan mutlu görünüyor."

Benim gibi, fark ettim. İstediğim zaman gidebilirdim ama gitmezdim ve At bunu biliyordu.

Coeur d'Alene'e vardıktan sonra otobana girip sınırı geçerek Washington'a doğru ilerleyerek beni şaşırttı. Yaklaşık yirmi dakika sonra dev bir alışveriş merkezinin yanında durdu ve tek kelime etmeden park etti.

"Yiyecek alacağımızı sanıyordum," dedim, kafam karışmıştı.

"Öyle," diye yanıtladı At. "Önce başka şeyler almamız lazım."

Onu alışveriş merkezine kadar takip ettim ve çoğu kadın olmak üzere ne kadar çok ilgi gördüğünü fark etmeden edemedim. Bunu anladım, çünkü Horse müthiş bir görüntüydü. Uzun boylu, dövmeli, saçlarını at kuyruğu yapmış ve orijinal tasarımının ne olduğunu anlayamayacağınız kadar solmuş bir gömleğin üzerine kendi kesimini giymişti. Kot pantolon son derece güzel poposunu sergiliyordu ve kalçasından sarkan cüzdanına bağlı zincir resmi mükemmel bir şekilde tamamlıyordu. Erkekler fark etti

onu da. Çoğunluğu yolundan çekildi, çete renkleri giyen ve belalı gibi davranan genç sertler bile. Kendimi bir süper kahramanla mı yoksa bir süper kötü adamla mı yürüyor gibi hissettiğime karar veremedim - her iki durumda da insanlar hızla yollarından çekiliyordu.

Victoria's Secret'ın önünde durana kadar sorgulamadan peşinden gittim. Sonra kollarımı kavuşturdum ve başımı salladım.

"Oh hayır. Seninle oraya gelmeyeceğim. Walmart'a falan gidebiliriz."

"Gary için giydiğin şeyleri giymeni istemiyorum," dedi At, bir kolunu boynuma dolayarak beni bedenine çekti. Eğildi ve boğuk bir sesle doğrudan kulağıma konuştu. "Bir daha asla külot giymemen umurumda değil ama kadınların bu konuda tuhaf olduğunu biliyorum. İşte uzlaşma. Sana yeni şeyler alacağım ama sadece benim sevdiğim şeyler. Ben seni becermek için çıkarana kadar giyeceksin. Herkes kazanır."

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama sonra kapattım. Külot ve sütyene ihtiyacım vardı ve kendi ulaşım aracım yoktu. Dün gece nakit paramı ve banka kartımı sırt çantama koyacak kadar akıllıydım ama o paranın başka bir iş bulana kadar yetmesi gerekiyordu.

Kahretsin, işi unutmuştum.

"Patronumu aramam lazım,"

dedim.

"Bugün çalışacak mısın?" diye sordu, elini saçlarıma dolamak için yukarı kaydırırken. Başımı salladım.

"Hayır, yarına kadar olmaz."

"Eve gittiğimizde onu ara."

"Ona ne söyleyeceğim?" Endişelendim. "Bana o kadar iyi davrandı ki, haber vermeden ortadan kaybolmamı hak etmiyor..."

"Ona bir motorcu tarafından kaçırıldığını ve şimdi dağlarda bir tutsak olduğunu söyle," dedi, eğildi ve beni titreten uzun, yavaş bir öpücükle ağzımı yakaladı. Düşüncelerimi toparlayamadan elimi tuttu ve beni mağazanın içine çekti. Geri çekildim, bu fikirden hâlâ pek memnun değildim. Bana doğru döndü, iki elini omuzlarıma koydu ve bana doğru eğildi, yüz yüze geldik.

"Bebeğim, seni bu bokun içinde görmek için sabırsızlanıyorum," dedi. "Burada önceliğim senin eski işin değil. Ona ne söylediğin umurumda değil, yeter ki

kayıp ihbarında bulunup hayatımı zindan etmez. Yaparsa, işler iyi gitmez. Anlaştık mı?"

"Tamam," dedim dudağımı ısırarak. Gözleri ağzıma takıldı ve karardı, ben de hızla uzaklaştım ve külot rafına doğru yürüdüm - basit olanlar. Güzel ama sürtük olmayan, düz pamuklu kalça saran külotlar. At beni takip etti, bir çift seçmemi izledi ve başını salladı.

"Bunlardan birkaç tane al, paçavraya döndüğünde onları isteyeceksin," diye mırıldandı, birini tatsız bir şekilde parmaklarken. "Ama geri kalan zamanlarda seni daha seksi bir şeyle istiyorum."

Ses tonu pazarlığa yer bırakmıyordu, bu yüzden beni bedensel olarak çevirip üst düzey eşyaların bulunduğu raflara doğru ittiğinde tartışmaya zahmet etmedim. Bir satıcı kadın yanımıza geldi, kirpiklerini kırpıştırıyor ve Horse'a gülümsüyordu. Ne olduğunu anlamadan onunla birlikte bir soyunma odasındaydım, ölçülerimi almıştı ve denememem için bir yığın şey vardı. Horse da içeri girmek istedi ama ben kararımı değiştirmedim, o dışarıda bekledi ve ben onu içeri çağırıp her bir takımı giydikten sonra bakmasını istedim. Mağazanın çiftlerin tek başına odalara girmesi konusundaki politikasının ne olduğunu bilmiyorum ama görünüşe göre dev motorcular için geçerli değildi.

Ne yazık ki bu, hem denediklerim hem de satın almayı planladıkları konusunda son kararı onun verdiği anlamına geliyordu. Sonunda, altı çift düz pamuklu külotun yanı sıra altı yeni çift seksi külotum ve bunlara uygun sütyenlerim oldu. Bazıları tangaydı, bazıları kıçımın üstünden kesilmişti, ama h e p s i vücudumu benim bile ateşli olduğunu kabul etmem gereken bir şekilde gösteriyordu. Sonra korseler ve gecelikler seçmeye başladı. Bazıları genelevden çıkmış gibiydi, siyah danteller, kesikler ve parlak kırmızı saten. Diğerleri daha zevkliydi, uzun, dantelli bir gecelik ve neredeyse bakire gibi görünen eşleşen ipek bornoz dahil. En sevdiğim parça, minik güller şeklinde hafif pembe kurdelelerle süslenmiş fildişi bir korse ve büstiyerdi. Eşleşen külotlar da vardı ve onları gördüğünde At'ın yüzündeki ifade beni sıvıya çevirdi.

Sonunda bin dolardan fazla para harcadık. Neredeyse kalp krizi geçiriyordum ama At kıza nakit ödeme yaparken beni görmezden geldi. Bir tomar banknotu çıkardığında kimin gözleri daha büyüktü bilmiyorum, onun mu benim mi? Sonra bana siyah bir sütyen ve ona uygun bir tanga uzatarak "Git bunları giy" dedi.

Dediğini yaptım.

Bunun alışverişimizin sonu olduğunu düşünmüştüm ama arabaya geri döndüğümüzde beni bir motosiklet bayisine götürdü. Orada bana daha önce toplum içinde giydiğim her şeyden çok çok daha dar olan birkaç Harley-Davidson atlet ve hafif bir deri ceket aldı. Daha sonra Line adında bir yerde durduk, kadın kıyafetleriyle dolu bir mağazası olan bir striptiz kulübü. Görünüşe göre burası Reapers'a aitti ve mekân henüz açılmamış olsa da çalışanlar gelmiş ve hazırlanmakla meşguldü.

"Burayı sevmedim," dedim ona, kulübün içinde uzak duvardaki bir kapıya doğru onu takip ederken. Baktığım her yerde neredeyse hiçbir şey giymemiş kızlar vardı, bazıları tanga ve yüksek topuklu ayakkabılar dışında çıplaktı, diğerleri ise ipeksi elbiseler giymişti. Birkaçı onun koluna girerek yanına doğru bastırdı. Bazıları spekülatif bir şekilde bana baktı. Bir tanesi uzandı ve elini fermuarının üzerinden geçirdi, boynunu öperken sıktı.

"Geri çekil," dedi At, açıkça sinirlenmişti. Suratını astı ve bana ters ters bakarak döndü. "Lanet olası orospular," diye mırıldandı, yan taraftaki dükkâna açılan kapının kilidini açarken.

O gün için açık değildi ve bunun için minnettardım. Burası Vicky's Secret'ı burka deposu gibi gösteriyordu. Yenilebilir külotlar, striptizci topukluları, deri ve danteller ve her yerde seks oyuncakları vardı, bunlardan birkaçı Horse'un aletlerini küçük gösteriyordu, bu da beni biraz korkutuyordu. Gözlerimi koyacak güvenli bir yer bulamadım, bu yüzden onun yerine Horse'un en iyi "post-modern sürtük" olarak tanımlanabilecek bir kıyafet seçmesini izledim. Karnımın ortasında duran, göbek deliğimi ve belimin kıvrımlarını ortaya çıkaran koyu kahverengi deri bir korse/büstiyer içeriyordu. O kadar kısa bir etek giymişti ki, insan içine çıkarsak tutuklanır mıyım diye ciddi ciddi düşündüm.

"Bunu giyemem," dedim ona, aynada kendime bakarken başımı sallayarak. Beni görmezden gelerek tezgâhın yanında durdu. "Yapamam, At. Öleceğim."

"Takacaksın," diye cevap verdi, belli ki bir deftere bir şeyler yazarken meşguldü.

"Hayır."

Başını kaldırıp bana baktı ve kavgacı duruşumu fark etti. Gözleri kısıldı ve neredeyse bir dakika boyunca donup kaldık, ikimiz de gözümüzü kırpmadık ya da kılımızı kıpırdatmadık.

"Kuralları tekrar gözden geçirmemiz mi gerekiyor?" diye sordu sonunda. "Çünkü hatırladığım k a d a r ı y l a , seni kurtarmak için ne gerekiyorsa yapmak için yalvarıyordun.

Her ne kadar bize gelip onu desteklememizi istemiş ve sonra da bize kazık atmış olsa da. Benim dünyamda, bu ön ödemeli bir cenaze. Anlaşmamız hakkında fikrini mi değiştirdin? Kapı hemen şurada, bebeğim."

"Seni anlamıyorum," dedim, sesim kısık ve kararsızdı. "Bazen çok iyi olabiliyorsun. Bunu neden yapıyorsun?" Seçtiği korkunç kıyafeti işaret ederek sordum. "Benden gerçekten bu kadar çok mu nefret ediyorsun? Bunu hak ettiğimi sanmıyorum At."

Başını salladı ve uzanıp başparmağı ile işaret parmağı arasında burnunun köprüsünü kavradı.

"Senden nefret etmiyorum bebeğim," dedi. "Beni kızdırıyorsun ama bununla yaşayabilirim. Lanet olsun, çoğu zaman beni tahrik ediyorsun. Ama burada olup bitenleri anlamıyorsun ve ben de sana her şeyi berbat etmeden anlatamıyorum. Bu seni rahatsız ediyorsa üzgünüm ama bunun iyi bir nedeni var. Bana güvenmek zorundasın."

Beni bir dakika daha görmezden gelerek deftere geri döndü. Onu izledim, anlaşmamızdan cayıp caymamayı ciddi ciddi düşündüm ama bunu Jeff'e yapamazdım. Onun bana ihtiyacı vardı.

"Kahretsin, unutmuşum," dedi At birden. "Senin de ayakkabıya ihtiyacın var. Git bir şeyler seç. Hangisi olduğu önemli değil, herhangi biri olur."

Dikkatimi dağıttığı için mutlu bir şekilde ayakkabı duvarına doğru yürüdüm ve bir kez olsun kendim seçebildiğim için şükrettim. Sonra neden bana ne almam gerektiğini söyleme zahmetine girmediğini anladım, çünkü her bir çift açıkça soyunmak için tasarlanmıştı, başka bir şey için değil. Bir çift rugan Mary Janes'de karar kıldım, dört inçlik sivri topukları olmasaydı neredeyse ağırbaşlı görüneceklerdi.

Şaşırtıcı bir şekilde, neredeyse diğer tüm ayakkabılar daha da yüksek topuklara sahipti, bazıları o kadar yüksek platformlar üzerindeydi ki onları giyerek tek bir adım bile atabileceğimden şüpheliydim. Ayakkabıları aldım ve hiçbir şey söylemeyen At'a verdim. Yine de gözleri karardı ve pantolonunu düzeltmek için aşağı uzandı. İçimde küçük bir arzu ve güç kükremesi hissettim, bu da beni deli ediyordu. Neden ondan hoşlandığıma ya da nefret ettiğime karar veremiyordum? Nasıl bu kadar hızlı bir şekilde kızgınlıktan azgınlığa geçebiliyordum? Bu hiç adil değildi. Kıyafetlerimi değiştirdim ve o da onları, üzerinde "Yerel Reapers Motosiklet Kulübünüzü Destekleyin" yazan minicik atletler ve bebek tişörtleriyle birlikte paketledi.

En azından market gezisi fena değildi. Listedeki her şeyi almamız yaklaşık bir saat sürdü. Bir kez daha, insanlar onun yolundan uzak durmaya özen gösterdi, bu da benim için gayet iyi oldu. Çıkış yapmak için sırada beklememize bile gerek kalmadı, herkes önümüzden el salladı.

"Her zaman böyle midir?" Yiyecekleri yüklerken ona sordum.

"Genellikle," diye yanıtladı. "En büyük kulüp biz değiliz ama kesinlikle buralarda yetkili. Bize saygı gösterdikleri sürece sorun yok. Hayır. Pek çok vatandaş bir Azrail'le başa çıkmaya hazır, orası kesin."

"Yaparlarsa ne olur?" diye sordum. Bana sert bir bakış attı.

"Sen ne düşünüyorsun?"

Aptalca bir soru.

Eve döndüğümüzde At, yiyecekleri boşaltmam konusunda ısrar etti ve bana yukarı çıkıp yeni eşyalarımı yerleştirmemi söyledi. Striptizci eteğini düşünmek bile kurdeşen dökmeme neden olurken, ayakkabıların beni seksi hissettirdiğini kabul etmek zorundaydım. Büstiyeri tekrar denemekten kendimi alamadım, kalçalarımı saran kot pantolonumla o kadar da kötü değildi. Şifonyerin üstündeki aynada tüm vücudumu göremiyordum ama iyi göründüğümü anlayacak kadarını görebiliyordum.

Gerçekten iyi.

Etiketleri çıkarıp eşyaları yerleştirdikten sonra aşağıya indim. At gitmişti ama masanın üzerinde bir not buldum.

Yapacak işlerim var, takıl ve rahatına bak. Yedi gibi dönerim. Yemeği hazırla. Bu gece dışarı çıkıyoruz.

Tam olarak bilgi aktarma ustası değil.

Horse'un telsiz ev telefonunu ve bir kitap aldım, sonra Denise'i arayıp işe dönmeyeceğimi bildirmek için ön verandaya yerleştim. Ona haber veremeyeceğimi söylediğimde kendimi tam bir pislik gibi hissettim. Bahaneme bir dakika bile inanmadı.

"Neler oluyor?" diye sordu. "Bana saçmalama, Marie. Dün gece karavanın yandı ve şimdi bana hiç tanımadığın bir adamla yaşadığını mı söylüyorsun? Gerçekten neler oluyor? Bana neden polisleri aramamam gerektiğini söyle."

Bunu yapmak zordu, ancak sesime karavanın yanmasıyla ilgili doğru miktarda endişe katmaya çalıştım ve aynı zamanda yeni koşullarımdan dolayı mutlu görünmeye çalıştım.

"Jeff dün gece beni aradı ve karavandan bahsetti," dedim, ciddi ve üzgün görünmeye çalışarak. "Kendisinin başlattığını söyledi, sanırım bira içmeye gitmeden önce piposunu yerde unutmuş. Yandığı için çok üzgünüm ama şanslıyım çünkü tüm eşyalarımı toplayıp taşınmıştım bile. Jeff bana bir arkadaşıyla kalacağını söyledi. Geri dönmemi istemiyor, bunun kendi sorunu olduğunu ve zaten kalabileceğim bir yer olmadığını söylüyor."

"Anlıyorum," dedi Denise, her ne kadar anlamadığı belli olsa da. "Hikayenin tamamının bu olduğunu sanmıyorum ama sanırım gazete haberiyle uyuşuyor. Marie, bunu söylemekten nefret ediyorum ama sana bir referans veremeyeceğim."

"Anlıyorum," diye cevap verdim, kendimi depresif hissederek. Derin bir iç çekti.

"Bana ihtiyacın olursa beni ara. Kararına saygı duyarım ama bazen işler çok çabuk kötüye gider. İstediğin zaman gelip seni alırım."

"Teşekkürler Denise," dedim, gözlerim yaşararak. Onun nezaketini hak etmemiştim ama yine de karşılıksız sunmuştu. Telefonu bırakırken, bazen nezaketin fiziksel olarak dayak yemekten daha fazla acı verdiğine karar verdim.

Anla işte.

Sözüne sadık kalarak, At yediden biraz önceye kadar ortadan kayboldu. Zamanımı yalnız başıma kitap okuyarak ve araziyi keşfederek geçirdim. Eski bir ahır ve bir yatakhane de dahil olmak üzere birkaç ek bina vardı. Ahır boşaltılmış ve At'ın birkaç farklı bisikleti yeniden inşa ediyor gibi göründüğü bir dükkana dönüştürülmüştü. Dışarıda içinde biraz bira olan bir buzdolabı buldum, bu da bana Picnic, Max ve Bam Bam'ın daha iyi zamanlarda beni ve Jeff'i ziyaret ettiğini düşündürdü. Horse'un ayrıca arka tarafta büyük bir ateş çukuru vardı ve etrafı, gerektiğinde oturak ve doğrama taşı olarak çift görev yaptığı anlaşılan kütüklerle çevriliydi. Belli ki el yapımı dört piknik masası da vardı.

Sanırım At'ın elleri birden fazla yönden iyiydi.

Akşam yemeği için tavuk ve köfte hazırladım, en sevdiklerimden biridir çünkü evi her zaman sıcak ve rahat bir kokuyla doldurur, gün sonu için mükemmeldir. Dışarıdan Harley'in boru sesini duydum ve ardından Horse çamur odasından içeri girdi.

"Burası harika kokuyor," dedi kollarını bana dolayarak. Ona doğru yaslandım ve vücudunun bana verdiği hissin tadını çıkardım. Görünüşe göre akşam yemeğinde bana kötü ikizi yerine iyi kalpli At katılacaktı. "Sonra

Yemek ye, dışarı çıkıyoruz. Line'dan aldığımız kıyafetleri giymeni istiyorum."

Sertleştim ve ondan uzaklaştım. Güzel At için çok fazla. İç çekti ama beni geri çekmedi. Onun yerine ocağa doğru yürüdü ve kaynayan tencereye baktı. Ona ters ters baktım ve kendi lanet yemeğini kendisinin servis edebileceğine karar verdim. Omuz silkti, bir kase aldı ve tabağa biraz salata koymadan önce doldurdu. Hepsini masaya taşıdı, oturdu ve tıkındı.

Birkaç dakika sonra "Yiyecek misin?" diye sordu.

Ona striptizcilerinin ve açık saçık, iğrenç kıyafetlerinin canı cehenneme demek istedim ama midem homurdanmak için o anı seçti ve anı tamamen mahvetti. Yemeğimi aldım ve karşısına oturdum.

"Bu gece gideceğimiz yer," dedi. "Başka bir MC'nin kulüp evi, Silver Bastards, Callup'ın dışında."

"Callup nerede?"

"Silver Valley, burası ile Montana arasında. Hiçbir yerin ortasında, gerçekten.
Onlar bir Azrail destek kulübü, vadiyi bizim için yönetiyorlar."

Bu da, hepsinin "kulüp işleri" kategorisine gireceğinden şüphelendiğim yaklaşık yüz soruya yol açtı. Bunun yerine lojistiğe odaklanmaya karar verdim.

"Oraya nasıl gideceğim?"

"Motosikletimin arkasında," diye cevap verdi, sanki cevap

belliymiş gibi. "O etek ve o topuklularla mı? İyi bir plan değil,

At."

"En rahatı değil," diye kabul etti. "Ama bunu yapmamız gerekiyor."

"Neden?"

"Doğru bir izlenim bırakmalıyım," diye yanıtladı. "Bu kadar soru yeter. Dinle, oraya vardığımızda benimle kalacaksın ve ben aksini söylemedikçe her zaman benimle kalacaksın. Malın mülkün yok, yaşlı bir kadın değilsin. Oradaki her motorcu ilk beş dakika içinde seni etiketleyecektir. Bu açık sezon demektir ve böyle kıyafetler giymek çok dikkat çekecektir."

"O zaman bana onları giydirme."

"Sadece sana söyleneni yap. Ben izin vermedikçe içki içme. Kimseyle dans etme. İşemen gerekiyorsa, bana söyle ve seni işemeye götüreyim.

Bu. Sen banyodayken bir sürtük yüzüne vurursa, seni duyabilmem için yüksek sesle bağıracaksın. Anladın mı?"

Bu durumdan hiç hoşlanmadığım için kabul ettim.

"Şimdi yukarı çık ve hazırlan. Saçların motorda havaya uçacak, bu yüzden çok fazla endişelenme. Yine de bol makyaj görmek istiyorum. Ve çanta getirmeye zahmet etme, sadece kimliğin olsun. Senin yerine ben taşırım."

Yüzümü buruşturdum. Tabii ki benim için taşıyacaktı. Aptal striptizci kıyafetlerinin cepleri yoktu.

Bu berbat olacaktı.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Gümüş Piçler'in kulüp binasından ne beklediğimi tam olarak bilmiyorum. Belki masaların üzerinde düzüşen motorcular ve fahişelerle dolu karanlık bir çukur ya da makineli tüfekli silahlı muhafızlar huzursuzca devriye gezerken ön taraftaki sokakta el değiştiren uyuşturucular.

O kadar da değil.

Saat on civarında, dünyadaki diğer küçük kasaba barlarına benzeyen alçak, bodur bir binanın önünde durduk. Callup, Idaho'nun gelişen metropolünün dışında, Bumfuck, Mısır'dan sadece altı kısa mil uzaklıkta yer alıyordu. Kapının üzerinde "Gümüş Piçler" yazan soluk bir tabela gördüm ve ön tarafa park edilmiş en az otuz bisiklet olmalıydı. Birkaç adam dışarıda durmuş motosikletlere göz kulak oluyordu ve Horse yanaştığında dostça homurdanmaya başladılar.

"Beklentiler," diye mırıldandı, kolunu sahiplenici bir şekilde boynuma doladı ve kapıdan içeri girerken beni sıkıca kendine çekti. Vücut ısısı iyi hissettiriyordu. Ceketimle bile (elbette bisikletle birlikte bırakılmıştı - o şık korseyi örtme riskini almak istemezdim!) yolculuk serin geçmişti. "Nasıl üç yama değil de sadece alt salıncakları olduğunu görüyor musun? İşte böyle anlaşılır. Bisikletlere bakarlar, ayak işlerini yaparlar, bunun gibi şeyler. Reaper olmasalar bile bisikletime göz kulak olacaklar çünkü burası bir destek kulübü."

Tüm bunların ne anlama geldiğinden çok emin değildim ama kulüp işleriyle ilgili uyarılarını hatırlayarak sormadım. İçeride, dağ kenarındaki içkili mekan motifi devam ediyordu. Aşınmış ahşap zeminler, bir duvarda uzun bir bar ve ötesinde muhtemelen dinlenme odalarına giden bir koridor. Odanın ortasında çok sayıda tabureli yüksek masa, duvarları kaplayan ve sohbet için gruplar halinde düzenlenmiş kanepeler vardı. Müzik gürültülüydü ama çok yüksek değildi ve bana oldukça benzer giyimli birkaç kadın arka tarafa doğru açık bir alanda dans ediyordu. Barın arkasında bir adam duruyordu ve arkasını döndüğünde onun başka bir müşteri adayı olduğunu gördüm.

İçeri girdiğimizde erkekler ayağa kalktı, hepsi kaba görünümlü, hepsi kesik giyiyordu. Bikini üstü ve Daisy Dukes giymiş bir kız bize içecek bir şey isteyip istemediğimizi sordu. Çocuklar önce o konuşmadıkça At'la konuşmuyorlardı, bu garipti çünkü onunla konuşmaya hevesli oldukları belliydi. Horse'un bir şeyler içmesi gerektiğine karar verdim.

Kraliyet ailesini ziyaret etmekle eşdeğer bir motorcu olmak. Bunun bir destek kulübü olduğunu söylemişti, bu yüzden saygı ve hürmet tavrı bunun bir parçası olmalı. Kendi barları, yasaları ve liderleri olan bambaşka bir motorcu dünyasının, benim gibi sıradan insanların haberi bile olmadan var olabilmesi garipti - ama işte buradaydık, o dünyanın tam ortasındaydık.

O diğer çocuklarla sırt tokuşturup erkekçe kucaklaşırken ben At'a yakın durdum. Sonra elimi tuttu ve beni arkasına, sihirli bir şekilde önümüzü açan arka duvara dayalı bir kanepeye doğru çekti. Gülünç topuklu ayakkabılarımla ayak uydurmaya çalışırken neredeyse düşüyordum. Bir ucunda yer aldı, yayıldı ve beni kucağına yanlamasına çekerken rahatladı, sırtım kol dayanağına yaslandı, bacaklarım onunkilerin üzerinden aşağı sarktı. Sol kolu beni kavradı ve sağ elini bacağıma doğru indirdi, parmakları uyluğumun iç kısmına doğru kaydı. Bu, eteğimi, kanepenin diğer tarafında oturan iri yarı adamın parlak kırmızı tanga tarzı külotumu görmesini sağlayacak kadar yukarı itti. Hiç hoş değildi.

Eğildim ve At'ın kulağına fısıldadım, "Neden üzerime işeyip bu işi bitirmiyorsun?"

"Bana saçmalama Marie," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. "Benimle kavga etmek istiyorsan, bunu özel olarak yap. O ağzını çalıştırdığında beni sertleştiriyorsun. Şu anda onu sikimin etrafına sarılmış olarak hayal ediyorum. Bu seninle benim aramda. Ama bu gece, herkesin içinde, dediğimi yapacaksın yoksa işler çirkinleşecek. Kimse bir Azrail'e seyircilerin önünde hakaret edemez, bunun sonuçları olacaktır ve bu sonuçlar her zaman çok ağır olur."

Vurgu yapmak için kalçamı sıktı ve parmak ucuyla külotumun önünü okşadı. Aleti kıçımın altında büyüdü ve ürperdim. Atın sert konuşması, beynimin tamamen yanlış olduğunda ısrar ettiği bir şekilde beni tahrik etti. Bedenim onu içine almanın ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyordu ve beni tekrar doldurana kadar mutlu olmayacaktı. En azından acı çeken tek kişi ben değildim. Ona geri dönmek için biraz daha kıpırdandım, popom aletini okşarken nefesinin kesilmesinin tadını çıkardım.

"Kelly, kıçını kaldır da adama bir içki getir," diye bağırdı yanımızdaki adam. Muhtemelen Horse'tan on yaş büyüktü ve saçlarında hafif kırlar vardı. Motorcuların çoğu sakal bırakıyor gibiydi ama onun yüzü tıraşlıydı ve beni süzmekten çekinmiyordu. Yine de değerlendirmesinin kişisel olduğu izlenimini edinmedim. Daha çok beni ölçüp biçiyor, anlayamadığım bir seviyede yargılamaya çalışıyordu.

Bikinili kız elinde bira ve shot dolu bir tepsiyle geldi ve önümüzdeki küçük masaya boşalttı. Yanımızdaki adam At'a bir bira uzattı, o da sol eliyle almak için bana doğru uzandı. Adam daha sonra bana da bir bira uzattı. Ne yapacağımdan emin değildim, bu yüzden At'a baktım.

"Al bakalım," dedi bana.

"Kahretsin, çok uzun sürmedi," dedi diğer adam gülerek. "Mousie yerini biliyor, anladığım kadarıyla?"

Kaskatı kesildim ve At'ın eli uyarmak için tekrar bacağımı sıktı.

"Öğreniyor," dedi. "İlginç olacak. Haberleri duydun mu?" "Bir şeyler

duydum. S a n ı r ı m bu o?" diye cevap verdi adam.
Bana doğru. Biramın neredeyse yarısını içmiştim.
biraz sıvı cesaret.

"Teminat," diye yanıtladı At ve arkadaşı homurdandı. Tanımadığım insanlar hakkında konuşmaya başladıklarında beni görmezden geldiler, ben de yanımızda oturan adamdan başlayarak gözlerimin odada dolaşmasına izin verdim. Koyu kahverengi saçları ve yeşilimsi gözleri vardı. Cüppesinin üzerinde "Başkan" yazıyordu, ayrıca tek merkezli bir yama ve tanımadığım birkaç yama daha vardı. Piknik'in de başkan arması vardı ama At'ın subay olduğunu gösteren bir şey görmemiştim. Horse gibi sıradan bir adam başka bir kulübün başkanından bu kadar saygı gördüğüne göre Azrailler oldukça güçlü olmalıydı. Biramdan uzun bir yudum daha aldım ve birayı bitirdiğimi fark edince şaşırdım. Bu bana komik geldi ve geğirmeden önce kendimi tutmak zorunda kaldım.

Ne diyebilirim ki? Ben hep hafif sıklettim.

Masada kalan biralara özlemle baktım, bir tane daha içsem iyi gelirdi diye düşündüm. Bikinili kız kanepeye doğru kıvrıla kıvrıla ilerleyerek yeniden ortaya çıktı. Boş biramı almak için eğildi, göğüsleri tam Horse'un görüş alanına sarkıyordu, kıçı diğer adama dönüktü. Bu beni biraz kızdırdı, ama ona ters ters bakmaya çalıştığımda sadece dostça bir göz kırptı ve bana bir bira daha uzattı.

O kadar da kötü bir tür olmadığına karar verdim.

Tekrar içmeye başlamadan önce At'a bakıp gözlerini yakaladım. Dalgınca başını salladı, sohbet devam ederken parmakları kalçamda yavaşça ileri geri kaymaya başladı. Çocuklar motorlardan ve iş dünyasından konuşurken beni çoğunlukla görmezden geliyorlardı, şifreli kelimeler kullanıyorlardı çünkü konuşma bana **h i ç b i r** anlam ifade etmiyordu.

Arada sırada başka adamlar gelip bir süre oturuyor, sonra da uzaklaşıyorlardı. Bazı kelimeler ve ifadeler potansiyel olarak önemli oldukları için gözüme çarpıyordu ama hepsini bir araya getiremiyordum. Saygı. Oyuncaklar için bir yardım koşusuyla ilgili bir şey (ki bu havada asılı duran suçlu motorcu havasıyla tamamen uyumsuz görünüyordu). Meksikalılarla buluşmak, her kimlerse. Sınır devriyesi ve "lanet olası iç güvenlik".

Yapacak çok daha ilginç şeyler olduğu için onları görmezden geldim. Üçüncü birayı içmek mesela. Kalabalığı izliyordum. Odada elli ya da altmış kişi olmalıydı. Erkeklerin çoğu, arkasında alevler fışkıran kazmalı bir adamın stilize edilmiş bir resmi olan büyük yamalar bulunan Silver Bastards kesimleri giyiyordu. Etrafta çok sayıda kadın da vardı. Kadınların çoğu benim gibi giyinmişti - cehennem gibi müstehcen - ve kalabalığın içinde dolaşıyor, içki dağıtıyor, boşları topluyor ve ara sıra Gümüş Piçlerden biriyle öpüşmek için yerleşiyorlardı. Çok fazla elleme vardı ve sadece çiftlerle sınırlı değildi. Erkeklerin ikili oynamaya karşı gerçek bir ilgisi var gibiydi. Birkaç kızın, erkekler onları sürüklerken kıkırdayarak arka koridorda kaybolduğunu gördüm.

Sonra ön kapı açıldı ve uzun boylu, sarışın, zevkli makyajlı ve otoriter bir kadın içeri girdi. Bir dakika etrafına bakındı, bizi gördü ve kalabalığı yararak içeri girdi. Diğer kadınlardan farklıydı, bunu herkes görebilirdi. Bir kere, vücudunu gösterecek kadar dar ama boyalı olmayan bir kot pantolon giymişti. Üzerinde Gümüş Piçler'in amblemi olan siyah bir atlet vardı ve bu da oldukça iyi gelişmiş göğüs dekoltesini mükemmel bir şekilde sergiliyordu. Saçları işinin ehli bir profesyonel tarafından röflelenmişti ve siyah deri bir yelek giymişti.

Dolaşan kadınların çoğu düzenli olarak kıçlarını elletiyor gibiydi ama kimse sarışına bunu denemedi. Erkekler onun yolundan çekildi, birkaçı hoş geldiniz diye seslendi ama tek bir tanesinin bile göğüslerini ya da kıçını incelediğini görmedim.

O bize doğru yürürken yanımızda oturan başkan-adam ayağa kalktı, yüzünde ancak derin bir memnuniyet olarak tanımlanabilecek bir ifade belirdi. Ona ulaştığında diğer herkesi görmezden geldi. Onu kendine doğru çekti, bir eli saçlarına dolanırken diğer eli poposundaydı ve o kadar samimi bir öpücük verdi ki onları izlemekten utandım. Şimdi iki eliyle aşağıya uzandı, onu yükseğe kaldırırken bacaklarını etrafına sarmaya teşvik etti ve

göğüslerinin arasına sokuldu. Kadın güldü ve adama tokat attı. Adam dönüp onu tekrar yere bıraktığında yeleğinin arkasındaki yamaları seçebildim.

"Boonie'nin malı, Silver Bastards MC".

At'ın eli tekrar kalçamda sıkılaştı ve ben ona bakmaya cesaret edemedim. İlk kez, bana ne anlatmaya çalıştığını neredeyse anlıyordum. Boonie'nin malı olan bu kadın, diğer kızlardan tamamen farklı bir kategoriye giriyordu ve bu da belli oluyordu. Erkeği açıkça onun bir pislik olduğunu düşünüyordu ve bunu herkesin bilmesini sağlamaktan çekinmiyordu - ben bile onu çevreleyen görünmez dokunulmazlık aurasını görebiliyordum.

Horse'un bana teklif ettiği şey buydu.

Eli kalçamdan çekildi ve beni ayağa kaldırdı. Başkan ve sarışını öpüşmeyi bırakıp bize dönene kadar ayakta durdu ve bekledi.

"Darcy, bu Marie," dedi At. Gözleri sorgulayarak beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Selam Marie," diye cevap verdi. "Sanırım buralarda yenisin." At'a

baktım, onunla konuşup konuşmamam gerektiğinden emin değildim.

"Darcy ile git," dedi bana. "O sana iyi bakacaktır. Boonie ve benim biraz yalnız kalmaya ihtiyacımız var."

Biraz paniklemiş görünmüş olmalıyım, çünkü eğildi ve kulağıma fısıldadı. "O Boonie'nin yaşlı karısı, sana bir şey olmasına izin vermez. Ona battaniyedeki bok gibi yapışırsın. Ona neden benimle olduğunu, kardeşini ve parayı anlat. Anladın mı?"

Ben de kabul ettim. Darcy bana yumuşak bir gülümseme sundu, sonra Boonie'den bir öpücük daha almak için eğildi ve onu takip etmemi işaret etti. At, ben uzaklaşırken popomu tokatladı ve sıçramama neden oldu. Darcy beni arka koridora götürürken erkeklerin gözleri spekülatif bir şekilde üzerimdeydi. Birkaç tuvaletin önünden geçtik ve onları görünce dolu mesanemin farkına vardım.

"Bir mola verebilir miyiz?" Ben sordum.

"Elbette," diye cevap verdi, kapıyı benim için iterek açtı. Ne beklediğimi bilmiyorum, kabinleri ve birkaç lavabosu olan bir tür düzenek. Onun yerine içinde tuvalet ve lavabo olan tek ve pis bir oda buldum. Beni takip etti, bu beni şaşırttı. Yüzümde komik bir ifade olmalıydı çünkü hafifçe güldü. Tabii ki dışarı çıktığımızda genelde arkadaşlarımla tuvalete giderdim ama bu hatunu tanımıyordum bile.

"Oh, şekerim, burada sır saklamayız ve mahremiyet bulmak zordur. Senin gibi bir kızın At'la ne işi var?"

Orada öylece durdum, cevap mı versem yoksa önce işesem mi bilemedim. Çoklu görev yapmaya karar verdim ve külotumu indirdim.

"Onunla birlikteyim çünkü kardeşimin kulübe çok borcu var," dedim ve olabildiğince hızlı ilerledim. Külotumu yukarı çektim ve onu bana bakarken buldum.

"Kardeşinin borcu olduğu için mi onunla birliktesin?" diye sordu çok dikkatli bir şekilde, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak. "Açıkla. Şimdi."

"Sanırım kardeşim Azraillerle bir şey üzerinde çalışıyordu, ne olduğunu bilmiyorum," dedim, inanılmaz derecede rahatsız hissederek. "Onlardan çaldığını öğrendiler. Onu öldürmeye karar verdiler ama At beni becermek istedi ve bu yüzden parayı geri ödemesi için ona bir şans daha verdiler. Ben teminatım. Kanla ödemekle ilgili bir şey."

Bir dakika boyunca bana baktı, kaşlarını kaldırdı ve ben de çok fazla şey söyleyip söylemediğimi merak ederek endişeyle yerimden kıpırdandım. Sonra yüzü yumuşadı.

"Ah zavallı bebeğim," dedi ve uzanıp beni kollarına çekti. Ona kendim ve At hakkında her şeyi anlatmaya başladım. Bu kadını tanımıyordum ama konuşmak çok iyi gelmişti. Bir ara ağladım, o da bana sarıldı ve sırtımı ovdu, ben burnumu çekip hıçkırana kadar yatıştırıcı sesler çıkardı. Bir kadın sesi kapıdan seslendi, kıçımızı kaldırıp dışarı çıkmamızı istedi. *Hemen*. Darcy, "Git dışarıda işe, seni lanet sürtük!" diye bağırdı.

Bu beni küçük acıma partimden uyandırdı. Kendimi geri çektim, gözlerimi sildim, parmaklarım rimelden kararmıştı. Tıpkı At'ın istediği gibi makyaj yapmıştım. Bunu düzeltmek kolay olmayacaktı.

"Onun bir sürtük olduğunu nereden biliyorsun?" Sesim titreyerek sordum. Darcy bana cesaret verici bir şekilde gülümsedi, omuzlarımı tuttu ve sırıtarak yüzüme baktı.

"Hayatım, hepsi kevaşe," diye cevap verdi gülümseyerek. "Sen ve ben burada insan petri kabı olmayan tek dişileriz. Yaşlı kadınlar böyle saçma partilere katılmazlar ve erkekler toplum içinde ne kadar rol yaparlarsa yapsınlar, bir partide yaşlı karısını beceren bir adam evde işlerin ne kadar soğuk olabileceğini keşfedecektir. Onlara ne yapmaları gerektiğini söylemiyoruz. Onlara sadece ne yapacağımızı söyleriz ve kendi başlarına çözmelerine izin veririz. Sistem işliyor."

Bunun üzerine biraz kıkırdadım, geldiğimden beri hiç olmadığım kadar iyi hissediyordum. "Anlamadığım şey, seni neden buraya getirdiği," dedi.
kâğıt havlularla yüzümü kuruladım. Aynaya doğru döndüm, ama o
beni durdurdu. "Güven bana bebeğim, şu anda nasıl göründüğünü görmek istemezsin."

"Teşekkürler," dedim. "Ben de neden burada olduğumu bilmiyorum. Ve At'la aramızda neler olduğunu gerçekten bilmiyorum. Bir süredir her şey harikaydı. Arada sırada harikaydı."

Gözümün altını dikkatlice silerken dudağını ısırarak "Peki şu anda neden 'kapalı' durumdasın?" diye sordu."

"Sanırım onun duygularını incittim," dedim. Durdu ve bana inanmayan bir bakış attı.

"Duygularını mı incittin?"

"Ona bir milyon dolar için onun yaşlı kadını olmayacağımı söyledim.

Mesajla." "Kahretsin. Bu büyük bir olay, evlat."

Başımı salladım.

"Bana öyle olduğunu söyledi ama açıklamaya çalıştığında onu tersledim. Benimle konuşmayı kesti ve ben de sarhoş olup ona bir sürü mesaj attım ve işte o zaman işler gerçekten sarpa sardı. Sonra Azrailleri kardeşimin kafasına silah dayarken buldum ve At bana onunla gelirsem Jeff'e bir şans daha vereceklerini söyledi, ben de geldim."

Şaşırtıcı bir şekilde, Darcy beni tüm bunları uydurmakla suçlamadı ya da çılgın hikayeme normal, makul bir tepki vermedi.

"Tamam, artık bakabilirsin," dedi. Başardığı şeyden çok etkilenmiştim. Gözlerim rimelden buğulanmıştı ama Darcy rimeli karıştırarak korkutucu olmaktan çok dumanlı görünmelerini sağlamıştı. Darcy ellerini omuzlarıma koydu ve arkamda durarak aynadaki bakışlarımla buluştu.

"At iyi bir adam," dedi ve samimiyetinden şüphe etmedim. "Ama belli ki kafayı yemiş. Bu iyi bir şey değil."

"Bir de bana sor," diye yanıtladım. "Bana eğer yaşlı bir kadın olmak istemiyorsam bana öyle davranmayacağını söyledi. Gönderdiğim mesajlar için özür diledim ama bunun bir önemi olduğunu sanmıyorum."

Biraz güldü ve sonra başını salladı.

"Görünüşe göre haklısın - onun değerli küçük erkek duygularını zedelemişsin.
Ama bunu kabul edemez, asla kabul etmezler."

Ben de ona gülümsedim ama Jeff'i düşününce gülümsemem kayboldu.

"Peki ya kardeşim?" diye sordum. "Bu konuda bir fikrin var mı?"

Ayıldı ve başını salladı.

"Başı büyük belada. Keşke size başka bir şey söyleyebilseydim ama Azrailler söz konusu itibarları olduğunda şaka yapmazlar. Bunu kaybederlerse hepimiz savaşa gireriz. Bir sürü kulüp devreye girip bu bölgeyi ele geçirmek için bekliyor."

"At da öyle dedi."

"İstesen de istemesen de sana bir tavsiyem var. Kulüple arasını düzeltmediği sürece kardeşin ölü bir adam. At bunu değiştiremez, sen de değiştiremezsin. Görünüşe göre ona biraz zaman kazandırıyorsunuz, ancak bir an bile ödeme yapmazsa takip etmeyeceklerini düşünmeyin. Unutmayın, işler onun için iyi gitmezse bu sizin suçunuz değil."

"Ama öyle," diye cevap verdim. "Hâlâ hayatta olmasının tek sebebi benim. At bana istediğim zaman gidebileceğimi söyledi, ama gidersem Jeff için her şey biter."

"O yüzden gitme," diye cevap verdi. "Ama kendini de kandırma. Bu seninle ilgili değil. Şimdi tekrar dışarı çıkıyoruz, o yüzden oyun yüzünü takın. At seni bir sebepten dolayı getirdi, muhtemelen burada kız kardeşi olan her erkeğin ödünü koparmak için. Seni gördüklerinde Jeff'in kolay kurtulduğunu düşünmeyecekler. Horse'u iyi tanırım, bu onun her zaman yaptığı bir şey değil. Kardeşin sorun çıkarmaya kalkışmadığı sürece bir daha böyle sürükleneceğini sanmıyorum. Sence yapar mı?"

"Akıllı bir adam ama Azraillerden çalmayacak kadar akıllı değildi," dedim omuz silkerek. "Sanırım her iki şekilde de olabilir. Onda bir şeyler gerçekten ters gidiyor."

Biri yine kapıya vurdu. Darcy oraya doğru yürüdü, kapıyı ardına kadar açtı ve dışarıda duran sarhoş kıza ters ters baktı. Kız eğildi ve yere kustu.

"Böyle partilerden nefret ediyorum," diye mırıldandı Darcy, kolumdan tutup dikkatlice su birikintisinin üzerinden geçerken. Beni koridor boyunca sürükleyerek dev bir masanın olduğu bir odaya götürürken ben de onunla birlikte zıpladım. Horse ve Boonie oturmuş bazı kâğıtlar üzerinde çalışıyorlardı.

"Biraz daha zamana ihtiyacınız var mı?"

Boonie sinsice gülümserken At arkasına yaslandı ve bana baktı.

"Hayır," dedi ve ayağa kalkıp Darcy'ye doğru yürüdü. "Seni özledim, bebeğim. Şehir dışında olmandan nefret ediyorum. Bir dahaki sefere annenin tek başına gitmesini sağla, tamam mı?"

Darcy anlayamadığım bir cevap mırıldandı ve ilkinden daha da yoğun bir şekilde birbirlerine sarıldılar. Boonie onu kaldırdı ve poposunu masanın üzerine koydu. Bu bizim ayrılma işaretimiz gibi görünüyordu, çünkü Horse yanıma geldi ve elimi tutarak beni koridora geri çekti.

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

Darcy ile konuşmak beni hem daha iyi hem de daha kötü hissettirdi. Boonie ile olan ilişkisi oldukça iyi görünüyordu. Etraflarındaki kaosa rağmen birbirlerine odaklanmış görünüyorlardı. Horse bana da aynı teklifi yapmıştı ve ben de önyargılı bir şekilde ona geri fırlatmıştım. Yine de bu beni kaçırmasını mazur göstermezdi. Darcy ve Boonie'yi geride bıraktığımızda, bir kadın tökezleyerek karşımızdaki duvara yaklaştı ve gürültüyle kusarken duvara yaslandı.

"Biraz hava almak için dışarı mı çıkmak istersin, yoksa bara geri mi dönmek istersin?" At sordu, kolunu boynuma dolamıştı, hiç uğraşmadan bana hükmediyordu. Kusmuğumu fark etmemiş gibi görünüyordu.

"Biraz hava iyi gelebilir."

Beni koridorda açık duran bir kapıya götürdü. Kapının ardında altı metrelik bir çitle çevrili, temizlenmiş bir alan vardı. Büyük bir şenlik ateşi ortalığı a y d ı n l a t ı y o r d u ve bir sürü insanın sigara içtiğini gördüm. Burnum bana hepsinin tütün olmadığını söyledi. Bu bana Jeff'i düşündürdü. O kadar zekiydi ki, neden kendini bu duruma sokmuştu? Aklına koyarsa her şeyi yapabilirdi.

At beni çitlerle çevrili alanın arkasına doğru çekti, hala partinin bir parçasıydım ama şenlik ateşinin ışık halkasının dışındaydım. Çimenlere oturdu, çitlere yaslandı ve beni bacaklarının arasına oturmam için çekti. Kollarını bana doladı ve beni göğsüne doğru çekti. İyi hissettirdi. Elbette bana sarıldığında her zaman iyi hissettirirdi, tam bir pislik gibi davrandığı zamanlarda bile.

"Darcy ile iyi sohbet ettiniz mi?"

"Evet," diye cevap verdim. "Çok

eğitici." "Ona tüm acıklı hikayeyi

anlattın mı?" "Uh-huh."

"Güzel," dedi. "Bunu doğru insanlara iletecektir. Haber gitmesi gereken yere ulaşacaktır."

Bir süre sessizliğe gömüldük. Birkaç adamın büyük hoparlörleri çıkarıp klasik rock patlayana kadar kablolarla oynamasını izledim.

Zeppelin, o tür şeyler. Bana annemi düşündürdü. En sevdiğim şarkı değildi ama bir şekilde geceye uyuyordu. Kızlar ateşin etrafında dans etmeye başladılar, onları karanlığa sürüklemeden önce sallayan adamlara sarhoşça çarptılar. At'ın eli göğsüme doğru kaydı ve korsenin üstünden çıkarmak için uzandı. Tamamen aşağılanmış olabilirdim ama kimsenin bizi ışıktan bu kadar uzakta görebileceğini düşünmüyordum ve iyi bir vızıltı başlamıştı. Etrafımızda başka çiftler olduğunu biliyordum ama onları göremiyordum, bu yüzden muhtemelen seyircilerden güvendeydik.

Bu yüzden diğer eli eteğimi yukarı iterken ve klitorisimi gıdıklamak için külotumu kenara kaydırırken itiraz etmedim. Sadece ona doğru yaslandım, gözlerimi kapattım ve beni hayata döndürürken hissettiklerime odaklandım. Sonra bir çığlık sesi duydum ve gözlerimi açtım. Bir çift ateşten uzaklaştı, onları görebileceğimiz ve duyabileceğimiz kadar bize yakındı, ama bizi fark edecek kadar yakın değillerdi.

Kadın adamın önünde diz çöktü, pantolonunun fermuarını açtı ve sikini serbest bıraktı. Kadın onu ustalıkla emmeye başladığında homurdandı, iki eliyle sikini çalıştırırken başını aşağı yukarı salladı.

Canlı porno, tam önümde.

Gözlerimi ayıramıyordum. İnsanların kurallara uymadığı garip ve korkunç bir dünyaya düşmüştüm ve gördüklerim karşısında dehşete kapılmak yerine, Horse'un parmaklarının altında ıslandığımı hissettim. Bu onu da etkiledi.
-Arkamda bir turna gibi sertti. Beni istediğini biliyordum, ateşin etrafındaki kızları değil, çünkü istediği zaman herhangi birine sahip olabileceği çok açıktı. Önümüzdeki çifte ikinci bir adam daha katıldı ve ben büyülenmiş bir şekilde ayağa kalktım. İlki dizlerinin üzerine çöktü, kız hala onunla çalışıyordu, ancak şimdi sadece ağzıyla, çünkü elleri ve dizleri üzerine düşmüştü. Pozisyon kızın kıçını havaya kaldırdı ve ikinci adam arkasına geçti.

Sefahatin mükemmel siluetini oluşturuyorlardı. Arkadaki adam kadının giydiği kabarık eteği kenara itti, külotunu kavradı ve aslında parçaladı. At'ın parmağı içime girdiğinde ve kulağıma fısıldadığında kaskatı kesildim.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?"

Başımı salladım ama bir şey söyleyemiyor gibiydim. Sessiz kalırsam, tüm bunlar yaptıklarımın sorumluluğunu üstlenmek zorunda olmadığım bir rüyaymış gibi davranabilirdim. Kadın adamın sikini daha derinlere

Kalçalarını hareket ettirmeye başladığında elleri başını tutmak için yukarı kalktı. İkinci adamın siki pantolonundan çıktı ve At kadar büyük olmasa da oldukça büyüktü. Kalçalarını kavradı, açıklığını ortaladı ve güçlü bir hareketle içeri soktu. Kadının tüm vücudu kaskatı kesildi ama haykırmadı.

Muhtemelen ağzı çok dolu olduğu için.

Adamlar içeri ve dışarı kayarak bir tür garip ritim yarattılar, dönüşümlü olarak onu her iki ucundan da doldurdular. Parmak ucunu klitorisimin üzerinden defalarca geçirirken, At diğer göğsümü çıkarıp meme ucunu kıvırıp sıkarken kendimi sertleşiyor, vücudumda karıncalanmalar hissediyordum. Kalçalarım kalkarak onu daha fazlasını yapmaya teşvik etti. Belli ki istediğimi almıştı, çünkü şovu yapan üçlüye uymak için hızlandı. Motorcular şimdi onu sertçe beceriyordu ve acı hissetmeden nasıl dayandığını merak ettim. Belli ki umursamıyordu, çünkü hiç mücadele etmedi - arkasındaki adam çekilip sikini arka girişine ortaladığında ve kendi sıvılarıyla yağlamak için ucunu ovuşturduğunda bile. Ağzını serbest bıraktı, başını eğdi ve inledi.

"Kahretsin," diye mırıldandım. Adam yavaşça kadının içine doğru iterken At kulağıma güldü. Arkadaşı onu omuzlarından tutarak destekledi, arkadaşı onun kıçını santim santim fethederken. At iki eliyle aşağı uzandı, kalçalarımı içeriden kavradı, beni yukarı ve kucağına çekti, böylece kıçım kot pantolonla kaplı horozunu kucakladı. Adam dibe vurduğunda kız irkilerek homurdandı. Adamın siki tarafından kıstırılmış, kolları ve bacakları titreyerek bükülürken onu izledim, ama itiraz etmedi ya da karşı koymadı. Şaşkınlık içinde ağzını açtı ve diğer adamı tekrar ağzına aldı.

Bu sefer hareket etmeye başladıklarında, kıçındaki horoz dibe her vurduğunda onun biraz sertleştiğini gördüm. Adam onu derinlemesine sikerken sırtını neredeyse şefkatle okşuyordu. Öndeki adam sarsıldı ve boşalarak kalçalarını salladı. Adam çekildi ve kız yüzüstü çimlerin üzerine yığıldı, kıçı hâlâ havadaydı. Bu noktada kendimi o kadar gergin hissediyordum ki, boşalıp boşalmayacağımın değil, ne zaman boşalacağımın önemli olduğunu biliyordum - şimdi ya da önümüzdeki küçük gösteri bittikten sonra. At da aynı şeyi hissetmiş olmalıydı, çünkü arkadaki adam kızı aniden yere iterken yavaşladı ve durdu, kıçına saldırırken onu örttü. Kızı defalarca dövdü.

-O kadar sertti ki onu inciteceğinden endişelendim. Ama şikayet etmedi ya da itiraz etmedi ve kesinlikle edebilirdi. Bu tecavüz değildi.

"Tatlı kıçın ne olduğunu bilmek ister misin?" At kulağıma fısıldadı, dilini kulağımın kabuğunda gezdirmek için bir an durakladı. Titredim, parmaklarının derinliklerinde seğiriyordum. "Bu tatlı bir popo. Sikini almak ve partiden sonra ortalığı temizlemek için burada. İsteyen herkes ona sahip olabilir. Seni böyle gördüğümü bir an bile düşündün mü? Görebileceğimi?"

Başımı salladım, içimi yakan tek soruyu sormaktan neredeyse korkuyordum.

"Ne oldu?" diye sordu, parmaklarını tekrar hareket ettirmeye başlayarak. Ona karşı ürperdim, orgazma doğru sıkıca sarılırken içimdeki kaslar sıkıştı.

"Bunu bana yapacak mısın?"

Alçak sesle kıkırdadı.

"Açık konuşmalısın, bebeğim. Seni götten sikmeyi mi yoksa başka bir erkekle paylaşmayı mı kastediyorsun?"

"İkisi de," diye fısıldadım, popom penisine sürtünürken kalçalarımı oynattım, kumaş katmanları tenini benimkinden çok uzakta tutuyordu. "Beni paylaşmanı istemiyorum At."

Cevap vermedi, sadece klitorisimi daha sert ovdu. Bir meme ucunu yakalayıp parmaklarının arasında yuvarlarken ona karşı kıvrandım. Önümdeki adam sertleşti ve son bir kez daha soktu. Boşalırken homurdandı. Sonra kadının üzerinden yana doğru yuvarlandı. Kadın adamın kolunu yakaladı ve onu öpmek için uzandı. Adam gülerek onu itti ve tökezleyerek ayağa kalktı.

"Bunu yapamam At," dedim, fiziksel ihtiyaç ve korku karışımı bir duyguyla titreyerek. "Lütfen, beni onlara verme. Bununla başa çıkamam."

"Seni paylaşmayacağım Marie," diye fısıldadı, parmaklarını daha derine soktu, elinin topuğuyla klitorisime sürtündü. Zevk nabız gibi atıyor, ulaşamayacağım bir yerde geziniyordu.

"Sana daha önce de söyledim, bu *benim* amım," diye devam etti, yumuşakça ama biraz da tehditle. "Seni ben beceririm, başka kimse beceremez. Hangi deliği sikeceğim pazarlığa bağlı."

Onun sözleriyle uçurumun kenarına geldim, yıldızlar içimde patlarken inledim, sikini kıçıma sürtmeye başladım. Nefes nefese ona doğru yığıldım. Beni kaldırdı ve çimenlerin üzerine sırtüstü yatırdı. Şimdi külot

üzerimi örterken, sikini çıkardı ve tek kelime etmeden iyice yağlanmış merkezime soktu. Acıyla inledim. Birinin beni duyup duymadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama hiç umurumda değildi. O öfkeyle vücuduma pompalarken ben sadece kollarımı ve bacaklarımı ona doladım. Aleti çok büyüktü, ama iyi hissettiriyordu ve çok gevşemiştim çünkü onu almak hiç acıtmıyordu. Harika hissettirdi ve onun çevresinin beni açmasına, klitorisimi daha önce hiç hissetmediğim şekilde uyarmasına bayıldım. Tekrar kenardan ateş etmem uzun sürmedi ve o da hemen ardından geldi. Sıcak tohumunun derinlere fışkırdığını hissettim ve vücudum yavaşça iyileşirken inledim.

İşte o zaman prezervatif kullanmadığını fark ettim.

Onu ittim, doğruldum ve eteğimi aşağı çekmeye çalıştım, böylece tüm partiye kasık görüntüsü vermemiş olacaktım. Bir kolunun üzerine eğilerek bana spekülatif bir şekilde baktı.

"Şimdi sorun ne?" diye sordu. Bilerek mi "unuttu" diye merak ederek gözlerimi kıstım. Anlaşılan At eyersiz ata binmeyi seviyordu. "Kıçına bir şey kaçtığını biliyorum, o yüzden dökül bakalım."

"Prezervatif takmadın!" Tısladım. "Henüz test yaptırmadım, hap bile kullanmıyorum, ne-"

Uzandı, elini boynumun arkasına doladı ve beni öpmek için kendine çekerek konuşmayı bitirdi. Beni uzun süre öpmeyi bırakmadı. Sonra beni bıraktı ve gülümsedi.

"Sakin ol," dedi. "O kadar da büyük bir mesele değil. Yarın seni bir doktora götüreceğiz, test yaptıracağız ve temiz olduğundan emin olacağız."

"Doğum kontrol hapı kullanmıyorum, At," dedim dişlerimi sıkarak. "Ya hamile kalırsam? Kürtaj yaptırmayacağım, beni buna zorlayamazsın. Bunu yapmayacağım."

Gözlerimin içine baktı.

"Bebeğim, bu sefer hamile kalma ihtimalin oldukça düşük. Ama olursa, bununla başa çıkacağız, tamam mı? Çocukları severim. Daha kötüsünü de yapabilirdim. Yarın seni iyileştiririz, sonra yolumuza devam ederiz. Zamanda geriye gidip o prezervatifi takamayacağımız için çıldırmanın pek bir anlamı yok, değil mi?"

Yüzünü inceledim, sakin ve güven verici, ateş ışığında inanılmaz yakışıklı. Beni cesaretlendirerek gülümsedi. Ben de ona gülümsedim, kendimi zorlayarak

nefes almak için.

"Tamam," dedim.

"Tamam," diye tekrarladı. "Marie, yemin ederim, bazen deliriyorsun, ama sikimi içine soktuğumda daha az umursayamam. Sadece sakinleş ve rahatla, tatlım."

Üzerimden yuvarlandı, dizlerinin üzerine kalkarak kendini toparladı ve pantolonunu kapattı. Sonra çitlere yaslandı. Eteğimi indirebildiğim kadar indirdim, dikkatlice bacaklarının arasına oturdum ve kendi eteğimi sıkı sıkıya kapattım. Uzun bir süre bu şekilde oturduk, müziği dinledik ve ateşi seyrettik. Çiftler kaybolup yeniden ortaya çıkıyor, yumuşak kahkahaları müzikteki ara sıra sükûneti dolduruyordu.

Görünüşe göre tamamen gözlerden uzak değildik çünkü müşteri adaylarından biri arada bir uğrayıp daha fazla içki isteyip istemediğimizi soruyordu. Horse bir birayı yavaşça yudumladı, ama ben iki tane daha içerek toplamda beş biraya ulaştım. Altıncıyı elime aldığımda, birinin eteğimin altını görmesi konusunda endişelenmeyi bırakmıştım. Yedinciye başlarken öne doğru oturdum ve şarkı söylemeye ve vücudumu müzikle hareket ettirmeye başladım. At güldü ama o ayağa kalktı ve beni ayağa kaldırdı, görünüşe göre ben ateş ışığında dönerken gösterinin tadını çıkarıyordu. Her şey harikaydı ve çişimi yapmayı düşünmeye başlamıştım ki büyük bir patlama duydum ve yanımdaki zemin gök gürültüsü gibi bir çatırtıyla patladı.

Silah sesi.

At beni yakaladı ve ikinci bir silah sesi duyulduğunda bizi alandan uzaklaştırdı, görünüşe göre hoparlörlere isabet etmişti çünkü müzik durmuştu. Bir el daha ateş edildi. Erkekler bağırdı, kadınlar çığlık attı ve ben ayıldım. At beni büyük bir kayanın arkasına itti ve sonra ayağa kalkıp koşarak ateşin yanında duran bir adamı yakaladı. Silah ateş edenin elinden fırladı ve başka bir adam onu yakaladı, şarjörü çıkardı ve gürültülü bir tıklamayla sürgüyü temizledi.

At'ın ateş edeni gömleğinin önünden tutup ayağa kaldırdığını ve yüzüne sert bir yumruk attığını görmek için bankın üzerinden yukarı baktım. Yakınlarda nefes sesleri duydum ve yanımda çömelmiş olduğunu fark etmediğim bir kız korkudan ciyakladı. Bu Bayan Çifte Penetrasyon'du ve yanağında bir kir izi ve yüzünde tam bir şok ifadesi vardı.

Kendi yüzümün de benzer bir ifade taşıdığını hayal ettim.

Uzandım ve elini tuttum. At tetikçinin ağzını burnunu dağıtırken, darbeler arasında ona bağırırken o da elini sıktı.

"Benim kadınıma silah sıkamazsın!" diye bağırdı ve adam yere yığılırken karnına son bir el ateş etti. At onun başında durdu, nefes nefese, öfkeliydi ve son zamanlarda sık sık gerçekleşen o göz açıcı farkındalıklardan birini daha yaşadım.

At şiddete meyilliydi. Korkunç bir şiddet. Bu adamın hayatta kalacağından emin değildim. Zihinsel olarak bunu biliyordum, onu bir silahla görmüştüm ama bu farklıydı. Bu tam önümdeydi, gerçekti, içgüdüseldi ve şimdiye kadar gördüğüm her şeyden daha korkutucuydu. Yanımdaki kız şok olmuş bir şekilde ağlamaya başladı. Ben de gözyaşlarımın yüzümden aşağı aktığını hissettim. Adam kesinlikle yerdeydi ama At onu yuvarladı ve taşaklarına metali parçalayacak kadar güçlü bir tekme daha attı. Attığı korkunç çığlık ruhumu parçaladı.

At geri çekildi, göğsü kabardı ve tiksintiyle etrafına bakındı. Herkes donmuş gibiydi.

Kalabalığa bakarak, "Bu saksocu kızımı yaklaşık on santimle ıskaladı," dedi. "Onu yerin dibine sokmalıyım ama zamanımı harcamaya değmez. Bir dahaki sefere bu kadar affedici olmayacağım, anladın mı?"

Etrafındaki adamlar başlarını sallayarak onaylarını mırıldandılar. Sağ tarafta, karanlığın gerisinde birinin havaya fırladığını duydum. Yanımdaki kıza sarıldım ve o da bana sarıldı, aramızdaki tüm farklılıklar unutuldu. Horse ateş ışığının çemberinden çıktı ve daha önce silahı alan adamın elinden boşalan silahı almak için uzandı. Sonra At şarjörü kaptı, silahın içine geri soktu ve sürgüyü kararlı bir şekilde geri çekti. Döndü ve silahı dikkatlice adamın kafasına doğrulttu.

"Artık o kadar da eğlenceli değil, değil mi?" diye hırladı. Adam inliyor ve titriyordu. Şimşek hızıyla, At silahı adamın başının bir tarafına doğru eğdi ve tetiği çekti. Yüzünün yanında toprak patladı.

"Marie, buraya gel."

Hareket etmek istemiyordum ama At'ı daha fazla kızdırmak da istemiyordum. Kıza hızlıca sarıldım ve titreyerek ayağa kalktım. Yaklaşık bir saniye sonra striptizci topuklu ayakkabılarının işe yaramayacağını fark ettim, bu yüzden onları tekmeledim ve Horse'a doğru koştum. Silahı pantolonunun arkasına soktu, elimi tuttu ve beni kulüp binasına doğru sürükledi.

Boonie bize yetişti ama konuşmaya çalıştığında At ona hırladı. Darcy arkamızdan geldi, gözleri aramızda geziniyordu.

At, bisikletine ulaştığımızda silahı tekrar çıkardı, şarjörü bıraktı ve sürgüyü temizledi. Sonra tüm silahı heybelerinden birine koydu. Harley'e bindik ve gecenin karanlığına doğru yola çıktık.

Eve dönerken soğuğu hiç fark etmedim. Anladım.

Eve çok hızlı döndük. Horse'la ya da tanık olduğum şeyle uğraşmaya hazır değildim. O adam kötü yaralanmış olmalıydı. Onu hastaneye götürmelerini umuyordum ama bu bizim için işleri daha da kötüleştirebilirdi, polisler Horse'un peşine düşebilirdi. Bu durumda ben nerede kalacaktım?

Güvenli, diye fısıldadı küçük bir ses derinlerden.

Eve yanaştık ve motoru durdurdu. Aramıza sessizlik çöktü ve ne yapacağımı ya da söyleyeceğimi bilemedim. Bu şekilde hissettiğim ilk sefer de değildi. Bir düzeni takip ediyor gibiydik. Olağanüstü seks. Şiddet patlaması. Soğuk savaş.

En azından bu sefer onu kızdıran ben değildim.

Eve girerken At bana hiçbir şey söylemedi. Ama kapı arkamızdan kapandığında ve sürgüyü eve doğru kaydırdığında bana döndü, gözleri karanlık ve korkunç bir şeyle yanıyordu. O bakışlar karşısında donup kaldım ve avcının tetiği çektiği anda bir geyik olmanın nasıl bir his olduğunu anladım. Başını salladı ve beni kollarına çekti.

"Seni neredeyse vurduğuna inanamıyorum," diye mırıldandı, beni o kadar sıkı kavradı ki canım acıdı. Sonra beni kucağına aldı ve kanepeye taşıdı, kanepeye uzandı ve beni vücuduna sardı. Ona doğru yığıldım, gözyaşlarım sel olup akıyordu. Ne olduğunu bilmiyorum, rahatlama olabilir mi? At sırtımı ovdu, küçük yatıştırıcı sesler çıkardı ve sonunda ağlamayı bıraktım. Sonra eteğimin yukarı kalktığını ve çıplak popomun dışarı sarktığını fark ettim. Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama bana izin vermedi. Onun yerine yüzümü iki elinin arasına aldı ve beni gözleriyle buluşmaya zorladı.

"Çok üzgünüm bebeğim," dedi. "O pisliğe inanamıyorum. Boonie evinde böyle bir şey olmasına izin verdiği için kendinden utanmalı. Kulübün üyesi bile değildi. Neredeyse lanet olası bir serseri tarafından vuruluyordun."

"Ama ben yapmadım," diye fısıldadım. "Ben iyiyim, At. Gerçekten iyiyim. Beni korkuttu ama iyiyim."

Başını iki yana salladı.

"Ben de seni korkuttum," dedi. "Özür dilerim bebeğim. Ama yapılması gerekiyordu. O adamın yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin veremezdim, tıpkı kardeşinin paçayı sıyırmasına izin veremeyeceğim gibi. Bu benim gerçekliğim ve bazen çok çirkin oluyor. Seni bu işe sürüklediğim için üzgün olmalıyım. Ama üzgün değilim. Gitmene izin vermeyeceğim, Marie. Seni tutacağım ve bunu yaptığım için cehenneme gitmem umurumda değil. Seni becermekten başka hiçbir şey umurumda değil."

Bununla birlikte, ağzımı kendine doğru çekti, beni sertçe öptü, dilini içeri soktu ve komutayı ele aldı. Yavaşça doğrulup bacaklarını kanepenin kenarından sarkıttı, böylece ben de onun üzerine oturmak zorunda kaldım. Vücudunun alt kısmını bana doğru itti, elleriyle kalçalarımı tutarken kot pantolonuyla kaplı sikinin çıkıntısını çıplak klitorisime sürttü. Tüm o heyecan içinde eteğimin altında çıplak olduğumu unutmuştum. Şimdi parmakları aramıza uzanıyor, ıslak açıklığıma dalıyor ve etrafta kayıyordu. Birden beni yukarı itti ve kalçalarını kaldırdı. Kotunu aşağı kaydırıp sikini serbest bırakırken kendimi sabitlemek için omuzlarını tuttum. Onu aldı ve ucunu ıslaklığıma sürttü, sonra yarığımla hizaladı.

"Söylediklerimde ciddiydim," dedi At, yüzü gergin ve soğuktu. "Sen bana aitsin. Bu amcığa başka kimse giremez. Anladın mı?"

Dudağımı ısırarak hızla başımı

salladım. "Bana kelimeleri ver."

"Ben sana aidim," diye fısıldadım kalçalarımı sıkıca kavrarken. "Hepsine."

"Bu amcığa senden başka kimse giremez, At."

Kalçalarımı aşağı doğru bastırırken gözlerimi tuttu, ben haykırırken sikini derinlere doğru zorladı. O gece beni bir kez sikmiş olmasına rağmen, bu yeni açı beni daha önce hiç olmadığı kadar derinden vurdu. Sikinin ucu rahim ağzıma çarptığında çığlık attım ve etrafında spazm geçirdim. Zevk mi, acı mı yoksa başka bir şey mi bilmiyorum ama beni yukarı ve sonra tekrar aşağı kaydırırken, sert bir şekilde, bir çığlıkla etrafında patladım.

Kendime geldiğimde, "Ellerini omuzlarıma koy ve bana bin," diye homurdandı. Dediğini yaptım, elleri kıçımın derinliklerini ısırırken ritmi devraldım. Her vuruş klitorisimi leğen kemiğine çarptı, her itiş

Rahim ağzıma çarptı ve neredeyse anında başka bir orgazma doğru tekrar yükseldim. Eli kıçımın yanaklarının arasına girdi ve sonra parmağı arkadan içime girdi. Daha hızlı ve daha hızlı hareket ederken onu nasıl sürdüğümü kontrol ederek derine itti. Aniden inledi ve beni durdurdu, kalçalarımdan tuttu ve beni kanepeye doğru çevirmek için ayağa kalktı, beni sikinden çekip yere bıraktı.

"Diz çök, yüzün bana dönük olsun," dedi, sesi buz gibiydi. Titredim ama yüzündeki ifade daha önce hiç görmediğim bir şiddetle doluydu. Yavaşça dediğini yaptım, kanepede diz çöktüm ve kollarımı arkaya dayamak için öne doğru eğildim. Bir kez daha siki içime girdi, birkaç kez yavaşça girip çıktı. Sonra serbest bıraktı ve daha yukarı kaydırarak anüsüme bastırdı.

Beni dürttüğünde donakaldım, açıklığımı aşmaya çalışıyordu. Sanki beni yatıştırmak istercesine bir elini hâlâ giydiğim eteğimin altına ve üstüne dalgınca sürterken titriyordum. Başını içeri sokmaya başladı ve canım acıdı. Hem de çok. Jeff'i düşünerek ürperdim, kendime kardeşimin yaşamasını istiyorsam bunu yapmam gerektiğini söyledim. Ama At'ın bana şimdiye kadar yaptığı her şeyi -en azından cinsel anlamda- ben istemiştim.

Bu tecavüz gibi hissettirdi.

"Lütfen yapma," diye fısıldadım, onu durduramayacağımı biliyordum. "Bana bunu yaparsan bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Lütfen."

At hareketsiz kaldı ve ben nefes almayı bıraktım. Sikinin ucunun tekrar açıklığımı dürttüğünü hissettim ve inledi. Sonra aşağı indirdi ve tekrar amıma daldı. İyi ki kalçalarımı tuttu ve itmeye başlarken beni tuttu çünkü sanırım rahatlayarak yere yığılabilirdim. Sonra zeki parmakları klitorisimi buldu ve ona üzülmeyi unuttum. Uyarılmışlığım hızla geri döndü ve nefes nefese kaldım, ihtiyaç içime hızlı ve sert bir şekilde girerken başımı kanepenin arkasına doğru düşürdüm.

At bana katıldığında umutsuz bir çığlıkla boşaldım, sıcak tohum vücudumun derinliklerine fışkırdı. Bu şekilde kaldık, birleştik, nefes nefese kaldık. Sonunda çekildi ve tekrar yanımdaki kanepeye uzandı. Kolumdan tutup beni kucağına çekti, çenemi tutup son bir kez öptü. Bittiğinde bir şey söylemek için ağzımı açtım ve tam olarak ne söyleyeceğimi bilemediğimi fark ettim. *Kardeşimin sana borcu olduğu için bana tecavüz etmediğin için teşekkür ederim mi?* Hayır.

"Hadi uyuyalım," dedi, arkasına yaslandı ve beni vücuduna çekti. Uzandı ve kanepenin arkasına serilmiş battaniyeyi kaptı,

ikimizi de örtmeyi başardı. Sonra eli kıçıma dolandı, yanaklarımın arasından kayarak arka açıklığıma dalgınca sürtündü.

"Bir gün," diye usulca kulağıma fısıldadı. "Seni incitmek istemiyorum. Benim için hazır olana kadar değil... Ama bir gün her şeyine sahip olacağım Marie. Sen benimsin, bebeğim. Seni ilk gördüğümde anlamıştım. İstesem de senden vazgeçemem."

Onu duymamış gibi davrandım. Uykuya dalmam çok uzun zaman aldı.

OceanofPDF.com

On Beşinci Bölüm

Gürültülü bir çarpma sesi beni aniden uyandırdı. Nerede olduğum ya da neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. At inledi ve ben de inledim. Başım çok ağrıyor. Çok fazla bira...

Hassiktir. Parti. Seks. Atın bir adamı neredeyse öldüresiye dövmesi. Bu iyi olamaz.

"At," diye fısıldadım. Daha fazla gürültü. Ön kapının dışında biri vardı. Gözleri açıldı, beni buruşuk ve uykulu bir şekilde içine aldı. Gülümsedi ve takdirinin kanıtını karnımın altında hissederken eli kıçımı sıktı.

"Kapa çeneni!" diye bağırdı kapıya doğru, irkildim. Vuruşlar daha da şiddetlendi. At beni bir tarafa yuvarladı, böylece ayağa kalkabildi ve kapıya doğru ilerlemeye başladı, sabahki ereksiyonunu biraz çabayla pantolonunun içine soktu. Belli ki gürültüyü kesmeyi planlıyordu.

"At!" Tısladım. Bana baktı, yüzünde sorgulayan bir ifade vardı. "Muhtemelen polislerdir. Seni tutuklamak için buradalar. Kapıyı öylece açmalı mıydın? Ben onları oyalarken senin arka kapıdan falan çıkman gerekmez mi?"

Bu onu gülümsetti ve şaşkınlıkla başını salladı.

"Marie, bebeğim, televizyona çıkmıyoruz," dedi, sesinde hafif bir kahkaha vardı. "Dün gece olanlar kulüp işiydi. Hiçbir polis bu konuda bir şey duymayacak."

"Neredeyse o adamı öldürüyordun," diye cevap verdim, gözlerimi kocaman açarak. "Kulüp işi olsun ya da olmasın, insanlar böyle şeyleri fark etme eğilimindedir."

"Sorun değil," dedi yine başını sallayarak. "Böyle şeyleri kendi yöntemlerimizle hallederiz. Onu sebepsiz yere hırpalasaydım, hayal bile edemeyeceğin kadar büyük bir fırtına kopardı. Ama bir Azrail'in kadınına ateş eden lanet bir hangaround? Sarhoş ve kontrolden çıkmışken mi? Boonie'den önce ona ulaştığım için şanslı. Benim kadar Gümüş Piçler'e de hakaret bu. Tek bildiğim, Boonie'nin ben gittikten sonra işi bitirdiği. Şimdi yukarı koş ve biraz

Kıyafetler. Bu görüntüne bayılıyorum ama amın beni teşhir ediyor ve paylaşmak istemiyorum. Sanırım bunu zaten konuşmuştuk."

Külotumun, hatta gerçek bir eteğimin olmadığını tamamen unutarak kızardım ve ayağa fırladım. Merdivenlerden yukarı koşarken, At'ın kapıyı açarken yüksek sesle güldüğünü ve ardından insanlar içeri girerken botların takırtısını duydum. Üzerime bir kot pantolon ve yeni Harley Davidson atletlerimden birini geçirdim, aslında oldukça şirin görünüyordu ve düşündüğüm kadar sürtükçe değildi. Sonra dişlerimi hızlıca fırçaladım ve yüzümü yıkadım. Geri kalan her yerimin de yıkanması gerekiyordu ama alt kattaki hiçbir şeyi kaçırmak istemediğim için saçlarımı başımın üstünde topladım ve aşağı indim.

Oturma odası boştu ama mutfaktan sesler duydum ve onları takip ettim. At, Max ve Piknik için taze demlenmiş kahve dolduruyordu. Ben içeri girince üç adam da başını kaldırdı. Piknik bana sırıttı. Max bana dikkatle baktı, sanki çözemediği bir bulmacaymışım gibi. Başımı salladım, konumumdan emin değildim ama sahip olabilecekleri herhangi bir haberi duymak istiyordum.

"Dün gece eğlendiğini duydum," dedi Picnic tezgâha yaslanarak. Gri tişörtünü, siyah deri botlarını giymişti ve rahat kesilmişti ama her zamanki gibi bakışları beni etkiledi. O sırıtış da yardımcı olmadı. İki gün önce kardeşimin kafasına silah dayayan motorcuyla, karşımda durup rahat rahat kahve içen adamı bir türlü bağdaştıramıyordum.

Picnic sırıtarak, "At bana onun başının belaya girmesinden endişelendiğini söyledi," dedi. "Polis olabileceğimizi düşünmüş."

Ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım.

"Endişelenme hayatım. Horse doğru olanı yaptı, Boonie çoktan aradı ve her şeyi açıkladı," dedi Picnic yüzünü buruşturarak. "Kahretsin, bu kahvenin tadı bok gibi, Horse. Marie, ne olursa olsun, Boonie olanlar yüzünden kendini bok gibi hissediyor. Ve Darcy'yi tanıyorsam, uzun bir süre daha bu konuda başının etini yiyecek. Görünüşe göre senden hoşlanmış, onu istediğin zaman arayabileceğinden emin olmak istedim. Kaltak mesajı vermek için sabahın yedisinde uyandırdı beni."

Başını salladı, sinirli görünüyordu. Anlaşılan Piknik uykusunu seviyordu.

"Boonie onun kadınına kaltak dediğini duymasın," dedi At kuru bir sesle. "Adam kırbaçlanmış, alınabilir. Geçen seferi hatırlıyor musun?"

Çocukların hepsi güldü ve ben kendimi tamamen boyumu aşmış hissettim.

"Numarası bende yok," dedim, dün gece At'ın neredeyse çıplak elleriyle bir adamı öldürmesini sakince tartışıyor olmamız yerine Darcy'nin telefon numarası gibi küçük ayrıntılara odaklanmaya karar vererek.

"Yeni telefonunun içinde," diye cevap verdi Picnic ve tezgahtan büyük, dolgulu bir zarf alıp bana fırlattı. Zarfı beceriksizce yakalamayı başardım ve açtığımda araba anahtarlarımı, cep telefonumu ve katlanıp açılmış bir gazete parçasını buldum. Önce gazeteyi çıkardım. Karavanımızın yangın sonucu tamamen yok olduğunu anlatmak için sadece dört kısa cümle yeterliydi. Sakin Jeff Jensen yaralanmamıştı, dışarıda sarhoş halde bulunmuştu. Henüz resmi bir nedeni yoktu ama yangının halının üzerinde yanık bırakılan bir borudan kaynaklandığı anlaşılıyordu.

Zarfa geri koyarken ellerim titredi.

"Üzgünüm, tatlım," dedi Piknik ve gerçekten de ciddiymiş gibi konuştu. "Ama tüm kanıtlardan kurtulmamız gerekiyordu. Ayrıca diğer kulüplere mesajın bir parçası. Ya karavanın ya da kardeşin."

Burayı yakmayı nasıl önerdiğimi hatırlayarak kabul ettim. Jeff'i korumak için her şeyi yapardım. Karavan sadece yaşanacak bir yerdi ve dürüst olmak gerekirse pek de öyle değildi.

At'a "Bir ara annemi ziyaret etmek istiyorum," dedim. "Bunu yapabilir miyim? Çok endişelenecek ve bana ulaşmasının bir yolu yok."

"Ona yazabilirsin," dedi. "İstersen ona yeni telefon numaranı ver, ondan sonra ödemeli arayabilir."

Telefonu çıkardım. Süslü değildi, ama berbat da değildi. Açtım ve adres defteri simgesine dokundum. Zaten birkaç giriş vardı. At, Piknik, Darcy ve "cephanelik", o her neyse.

"Eski telefonum ne olacak?" diye sordum. "Neden yeni bir tane?"

"Kendini korumak için yeni bir hesaba ihtiyacın vardı," dedi Picnic. "Kardeşinin kızdırdığı tek kişi biz değiliz. Sürekli yeni söylentiler duyuyoruz. Bu daha güvenli, bir süreliğine bağlantıyı kesmelisin. Biz ona ayrıntıları verdikten sonra At seni bilgilendirecek."

"İstediğim kişiyi arama iznim var mı?"

"Hayatta kalmalarını isteyip istemediğinize bağlı," dedi Picnic omuz silkerek. "Bana kalırsa, ilk aramayı kardeşine yap. İkiniz için de eğitici bir deneyim olur."

Telefonu kapattım ve hızla cebime soktum.

"Araba dışarıda," diye ekledi Piknik, sanki bu normal bir sosyal ziyaretmiş gibi. "Ressam geçen gün buraya getirdi. Bok gibiydi, iki kez bozuldu, ben de dükkândaki adamlara senin için tamir ettirdim."

Anahtarları çıkardım ve hemen kendimi daha iyi hissettim. Artık gitmek için bir yolum vardı. Bu fikir çok hoşuma gitmişti.

"Teşekkürler."

"Endişelenme," dedi Picnic omuz silkerek. "Aptalca bir şey yapma Marie. Anladın mı?"

"Tamam."

At, Picnic'e "Alman için ahırda eşyalarım var," dedi, spekülatif gözlerle beni izliyordu. "Döndüğümde konuşuruz," dedi bana. "Uzun sürmez."

Üç adam başka bir şey söylemeden dışarı çıktılar. Arabanın anahtarlarını kavradım ve parmaklarımı telefonun pantolonumda yaptığı çıkıntının üzerinde gezdirdim. Arabam vardı, telefonum vardı ve bankada biraz param vardı. İstersem Jeff'i arayabilir ya da iyi olduğundan emin olmak için ona bir mesaj gönderebilirdim.

Arabayla uzaklaşabilir ve bir daha arkama bakmayabilirdim.

Onun yerine kahvaltıyı hazırladım ve tam At eve girerken bitirdim. Ari de onu dışarıdan takip etti ve yiyecek dolu tezgâha umutla baktı.

"İyi zamanlama," dedim. "Yemek hazır. Aç mısın?"

"Evet," dedi ama masaya oturmadı. Yanıma geldi ve bir elini boynuma dolayarak kahve ve seks tadında uzun, yavaş bir öpücük için beni kendine çekti. Bana her dokunduğunda eriyordum. Bu hiç adil değildi. Kollarımı ona doladım ve At aşağı uzanıp popomu kaldırdı ve beni tezgâhın üzerine koydu. Bacaklarımı açtım ve o da bacaklarımın arasına yerleşti.

Ne yazık ki beni öpmeyi bıraktı, yüzümü ellerinin arasına alıp yüzümü incelemek için geri çekildi.

"İyi misin?" diye sordu.

Başımı salladım. Gözlerini kapattı ve tekrar açmadan önce başını salladı.

"Bu berbat bir şey. Dün gece çılgıncaydı ve seni korkuttum ve şimdi sana kötü bir şey söylemek zorundayım" dedi. Nefes almayı bıraktım. Daha ne olabilirdi ki?

Yanlış mı? Zaten aşırı yüklüydüm.

"Kardeşin düşündüğümüzden daha aptalmış. İşin içinde bu sabaha kadar bilmediğimiz başka şeyler de var. Onu ararsan, bunun bir faydası olmaz. Eğer akıllıysa çoktan telefonunu bırakıp izini kaybettirmiştir ama şu anda aklına pek güvenmiyorum."

İtiraz etmek, bir şey söylemek için ağzımı açtım. At parmağını dudaklarıma bastırarak beni susturdu.

"Henüz bitmedi, bebeğim. Onunla konuşmanın ikiniz için de iyi bir fikir olmadığını söylediğimde bana inanın. Kızdırdığı bu adamlar onu yakalarlarsa ikinci bir şans vermeyecekler ve bizimle ikinci şansını kullandığından emin. Bütün kartel onun peşinde. Onu güvende tutmak istiyorsan, ona ulaşmayacaksın."

"Kötü bok mu?" Fısıldadım. Başını salladı, yüzü ayıktı. "Uyuşturucu karteli gibi mi?"

"Son derece kötü bir uyuşturucu karteli ile çok kötü bir iş. Çok yakında ölecek. Bizde sahip olduğu her şeyden daha kötü, ki zaten ne kadar sikik olduğunu düşünürsek bu benim için büyük bir sürpriz oldu. Bu adamlar..." Başını yavaşça salladı, devam etmeden önce zorlukla yutkundu. "Bu adamlar iyi adamlar değil. Onun yakınında olursan güvende değilsin ve onu bulmak için seni kullanabileceklerini düşünürlerse de güvende değilsin. O telefonu onu aramak için kullanırsan, izini sürerler... Ona işleri düzeltmesi için bir şans vermeyeceklerini söyleyelim."

"Eğer Jeff'i arayamayacaksam, neden bana verdin?"

"Çünkü ister inanın ister inanmayın, sizi rehin tutmak ve dünyanın geri kalanıyla iletişiminizi tamamen kesmek pek de uzun vadeli bir plan sayılmaz," diye cevap verdi, saçlarımı kulaklarımın arkasından düzelterek. "Bir süreliğine işe yarayabilir ama er ya da geç yüzüme patlayacak. İnanması zor biliyorum çünkü ben kocaman bir pisliğim ama senin mutsuz olmanı istemiyorum. Yani onu dışarı çekmeyerek korumak sana kalmış. Seni korumak da bana düşüyor, bu da seni onun için işlerin ne kadar kötü olduğu konusunda eğitmeyi içeriyor. Ve sana söylemeliyim ki, sana böyle bir şey yaparsa, zaman dolmuş demektir. O dağlarda toprağın altında olacak ve kimse cesedini bulamayacak. Anladın mı beni?"

"Bunu nasıl halledeceğimiz konusunda oy

hakkım var mı?" "Hayır."

"Söylediklerini yapmamı mı bekliyorsun?"

"Evet."

Onunla biraz daha tartışmak istedim ama söyleyecek bir şey bulamadım. Yetkinin onda olmasından hoşlanmıyordum ama anlaşmamızın doğası buydu. Jeff konusunda ona inanıp inanmayacağımı da bilmiyordum. Eğer yalan söylüyorsa, kardeşimle konuşamayacaktım ve bu berbat bir şeydi.

Ama gerçeği söylerse ve ben ararsam Jeff ölebilir.

"Jeff'i aramayacağım," dedim. "Ama bir noktada gerçekten annemi görmek istiyorum. Bu çok önemli."

"Annene o mektubu yaz, ben ona ulaşmasını sağlarım. Sadece kardeşin hakkında bir şey yazma. Benimle misin?"

"Evet." Beni öpmek ister gibi ağzıma baktı ama ben başımı çevirdim.

"Kahvaltı hazır," dedim onu iterek. O geri çekildi ve ben de zıplayarak tabakları aldım. Oturup birlikte yedik ve ben hiçbir şey söylemedim. Durumu kafamda evirip çevirmekle ve anlamlandırmaya çalışmakla meşguldüm. Piknik Jeff'in kafasına silah dayadığında her şey basit görünüyordu.

Horse'la git, Jeff'i kurtar.

Şimdi Jeff'in başı daha da büyük bir beladaydı -At'ın bana yalan söylemediğini varsayarsak. Bazen bana bir rehine gibi davranması ve bazen bana fantastik orgazmlar yaşatması dışında ben onun teminatıydım. Ayrı odalarımız vardı ama alt katta birlikte uyurduk. Oh, ve bir partide benimle kesinlikle halka açık seks yaptıktan sonra beni neredeyse vuracak olan bir adamı neredeyse öldürüyordu. Zevk aldığım seks.

Hayır, burada hiç garip bir şey yok.

"Bugün bir süreliğine kasabaya tek başıma gitmeme ne dersin?" Parmağımla tahta bloktaki damarları izleyerek sordum. Bu anlaşmayı biraz test edebilir, söylediği seçeneklere gerçekten sahip olup olmadığımı görebilirdim. Eğer gerçekten gidebilirsem.

"Sanırım bu planlarınızın ne olduğuna bağlı," diye yavaşça cevap verdi. "Bugün cephaneliğe gitmem gerekiyor. İstersen sen de benimle gelebilirsin."

"Kendi başıma gitmeyi tercih ederim," dedim ona hızlı bir bakış atarak. Arkasına yaslandı, rahat ve düşünceli. Aramızdaki sessizlik uzadı ve ben daha fazla dayanamadım. Çok fazla sessizlik, çok fazla tuhaflık. "Bir an önce iş aramaya başlamak istiyorum."

"Neden işe ihtiyacın var?"

"Para kazanmak için mi?" Dedim. Bana baktı. "Bilirsiniz, mal ve hizmetlerle takas etmek için yeşil şeyler?"

"Etrafında bunca şey oluyor ve senin odaklanacağın tek şey iş bulmak mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Oturup etrafımda olup bitenleri düşünmekten iyidir," diye tersledim. Birden normal bir şey istedim, kontrol ettiğim bir şey. Yalnız kalmak ve etrafımın onunla, onun seksi kokusuyla ya da eşyalarıyla çevrili olmadığı bir yerde düşünmek istedim.

"Paraya ihtiyacın varsa söyle, sana vereyim," diye cevap verdi. "Yapacak bir şeylere ihtiyacın var, eve bak ve yemek yap. İş yok."

"Kardeşim yüzünden mi yoksa çalışmamı istemediğin için mi?" Kelimeler o kadar hızlı döküldü ki, ben ona tekrar vurmadan önce cevap verme şansı bile olmadı. "Bunun tamamen benim seçimim olduğunu söylediğini sanıyordum. Bu küçük anlaşmanın sınırları nedir? Bana bir telefon ve araba verdin, peki neden bir iş bulamıyorum? Bu daha ne kadar sürecek? Bu iş bittiğinde kendimi nasıl geçindireceğim? Her şey havada ve Jeff'i arayamıyorum ve annem nerede olduğumu bilmiyor ve-"

At ayağa kalktı ve kasap bloğunun üzerinden uzanıp beni kendine çekti. Beni sertçe öptü ve çenemi kapattı. Bir tabak yere düşüp kırıldı ama o ağzıma saldırmaya devam etti, sandalyesine geri çöktü, beni kucağına çekti ve bacaklarımı kalçalarının iki yanına dizdi. Ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdirip beni yatıştırırken beni öpmeye devam etti. Sonunda durdu ve ben duygusal olarak tükenmiş bir halde gözlerinin içine baktım.

"Bunu yapamazsın," dedi.

"Ne?" Fısıldadım.

"Kontrol edemediğiniz şeyler yüzünden çıldırın."

"Yani hiçbir şey yapmamam ve kardeşimin bu gerçekten kötü adamlar tarafından öldürülmesini beklemem mi gerekiyor? Tabii önce senin onu öldürmeyeceğini varsayarsak, değil mi?"

"Hayır, kendine dikkat etmen ve güvende olman gerekiyor, böylece kardeşin kendini toparlarsa kutlama yapabileceği bir kız kardeşi olur," diye cevap verdi, sesi ciddiydi. "Ve bu arada sen de benimle ilgilenmekle meşgul olabilirsin. Yemek, temizlik, tüm bu saçmalıklar. Ben senin arkanı kollarım ve

Belki her şey yüzümüze patlamadan bunu atlatabiliriz, tamam mı?"

"Yemek ve temizlik. Ciddi misin sen?" İç çekti, başını salladı, iç geçirdi.

"Kadınların bütün gün ne yaptığını bir bilsem," dedi omuz silkerek. "Bir yolunu bul, kendini başka bir şeyle meşgul et o zaman. Bugün kliniğe gidip hap alıp test yaptırarak başlayabilirsin. Sadece birkaç kural. Kardeşini arama, ortadan kaybolma ve bunun gibi atletler giymeye devam et, çünkü göğüslerine yaptıkları şey gerçekten hoşuma gidiyor."

Öne doğru eğildi, beni boğazımın dibinden öptü, sonra burnunu atletin önünden aşağı kaydırarak göğüs dekolteme sokuldu. Ona karşı yumuşadım, dikkatimi bu kadar kolay dağıtabilmesinden nefret ediyordum ama bedenim bunu hiç umursamadı. Gezintiye çıkma fikri hoşuma gitmişti. Haklıydı, bir an önce doğum kontrol hapı almam gerekiyordu, cinsel yolla bulaşan hastalıklar için test yaptırmamdan bahsetmiyorum bile. *Tekrar teşekkürler, Gary.* Eğer bende bir şey varsa, sanırım Horse'un şansı olmazdı, çünkü son kırk sekiz saat içinde çok fazla sıvı alışverişinde bulunmuştuk.

"Çoğu kadın bütün gün çalışır, At," diye mırıldandım, eli popomu kavrayıp pelvisimi kot pantolonuna kalıcı olarak yerleştirmiş gibi görünen her zaman etkileyici ereksiyona doğru eğerken. Bu adam insan mıydı ki? "İşleri var ya da çocuk bakıyorlar ki bu da başlı başına bir iş. Burada tek başıma kalsam çıldırırdım ve er ya da geç senin de bir şeyler yapman g e r e k e c e k m i ş gibi bir izlenim edindim."

"Bugün," diye mırıldandı, uzanıp atletimi ve sütyenimi aşağı çekerek göğsümü serbest bıraktı. Sıcak nefesi meme ucumu okşadı ve ben düşünmeye çalışarak kıvrandım.

"Ne?"

"Bugün. Bugün işe dönmem gerekiyor," dedi meme ucumu ağzına almadan hemen önce. Kahretsin, bu çok iyi hissettirdi. Dudaklarının her çekişi vücuduma ateş saçıyor, bacaklarımın arasını sıkıyordu. Kalçalarımın ona karşı sallanmaya başladığını hissettim, aramızda çok fazla kıyafet olduğunu düşünüyordum. Tüm bu durumu unutmak istiyordum - bir ya da iki orgazm bunun gerçekleşmesi için uzun bir yol kat edebilirdi. At beni kucağına alıp oturma odasına götürürken dünya yerinden oynadı. Sonra kanepeye uzandım ve pantolonumu çıkardım. Yaklaşık iki saniye sonra sikini çıkardı, kalçalarımı kavradı ve başını yarığımla hizaladıktan sonra tek kelime etmeden doğrudan içime soktu.

Lanet olsun, ağrım ve şişliğim olmasına rağmen buna ihtiyacım vardı.

Alt bedeninin ağırlığı beni kanepeye doğru bastırırken, kolları iki yanımı destekliyordu. Uzun, yavaş vuruşlar yaptı, istikrarlı ve acımasız. Bacaklarımı beline doladım, delirip delirmediğimi merak ediyordum. O kadar çok şey oluyordu ki, bana dokunması yetiyordu ve ben kendimi tekrar tekrar onun içinde kaybediyordum. Bu daha önce yaşadığımız hiçbir sekse benzemiyordu. Hızlı değildi, sert değildi ve acil değildi. Ancak acımasızdı. Her dibe vurduğunda, beni her gerdiğinde, sikini klitorisimin üzerinde kaydırdığında, çığlık atmamak için dudağımı ısırmak zorunda kaldım. Daha hızlı gitmesini, beni sertçe dövmesini istedim, böylece kenardan düşecek ve vücudumun ihtiyaç duyduğu rahatlamayı sağlayacaktım. Genel olarak hayal kırıklığımı siktir et.

Aşağı uzandım ve daha hızlı olması için onu zorladım. Beni görmezden geldi, kendi hızında pompaladı, ben ona ters ters bakarken ağzının köşesi yukarı kalktı.

"Dün gece için bana hâlâ kızgın mısın bebeğim?" At sordu. "Bu konuda kavga etmek ister misin? Şimdi tam zamanı. Oldukça iyi bir ruh halindeyim, muhtemelen söylediğin her şeye katılırım."

"Sen delisin," diye mırıldandım, ona doğru gerinerek. Kahretsin, boşalmam gerekiyordu. O da boşalmalıydı. Biraz daha sertleşirse kan damarlarını patlatmaya başlayacaktı, piç kurusu, yine de bana sırıttı ve daha da yavaşladı.

"Belki," diye cevap verdi, şimdi bana açıkça sırıtarak. "Ama seni beceren piç benim ve neredeyse tek kurtulma umudun benim, bu yüzden o gözlerinle beni öldürmeye çalışmaktan vazgeçmek isteyebilirsin."

"Pislik."

"Ateşli kız parçası."

"Bana öyle deme!"

"Kendimden bahsediyordum," diye cevap verdi, durmadan önce derinlere doğru itti. Ellerimden birini, sonra diğerini tuttu ve ben kıvranırken onları başımın iki yanına sabitledi.

"Sadece yap!" Talep ettim. Ağzını aşağı indirdi ve benimkini uzun, yavaş bir öpücüğe aldı. Dilimi ağzına sokmaya çalıştım, ona karşı kıpırdandım. Daha fazlasını istiyordum ve bunu şimdi istiyordum. Geri çekildi ve şimdi yüzünde kesin bir gülümseme vardı.

"Ne yapmak?"

"Biliyorsun," diye homurdandım.

"Kafam karıştı," diye cevap verdi. "Sanırım bana açıklaman gerekiyor. Aksi takdirde pes edip çekip gidebilirim."

Ağzımı kapattım ve iç kaslarımı aletinin etrafında olabildiğince sıktım, sertleşip inlediğinde kına yaktım. Bıraktım ve sonra yavaş ve sabit bir ritimle onu sıkmaya başladım. Bu oyunu iki kişi oynayabilirdi.

"Kahretsin Marie," diye inledi, sonra kendini kaldırırken ellerimi kanepenin derinliklerine doğru itti ve sonunda ihtiyacım olduğu gibi içime girdi. Hâlâ fazla hareket edemiyordum ama bunun bir önemi yoktu çünkü oyunlar bitmişti. Şimdi bana her biri bir öncekinden daha güçlü olan derin vuruşlarla vurdu. Onunla buluşmak için kalçalarımı kaldırdığımda kaslarımın gerildiğini hissettim. Kahretsin... Çok yaklaşmıştım, inanılmaz derecede yaklaşmıştım. Ellerimi başımın üzerinde birleştirdi ve onları eve hapsetti. Tam kenarında durdum, sonra orgazm çığlıkları atarak kaydım.

At gelene kadar ne kadar zaman geçti hiçbir fikrim yok, çünkü kendi küçük dünyamda yüzüyordum. Üzerime yığıldı, ağırlığını beni ezmeyecek kadar bir tarafta tutmayı başardı. Nefes alış verişimiz yavaşladı. Sonra bir dirseğinin üzerine doğru eğildi ve beni kaydırarak yüz yüze yatmamızı sağladı.

Bir sonraki hamlesini tahmin etmek için bir milyon yılımı harcasaydım, yine de bunun geldiğini göremezdim.

"Neden devlet üniversitesine gidip bir başvuru formu almıyorsun?" dedi. Bu cümle cinsel ilişki sonrası sersemliğimi dağıttı.

"Bunu neden yapayım ki?"

"Buradasın. Yakın zamanda hiçbir yere gitmeyeceksin ve yapacak bir şeye ihtiyacın var. Bana okula gitmek istediğini söylemiştin, o yüzden okula gitmeye bak."

"O kadar basit değil," dedim başımı sallayarak. At'ın gerçekliği ile benimki çok farklı şeylerdi. Bırakın şimdi, neden bu konuşmayı yapıyorduk ki? "Öylece üniversiteye gidemem."

"Neden olmasın?"

"Bir kere çok paraya mal oluyor," diye tersledim. "Ve şu anda eğer şanslıysam toplam on bir yüz dolar değerindeyim. Testler yapmak zorundasınız, başvurmak ve kabul edilmek zorundasınız ve o zaman bile... Bilmiyorum, her türlü şeyi yapmak zorundasınız. Ve kardeşim büyük bir

sorun, okul için zamanım yok..." O noktada gücüm tükendi ve bunun yerine ona ters ters baktım. Sürekli bir şeyleri değiştiriyordu ve ben yetişemiyordum.

"Jeff konusunda bir şey yapamazsın," dedi kararlı bir şekilde. "Ama diğerleri? Okula girmek için bunu yapmalısın, yapmaya başla. Oraya git, ne gerektiğini gör. Evrakları al ve doldur. Oturup olamayacağına dair sebepler sıralarsan bu iş olmaz."

"'Hiç param yok' cümlesinin neresini anlamadın?"

"'İhtiyacın olursa sana para veririm' cümlesinin neresini anlamadın?"

"At, bu çılgınlık."

İç çekti ve başını salladı.

"Buradasın Marie ve kendi paranı kazanmak istediğini biliyorum. Ama - ve bunu söylediğimde kızma - iyi para kazanacak becerilere sahip değilsin, bu da akıllı ve çalışkan olmana ve şansın olsaydı hemen hemen her şeyi yapabileceğin gerçeğine rağmen, bulacağın her işin asgari ücret olacağı anlamına geliyor. Ama eğitim almadan böyle bir şansınız olmayacak, o yüzden şimdiden başlasanız iyi olur."

Konuşurken elini vücudumda gezdirdi, parmakları kıvrımlarımda gezindi, kalçalarımı kendine doğru çekti. Aklımı mı kaçırdığımı düşünerek başımı salladım. Jeff öldürülebilirdi, az önce potansiyel katiliyle akıllara durgunluk veren bir koltuk seksi yapmıştım ve şimdi üniversiteye başvurmam gerekiyordu.

Aynen böyle.

"Ciddi misin? Okula gitmemi mi istiyorsun?"

"Neden olmasın?" diye meydan okudu. "Buralarda bir şeylerle ilgilendiğin sürece benim için sorun yok. Hazır başlamışken şu boşanma meselesini de halletmek isteyebilirsin. Kulübün bir avukatı var, senin için bir randevu ayarlayacağım. Eski eşinin karşı koymayacağını garanti edebilirim."

Bunu söylerken gülümsedi - hoş bir gülümseme değildi.

"Tamam, gidip kontrol edeceğim," dedim yavaşça. "Bu çok garip, anlıyor musun? Beni kaçırıp rehin tuttuktan sonra okula mı gönderiyorsun? Böyle şeyler genelde böyle olmaz."

At bana sırıttı, gözleri tembel ve memnun.

"Sadece devam et," diye fısıldadı. "Ve amını böyle sıkmak için hangi egzersizleri yapıyorsan yapmaya devam et. Bunun için üniversite diploması var mı?"

"Sen bir domuzsun," diye fısıldadım. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Şimdiye kadar domuz olmak işime yaradı bebeğim," dedi. "Şimdi gitmem gerek. Üniversiteyi kontrol et. Kliniğe git ve birkaç hap al. Kardeşini arama. Akşam yemeği için harika bir şeyler pişir ve külot giyme. Tek istediğim bu."

Bununla birlikte kendini kanepeden yukarı itti. Şaşkınlık ve hayretle pantolonunu çekişini izledim. Ön kapıdan çıktı. Bisikletinin kükremesini duydum ve sonra tek başıma kaldım.

Şu yemek pişirme/iç çamaşırı giymeme olayı pek işe yaramadı.

Coeur d'Alene'e yaptığım gezi harikaydı. Yolumu pek bilmiyordum ama şehir merkezini bulmak zor olmadı. Buraya adını veren büyük dev gölün hemen yanındaydı, bir nevi "suya bir kere girdin mi çok uzaklaşmışsındır" durumu. Şehrin ana caddesi olan Sherman Caddesi'nin hemen aşağısındaki küçük bir kafede durup bir fincan kahve ve simit aldım. Oradaki garson kız bana üniversite kampüsünü bulmamda yardımcı oldu - şaşırtıcı bir şekilde, sadece birkaç blok ötede, yine gölün üzerinde. Bir tarafında plaj, diğer tarafında gerçekten güzel bir park olan geniş, asfalt bir patika boyunca oraya doğru yürüdüm. Baktığım her yerde etrafta koşuşturan ve iyi vakit geçiren çocuklar vardı, küçük mayoları içinde arkadaşlarıyla trol yapan gençlerin özenli ve rahat gruplarıyla noktalanıyordu. Hemen açıkta bir deniz uçağı sudan havalandı. Daha ileride parasailing yapan birini gördüm.

Yol beni bir yerleşim bölgesine götürdü ve sonra üniversite binalarını görmeye başladım. Oradan kayıt kabul ofisini bulmak kolaydı. Bir bayanla bir saate yakın konuştum ve bir avuç dolusu broşürle oradan ayrıldım.

Dönüş yolunda bir banka gördüm ve gidip ATM'lerinden bakiyemi kontrol ettim. Tam olarak toplam 1,146.24 dolar. Bakiyemi görmek iyi hissettirdi ve her ihtimale karşı 200 dolar nakit çıkardım. At bana para vereceğini söyledi ama ben kendi paramı kazanmanın bir yolunu bulmaktan vazgeçmemiştim. Bir süre onunla evcilik oynamak sorun olmayabilirdi ama ona güvenmem gerektiğini düşünecek kadar aptal değildim. Sahip olduğumuz şeyi tanımlayamazdım ve durumum hakkında kendimi kandırmayı göze alamazdım. Kardeşinin borcu için bir motosiklet kulübü tarafından teminat olarak tutulan, hâlâ evli bir kadındım.

Bir ara aceleyle şehri terk etmem gerekebilir.

Kadın kliniğini ziyaret edip bir reçete yazdırdım ve kendime hamilelik konusunda ciddi bir endişe duymak için çok erken bir dönemde olduğumu hatırlattım. Bu bir gün için yeterli görünüyordu, bu yüzden akşam yemeğine başlamak için eve gittim. At ne zaman döneceğini söylememişti ama arayıp sormak istemedim. Bu biraz fazla gerçekçi olurdu. Evcilik oynamak beni korkutuyordu.

Arabayı park ettiğimde garaj yolunda iki tuhaf araba vardı: üstü açık küçük, kırmızı bir araba ve güzelce restore edilmiş klasik bir Mustang. Küçük arabamı onların yanına park ettim, şimdi kiminle uğraşacağımı merak ediyordum. Horse'un bisikletinden iz yoktu ve ziyarete gelen birinden de bahsetmemişti. Ön kapıdan içeri girdiğimde oturma odasında oturmuş bira içip gülen dört tuhaf kadınla karşılaştım. Hepsinde motorcu hatun havası vardı, sürtük değillerdi ama tenlerini göstermekten de çekinmiyorlardı. Gülümsediler ve bana doğru gelmeye başladılar. Neyse ki Darcy evin arka tarafından içeri girdi, elinde bir kase cips ve biraz sos olan bir tepsi taşıyordu.

"Marie! Döndüğüne çok sevindim, ne kadar kalacağından emin değildik!" dedi ve tepsiyi sehpanın üzerine bırakıp beni kollarına çekti. Biraz bunaltıcıydı ama iyi de hissettirdi. Sonra beni bıraktı ve etrafımızda toplanan diğer kadınlara doğru çevirdi.

"Kızlar, bu Marie," dedi Darcy, bir kolunu omuzlarıma dolayarak. "O artık Horse'un malı, sanırım bunu size anlatmıştım. Marie, bunlar Cookie, Maggs, Dancer ve Em."

Öne doğru yığılan, çoğu bana sarılan ve yanağımı öpen kadınlara kararsızca gülümsedim. Bana garip bir şekilde tanıdık gelen ve yirmili yaşlarının başında olması gereken genç bir kız olan Em'den, her ikisi de muhtemelen kırklı yaşlarında olan Darcy ve Maggs'e kadar yaş aralığı değişiyordu.

"Hadi," dedi Cookie, kolumdan tutup beni kanepeye doğru çekti. Dancer çantamı kaptı ve kapının yanındaki kancaya astı. Maggs bana bir bira uzattı ve bir kuş sürüsü gibi yerleşip beni izlemeye başladılar. Garip... Söyleyecek bir şey düşünmek bir yana, isimlerini bile hatırlayamıyordum.

"Ben Dancer," dedi uzun boylu, siyah saçlı, çikolata kahvesi tenli bir kadın. Yüz hatları keskindi ve saçları uzun ve düz bir şekilde sırtına dökülüyordu. Bana Kızılderili gibi göründü ve Coeur d'Alene kabilesinin bir parçası olup olmadığını merak ettim. Kasabanın etrafında birkaç tarihi işaret görmüştüm.

Birçoğu yerel kabile kumarhanesi tarafından destekleniyor gibiydi. "Ben Bam Bam'ın yaşlı kadınıyım."

Bu beni ürküttü; At bu kadının kardeşi olmak için oldukça solgundu ama kız kardeşinin Bam Bam'la evli olduğunu söylemişti.

"Sen At'ın kız kardeşi misin?" diye sordum. Sonra ne kadar kaba göründüğümü fark ederek kızardım. Güldü.

"Üvey kardeş," dedi. "Ben Coeur d'Alene'im, o değil, ama işe yarıyor. Bam ve ben sonsuza dek birlikteyiz, bunu kanıtlayacak üç küçük güzel bebeğimiz var. Seninle tanıştığıma gerçekten çok sevindim, tatlım."

Biraz kararsızca gülümsedim.

"Ne kadarını bildiğinizi bilmiyorum," diye söze başladım, yanlış bir izlenime kapılmadan önce her şeyi çabucak açıklığa kavuşturmam gerektiğini düşünüyordum.

"Her şeyi biliyoruz," dedi Maggs. Sarı saçları, parlak gözleri ve kocaman gülümsemesiyle minyon bir kadındı. Bana Goldie Hawn'ı hatırlatıyordu. "Umarım sakıncası yoktur ama Darcy bize anlattı. Bazıları kulüp meselesi ve o ayrıntılara sahip değiliz ama ona anlattığınız her şeyi bize anlattı."

Kaşlarımı çattım. Sanırım Darcy'ye tam olarak gizlilik yemini ettirmemiştim ama tüm detayları halka açıklamasını da beklemiyordum. Maggs öne doğru uzanıp elimi tuttu ve endişeli bir bakışla elimi kendi elinin arasına aldı.

"Tatlım, endişelenme," dedi hemen. "Burada hepimiz bir aileyiz. Eğer At'la birlikteysen, bizimle birliktesin demektir ve inan bana, bu çocuklar o kadar çok sorun çıkarıyorlar ki, onları yola getirmek için hepimize ihtiyaçları var. Bu bir grup çalışması."

Diğerleri mırıldanarak onayladı.

"Yaşlı kadınlar birbirlerine destek olmalı," dedi Darcy. "İşler zorlaşabilir ama ne olursa olsun birbirimize sahibiz. Burası artık senin ailen ve biz de sana hoş geldin demek için buradayız."

Başımı salladım.

"Ben At'ın yaşlı kadını değilim," dedim. "Ne olduğumu bilmiyorum ama sadece birkaç gündür birlikteyiz."

"Bam, At'ın senin için deli olduğunu söylüyor," dedi Dancer. Bu benim çok dikkatimi çekti. "Onu hiç böyle görmemiştim. Anlamayabilirsin ama kardeşim kadın bulmakta zorlanmıyor. Biriyle yatmak için eyaletin öbür ucuna gitmesine gerek yok Marie. Peki ya bu teminat saçmalığı? "Kardeşim

Kulüp bu şekilde çalışmaz, bu özel bir durum. Daha önce hiç kimseyi eve getirmemişti. Asla."

"Gerçekten mi?" Hâlâ emin olamayarak sordum.

"Asla," diye yanıtladı. "Bu onun bir kuralı aslında. 'Evde orospu yok'. Beni deli ediyor, bu konuda çok aptal ve cinsiyetçi bir domuz. Liseden beri böyle."

"Vay canına."

Utangaç bir gülümsemeye sahip, uzun boylu, ince bir kız olan Em, "Vay canına, doğru," dedi. "At'ın biriyle takılacağını hiç düşünmemiştim. Seni burada ağırlamaktan heyecan duyuyoruz. Ben Piknik'in kızıyım."

"Fotoğraflarını gördüm!" Şimdi onu yerleştirerek söyledim. Her ne kadar yumuşamış ve kadınsı olsa da yüzünde Piknik'in özelliklerini görebiliyordum. "Bir keresinde ziyarete geldiklerinde bana göstermişti. Seninle gerçekten gurur duyuyor."

"Teşekkürler," diye yanıtladı kızararak. "Burada olmanız çok güzel. Dancer haklı, kulüp bir aile gibi ve bazen kardeşten çok erkek kardeşimiz varmış gibi hissediyoruz. Sizi tanıdığımız için heyecanlıyız."

Parlak kırmızı bukleleri, yeşil gözleri ve bir sürü çili olan zıp zıp, minyon bir kız olan Cookie, "Şaka yapmıyorum!" diye cevap verdi. "Ben Bagger'ın yaşlı kadınıyım. Onunla tanışmadınız, şu anda Afganistan'da. Biz kızlar birbirimize destek olmalıyız. Maggs, Dancer ve aklımı başımda tutan diğerleri olmasaydı ne yapardım bilmiyorum."

"Sanırım bu benim sıramın geldiği anlamına geliyor," dedi Maggs. "Ben Bolt'la birlikteyim, sen de onunla henüz tanışmadın. Kuna'da, hapishanede."

Bu dikkatimi çekti. Kocası neden hapisteydi? Annemi hapishanede ziyaret ettiğimi düşününce onun için üzüldüm. Hapishane çok daha kötü ve uzun süreli olmalıydı. Kendi adıma iyi insanların aptalca şeyler yapabileceğini biliyordum.

"Annem şu anda hapiste," dedim elini tutarak. "Gerçi birkaç ay içinde çıkacak. Uzun zamandır yalnız mısın?"

"Yaklaşık iki yıl oldu," diye cevap verdi, bir an için yorgun görünüyordu. "Ama bir temyiz başvurusu üzerinde çalışıyoruz. Herkesin bunu söylediğini biliyorum ama Bolt gerçekten de bu suçu işlemedi ve bunu kanıtlayabiliriz. Aslında büyük bir dava oldu. Ne zaman bir duruşma olsa gazeteciler leş kargaları gibi etrafımıza üşüşüyor.

savcılığın görevi kötüye kullanması ve DNA kanıtlarını yanlış kullanması. Yine de en azından bununla tek başıma uğraşmak zorunda değilim."

"Kesinlikle," dedi Darcy. "Hiçbirimiz yalnız değiliz. Ve bu kızların hepsi de değil. Bunlar sadece kısa sürede bir araya getirmeyi başardığım ekip. Azrailler ve Gümüş Piçler arasında yaklaşık on beş yaşlı kadın var ve birbirimizden ayrılmıyoruz."

"Peki ya dün geceki partideki kızlar?" Em

öğürür gibi bir ses çıkardı.

"Kesinlikle aileden *değiller*," dedi gözlerini devirerek. "Bir avuç sürtük ve ezik."

"Bazıları iyi kızlar," diye itiraz etti Cookie. "Bagger'la bir kulüp partisinde tanıştım."

"Bu gerçek bir partiydi," dedi Em. "Babamın benim haberim yokmuş gibi davranmayı sevdiği o sarhoş sikiş partilerinden biri değil."

"Her kimlerse, yaşlı kadınlar değiller," dedi Dancer kararlılıkla. "Onlar bizim gibi değil, sen de onlar gibi değilsin," diye ekledi gözüme takılarak.

"İşte biz de bu yüzden buradayız," dedi Cookie. "Muhtemelen bir molaya ihtiyacınız olduğuna karar verdik, bu yüzden kadınlar gecesi. Sizi dışarı çıkaracağız ve yeni kız kardeşlerinizin ne kadar eğlenceli olabileceğini göstereceğiz."

Dik oturdum, başımı salladım ve el değmemiş biramı bırakmak için öne doğru eğildim. Onlar benim durumumu anlamayabilirdi ama ben kesinlikle anlıyordum. Partiye gitmek gündemimizde yoktu. At bana emirler verdi ve ben de onları uygulamak niyetindeydim.

"At'ın bundan hoşlanacağını sanmıyorum," dedim. "Bana yemek hazırlamamı söyledi, sanırım bir şeyler planlıyordu..."

Dancer çantama doğru yürüdü, telefonumu çıkardı ve numaralar arasında gezindi, birine basıp hoparlöre aldı. Telefon çaldı ve sonra Horse'un sesini duydum.

"Bebeğim, ne oldu?"

Dancer şeytani bir sırıtışla, "Bu senin kız kardeşin," diye duyurdu. "Marie'yi kaçırıyoruz ve bu gece onu dışarı çıkarıyoruz. Eğer azarsan mastürbasyon yapman gerekecek. O meşgul olacak."

Telefonda bir duraklama oldu.

"Telefonu Marie'ye ver," dedi. "Onunla konuşmam gerek."

Ona doğru hamle yaptım ama Dancer onu Cookie'ye fırlattı, o da kanepeye zıplayarak benim ulaşamayacağım bir yerde tuttu. "Çok kötü! Bir soğutucu dolusu jöle shot'ım ve bir mataram var, bu yüzden eğleneceğiz! Bu gece cephanelikte de kamp kurabilirsin, aygır."

Kızların hepsi güldü ama ben kendimi biraz hasta hissettim. Horse'u kızdırmayı göze alamazdım. Artık "ailenin" bir parçası olduğumu düşünebilirlerdi ama ben daha iyi biliyordum.

"Marie'yi telefona ver," dedi At tekrar ve sesinin tonu hiç de eğlendirici değildi.

"Ben yine Dancer," dedi kız kardeşi, Cookie'nin elinden telefonu alıp hoparlörü kapatarak. "Vazgeçsen iyi olur, At. Onu alacağız, biraz dinlenmeye ihtiyacı var ve dinlenmesine izin vermeyeceksen sen bir pisliksin. Dün gece ne yaptığını duydum. Zavallı kızın bundan sonra terapiye ihtiyacı var. Ona iyi bakacağıma ve ayık süreceğime söz veriyorum. Kimseyi vurmadan yapacak bir şeyler bul, tamam mı?"

Sonra telefonu kapattı.

Şaşkınlıkla ona baktım.

"Bunu yapabilir misin?" Ben

sordum. "Neyi?"

"At'ın suratına kapat."

Dansçı kahkahayı patlattı.

"Oh, çok kızacak. O ve Bam muhtemelen bütün gece birbirlerine söylenecekler. Ama biz sadece biraz eğlenmeye çıkıyoruz ve eğer bunu çok büyütürse amcığı kırbaçlanmış bir bebek gibi görünecek. Bizim oğlanlar da am kırbaçlı olabilir ama öyle *görünmek* istemeyeceklerinden eminim. Her şey yolunda."

Bundan pek emin değildim.

"Shot zamanı," dedi Cookie, koltuktan atlayıp mutfağa doğru yürürken. Diğerleri beni ayağa kaldırdı ve koridorda sürükledi, telefonum geride kaldı. Sonra müzik başladı ve işler biraz çığırından çıktı.

OceanofPDF.com

On Altıncı Bölüm

"Cidden, ne kadar büyük olduğuna inanamazsın," diye mırıldandım, öne doğru eğildim ve ölçek için ellerimi uzattım.

"Bu iğrenç," diye bağırdı Dancer bana tokat atarak ve ben kıkırdamaya başladım, neredeyse sandalyemden düşüyordum. "Bahsettiğin kişi benim kardeşim. Kusmadan önce kes şunu!"

Ellerimi birbirinden uzak tuttum, ağzımı sonuna kadar açtım ve dilimi bir yılan gibi ona doğru savurdum. Hepimiz yeni bir galeyana geldik ve neredeyse altıma işiyordum. Tuvalet molası zamanı.

"İşeyeceğim. Kimse yok mu?"

Em ayağa kalktı ve birlikte banyoya doğru yürüdük. Cidden, bu kızların her birini çok seviyordum. Horse için neden endişelendiğimi anlayamıyordum. Horse çok iyiydi. Aslında, bu gece Horse'u gördüğümde tüm kıyafetlerini yırtıp atacak ve ona hayatında yaşadığı en iyi oral seksi yapacaktım. Jeff'e de bir şey olmayacaktı, çünkü herkesin düşündüğünün aksine o gerçekten de aptal değildi. Bunu kesinlikle biliyordum, tıpkı geceyi mükemmelleştirmek için gerçekten ama gerçekten bir kadehe daha ihtiyacım olduğunu bildiğim gibi.

Yaşlı kadınlar kıç tekmeledi.

Tuvalete giderken birkaç adam bizi karşıladı, içlerinden biri ben ona doğru hamle yaparken beni sabitlemek için elini uzattı.

"Size bir içki ısmarlayabilir miyiz?" diye sordu bana gülümseyerek. Ben de gülümsedim. Üniversite birinci sınıf öğrencisi gibi sevimli biriydi. At onu kahvaltı niyetine yer, diye düşündüm.

"Bu olmayacak," diye alçak bir ses geldi arkamızdan. Döndüğümde Azrail'in adaylarından biri olan Painter'ın arkamızda durduğunu ve kötü göründüğünü gördüm. Bilenmiş kasları, alaycı tavrı ve diken diken olmuş beyaz-sarı saçlarıyla oldukça seksiydi. Nefis. Oops, çok fazla içki... Ressam'ı kontrol edemedim, bu çok garipti. "Onlardan hemen uzaklaşmalısın."

Ressam rock'çı olmayabilirdi ama yine de korkutucu bir motorcuydu. Dancer'dan yaklaşık yirmi dakika sonra Horse'un evine gelmişti.

telefonu Horse'un yüzüne kapattı ve o zamandan beri bizi takip ediyordu. Çocuklar özürler mırıldanarak anında geri çekildiler. Em döndü ve Painter'ın göğsüne bir şaplak attı. Ressam homurdandı ve gözlerini ona dikti ama bir şey söylemedi. Değiş tokuşu geniş gözlerle izledim. Em kolumdan tutup beni banyoya doğru çekti. Beni içeri sürüklerken kapıyı çarparak açtı ve duvara vurdu.

"Ona inanamıyorum," diye mırıldandı, odanın geri kalanından ahşap bir bölmeyle ayrılmış açık bir tuvaletten ibaret olan kabine doğru yürürken. "Böyle biriyle nasıl tanışabilirim ki? Asla gerçek bir erkek arkadaş bulamayacağım. Asla."

Sözlerini takip etmeye çalışarak

sallandım. "Anlamıyorum."

"Reapers MC'nin başkanının en büyük kızı olduğunuzu düşünün," dedi. "Lisedeyken kaç erkek bana çıkma teklif etti sanıyorsun? Baloma bir *aday* ile gitmek zorunda kaldım. *Benimle dans etmesine izin verilmeyen* bir aday."

Oh. Şimdi anladım.

"Bu berbat bir şey," dedim kendimi çok bilge hissederek. "Ama muhtemelen bir adamın senden faydalanmasından daha iyidir."

Kendi balom mükemmel bir örnekti - Gary Viagra almış bir ahtapot gibiydi ve ben de bunu gurur verici bulacak kadar aptaldım.

"Bir erkeğin benden faydalanmasını istiyorum!" Em pantolonunu yukarı çekerek tersledi. "Babamı öğrendikten sonra kaç erkeğin beni terk ettiği hakkında hiçbir fikrin yok. Uzaklaşmaya çalıştım. Seattle'da üniversiteye bile gittim. Picnic'in arkadaşları orada beni kontrol ediyordu. Üç ay kadar harikaydı, sonra bana dokunan herkesi öldüreceklerine dair dedikodular başladı. Sanki iki kafam varmış gibi. Elimden geleni yapmama rağmen bakireyim ve bu gidişle vajinama sokacak bir penis bulamadan ölmüş olacağım."

Onun yerini aldım, kendi kotumu indirdim ve işedim. İyi bir noktaya değindi. Bunu ona söylemeye karar verdim.

"İyi bir noktaya değindin," dedim, ayağa kalkarak. Tekrar sallandım ve o da beni yakalayarak güldü.

"Vay canına, sanırım çok fazla jöle yedin."

Lavaboya gitmeme yardım etti. Ellerimi yıkadım ve ikimiz de saçlarımızı ve makyajımızı kontrol etmek için birkaç dakika ayırdık. Bence oldukça iyi görünüyorduk - o adamların bize içki ısmarlamak istemelerine şaşmamalı. Erkek olsaydım ben de bize içki ısmarlardım.

"Peki baban kiminle çıkmana izin verirdi?"

"Bilmiyorum," dedi başını sallayarak. "Kimsenin yeterince iyi olduğundan emin değilim. Yine de kulüpte biriyle birlikte olmamı istiyor. Bu şekilde ondan asla uzaklaşamam."

"Ah, bu çok tatlı," dedim. "Yani, en azından baban seni önemsiyor. Benimkini neredeyse hiç hatırlamıyorum bile."

Omuz silkti.

"Evet, sanırım haklısın," dedi. "Sanırım onu takas etmezdim.
Annem de çok iyiydi. Onu özlüyorum."

"Ona ne oldu?" diye sordum ve sonra dudağımı ısırdım. Görünüşe göre içki beynimle ağzım arasındaki filtreyi eritmişti.

"Meme kanseri," dedi, belli ki bu konuda konuşmak istemiyordu. "Uzun zaman önceydi. Hadi iğne olalım."

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap verdim ve onu kapıdan dışarı kadar takip ettim. Ressam dışarıda durmuş, kollarını kavuşturmuş, sıkılmış bir halde duvara yaslanmıştı. Em'in kolunu tuttum ve onu kendime çektim.

"Neden burada olmak zorunda?" Sahnede fısıldadım. "Kaçacağımdan falan mı korkuyorlar?"

"Kişisel bir şey değil. Ne zaman dışarı çıksak yanımıza birini gönderiyorlar," dedi omuz silkerek. "Genelde bir aday, ama arada bir de Ruger peşimize takılıyor. Eğlenceli biri. Kimsenin bizi rahatsız etmesini istemiyorlar. Böylece biz parti yapabiliyoruz ve onlar da güvende olduğumuzu biliyorlar. Önemli bir şey değil, en azından senin için değil çünkü zaten bir erkeğin var. Benim içinse berbat bir şey."

"Yani bütün yaşlı kadınlar her zaman izleniyor mu?" diye sordum. "Bu ürkütücü değil mi?" Güldü ve omuz silkti.

"Çoğunlukla gece dışarı çıktığımızda," dedi. "Bu bir güvenlik meselesi. Çok fazla kulüp var ve hepsi de Azrail'in dostu değil. Kimsenin bizi rahatsız etmediğinden emin olmanın yolu bu. Eve ayık bir şekilde gideceğimizi bilmek. Bekaretinizi kaybetmek istemiyorsanız harika bir şey."

Ben kıkırdadım ve o bana ters ters baktı, bu da ana kata geri dönerken daha çok kıkırdamama neden oldu. Sonra durdum, çünkü uzun boylu bir adam

Azrail derisi giyen bir adam aniden yolumu kesti. Odaklanmaya çalışarak yukarı baktım. Max.

"Hey, Max," dedi Em. "Burada ne yapıyorsun?"

"Canım bir şeyler içmek istedi," dedi, yüzünde onaylayan bir ifadeyle bize bakarak. İyi görünüyorduk ve Max bunu fark etmişti. *Güzeldi.* "Painter'la konuştum, siz hanımların burada olduğunu duydum. Bir içki ısmarlamayı teklif edeyim dedim. Bu gece harika görünüyorsunuz."

"Çok tatlısın," diye karşılık verdi, ona çapkınca gülümseyerek. O da ona gülümsedi ve Max ile Em arasında sandığımdan biraz daha fazla şey olup olmadığını merak ettim. Painter yanımıza geldi, Max'le bakışırken dimdik duruyordu. Sonra Ressam başını sallayıp geri çekildi ve bu durumdan hiç memnun görünmüyordu.

Bu ilginçti.

Max bizi masaya kadar takip etti ve Maggs ona haddini bildirerek bize içki ısmarlamasını ve yolumuzdan çekilmesini söyledi, "çünkü bu gece laaadddieess niighhttt!" O sırıtarak siparişleri alırken ve bir tur shot getirirken herkes onaylayarak uludu. Daha fazla içkiye ihtiyacım olduğuna dair daha önceki inancıma rağmen, küçük votka bardağına bakmak midemi bulandırdı, bu yüzden saatin kaç olduğunu görmek için telefonumu çıkardım. Neredeyse iki. Horse yaklaşık dört saat önce mesaj atmıştı.

Çocuklarla Line'a gidiyorum. Beklemeyin.

The Line. Bu neden tanıdık geldi? Beynim allak bullak olmuştu. "The Line nedir?" Yanımda oturan Cookie'ye sordum. Üzerinde bir
Bara girmeden önce deri yelek giymişti ve üzerinde "Mülkiyet
Bagger, Reapers MC". Mülkiyet meselesi beni hâlâ rahatsız ediyordu ama onu giymekten yeterince mutlu görünüyordu. Ve Cookie tam olarak baskı altında değildi. Bunu boğazımdan aşağı döktüğü jöle shotları arasında sohbet ederek anlamıştım. Kahve dükkânını işletmekle ve Bagger'la üç yaşındaki kızlarına bakmakla o kadar meşguldü ki baskı altında değildi.

"Orası kulübün göğüs barı," dedi. "Bir servet kazanıyor, gerçi o striptizciler çok sürtük olabiliyor. Ama bazıları iyi. Bagger'a her zaman o görevdeyken orada çalışmaya başlayacağımı söylüyorum ve bu onu kızdırıyor. Bunu yapmayı seviyorum," diye güldü.

"Sen neden bahsediyorsun?" diye bağırdı Darcy masanın öbür ucundan.

"Çizgi!" Cookie de ona bağırdı. Darcy'nin yüzünde kocaman bir sırıtış belirdi. "Oraya gitmeliyiz!"

"Ne?" Şaşkınlıkla sordum. Cookie ellerini çırptı.

"Bu harika bir fikir!" dedi. "Direklerden birinin üzerinde oynayabiliriz. Bagger için resimlere ihtiyacım var!"

"Ciddi misin sen? Neden oraya gidelim ki?" Şaşkınlıkla sordum.

Darcy bana göz kırparak, "Bir kere, eğer çocuklar Line'daysa, haber vermeden ortaya çıkmak eğlencelidir," dedi. "Onları korkutmak için, anlıyor musun? Ayrıca dansçıları izlemek de ilginç oluyor. Bazıları gerçekten çok iyi, onlardan bazı mükemmel numaralar öğrendim. Boonie buna tanıklık edebilir."

Eğildi ve vurgulamak için Maggs'e beşlik çaktı.

Maggs, "Erkeğiniz geceyi sizin dışınızdaki çıplak orospuların yanında geçirecekse, eve dönerken sıkı giyinmesini sağlamak hiç de fena bir şey değil, anlıyor musunuz?" diye ekledi. Bu iyi bir noktaydı. At'ın başka bir kadınla birlikte olması fikri hiç hoşuma gitmemişti. Kaşlarımı çatarak telefona ve rahatsız edici mesaja baktım.

"Ve dükkânda destek ürünleri var," diye ekledi. "Yeni bir atlet almam gerekiyor. Bu hafta Bolt'u görmeye gideceğim, ona dört gözle bekleyeceği bir şey vermek istiyorum."

"Oradan nefret ediyorum," diye sızlandı Em. "Ve eğer babam oradaysa bir striptizcinin ona sürtünmesini izlemek zorunda kalacağım ve bu iğrenç bir şey. Hiçbir kız babasının bu kadar farklı kadınla sevişmesini izlemek zorunda kalmamalı, özellikle de benim kimseyle çıkmama izin vermezken! Eve gitmeyi tercih ederim."

"Ressam seni bıraksın," dedi Max, arkamdan gelip sandalyemin arkasına yaslanarak. Benim alanıma girmiş gibiydi ama başka kimse fark etmemiş gibiydi, ben de kaşlarımı çatarak öne doğru kaydım. "Zaten neredeyse son çağrı. Diğer herkesi Line'a götüreceğim, ona bir mola ver."

Dancer ona gülümsedi.

"Çok tatlısın Max," dedi. "Hadi yapalım."

On dakika sonra diğerleriyle birlikte onun arabasının arkasına tıkışmıştım, Max de bisikletiyle bizi takip ediyordu. Em'in Painter'la birlikte eve gittiği için şikayet etmesini bekliyordum ama durumdan yeterince memnun görünüyordu.

Bu beni şaşırttı çünkü daha önce Max'le aralarında bir şeyler olduğuna dair bir ipucu yakaladığımı düşünmüştüm. Görünüşe göre hayal etmişim.

Striptiz kulübünün önüne geldiğimizde saat neredeyse sabahın iki buçuğuydu. Çoğunlukla boş olan otoparkta tökezleyerek ve kıkırdayarak yolumuza devam ettik. Sonra tabela yanıp söndü ve kapandı.

"Kapalı," dedim ve olduğum yerde durdum. "İçeri giremeyiz."

Darcy bana sırıtarak, "En iyi kısmı da bu," dedi. "Halka kapalı ama biz halk değiliz bebeğim. İstediğimiz kadar parti yapabiliriz."

"Peki ya dansçılar?" Aptalca sordum. Max arkamdan güldü, bir elini sırtımın küçük kısmına koydu ve beni ileri doğru itti.

"Onlar için endişelenme," dedi. "Onlar yaşlı kadınlar değil. Yolunuza çıkmazlar."

"Buraya son geldiğimizde Dancer sahneye çıktı ve bize hareketlerini gösterdi," dedi Cookie kıkırdayarak. "Kıçını tekmeledi. Horse hariç herkes için çok iyiydi. O biraz midesinden rahatsız görünüyordu."

"Bu sefer ayığım," diye cevap verdi Dancer. "Bu gece sıra sende."

"Biliyor musun, sanırım yapacağım," dedi Cookie sırıtarak. "Özel odalardan birinde küçük bir gösteri yapabilirim. Sen benim için çekersin, ben de bilgisayardan Bagger'a gönderirim. Her zaman ona resim göndermemi ister. Bu onun aklını başından alacak!"

Maggs kıkırdayarak, "Kesinlikle bir şeyler patlatacak," diye cevap verdi.

İri yarı siyah bir adam barın ana girişinde nöbet tutuyordu. Tek kelime etmeden bizi içeri aldı. Bir gün önce Horse'la birlikte içeri girmiştim ama bu gece her şey farklıydı. Birincisi, ışıklar loştu, bu da her yere tamamen farklı bir his veriyordu. Biraz karanlık ve kirliydi. Masaları toplayan birkaç garson ve temizlik yapan iki barmen vardı. Orakçı kıyafeti giymiş bir adam bir kabinde oturmuş para sayıyordu. Müzik hâlâ çalıyordu ve sahnenin ortasında direkte dans eden bir dansçı vardı. Onun altında Picnic, Ruger, Bam Bam, Boonie ve birkaç kişi daha dahil olmak üzere bira içen birkaç adam oturuyordu. Horse'u görmedim.

"Hey, bebeğim," diye bağırdı Darcy, onlara doğru yürürken. Tıpkı bir gece önce olduğu gibi, Boonie'nin yüzü onu görünce aydınlandı ve ayağa kalkarak direğin etrafında sürünen çıplak hatuna sırtını döndü. Kollarını Darcy'ye doladı ve dünyadan habersiz, o her şeyi tüketen öpüşmelerden birine daha daldılar. Dansçı ve Bam Bam biraz daha durgundu

Ama arkalarına bile bakmadan karanlık bir kulübeye girip gözden kayboldular.

"Kahretsin, bunu özledim," diye mırıldandı Cookie ve gözlerinde yaşlar görmek için ona baktım.

"Neşelen sürtük," dedi Maggs, omzuna küçük bir yumruk atarak. "Oğlun için bir porno yapmak istiyorsan, içinde ağlayamazsın. Bu onun tarzı değil - eğer bizden saklamıyorsan?"

Cookie güldü, gözle görülür bir irade gücüyle melankolisinden sıyrıldı. Bunların güçlü kadınlar olduğuna karar verdim. *Gerçekten* güçlü kadınlar. Onlardan bir şeyler öğrenebilirdim.

Cookie kaşlarını müstehzi bir şekilde sallayarak, "Biliyorsun, yumuşak çekimde sınırı çiziyorum, fetiş şeyler yok," diye cevap verdi. "Ben içki alacağım. Maggs, acemiye VIP odalarının yerini gösterir misin? Ve ben çalımımı atmadan önce temizlendiğinden emin ol. Erkeğim kızlarını temiz ve sıkı sever, baştan savma olmasın!"

Küçük bir salınım yaptı ve biz de alkışladık. Maggs bana uzun, karanlık bir koridoru işaret etti.

"Odalar şurada şekerim," dedi. "Telefonumu arabada unuttum ve şantaj yapmak için bunun kendi kişisel kopyasına kesinlikle ihtiyacım olacak. Birazdan görüşürüz."

Beni odalara doğru itti. Yerden koridora geçtim, kendimi çok garip hissediyordum. Koridorun iki yanında karanlık kapılar sıralanmıştı ve hepsi kapalıydı. İçeride ne bulacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ve tek başıma keşfe çıkmak tuhaf hissettiriyordu. Maggs'i beklemeye karar verdim. Sonra Max geldi ve bana barda takındığı o dostça gülümsemeyi takındı.

"Kayıp mı oldun?" diye sordu. Başımı salladım.

"O kadar da kaybolmuş sayılmam," diye itiraf ettim. "Sanırım Cookie onu Bagger için dans ederken çekmemizi isteyecek. Bir oda bulmamı söyledi ama kapıları açmaya başlamaktan korkuyorum."

"Sorun değil," dedi, gözlerinde memnun bir parıltı olmasına rağmen kayıtsızca omuz silkerek. "Beni takip edin."

Bir şeyler ters gidiyordu. İçgüdülerim onu takip etmemem gerektiğini söylüyordu ama etmemek için bir neden düşünemiyordum ve hâlâ oldukça sarhoştum. Sarhoş içgüdülerim o kadar da iyi değildi-Gary bana evlenme teklif etmişti, hem de altılı bira paketini daha yeni bitirmişken.

Max bana koridorun sağ tarafındaki, üzerinde küçük yeşil bir ışık yanan son kapıyı gösterdiğinde, tereddütle oraya doğru yürüdüm ve kapıyı iterek açtım. Gözlerimin karanlığa ve yumuşak kırmızı ışığa alışması bir saniye sürdü. Sonra At'ın duvara dayalı siyah deri bir kanepede oturduğunu, kollarını arkaya doğru uzattığını gördüm. Gömleği çıkarılmıştı ve neredeyse çıplak, ağartılmış sarışın bir kadın ona sarılmıştı. Kalçaları At'ınkilere sürtünüyordu ve bize bakmak için döndüğünde devasa, sahte olduğu her halinden belli olan göğüsleri olduğunu gördüm. Mavi, ışıltılı bir G-string giymişti ve başka bir şey giymemişti.

At benim donuk gözlerimle karşılaştı ve ters ters baktı.

"Senin burada ne işin var? Bunun kadınlar gecesi olduğunu sanıyordum."

"Hiçbir şey," diye fısıldadım, geri çekildim ve kapıyı dikkatlice kapattım. Kendimi kırılgan, narin, binlerce parçaya ayrılacakmış gibi hissediyordum. Neden bilmiyorum. Gerçek bir ilişkimiz yok gibiydi. Ona sahip değildim. Ama onu başka bir kadınla görmek beni derinden yaraladı. Max'e çarptım, o da kollarımdan tutup beni sabitledi. Yıkılmış bir halde ona baktım ve yüzünde tarif edemeyeceğim bir ifade vardı.

"Orada olduğunu biliyor muydun?" Ben sordum.

"Evet," diye yanıtladı Max. Tamamen özür dilemeden verdiği bu kolay yanıt beni şaşırttı.

"Bana tuzak mı kurdun?" Fısıldadım. "Neden?"

"Çünkü sen lanet bir hayal dünyasında yaşıyorsun ve kızlar kafanı bokla dolduruyor. Hıyar olabilirim ama onun kadar büyük bir hıyar değilim. Bilmeye hakkın olduğunu düşündüm."

Düşünmeye çalıştım. Ne yazık ki her şey etrafımda dönüyordu.

"Bunu seni incitmek için yapmadım Marie," dedi Max ve beni sert bir şekilde kucaklamak için kendine çekti. Sertleştim, sonra rahatlamaya ihtiyacım olduğu için ona doğru gevşedim. Saçlarımı okşadı, parmaklarıyla taradı.

"Sen tatlı bir çocuksun ve gerçekten berbat bir durumdasın," dedi, kaba bir şekilde değil. "Aklını başına toplamalısın. At senin baban değil, onunla sonsuza dek mutlu yaşamayacaksın ve kardeşin de sana destek olmayacak. Bunu ne kadar çabuk anlarsan, hayatın o kadar iyi olacak. Gerçek bu."

Max'ten uzaklaştım ve kapıya baktım, At'ın kapıyı açmasını, dışarı çıkmasını ve tüm bunların bir tür hata olduğunu açıklamasını diledim.

Yapmadı. Yeşil ışık benimle alay etti.

"Seni eve bırakmamı ister misin?" Max sordu.

"Evet," dedim.

"Tamam."

Koluma girip yangın kapısına gitti ve yan taraftaki tuş takımına hızlıca bir kod girdi. Küçük kırmızı bir ışık yeşil renkte yanıp söndü ve kapıdan içeri girdi. Onu otoparkta bisikletine kadar takip ettim. Telefonum titremeye başladı ve ekranda At'ın adını görmek için aşağıya baktım.

Kapattım.

Yolculuk sonsuza kadar sürecek gibiydi ve eve vardığımızda neredeyse ayılmıştım. Ariel bizi karşılamak için koştu, büyük köpek yavrusu sırıtışıyla gülümsedi, ama onu sevmedim, o da mızmızlanıp verandanın altına girdi. Max bisikletini bırakıp beni eve kadar takip ettiğinde beni şaşırttı. Sanırım beni bırakmasını falan bekliyordum. Onun orada olması garip ve garip hissettirdi ve yalnız kalabilmeyi diledim.

"Bir içki ister misin?" Hayır demesini umarak sordum.

"Evet, bana bir bira getir," diye yanıtladı telefonunu çıkararak. Onun için bir bira ve kendim için bir bardak su bulurken onu telefonuyla uğraşırken bıraktım. Koridora geri döndüğümde beni yarı yolda karşıladı, içecekleri alıp yemek odasına doğru yürüdü. Onları bilardo masasının üzerine koydu ve başını yana eğerek beni tekrar inceledi.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye

sordum. "Neyi yapıyorum?"

"Bana öyle mi bakıyorsun?"

"At'ın ne düşündüğüne karar vermeye çalışıyorum," diye cevap verdi. "Onunla birlikte olmana gerek yok Marie. Bu berbat bir durum. Sana yardım etmeme izin vermelisin."

"Nasıl yardım edeceksin?"

Cevap vermek yerine eğildi ve beni omzunun üzerinden fırlattı. Çığlık attım, sırtına vurdum ve tekmeledim. Max çırpınışlarımı görmezden gelerek beni oturma odasına geri götürdü ve kanepeye fırlattı. Sertçe vurdum ve nefesim kesildi. Kendime gelemeden üzerime çıktı, bir dizini bacaklarımın arasına soktu ve ağzımı kendi diziyle kapattı. Ona karşı koymaya çalıştım ama zahmet etmemeliydim. Benim için çok güçlüydü. Bacakları beni kıstırdı, leğen kemiği benimkine sürtünürken kolları da benimkileri

Kanepe. Öpücüğü şehvetli değildi, sadece acımasız bir saldırıydı. Dil yok, baştan çıkarma yok. Sadece dudaklarını ağzıma bastırıyordu. Cidden nefes alamıyordum ve görüşüm kararmaya başladı.

"Hayatta olmaz. Sen ölü bir adamsın."

Horse'un öfkeli sesini duydum ve bir umut dalgası hissettim. Sonra Max üzerimden öyle bir uçtu ki neredeyse kanepeden yuvarlanacaktım. Horse onu odanın öbür ucundaki duvara fırlattı ve televizyonu yaklaşık on santimle ıskaladı. At peşinden atlayıp yumruklarıyla Max'e vururken çığlık attım. Max saldırının altında kıvrandı, ama gülmeye başladı, korkunç ve karanlık bir sesti ve vücuduna çarpan darbelerle garip bir şekilde noktalanıyordu. Yüksek sesli bir tıkırtı kahkahasını böldü ve Picnic'in iki adama silah doğrulttuğunu görmek için başımı kaldırdım.

At duraksamadı.

"At!" Piknik dedi. "Bırak onu yoksa seni vururum."

Horse, göğsü kabararak geri çekilmeden önce Max'in karnına son bir yumruk daha indirdi. Max dengesizce ayağa kalktı ve At'a gerçekten dengesiz bir şekilde sırıttı. Şimdi tüm "Mad Max" olayını anladım.

"Bir sorunun mu var *kardeşim*?" Max burnundan akan kanı elinin tersiyle silerken sordu. "Senin kaltak öyle düşünmüyor gibiydi. Line'da neredeyse kollarıma atlayacaktı. Tatlı bir amcık olduğunu kabul ediyorum ama uğruna kavga etmeye değer mi?"

"Kapa çeneni," dedi Piknik öne çıkarak. "Bir kardeşle bu şekilde konuşamazsın. Sen de bir Azrail dostunun kadınıyla dalga geçemezsin. Bunu yarın cephanelikte halledeceğiz. Anladın mı?"

Max yine güldü. Sonra bana döndü ve iki parmağını ağzının önünde "v" şeklinde birleştirerek dilini parmaklarının arasından bana doğru salladı.

"Seni pislik!" Ani bir öfkeyle bağırdım. "Seni *lanet* olası *pislik*, defol git buradan! Defol git buradan ve sakın geri gelme yoksa *seni kendim vururum*!"

Üç adam da dondu kaldı, şaşkınlıkla bana bakıyorlardı. Ben de iğrenerek onlara ters ters baktım.

"Ne yani, uğruna kavga ettiğiniz kemiğin konuşabilmesine şaşırdınız mı? Hepinizin canı cehenneme!"

Bununla birlikte dönüm ve kapıyı arkamdan çarparak merdivenlerden odama çıktım. Birkaç dakika sonra dışarıda motorlar kükredi. Odamda volta attım.

Bir dakika boyunca öfkeli ve enerji dolu bir şekilde odamda kaldım, sonra kapımı açtım ve aşağıya indim.

İçimi dökmek istediğim birkaç şey daha vardı.

At'ı oturma odasının ortasında durmuş, elini saçlarının arasında gezdirirken ve kaşlarını çatmış bir şekilde yere sıçrayan kan lekelerine bakarken buldum. Bana doğru döndü ve odanın diğer ucunda birbirimize ters ters baktık, ikimiz de bir santim bile vermedik. Hâlâ biraz sarhoştum ama bu kadarı yeterdi. Horse'la her şeyi ortaya dökme zamanı gelmişti. Ona haddini bildirmek için ağzımı açtım ama önce o başladı.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun da Line'a böyle geliyorsun?" diye sordu. "Ve Max neden dilini boğazına soktu?"

Oh, bu beni *gerçekten* kızdırdı.

"Dilini boğazına sokmaktan bahsedemezsin, göt herif," diye tısladım. "Ve bilgin olsun diye söylüyorum, Line'daydım çünkü *kız kardeşin* beni oraya götürdü. Sanırım senin arka odada bir fahişeyi becereceğin aklına gelmemişti!"

"Kimseyi becermiyordum. Sadece kucak dansıydı. Büyütülecek bir şey değil," dedi, gözlerini bana dikerek.

"Mutlu sona ulaşamadan sözünü kestiğim için çok özür dilerim!" Bağırdım. Hayatımda daha önce hiç bu kadar sinirlendiğimi hatırlamıyorum. Görüşümün kenarları gerçekten kırmızıya döndü. İçimden ona bir şeyler fırlatmak geldi ve etrafıma bakınarak ağır bir şey bulmaya çalıştım. At bana doğru yaklaştı, suratıma bağırarak üzerime yürüdü ve beni duvara doğru itti.

"Neden benim de mutlu bir sonum olmasın ki? Endişelenmem gereken yaşlı bir kadın yok ki! Hayır, benim yok!" dedi ve kollarını iki yana açarak tüm odaya seslendi. "Benim yaşlı bir kadınım yok, değil mi? Hayır, çünkü yamamı takmak için fazla iyisin, değil mi? Senin için ne yapmadım ki Marie? Kardeşini hayatta tuttum. Ucuza gelmedi bebeğim, kıçının ne kadar pahalı olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Peki ya bu gece? Benimle ilgilenmek için buralarda değildin, değil mi? Planlarımız vardı ve sen beni ektin. İkisini birden yapamazsın, Marie. Ya birlikteyizdir ya da değilizdir, ama değilsek de sen partideyken parmağımı kıçıma sokup oturmamı bekleme. Ve Max'le olan bu saçmalık? Kendi evimde mi? Kıçına tekmeyi basıp kardeşini kendim vurmalıyım. Siktir git Marie. Ciddiyim. Seninle işim bitti."

Ona hırladım. Ne cüretle kurbanı oynar?

"Max bana tecavüz etmeye çalışıyordu," dedim, kelimeler soğuk ve sertti. "Onunla eve gitmemin tek nedeni, bir fahişenin iğrenç kasıklarını sana sürtmesine izin vermekle meşgul olduğun için bunu fark edememendi. Sensiz bir gece dışarı çıkıyorum ve sen bunu pantolonunun içinde tutamıyor musun?"

"Neden yapayım ki?" diye sordu. Ağırlığını öne doğru kaydırarak ellerimi yakaladı, arkamda döndürdü ve beni kendisine doğru itti. İçimden cinsel bir heyecan geçti, öfkemle ve kalbimi hızlandıran çılgın adrenalinle karıştı. Sikinin sert ve hazır olduğunu hissettim ve her zaman onu takip ediyormuş gibi görünen ter ve motor yağı karışımını kokladım. Amım şişmiş, sıcak bir ihtiyaç kuyusuydu ve külotum sırılsıklam olmuştu. Aynı anda onu ısırmak, yalamak ve taşaklarını tekmelemek istiyordum.

"Cookie erkeğini aylardır görmüyor ama dışarı çıktığında onun armasını takıyor," diye hırladı At. "Onun yaşlı kadını olmaktan *gurur duyuyor*. Onu pantolonumun içinde tutmamı istiyorsan, yamamı takacaksın."

At vurgulamak için kalçalarını bana doğru itti ve ben de ona güldüm. Sonra ileri atıldım ve dudağını dişlerimle yakaladım, ısırdım ve küçük bir aşk ısırığı değil. Bir çığlıkla beni yere bıraktı ve ben de merdivenlerden yukarı fırladım. Peşimden koştu, tepeye ulaştığımda gömleğimin arkasından yakaladı, beni üç basamak aşağı çekti ve karnımın üzerinde vücudunun altına hapsetti. Bir eli saçlarıma dolandı, başımı sıkıca tutarken diğer eli fermuarımı açtı ve kot pantolonumu dizlerimin etrafından aşağı çekerek birbirine sıkıştırdı. Aletini kurtarmaya çalışırken inledim, kıçımı ona doğru ittim, sularımın bacağımdan aşağı aktığını hissettim çünkü onu içimde o kadar çok istiyordum ki.

Atın siki içime girdi ve çığlık attım.

Sonrasında olanlar nazik, hoş, tatlı ve romantik değildi. At içime girdi, beni o kadar sert sikti ki kimsenin yaralanmamasına şaşırdım. Saçımdaki eli canımı yaktı ama siki tam da ihtiyacım olan şekilde içimi doldurdu. Ne kadar sürdü bilmiyorum. Kaç kez boşaldığımdan bile emin değilim. Sadece yaşadığım her orgazmın ona karşı bir zafer gibi geldiğini biliyorum ve sonunda içime üflediğinde - rahmimin derinliklerine sıcak tohum fışkırdı - bağırdı ve saçlarımı çekti ve bu beni hayatımda daha önce hiç yaşamadığım bir şey gibi tahrik etti.

Kahretsin...

Merdivenlere yığıldım, At'ın siki içimde yavaşça yumuşarken yüzümü kollarımın arasına aldım. Sert, nefes nefese nefesleri içimde yankılanıyordu.

kulaklarını. Sonra çekildi, döndü ve altımdaki basamaklara oturdu. Yuvarlandım ve tavana baktım.

"Bu gerçekten berbat bir durum," dedi, sesi sersemlemiş gibiydi. Bu hissi biliyordum. "Seni incittim mi?"

"Hayır," diye cevap verdim, bir elimi saçlarımda gezdirerek. Pantolonumu yukarı çekmem gerekiyordu ama yorgunluktan eriyip bir su birikintisine dönüşmemek için her şeyimi verdim. "Ben iyiyim. Bunun iğrenç olduğunu biliyorum ama bu inanılmazdı. Hiç böyle bir şey hissetmemiştim."

"Evet."

Orada ne kadar süre oturduğumuzu bilmiyorum. Kalp atış hızım yavaşladı ve halının kıçımın altındaki sert dokusu ve yükselticilerin sırtımı kesmesi gibi şeyleri fark etmeye başladım. Ve ne kadar ıslanmıştım. Ewww...

"Sanırım halının üzerine damlatıyorum," diye mırıldandım. At kısa bir kahkaha attı. Ona baktım ve içinde bulunduğumuz durumun saçmalığı yüzüme çarptı. Kendime engel olamadım, göğsümün derinliklerinde küçük histerik bir kıkırdama başladı. Ağzımı büktüm, onu tutmaya çalıştım ama serbest kaldı. Daha da çok güldüm, At aklımı kaçırmışım gibi beni izlerken bedenim titriyordu. Belki de kaybetmiştim.

"Çok özür dilerim," dedim, gözlerimden yaşlar süzülüyordu. "Ama bu çılgınlığın da ötesinde. Neyimiz var bizim? Buradan nereye gideceğiz?"

At omuz silkerek başını salladı.

"Biliyorsam ne olayım," diye itiraf etti ve ilk kez numara yapma zahmetine girmedi. "Bu benim için yepyeni bir işlev bozukluğu seviyesi ve bu da bir şey söylüyor. Bunu bu gece çözmek istemiyorum. Sadece yatağa gitmek istiyorum ve seni de yanımda istiyorum. Sorun olur mu? Sadece bu gece için? Sana sarılabilir miyim?"

Başımı salladım.

"Evet. Dövüşü yarın bitirelim. Çok yoruldum."

Merdivenleri tökezleyerek çıktık ve elimi tutarak beni ilk kez odasına çekti. Etrafa bakamayacak kadar yorgundum. Kıyafetlerimi çıkardım ve yatağa uzandım. At soyundu ve yanıma tırmanıp beni yanına yatırdı. Her zamanki gibi kendimi güvende hissettim.

Bu ne kadar boktan bir durum?

Uyandığımda At'ı yanımda yatarken buldum, parmaklarını yüzümde gezdirirken onu izliyordum. Düşünceli ve yorgun görünüyordu.

"Kadınlar gecesinin o kadar da iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye fısıldadım.

"Ben bir pisliğim," diye cevap verdi, gözlerini kapattı, yüzü acı içindeydi. "Ben bir pislik ve hıyarım ve Line'da o odada olmamalıydım. Bunu yaptım çünkü dışarı çıktığın için kızgındım ve senden intikam almak istedim, ki bu saçmalıktı. Özür dilerim."

Gözlerimi kaçırdım, onu o kızla yarı çıplak düşünmemeye çalışıyordum, büyük göğüsleri her tarafına sürtünüyordu. Birlikte olmaları fikrinden nefret ediyordum ama kendime karşı da dürüst olmalıydım. Teklif ettiğinde onunla özel bir ilişki yaşamayı reddetmiştim ve üstüne üstlük ona hakaret etmiştim. Tabii, karşılığında beni kaçırdı... ve sonra da üniversite masraflarımı karşılamayı teklif etti.

Bu bizi eşit mi yaptı yoksa son derece berbat mı etti?

Motorcu bebek oryantasyonunu atlamamalıydım, diye düşündüm. Bir dahaki sefere kesinlikle katılırdım. Küçük bir kahkaha attı ve At inleyerek arkasına yaslandı.

"Boku yedim," dedi.

"Bunu konuşarak halledelim," dedim, yuvarlanarak. Şimdi eğilip ona bakma sırası bendeydi. "Özel bir ilişkimiz yok ya da en azından birlikte kararlaştırdığımız bir ilişki değil. Hatta bir ilişki içinde olduğumuzdan bile emin değilim. Sana bu kadar kızmaya hakkım var mı bilmiyorum ama seni o kaltakla görmekten nefret ettim. Ne kadar nefret ettiğimi bilemezsin. Bunu beklemiyordum. Ve bu konuda kesinlikle kızgınım. Max'e de çok kızgınım."

"Bu konuda çok iyi olduğun için bana kızma hakkını mı istiyorsun?" diye sordu, ağzını kıvırarak. Espri tam olarak gözlerine ulaşmamıştı. Sanki kendini hazırlıyormuş gibi derin bir nefes aldı. "Ya baştan başlasaydık? Sence bana bir şans daha verebilir misin?"

"Gerçekten yapabileceğimizi düşünüyor musun?" Cevap verdim. Aramızda o kadar çok şey, o kadar karmaşık duygular vardı ki, bunlarla başa çıkmaya nasıl başlayacağımı bile bilmiyordum. "Yoksa çok mu geç? Burada çok fazla yük var. Demek istediğim, aramızdaki her şeyi bıraksak bile Jeff hâlâ var."

"Düşmanın olmak istemiyorum," dedi kararlılıkla. "Senin erkeğin olmak istiyorum. Bana çılgınca şeyler hissettiriyorsun Marie ve seni kaybetmek istemiyorum. Jeff için de sorun istemiyorum ama ona yardım etmek için elimden gelen her şeyi yaptım. Daha fazlasını yapamam, artık her şey ona bağlı. Umarım buna inanıyorsundur."

Elini vücudumun uzunluğu boyunca aşağı indirdi, bacağımı yakaladı ve yukarı, kalçasının üzerine doğru çekti. Aleti merkezime değdi ve her zamanki gibi ürperdim. Bakışları benimkileri yakaladı, yoğunlukla doluydu. "Benim yaşlı kadınım olmanı istiyorum, bebeğim. Sana sunabileceğim tek şey bu. Ben bir Azrail'im ve burası benim dünyam. Benim armamı takarsan, benim kadınım olursun ve ben de senin erkeğin olurum. İyi zamanları birlikte geçirir, kötü zamanlarda savaşırız. Oyun yok. Sahip olduğum her şey bu ve eğer kabul edersen hepsi senin."

İçimi çektim, düşünmeye çalıştım. Onu istiyordum, onu istiyordum. Hâlâ mülk olayını sevmiyordum. Ama Darcy, Dancer ve Cookie'yi iş başında görmüştüm.

-Onlar çaresiz kurbanlar değildi ve erkekleriyle yaşadıkları farklı olabilirdi ama iyiydi. Gary'yle yaşadığımdan çok daha iyiydi ve o da başka bir yüktü. Horse hâlâ başka bir adamla evli olan, hiçbir mal varlığı ve becerisi olmayan bir kadınla uğraşacaktı.

Sanırım sadece bir inanç sıçramasına geldi.

"Denemek istiyorum," dedim yavaşça, bakışlarını tutarak. "Eğer bunu yaparsak, birbirimize yeni bir başlangıç vermemiz gerektiğini düşünüyorum. Sadece ileriye bakalım, tüm geçmişi arkamızda bırakalım. Öfkeyi bir kenara bırakalım. Aksi takdirde önümüzdeki yılı değiştiremeyeceğimiz şeyler yüzünden kavga ederek geçirebiliriz."

"Bu bana uyar," diye cevap verdi, yüzü hâlâ ciddiydi. "Ama bilmem gerek, benim armamı takmaya hazır mısın? Kulüpte işler böyle yürür bebeğim ve kulüpten ayrılmak yok. Eğer buna katlanamıyorsan, kardeşinle arandaki sorun çözülene kadar sana kalacak başka bir yer bulacağım. Bu beni öldürecek ama yapacağım. İhtiyacın olan buysa gitmene izin vermeye hazırım. Koşulsuz."

"Seninle birlikte olmak istiyorum," dedim ve parmaklarımı hızla sertleşen sikinin üzerinde gezdirmek için aşağı uzandım. Ağzımı onunkine yaklaştırdım ve dudaklarımın onunkinin üzerinde gezinmesine izin verdim. "Senin yaşlı kadının olacağım ve senin yamanı takacağım. Ama bir daha bir orospunun memelerini suratına dayamasına izin verirsen, seni kendim vururum."

Bunun üzerine parmaklarımı sikinin etrafına sardım ve rahat edemeyeceğim kadar sıktım.

"Anlaşıldı," dedi At, ağzıma karşı gülümseyerek. "Silahın var mı?"

Güldüm, başımı salladım ve dudaklarımı onunkilere değdirdim.

"Tamam, bunu bugün halledeceğiz," dedi ağzıma sokularak. "Ama önce seni becereceğim. Tanrı şahidim olsun, kafamda üzerinde çalışmamız için hazırladığım kontrol listesine inanamazsın."

At kontrol listesi konusunda şaka yapmıyordu. İyi bir başlangıç yaptık ama birkaç saat sonra yemek için ara vermem gerekti. Birlikte kahvaltı ettik ve birbirimizin varlığının tadını çıkararak temizlendik.

Sonra beni ahıra götürdü ve At'ın silah konusunda da şaka yapmadığını öğrendim.

"Tamam, sana gösterdiğim gibi düz tut. Sağ elini desteklemek için sol elini aşağı indir. Nişangâhı hizalayana kadar parmağını tetikten uzak tut. Güzel. Şimdi parmağını tetiğin üzerine koy ve durana kadar geri çek. Nişanını iki kez kontrol et ve ateş et."

Küçük yarı otomatik .22'lik tabancayla bir saman balyasına sıkıştırılmış hedefe üç kez ateş ettim, sonra bana öğrettiği gibi parmağımı tetikten çektim ve silahı yere doğrulttum.

"Beğendin mi?" At sordu, kendinden memnun görünüyordu. Tabancayı bana elmas bir yüzük gibi takdim etmişti. Muhtemelen bunu çok fazla düşünmemek en iyisiydi.

"Kıçımı tekmeliyor," dedim, çünkü tekmeliyordu. Onu ateşlemek bana kendimi güçlü ve sert hissettirdi. "Ama yeterince büyük olduğundan emin misin? Bunlar gerçekten küçük mermiler, At. Eğer belalı bir motorcu kız olacaksam, daha büyük bir silahım olması gerekmez mi?"

"Bir .22'lik Bobby Kennedy'yi öldürecek kadar büyüktü," diye cevap verdiğinde gülümsemeyi bırakıp kaşlarımı kaldırdım.

"Lanet olsun."

"Yok artık. Dürüst olmak gerekirse, bu doğrulukla ilgili, boyutla değil, bebeğim."

"Marcus "At" McDonnell'ın bana bunun boyutla ilgili olmadığını söylediğini cidden duydum mu?"

"Evet," dedi, benim küçük iğnelememi görmezden gelerek. "Daha büyük bir silahın durdurma gücüne sahip olmadığı doğru, ama aleti çok küçük olduğu için aldığı 45'liği olan bir adamdan korkacağıma, 22'liği olan ve gerçekten ateş etmeyi bilen bir kadından daha çok korkarım. Bu filmlerdeki gibi değil, Marie. Önemli bir şeyi vurmadığın sürece bir tabanca birini durduramaz, büyük bir tabanca bile. Bunun için pompalı tüfek gerekir. Bu sadece fizik."

"Yani bu küçük şey bile birini öldürebilir," diye sordum, tabancaya yeni bir saygıyla bakarak. Çok dikkatli bir şekilde ona uzattım. "Televizyon dekoru gibi bir şeye benziyor, anlıyor musun?"

"Yok canım," diye cevap verdi. "Onunla pratik yapmanı, ona gerçekten alışmanı istiyorum. Bunu her gün yapacağız. Unutma, bunu bir insana doğrultursan, tam kalbine ateş etmiş olursun ve öldürmek için ateş etmiş olursun. Bir hayatı sona erdirmeye hazır değilseniz asla silah doğrultmayın. Ve onları ayaklarından vurabileceğinizi falan düşünerek kendinizi kandırmayın. Ateş edecek kadar kötüyse, öldürecek kadar da kötüdür. Ve zaten kimse o kadar iyi nişancı değildir."

"Peki ya partideki o gece?" Yumuşak bir sesle sordum.

"Ne olmuş ona?" diye sordu, çantasından daha büyük başka bir tabanca çıkardı ve şarjörü bir tıklamayla taktı.

"O adama silah doğrulttun. Onu öldürmedin, yanına ateş ettin. Ama onu öldürebilirdin."

"Evet, yapabilirdim," dedi. "O gece gerçekten şanslıydım çünkü senin yanına ateş ettiğinde seni vurmadı. Sonra o da şanslıydı çünkü onu da aynı duruma soktum ve o da vurulmadı. Aradaki fark, o silahını bir partide bir grup masum kadına doğrultmayı seçti. Sonra da tetiği üç kez çekmeyi seçti. Bunun mazereti yok. Daha fazlasını hak ediyordu."

"Bazen korkutucu oluyorsun, bunu anlıyorsun, değil

mi?" At bana sırıttı ve burnumu öpmek için eğildi.

"38'liği dene, küçük bayan silahımın yeterince büyük olup olmadığını bilmiyorum. Ben bunu taşımayı seviyorum, biraz hasar verebilecek kadar büyük ama dikkat çekmeyecek kadar küçük."

Onu elime aldım. Bu daha ağırdı ve nişan alırken elim biraz titredi. Nişangâhı hizaladım, bir ayağımı geriye atarak vücudumu destekledim ve tetiği çektim. Tabanca sarsıldı ve kontrolümü kaybetmesem de verdiği his hoşuma gitmedi. Silah bana biraz vahşi göründü ve daha büyük bir silahın beni muhtemelen kıç üstü yere sereceğine karar verdim.

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedim. "Bunu tutmak daha zor."

"Evet," dedi. "Ve yukarı çıktıkça daha fazla tepiyorlar. Seni rahat hissettiğin bir silahla görmeyi tercih ederim. Aksi takdirde ihtiyacın olduğunda kullanmaktan çekinirsin. Bu senin seçimin ve eğer istediğin şey bende yoksa, gidip buluruz."

"38'liği bir kez daha denemek istiyorum," dedim. Başını salladı ve ben de duruşumu aldım. Bu kez ateş ettiğimde, kovan geriye uçtu ve yüzüme çarptı, boynumdan aşağıya ve göğüs dekoltemin içine sıçradı.

"Lanet olsun!" Bağırdım, silahı bıraktım ve zıplayarak sıcak metali giysilerimden çıkarmaya çalıştım. Sütyenimi vücudumdan çekmeyi başarana ve mermi kovanı yere düşene kadar etrafımda kayarak beni yaktı.

"Tanrım, Marie!" At silahı kaldırarak şöyle dedi. "Silahı öyle bırakırsan patlayabilir. Kendini öldürebilirdin!"

Ayağa kalktım ve ona baktım, zor nefes alıyordum.

"Kovan beni yaktı," dedim, sesim zayıf çıkıyordu.

"Tatlım, bu berbat bir şey ama kendini vurursan daha çok canın yanar. Ya da beni. Eğer beni vuracaksan, önce bunu hak etmek için bir şeyler yapmak istiyorum. Bu adil görünüyor."

"Sanırım 22'likle devam edeceğim," dedim dudağımı ısırarak. Silahı yere bıraktı ve sonra bana gülümseyerek başını salladı.

"Sıkıcı değilsin, bunu biliyorsun değil mi?"

"Ama bu yönümü seviyorsun, değil mi?" Umutla sordum.

"Evet, hoşuma gitti," diye cevap verdi ve eğilip beni öptü. "Şimdi biraz daha ateş edebilmek için silahını doldurma alıştırması yap. Eğer ihtiyacın olursa, bir kağıt ağırlığından daha fazlası olmasını istiyorum."

"Cidden bir silaha ihtiyacım olacağını mı düşünüyorsun? Yaşlı bir kadın olarak hayat gerçekten o kadar zor mu?"

Başını iki yana salladı.

"Muhtemelen değil," diye yanıtladı. "Koşullarına bağlı olarak her kadın için hayatın zor olduğundan daha fazla değil. Bu çirkin bir dünya. Ama nasıl kullanacağını bilirsen ve ciddiye alırsan, sana zarar vermez. Bilmiyorsun ve ona ihtiyacın mı var? Bununla yaşayamam Marie. Kahretsin, dün gece buna ihtiyacın vardı."

Bu beni ayılttı.

"Peki ya Max?" Ben sordum. "Ona ne olacak?"

"Bu kulüp işi," diye cevap verdi. "Sen sorma, bu işi halledeceğime güveniyorsun. Cezalandırılacak ve kesinlikle sizi bir daha rahatsız etmeyecek. Eğer ederse, onu öldürürüm."

"Ciddisin, değil mi?" Fısıldadım. "Onu gerçekten öldürecek misin?"

"Seninle uğraşırsa, ölür. Bu işler böyledir. Bu kadar soru yeter. Şimdi bana silahını nasıl doldurduğunu göster bebeğim. Her gün pratik yapacağız.

rahat olana, düşünmeden yapabilene kadar. Bu silah artık senin bir parçan. Beni anladın mı?"

"Seni yakaladım."

"Ah bebeğim, hiçbir fikrin yok," diye hayıflanarak cevap verdi, saçlarımı geriye doğru tarayıp kulağımın arkasına sıkıştırarak. "Hiçbir fikrim yok. Şimdi ateş edişini izlememe izin ver. Silahlı hatunlar seksidir."

OceanofPDF.com

On Yedinci Bölüm

10 Aralık-Üç ay sonra

Ondan sonra işlerin kolaylaştığını söylemek isterdim. Her günün yeni, mükemmel bir macera olduğunu ve Horse ile yaşamın bir Disney filminde araba yerine motosikletlerle yaşamak gibi olduğunu.

Bu koca bir yalan olurdu.

Horse uzun süredir yalnızdı ve ara sıra tavırlarını düzeltmeye ihtiyacı oluyordu. Zaten bir pislikle yaşamıştım ve başka bir pislik için piyasada değildim. Benim de öfkeli bir sürtük olabileceğimi iddia etti. Bu konuda yanıldığını söyleyemem.

Ama hiç sıkıcı değildi.

Geçirdiğimiz her kötü zaman için on tane iyi zaman vardı ve bunlar çok, çok iyiydi. At ve ben onun fanteziler listesi üzerinde çalışıyorduk ve pembe vibratörü onunla birlikte kullanmanın kendi başıma kullanmaktan çok daha eğlenceli olduğunu doğrulayabilirim. Gary, "vur patlasın çal oynasın" tarzında bir adamdı. At yaratıcıydı ve beni becermekten daha çok sevdiği tek şey beni boşaltmaktı.

Bu bende işe yaradı.

Max'e ne olduğunu öğrenemedim. Ekim ayı boyunca ve Kasım ayının çoğunda ortalıkta olmadığını biliyordum, ancak Şükran Günü partisinde yeniden ortaya çıktı, yarı boğulmuş bir kedi gibi cephaneliğin etrafında huysuz ve savunmacı bir şekilde süzülüyordu. Kulübün geri kalanı onu görmezden geliyor gibiydi, ben de öyle yaptım. İyiydi. Onu kör bir kaşıkla hadım etmek kadar iyi olmazdı ama hayat ödün vermekten ibaret, değil mi?

Özellikle de Reapers MC'deki hayat.

Bu da alışmam gereken başka bir şeydi. Sadece Horse'un evine taşınmamıştım. Kulübe taşınmıştım, gerçekten tuhaf bir aile olsa da onun söylediği gibi bir aileydi. Kulübün kalbi, hakkında sürekli bir şeyler duyduğum ama ilk kez görene kadar aklımın almadığı bir yer olan cephanelikti. Maggs bir sabah arayıp doğaçlama bir barbekü yapacağımızı haber verdi. "Bir sürü şey" yapmam gerekiyordu.

harika patates salatası" (Picnic'ten doğrudan bir alıntı) ve saat dörtte beni almaya geldiğinde hazır ol.

Oraya vardığımızda keşfettiğim üzere, cephanelik on beş yıl önce Azrailler tarafından satın alınmış gerçek bir Ulusal Muhafız cephaneliğiydi. Kasabanın hemen dışındaydı, üç kat yüksekliğindeydi ve belli nedenlerden dolayı bir kale gibi inşa edilmişti. Arkada geniş, duvarlarla çevrili bir avlusu vardı ve geniş derken bir sürü arabayı, kamyonu ve bisikleti park edecek kadar büyük demek istiyorum. Birkaç baraka ve müştemilat da vardı. Çoğunluğu asfalttı ama piknik masaları, dev bir ateş çukuru ve etrafta çığlık çığlığa koşuşturan ve gülen çocuklarla dolu bir salıncak seti olan çimenlik bir alan da vardı.

Tam olarak beklediğim gibi değildi. Ardından gelen parti de öyle. Vahşi ve çılgıncaydı ama Gümüş Piçler'le gittiğim gibi iğrenç değildi. Bu bir aile toplantısıydı ve ilk kez herkesin ne kadar sıkı olduğunu gördüm. Güldük, dans ettik, aptalca fotoğraflar çektik ve çok fazla yemek yedik. O gece Horse beni çatıya çıkardı, bir battaniye serdi ve bana sarhoş Orakçı seksinin vurulmayla bitmediğinde ne kadar güzel olabileceğini öğretti. O sırada çocuklar çoktan gitmişti ve karanlıkta diğer çiftlerin seslerini duyabiliyordum. Rahatsız hissettirmesi gerekirdi ama aslında çok iyiydi. Anladım.

Şimdi üç ay sonraydı ve At'la aramız gerçekten iyiydi. Ocak ayında okula başlayacaktım. Boşanma sürecim hâlâ sistemde ilerliyordu ama Gary -tahmin ettiğim gibi- herhangi bir sorun yaratmıyordu. Annemi birkaç kez görmeye gitmiştim ve benim için yeterince mutlu görünüyordu, ancak dışarı çıktığında gelip Horse'u ve kulübü kendisi kontrol etmek istiyordu.

Hayatımda eksik olan tek şey Jeff'ti. Görünüşe göre Azraillerle ara sıra görüşüyormuş ve hatta onlara borcunun bir kısmını ödemiş. Yine de fazla değil. Onunla hâlâ konuşmamıştım ama anonim bir adresten birkaç e-posta almıştım. Saklanmamı ve dayanmamı, yakında her şeyi halledeceğini söylüyorlardı. Yıkıldım ve cevap verdim, ona iyi olduğumu ve benim için değil kendisi için endişelenmesini söyledim. Ayrıca yeni, anonim bir gizli web posta hesabı açtım ve adresi ona verdim. Horse'a güveniyordum ama kardeşimin hayatı söz konusuydu ve adamımın bir çıkar çatışması yaşadığını söylemek cehennemden gelen bir hafiflikti. Jeff ile özel olarak iletişim kurabilmem gerekiyordu. Ondan sonra bana birkaç not gönderdi ama pek bir şey söylemiyorlardı.

İşin iyi tarafı, Horse ve ben birlikte geçireceğimiz ilk Noel'e hazırlanıyorduk ve bu oldukça heyecan vericiydi. O gün kızlarla Spokane Valley Alışveriş Merkezi'ne alışverişe gitmeye karar vermiştim. Cookie ve Maggs küçük grubumuzun liderleriydi, muhtemelen kız kardeşlerinin desteğine hepimizden daha fazla ihtiyaç duydukları için. Azrailler elbette onlara göz kulak oluyordu ama kocanızdan uzun süre ayrı kalmak özellikle Cookie için berbat bir durum olmalıydı. Küçük kızı Silvie neredeyse her gece Bagger için ağlıyordu.

Bu yakında sona erecekti. Bagger'ın yılbaşından hemen sonra eve döneceği haberini almıştık. Son zamanlarda kendisinden pek haber alamıyorduk ve haberi aldığımızda Cookie'nin sabrı taşmak üzereydi. Bu yüzden Victoria's Secret'ta mükemmel bir eve hoş geldin kıyafeti bulmak için alışveriş merkezine gitmiştik.

"Seksi görünmek istiyorum ama sürtük gibi değil," dedi Cookie gecelikleri karıştırırken. "Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Maggs güldü.

"Bebeğim, ne giydiğin umurunda olmayacak. Sen o videoyu gönderdikten sonra ne dediğini hatırlıyor musun?"

Cookie kızardı ve ben kahkahayı patlattım. Bagger striptizden oldukça hoşlanmıştı... diğer erkeklerin görmediğinden emin olduktan sonra. Onunla Skype'ta birkaç kez "tanışmıştım" ve adamın Cookie'ye ve kızına taptığı ve onu paylaşma fikrinden hiç hoşlanmadığı açıktı.

"Beni buna ikna etmene izin verdiğime hâlâ inanamıyorum," dedi Cookie kahkaha gözyaşlarını silerek. "Şimdi görebiliyorum. Silvie on beş yaşına gelecek ve bunu bilgisayarımda bulacak. Beni böyle bir şey yaparken gördüğünde onu seks için beklemeye nasıl ikna edeceğim?"

"Silvie ve Em, daimi bakireler!" Başımı sallayarak söyledim. "Ah, bir Azrail'in kızı olarak yaşamanın dehşeti. Zavallı yavrular mahvoldular, buna şüphe yok. Kelime oyunu yapmak istemedim elbette."

Bu bizi yine güldürdü.

"Aradığım şey sikilmek," dedi Cookie iç çekerek. "Becerilmek, sikilmek, zevk almak ve oyulmak, adını sen koy. Bu görevde üç vibratör eskittim, yemin ederim. Erkeğimi tekrar görmek için sabırsızlanıyorum."

Bir saat sonra nihayet mükemmel eve hoş geldin kıyafetini bulduk. Aslında birkaç tane. Maggs de birkaç şey aldı ama ben Horse'un parasını harcamaktan hoşlanmıyordum. Sürekli endişelenmememi söylüyordu ama kendim için bir şeyler alırken kendimi tuhaf hissediyordum. Hâlâ bazen bir işe girmem konusunda tartışıyorduk ama dürüst olmak gerekirse kendimi oldukça meşgul tutuyordum. Cookie'ye dükkânında yardım ediyordum, bu da haftada üç gün Silvie'ye bakmamı sağlıyordu. Cookie bana herkese kahve yapmayı öğretebileceğini ama güvenebileceği bir bakıcı bulmanın çok daha zor olduğunu söyledi. Bu mükemmeldi, çünkü hem yardım ediyor hem de her hafta fazladan birkaç dolar kazanıyordum. Bunu bedavaya da yapabilirdim ama o ısrar etti. Ayrıca çocuklar için ayak işlerine baktım ve temizlikçi kadın işi bırakınca rehin dükkanını temizlemeye başladım. Azrailler'in gerçekten çok işi vardı ve At, yardıma ihtiyaç duyulduğunda devreye girme isteğimi takdir etmeye başlamıştı. Diğer adamlar da bunu fark etti ve benim etrafta olmamdan hoşlanıyor gibiydiler.

Telefonum çaldı. At'tan bir mesaj bulmak için çıkardım.

Cephaneliğe mi geldin? Seninle konuşmam gerek.

Kulağa uğursuz geliyordu.

Her şey yolunda mı?

Karmaşık. Buraya geldiğinizde açıklarım. Yoldan sapmak yok, tamam mı?

Maggs ve Cookie alışverişe devam etmek istediler, ben de vedalaşıp ayrıldım. Neyse ki kendi arabam yanımdaydı da doğruca cephaneliğe gittim. Arabayı durdurdum ve ön tarafa park ettim. Ressam beni dışarıda karşıladı, koluma girdi ve beni kapıdan ve avludan geçirerek garip görünen arka girişe yönlendirdi. At'ın bir dakika içinde çıkacağını söyledi, ben de Ressam'la birlikte durup beklemeye başladım.

Bu berbat bir şeydi, çünkü Coeur d'Alene memleketimden sadece iki yüz mil uzakta olabilirdi ama kışın burası çok çok daha soğuk olurdu. Titredim ve kollarımı ovuşturdum, avluda her zamankinden çok daha fazla bisikletin yanı sıra tanımadığım bazı büyük kamyonlar ve SUV'ler olduğunu fark ettim. Sonra At arka kapıdan içeri girdi ve içeri giren Ressam için kapıyı tuttu. Horse'u görmek içimi biraz ısıttı. Kesiminin üzerine siyah bir ceket giymiş, başına da koyu renk, örme bir kasket takmıştı. Soğuk hava nedeniyle sakallarının biraz uzamasına izin vermişti ve söylemeliyim ki çok seksi görünüyordu. Ama yüzündeki ifade hiç de sıcak değildi. O kadar soğuktu ki, gerçekten önemli bir şeyi unutup unutmadığımı merak ettim.

"Bir sorunumuz var bebeğim," dedi beni selamlamadan.

"Sorun nedir?"

"Kardeşin başka bir kulüple anlaşma yapmış. Bir şekilde bizim işimiz hakkında bilgi topluyor ve bunu onlara aktarıyor. Karşılığında seni kaçırıp ona teslim etmeleri gerekiyor. Bunlar kötü adamlar ve bu onun yüzüne patlayacak, bu onun için berbat bir şey, ama bunun sana yansımasına izin vermeyeceğim. Seni kilit altında tutuyoruz, bu iş çözülene kadar seni güvende tutmanın tek yolu bu."

Ağzım açık bir şekilde ona baktım.

"Seni kurtarmaya çalışıyor," dedi At başını sallayarak. "Yemin ederim, ya gelmiş geçmiş en aptal herif ya da tanıdığım en şanssız insan. Düşmanımız olmalarının yanı sıra muhtemelen doğmuş en az güvenilir piç grubu olan Şeytan Jacks'e ulaştı. Uzun zamandır bizi mahvetmek için bir yol arıyorlardı ve şimdi buldular. Bunu kontrol altına alamazsak savaş çıkabilir. İlk adım, biz Jeff'i bulana kadar eşyalarınızı sıkı sıkıya kilitlemek."

"Anlamıyorum," dedim. "Onlara ne veriyor olabilir ki? Nasıl oldu da gizlenmekten beni geri almak için savaş planları yapmaya başladı? Duvara karşı olduğunu söylemiştin - bu kozu nereden buluyor?"

"Nereden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok," dedi At, yüzü asıktı. "Yemin ederim, ilk başta işini yapmak için bu kadar çaba sarf etseydi hepimiz milyoner olurduk. Bunun yerine bizimle kişisel satranç oyunu gibi oynuyor, ki satranç taşlarının hepsinin silahlı olduğu gerçeği olmasaydı bu oldukça etkileyici olurdu. Adamlar çok öfkeli, çok kızgınlar ve iyi ki herkes seni seviyor çünkü bu iyi bir sahne değil. Bir süreliğine cephaneliğe, üst kattaki dairelerden birine taşınacaksın."

"Ne kadar sürecek?" Kendimi biraz paniklemiş hissederek sordum. At omuz silkti.

"Ne kadar sürerse bebeğim. Jack'ler seni ele geçirmeyi başarırsa kulüp savaşa girer," diye yanıtladı Horse. "Jeff onları senin üzerine saldı ve şimdilik çabalarına değecek kadar bilgiye sahip. İçeride kal ve dikkat çekmemeye çalış. Bu gece evden bile çıkmayacaksın. Diğer şirketlerden gelenler var, birçoğu zaten burada, biraz vahşileşebilirler. Odanızda kalın, çenenizi kapalı tutun ve dikkatleri üzerinize çekecek hiçbir şey yapmayın ya da söylemeyin."

"Tamam," dedim, kendimi biraz hasta hissederek. "Hepsi bu kadar mı?"

Mizahla hiçbir ilgisi olmayan kısa ve ani bir kahkaha attı.

"Hayır," dedi çenesini ovuşturarak. "Planlarda bir değişiklik daha. Kardeşine ulaşmaya çalışmanın zamanı geldi. Ona e-posta gönder, onu ara, onu tanıyan herkesi ara. Senin ve kulübün güvenliği için bu işe bir son vermesine ihtiyacımız var. O zaman ortadan kaybolmalı. Kalıcı olarak. Bunu o yapabilir ya da biz yaparız. Bunu sana söylüyorum çünkü seni seviyorum bebeğim. Kardeşinin yaşamasını istiyorsan, bizimle işbirliği yapmasını sağla. Bu onun tek şansı."

Çok durgunlaştım.

"Bunun için onu öldürmeyi mi planlıyorsun? Şimdi iki vuruş oldu," dedim, sersemlemiş hissederek. "Zaten para yüzünden onu öldürmekle tehdit ettin. Şimdi de o bunu yapıyor. Onu öldürmen için tuzağa düşürmeyeceğim."

"Yalan söylemeyeceğim bebeğim," dedi At, gözlerimin içine bakarak. "Burada tek şansı var. Bir savaş başlatırsa bunu başaramaz. Kadınlarımızdan birini almak için düşmanlarımızı kiraladı. Bu saçmalığa dayanamaz. Seni içine çekmeden işleri yoluna koymak zorunda. Anladın mı beni?"

Kusacakmışım gibi hissederek başımı salladım. Jeff neden böyle çılgınca şeyler yapmaya devam ediyordu? Horse'u dinlememeliydim, Jeff'i uzun zaman önce aramalı ve bir çözüm bulmak için onunla birlikte çalışmalıydım - ya da en azından tehlikede olmadığıma gerçekten inanması için yeterince yakın temasta kalmalıydım. Horse'un talimatlarına uymuştum çünkü Jeff için en güvenli olanın bu olduğunu düşünmüştüm. En azından yeni bir hayat kurarken kardeşimi görmezden gelmek için bunu bahane olarak kullanmıştım.

Kendime yalan mı söylüyordum?

"Hadi şimdi daireye gidelim," dedi At. "Unutma, dikkat çekme. Bir şeye ihtiyacın olursa cep telefonumu ara. Beni ya da başka birini aramaya gelme. Em'le konuştum bile, senin için birkaç kıyafet falan hazırlıyor."

Koluma girerek arka kapıyı açtı ve koridorlardan merdivenlere doğru ilerledi. Kadınlı erkekli birkaç yeni yüz gördüm ve her yerde hissedilen gerginlik havası midemi bulandırdı. Kimse selam vermedi ya da gözlerimin içine bile bakmadı. Merdivenlerden üçüncü kata çıktık, burada orijinal ofisleri stüdyo daireler yapmak için yeniden düzenlemişlerdi. Ben en sondaki en küçük daireyi aldım. Pencerelerde parmaklıklar vardı ve Horse bana perdeleri kapalı tutmamı söyledi.

Büyük boy yatağa tek başıma oturdum.

Telefonumu çıkardım ve Jeff'in anonim hesabına acil bir e-posta gönderdim. Sonra onun arkadaşlarını aramaya başladım.

numaralarını bulabiliyordum. Ona ulaşmalıydım ama ne söyleyeceğimden emin değildim. Eğer o gelirse Azraillere gerçekten güvenebilir miydim?

Bundan pek emin değildim.

At

Kilisede sadece ayakta durulabiliyordu. Picnic başkanlık ediyor, Portland ve LeGrande'den gelen misafir başkanlar da onun yanında yer alıyordu. Horse duvara yaslanmış, gözlerini odanın diğer ucundaki Max'e dikmişti. Yaptıklarını unutmamıştı ama bedelini ödemişti ve tekrar aralarına dönmüştü. Adamdan hoşlanmıyor olabilirdi ama o hâlâ bir kardeşti ve savaş çıkarsa herkese ihtiyaçları olacaktı.

"Şimdiye kadar üç sevkiyat kaybettik," dedi Portland başkanı Deke. Horse, bu tüzüğü ziyaret etmek için çok zaman harcamıştı ve Deke'in güvenlik söz konusu olduğunda dalga geçmediğini biliyordu. Eğer biri onların ürünlerini kaçırıyorsa, işler kötüye gidiyor demektir. "Bilgileri nasıl elde ettiklerini anlayamadım. Devil's Jack'ler pek zeki sayılmazlar ama sanki aklımızı okuyor gibiler. Son seferinde bir tane yakaladık. Pek konuşmadı ama hücresini aradık ve bazı bağlantılar bulduk. Senin oğlanı da böyle öğrendik."

"Yakaladığın adamla ne yaptın?" Piknik.

Deke vahşi bir gülümsemeyle, "Onu güvenli bir evde bulduk," diye cevap verdi. "Şimdilik onu elimde tutuyorum. Ona sahip olmanın faydalı olabileceğini düşündüm, lanet olası piçler hiç değilse sadıklar. Bu Jensen denen adam için daha fazlasını söyleyemem. İşler kontrolden çıktı Pic. Neden onu dışarı çıkarmadın?"

"Bu benim hatam," dedi At. "Kız kardeşi benim yaşlı karım. Adamın inanılmaz yetenekleri var, gerçekten durumu tersine çevirebileceğimizi ve onu kullanmaya devam edebileceğimizi düşündüm. Belli ki ciddi bir muhakeme hatası yapmışım."

Duck, "Bu kararı tüm kulüp verdi," dedi. "Hata mı? Belki de. Ama her zaman yetenekli insanları bir kenara bırakırsanız, eninde sonunda yeteneğiniz tükenir. Bu durumda biz çuvalladık. Aynı kolaylıkla diğer tarafa da gidebilirdik. Ve hepimiz biliyoruz ki Jacks yıllardır bize saldırmak için bir yol arıyordu. Ne olursa olsun er ya da geç bununla yüzleşecektik."

Masanın her yerinden onay homurtuları geliyordu.

"Peki bu bilgiyi nereden alıyor?" diye sordu Deke. "Asıl soru bu. Onu tanıyorsunuz. Neyi kaçırıyoruz?"

"Hiçbir fikrim yok," dedi At başını sallayarak. "Hacklemek mi? Aklıma gelen tek açıklama bu, her ne kadar uzak bir ihtimal olsa da. Biz aptal değiliz, her şey hesap tablosunda falan yazmıyor. Diğer açıklama ise bir fare."

Oda sessizleşti. Sonra Deke konuştu.

"Her zaman online iş yapıyoruz, bankacılık, transferler, aklınıza ne gelirse. Para bir şekilde hareket etmeli, hepsini nakit olarak yapamayız. Gerçek bu. Birileri farkında bile olmadan ipucu veriyor olabilir."

"Belki mesajlar ya da kişisel e-postalar?" Ruger söze girdi. "Hepimizin iş için kullan at telefonları var ama kişisel telefonlarımız da var. E-posta. Bütün bu saçmalıklar. Bunlar olmadan yapamayız ve birinin dikkatsiz davrandığını düşünüyorum. Ne yaptığını bilmeyen bir çocuk ya da kadın bile olabilir. Bilgileri kilitlememiz, oradan almamız ve ne olacağını görmemiz gerekiyor."

"Marie yukarıda onunla temasa geçmeye çalışıyor," dedi At. "Ona doğrudan söyledim. Bu işin ciddi olduğunu biliyor. Onu bulursa bana haber verecek."

"Ona güvenebilir miyiz?" diye sordu Piknik, çenesini kaşıyarak. Yorgun görünüyordu. "Ondan hoşlandığımı biliyorsun ama böyle bir şey herkesin canını sıkar ve o da kulüpte yeni. Onu ele verebilir."

Max, At'ı şaşırtarak, "Ona ipucu verse bile, bu her şeyi olduğu gibi bırakmaktan iyidir," dedi. "Ona kendisini tehlikeye attığını söylerse geri adım atabilir. Bunu yapıyor çünkü korkuyor ve ona yardım etmeye çalışıyor. Parayı bir araya getirememiş olmalı ki yeni bir oyun oynuyor. Bahse girerim nasıl bir fırtına yarattığının farkında değildir."

"Bu iş halledilene kadar onu burada tutuyorum," dedi At. "Arka dairede kalıyor. Bununla ilgili bir sorunu olan var mı?"

Piknik gözlerini devirdi ve Ruger başını salladı. Deke güldü ve bir bıçak çıkararak tırnağıyla oynamaya başladı.

"Bununla bir sorunum yok kardeşim," dedi. "O kulübün malı. Kimseyle paylaşmayız, onu nasıl ve neden istedikleri umurumuzda değil. Bu artık hepimizle ilgili."

At göğsündeki gerginliğin gevşediğini hissetti. Jeff'in ona zarar vermeyeceğini biliyordu ama Jack'ler? Bir kadına neler yapabileceklerini görmüştü.

"Gracie için o ibnelere hâlâ borçluyuz," diye ekledi Deke, yüzü asıktı. "Harekete geçtiğimizi biliyorum ama yine de bunun yeterli olmadığını söylüyorum. Bunu göstermemiz gerek.

Bu toprakların sahibi olanları, kıçlarını bölgemizden o kadar uzağa fırlatın ki, dünyaya geri düşmek onları öldürsün. Jensen'ı durdurursak, harika. Ama bence savaşı onlara götürmeyi düşünmeliyiz, on yıl önce başladığımız işi bitirmeliyiz. Bu adam umurumda bile değil, onları alaşağı etmek istiyorum."

Portlandlılardan biri, "İşte bu," diye mırıldandı. Horse anlayışla başını salladı. Oregon Charter'ları yıllar boyunca acı çekmişti ve kulübün kadınlarından birine yönelik bir tehdit onları herkesten daha fazla etkileyecekti. Savaş istemiyordu ama savaş çıkarsa da geri adım atmayacaktı. Jack'lere pek çok şey için borçluydular.

"Ben şöyle görüyorum," dedi Picnic. "Tüm charter şirketlerine şahsen ulaşacağız. Onlara hazır olmalarını söyleyeceğiz. Bilgilerinin sıkı bir şekilde kilitlendiğinden emin olun. Yeni telefonlar, yeni kodlar. Kadınlar ve çocuklar güvenlik önlemleri alıyor. Başına ödül konan Marie olabilir ama hepsi savunmasız. Onları bir süreliğine buraya getirmeyi düşünebilirsiniz, özellikle de siz güneydekileri. Sence Marie onunla temas kurabilir mi?"

"Evet," diye yanıtladı At. "Bir e-postası var. O akıllı bir piç, kızın ona ulaşmasını bekliyor olacak. Onu Jacks'e bilgi vermek için kullanabilir, ona bir çıkış yolu sunabiliriz. Bir pusu için vazgeçmeyi göze alabileceğimiz bir sevkiyatımız var mı?"

LeGrande charter'ın Başkan Yardımcısı Grenade, "Birkaç hafta içinde bir şey geliyor," dedi. "Siz sızdırın, biz bir şeyler ayarlarız. Onlara aynı anda karşılık vermek fena olmaz. Birkaç adamı Cali'ye gönder, biz burada pusu kurarken onlara baskın yapsınlar."

"Fena fikir değil," diye d ü ş ü n d ü Piknik. "Roseburg'dan çocuklar bunu yapabilir.
Düşünceleriniz?"

"Onu dönüştürme fikri hoşuma gitti," diye yanıtladı Deke. "Oradan devam edelim. Jack'leri hazırlıksız yakalayacağımızdan emin olmadıkça aşağıya adam göndermek istemiyorum. Aksi takdirde ortalık kan gölüne dönebilir."

Picnic, "O zaman her şey halloldu," dedi. "Oylamaya ihtiyacımız var mı?

Karşı çıkan var mı?" Kimse konuşmadı.

"Herkes kabul ediyor."

Odada çeşitli "evet" sesleri yankılandı.

"O zaman anlaştık," dedi Piknik. "Bu gece kalıyor musunuz? Kızlar şimdiden yemek falan hazırlamaya başladılar."

"Kulağa hoş geliyor," dedi Deke sırıtarak. "Fırsatınız varken yiyin ve için çocuklar. Yarın yapacak işlerimiz var. Bizimle uğraşırsanız biz de sizinle uğraşırız!"

"İşte bu!" diye bağırdı biri. Kilise

bitmişti. Parti zamanı.

At sarhoş olmayı planlamamıştı ama kardeşleriyle takılmak iyi hissettiriyordu. Em, Marie için kiliseden sonra üst kata çıkardığı bir şeyler getirmişti. Ona biraz pizza ve birkaç bira da getirmiş ve yarım saatini onunla oturarak geçirmişti. Ama Marie ona bakmadı, yakınlaşmaya çalıştığında onu öpmedi, bu yüzden biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu düşündü. Hazmetmesi gereken çok şey vardı, bunu anladı.

Alt katta işler çığırından çıkıyordu - charterlar bir araya geldiğinde, özellikle de kan gövdeyi götürdüğünde hep böyle olurdu. Devil's Jacks'ten daha kanlısı olamazdı. Bu gece bir aile partisi de değildi, Picnic Marie'nin eşyalarını b ı r a k t ı k t a n sonra Em'i gönderirken bunu açıkça belirtmişti. At onu düşünerek sırıttı. Zavallı çocuk, bu gidişle bir erkek bulana kadar elli yaşında olacaktı.

Ana salona girdiğinde, mini etekli, kalça hizasında file çoraplı ve fiziğe meydan okuyacak kadar küçük bir bikini üstü giyen bir kız ona bir bira getirdi, beline uzandı ve göğüslerini koluna sürttü. Line'dan bir kızdı, adını hatırlayamıyordu. Kıçını okşadı, sonra da omuz silkti. Tatlı kalçalar ve striptizciler, burası onlarla kaynıyordu, ziyaretçi kardeşler için misafirperverlik. At birasını yudumladı ve yanından geçen başka bir kıza bardağı uzattı. İşler daha fazla çığırından çıkmadan Ruger ile konuşmak istiyordu.

Adam ana salonda ya da toplantı odasında değildi, bu yüzden Horse ofise doğru geri döndü. Kayıtlarını orada tutuyorlardı, en azından resmi olanları ve Horse yasal iş hesaplarını da orada saklıyordu. Kullanışlıydı ve eğer bir arama emri çıkarılırsa işleri kolaylaştıracaktı. Sırf eğlence olsun diye, birkaç kilitli kutuyu şüpheli görünen evraklar ve sahte denizaşırı hesap numaralarıyla doldurmuştu - polisin birinin bunları bulduğunda çuvallaması, sonra da hepsini bir araya getirmek için aylarca uğraşması fikri hoşuna gitmişti. Horse kapıyı açtığında Picnic'i masanın üzerinde yüzüstü yatan, pantolonu ayak bileklerinde, saçları dizgin gibi geriye çekilmiş bir kadına vururken buldu.

"Erken mi başlayacaksın?" At sırıtarak sordu. "Em'in buradan gitmesini istemene şaşmamalı. Sen bir sapıksın, bunu biliyor muydun?"

Piknik, "Biri bize ateş etmediği sürece siktir olup gidin," diye homurdandı ve At gülerek kapıyı kapatıp dükkâna doğru geri döndü. Ruger çok iyi bir silah ustasıydı ve en hassas işlerini orada, silah dükkanındaki meraklı gözlerden uzakta yapardı. Eğer ziyarete gelen çocuklar hırdavata ihtiyaç duyarlarsa, onu orada bulacaklardı. At kapıyı açtı ve Ruger'i tezgahının başında, uzmanlık alanlarından biri olan tam otomatik bir saldırı tüfeğini tutarken gördü. Portlandlı adamlardan biri silaha uzanırken, kardeşlerden birkaçı etrafta durmuş saçma sapan konuşuyordu.

"Çok güzel bir şey ama pek kullanışlı sayılmaz," dedi gülerek. "Bunu heybemin içinde göremiyorum. Thunderdome'dan çıkmış bir şey gibi."

"Evet, biliyorum," diye yanıtladı Ruger. "Ama bu salak milisler onlara doyamıyor. Kendilerini Rambo falan sanıyorlar. 'Usta ırk', kıçımın kenarı, o salaklardan bir servet kazanıyorum."

"Ruger, bir dakikan var mı?" At sordu. Ruger oraya doğru

yürüdü. "Ne var ne yok?"

"Marie yukarıda ve ben de önümüzdeki birkaç gün için güvenlik konusunu düşünüyorum," dedi At. "Bu konuda bir fikrin var mı? İnsan gücünün sınırlı olduğunu biliyorum ve ekstra önlemler almak isteyip istemediğimizi merak ediyorum."

Ruger gülümseyerek, "Şimdiden önünüzdeyim," dedi. Tezgâhtan bir dizüstü bilgisayar kapıp açarken diliyle dudak halkasını oynattı. Adam dövmeleri, mohawk'ı, zincirleri ve piercing'leriyle korkunç görünüyordu ama teknoloji söz konusu olduğunda daha çok Noel'deki küçük bir çocuk gibiydi. Ruger dizüstü bilgisayardan kulüp binasının güvenlik kontrol panelini açtı ve cephaneliğin ve çevresindeki arazinin çok renkli bir planına tıkladı. "Burayı görüyor musunuz? Elbette kameralarımız ve temel hareket sensörlerimiz var, ama tam buraya, çevreye yeni şeyler koymayı planlıyorum. Algılamaya ihtiyacımız var ama insan gücü konusunda da endişeliyim. Gerekirse bilgisayar ya da telefonla tetikleyebileceğimiz bazı tuzaklar kurmak istiyorum. Elektronik cihazlara yüzde yüz güvenemeyeceğimizi biliyorum ama kendimizi ancak bu kadar zayıflatabiliriz. Bu bize daha fazla seçenek sunuyor."

"Odasının dışına bir şey koyabilir miyiz?" At. "Bunun öncelikli bir konu olmadığını biliyorum ama ona göz kulak olmak istiyorum. Birini satın alırlarsa diye.

kızları ya da başka bir şeyi. Bu muhtemelen cepheden bir saldırıya dönüşmeyecektir."

Ruger düşünerek başını kaşıdı.

"Senin için bir şeyler ayarlayabilirim," dedi. "Yarına kadar olmaz. Adamları buraya geri getirdikten sonra biraz kedi için hazırım. Lafı açılmışken, seninkinden emin misin?"

"Benim bir kukum olduğunu mu söylüyorsun?" At kollarını kavuşturup kaşlarını kaldırarak sordu.

"Götlük yapma, üst kattaki kızını kastettiğimi biliyorsun. Ondan hoşlandığını anlıyorum. Ama onun hayatının tehlikede olduğunu ve onu bizim öldürebileceğimizi biliyor. Bu işte Jensen'la birlikte çalışıyor olma ihtimalini düşünmek isteyebilirsin. O sadece bir insan, At."

At başını salladı.

"Marie bir bok için yalan söyleyemez," diye cevap verdi, burnunun köprüsünü sıkıştırarak, yorgun hissediyordu. "Ve öyle olsa bile, hiçbir şey bilmiyor. Onun bilgi kaynağı olamaz."

"Eğer konuşuyorlarsa, tek kaynağının o olması gerekmez," diye cevap verdi Ruger, ses tonu makuldü. "Onu kullanıyor olabilir. Seni bilerek kazıkladığını sanmıyorum-"

"Oh, kesinlikle beni bilerek beceriyor," diye cevap verdi Horse, soğukkanlı bir şekilde. Ruger sırıtarak, "Siktir git," diye cevap verdi. "Ne demek istediğimi biliyorsun. O bir

Bu durumun kurbanı olur ve kardeşine inanır. Ona ne olduğunu anlatıyor
Günlük hayatınızla ilgili bilgileri birkaç başka kaynakla bir araya getiriyor. Ona kulüp işlerinden bahsetmiyorsun ama uzun bir koşuya çıktığımızı kesinlikle biliyor. Bütün kadınlar bilir. Kahretsin, bildiğimiz kadarıyla onlarla Facebook'ta falan takılıyor, tanıdıkları bir hatun gibi davranıyor. Yeterince yaşlı kadın, erkeklerinin gittiğinden bahsediyorsa, her şey toparlanır."

"Kahretsin," diye mırıldandı At, başını sallayarak. "Bunu hiç düşünmemiştim. Bu tam bir baş belası, biliyorsun değil mi?"

"Ne düşünüyorsun?" Ruger bir eliyle dövmeli kafa derisini ve mohawkının kısa vızıltısını ovuşturarak sordu. "Yani onun üzerinde kamera istiyorsun. Odanın içinde de bir şey istemediğine emin misin?"

"Hayır, hasta kıçının bizi sikişirken izlemesini istemiyorum," diye cevap verdi At. "Ama onu kontrol etmek istiyorum, kimsenin oyalanmadığından emin olmak istiyorum.

Onu. Ne demek istediğimi anlıyor musun? Oh, ve arabasına bir GPS. Onu bulabilmek istiyorum. Sizi görmediğinden emin olun, onu güvende tutmak istiyorum, daha fazla korkutmak değil."

"Yarın yaparım. Şu anda birinin sikimi yalamasına ihtiyacım var ve yaşlı karını paylaşmayı planlamıyorsan, bu konuşmadan daha önemli önceliklerim var."

Ruger sırıttı ve At güldü, bir elini omzuna koyup iz bırakacak kadar sert sıktı.

"Marie'ye dokunursan taşaklarını keserim."

"Evet, doğru," diye yanıtladı Ruger. "Kardeşlerinle ilgilenmek buraya kadarmış, seni sik engelleyici piç. Yarın konuşalım, bilgisayarlarla birlikte senin telefonuna da gelmesini sağlarım."

"Sağ ol dostum," dedi At.

Ana salonda parti devam ediyordu. İki kız barın bir ucunda birbirlerine vuruyor ve sürtünüyor, üçüncüsü ise ortada vücut shot'ları servis ediyordu. Pis, yaşlı sapık Duck, bir kanepeye oturmuş, zar zor yasal olan kızıl saçlı bir kızın ağzını yiyor, elini aralarına sokmuş, hararetle çalışıyordu. Picnic'in gözü odanın diğer ucundaki Horse'a takıldı, görünüşe göre ofisteki önemli işini bitirmişti. Adam çenesini sallayarak Horse'u masasındaki Portland ve LeGrande memurlarına katılmaya davet etti.

"İlginç zamanlar," dedi Piknik, At bir koltuk kaparken. "Deke bana Portlandlı çocukların bunun için can attığını söyledi."

"Bahaneye sevindim," dedi Deke. "Jack'ler her zaman bela olmuştur, bunu hepimiz biliyoruz, ama bir süredir bizim üzerimizde çalışıyorlardı. Çok açık bir şey yok, her zaman kabul edilebilir davranışın bu tarafında. Kesiklerini bizim bölgemizde giymek, destek kulüpleriyle uğraşmak, bu tür şeyler. Brooklyn Park yakınlarında bir grup var. Boktan bir kiralık evde kamp yapıyorlar ve kendilerini vatandaş falan sanıyorlar. İçlerinden ikisinin PSU'da okuduğunu biliyorum, eğer inanabiliyorsanız, ve var olmak ve genel olarak pislik olmak dışında onları çağırmamız için hiçbir şey yapmıyorlar. Hiç saygı yok."

"Bir şeylerin peşindeler," diye yanıtladı At, bir başka yarı çıplak kız önüne bir bira koyarken. "Her zaman öyledirler. Kahretsin, biz olsaydık, biz de bir şeylerin peşinde olurduk."

Haklı olduğunu bildikleri için hepsi güldü.

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," diye yanıtladı Deke. "Sevkiyatları kaybeden biz olduğumuza göre, sızıntının eve yakın bir yerde olma ihtimalinin yüksek olduğunu düşünüyorum. Ama yerel adamları ne kadar kontrol edersek edelim, onları bir bok yaparken yakalayamadık. Sana şu Jensen denen adamı sormak istiyorum. Bilgisayarlarla arası ne kadar iyi? Sence gerçekten hackleyebilir mi, evdeki bilgisayarlarımızdan bir şeyler çekebilir mi, bu tür şeyler?"

"Evet, o iyi biri," dedi At. "Onun gibi adamlar yüzünden kitapları kablosuz kartı olmayan bir dizüstü bilgisayarda yapıyorum. Bir kasaya kilitleyin, haftada bir yedekleyin ve bu yedeği başka bir kasada saklayın. Gerçekten güvenebileceğimiz tek bilgisayar güvenliği türü bu."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye yanıtladı Deke. Kısa, siyah keçi sakalını çekiştirerek başını salladı. Portland başkanı, at kuyruğu yaptığı uzun siyah saçları olan iri bir adamdı. Kolları tam kol dövmelerle kaplıydı ve söylentilere göre ulusal çapta gayri resmi bir tetikçi olarak çalışıyordu. Horse bundan bir an bile şüphe etmedi. "Onu bulursak, bize Jacks'i teslim etmediği sürece ondan kurtulmalıyız. O zaman bile ondan kurtulmamız gerekebilir."

At gerçeği bilerek başını salladı. Kahretsin, bu Marie'yi öldürecekti. "İş o noktaya gelirse, bunu bir kaza haline getirebilir misiniz? Belki bir birkaç ay?"

"Yapabilirim," diye yanıtladı Deke, omuz silkmiş olan Piknik'e bakarak. "Sana söylemeliyim ki, bu konudaki kararlılığın konusunda biraz endişeliyim, At. Kız arkadaşının duyguları hakkında, kulüple dalga geçen birinden daha endişeli görünüyorsun. Bir sorun mu var?"

At başını salladı.

"Sorun değil," diye yanıtladı. "Bu benim hayatım, bunu biliyorum ve o da biliyor. Sadece buradan sağ çıkmayı ve yaşlı kadınımı kaybetmemeyi umuyorum. Hepimiz fedakârlık yaparız. Umarım benimki olması gerekenden daha büyük değildir."

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Deke. "Bunu aklımda tutacağım. Zaten Jack'ler onu öldürürse hayatımız kolaylaşır."

"Gerçek bu," dedi Piknik. "Ama buna güvenme - daha önce bize yardım etmek için hiçbir şey yapmadılar, şimdi başlayacaklarından da şüpheliyim. Keşke zamanlamayı daha iyi kontrol edebilseydik, ama onları alaşağı etmek iyi olacak, özellikle de senin durumunu göz önüne alırsak, Deke. Ama bu kadar iş yeter. Bugün uzun bir yolculuk yaptığınızı biliyorum. Biraz misafirperverlik zamanı."

Piknik etrafına bakındı ve çok uzakta olmayan bir çift kız gördü. Islık çalarak onları yanına çağırdı.

"Benim için Deke ve Grenade'e göz kulak olur musun?"

Gülümsediler ve itaatkâr bir şekilde ziyaretçi memurlara doğru ilerlediler. Piknik At'a baktı ve kaşlarını kaldırdı. "Bu gece

katılmayı mı planlıyorsun?"

At başını salladı.

"Yukarıda beni bekleyen daha iyi bir şey var," dedi. "Yerleşmesi, olanlara alışması için ona biraz zaman veriyorum. Hepsi bu."

"Bazı erkekler, bir partide amcıktan zevk almaktan korkan bir erkek kardeşin kendisinin de bir am olduğunu söyler," diye yanıtladı Piknik. "Sorumlu kim, sen mi yaşlı kadın mı?"

At güldü.

"Saçmalıyorsun," diye cevap verdi. "Senin ihtiyar kadın hayattayken sen bir keşiştin. Nasıl olduğunu gördüm."

Piknik düşünceli görünüyordu ve birasından uzun bir yudum aldı. Sonra başını kaldırdı ve Horse'un bakışlarını yakaladı.

"Bu yüzden başıma gelmeyen kalmadı," dedi. "Ama sana söylüyorum, o kadınla bir gün daha geçirmek için hayatım boyunca sahip olduğum her kıç parçasını verirdim. Bu," diye devam etti, partiyi işaret ederek. "Bu iyi bir eğlence. Ama gerçek bir şey değil. Kızınızı korumak için elimizden geleni yapacağız. Ve eğer Jensen'ı öldürürsek, bunu sessizce yapacağız. Bunu bilmenizi isterim."

"Teşekkürler," dedi At. "Sen iyi bir kardeşsin."

"İşte bütün mesele bu," diye yanıtladı Piknik. Gülümsedi. "Söylediklerim bir yana, yaşlı kadınım burada olmayabilir ama onu hatırlamak beni fena halde azdırıyor. Ofisteki kız sadece gerginliğimi azalttı. Sanırım bu konuda bir şeyler yapacağım."

Piknik ayağa kalktı ve kıkırdayan başka bir grup kadına doğru ilerledi. Eller At'ın kafasına arkadan dolandı ve sıcak bir beden sırtına bastırırken gözlerini kapattı.

"Hey seksi," dedi bir kadın sesi. Onu hemen tanıdı ve genişçe gülümsedi. Serena. Kadının ellerini çekti ve ona sarılmak için ayağa kalktı.

"Seni bir süredir görmüyordum," dedi ve geri adım atarak onu içeri aldı. "Her zamanki gibi harikasın. Son zamanlarda hiç ortalıkta yoktun, ne oldu?"

Bilmiş bir gülümseme sundu.

"Sanırım yeni bir adamım var. Kaliforniya'dan bir adam, buraya özel jetiyle geliyor, bu tür şeyler. Bir süredir görüşüyorduk ama boşanması kesinleştiği için biraz daha özgür. Birlikte takılıyorduk. Onunla birlikte güneye gitmeyi düşünüyorum, tabii burada kalmam için daha iyi bir neden yoksa..."

At sorulmamış soruyu yakaladı ve başını alaycı bir şekilde salladı. "Ben kapıldım, bebeğim."

Başını salladı, biraz hüzünlü görünüyordu ama mutsuz ya da şaşkın değildi. Serena böyleydi işte; her zaman gerçekçi ve iyi bir arkadaştı. Liseden beri ara sıra onunla takılıyordu ve gerçekten sevdiği ve güvendiği, yattığı birkaç kadından biriydi.

"Söylentiler duydum," diye cevap verdi. "Dürüst olmak gerekirse biraz korkutucu söylentiler.
Tek bir soruma cevap ver, seni rahat bırakayım. O bir tutsak mı?" At omuz silkti.

"Ona gidebileceğini söyledim, ama kardeşi hüküm giymiş durumda. Artık onu çok aştı, bu noktada tek başına."

Serena onun yüzünü inceledi, sonra başını salladı.

"Çok kurnazsın," diye cevap verdi. "Ona gidebileceğini mi 'söyledin'? Yalan söylediğini biliyor mu?"

"Bu konuşmayı yapmayacağız," dedi At, sesi sertti. Serena güldü.

"Tamam, koca oğlan. Sadece soruyorum. Her zaman ikimizin bir şeyler yapabileceğini düşünmüşümdür. Ama senin adına mutluyum At, gerçekten. Sen iyilerden birisin. Eski günlerin hatırına bir bayana içki ısmarlar mısın?"

Bara doğru giderlerken ona kolunu uzattı. Şu anda sadece bir kız üstte dans ediyordu ve kıyafetlerini kaybetmişti. Diğeri bir kanepeye uzanmış, LeGrande'li erkek kardeşlerden biri onu yerken, o da bir diğerine sakso çekiyordu. Bu onun pek ilgisini çekmiyordu, bu da At'ın kendini biraz yaşlı ve bıkkın hissetmesine neden oluyordu. Kapılmış olabilirdi ama bir erkek hâlâ bakabilirdi. Ama dürüst olmak gerekirse, bu çok sıkıcı görünüyordu.

Bardan onlar için birkaç bira aldı ve etrafta konuşmak için yeterince sessiz bir yer aradı ama bulamadı.

"Hadi üst kattaki oyun odasına çıkalım."

Cephaneliğin ikinci katının neredeyse yarısı, bilardo masaları, bir hava hokeyi masası ve bir grup eski kanepenin yerleştirildiği geniş, açık bir odaydı. Bir duvarda uyduya bağlı büyük ekran bir televizyon ve yaklaşık altı farklı türde video konsolu vardı. Daha sonra insanlar burada yatabilirdi ama şimdilik sessizdi. Koridorun aşağısında, işletmeler için fazladan envanter depolamaktan ayaküstü sevişmek için mahremiyete kadar her türlü şey için kullandıkları bir dizi oda vardı. Serena'ya televizyonun önündeki kanepeye kadar eşlik etti. Serena etrafına bakındı, gözleri koridorda geziniyordu.

"Bu gece kullanılan oda mı?"

At yüzünü buruşturdu ve omuz silkti.

"Kim bilir," dedi. "Kimse onlara bunu yaptıramaz. Yargılamaya mı başlıyorsun?"

Başını salladı ve gülerek ona doğru eğilip elini kesiğinin üzerinde gezdirdi.

"Bebeğim, ben de orada bir ya da iki gece geçirdim," diye cevap verdi göz kırparak. "Sanırım deniz piyadeleriyle falan birlikteydin."

"Yani ben yokken başka biriyle mi birlikteydin?" diye sordu, elini kalbine götürüp kırılmış gibi yaparak. Kadın kahkahayı patlattı.

"Beni bilirsiniz. Odada olduğu ve bir yığın parası olduğu sürece adamımın yanında dururum."

At onunla birlikte güldü, dürüstlüğünü sevdi. Serena'yla birlikte olmak rahattı, buna şüphe yoktu. Bir parçası ona Marie'ye gösterdiği ilgiyi gösterebilmeyi diliyordu. İyi bir çift olabilirlerdi ve Serena'nın kulüpte her şeyi bildiği kesindi. Samimi olarak. Evet, bunun işe yaramayacağına karar verdi. Biri onu mal olarak alırsa diğer yaşlı kadınlar muhtemelen onu öldürürdü.

Ya da onları öldürür, diye karar verdi, tırnak dediği uzun, kırmızı pençelerine bakarak.

"Bu bakış ne için?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Sadece yaşlı kadınlarla kavga edersen kimin kazanacağını merak ediyorum," diye cevap verdi. "Emin değilim."

Öyle bir kahkaha attı ki burnundan bira çekti, bu da onu daha çok güldürdü. Serena'nın sevdiği yanı da buydu.

yaptı, bunu açıkça ve hiçbir numara yapmadan yaptı. Bardağı ondan aldı ve temizlenmesine yardımcı olacak bir şeyler bulmak için etrafına bakındı. Kanepenin ucuna sıkıştırılmış eski bir sweatshirt vardı, o yüzden onu kaptı ve ona doğru eğilerek göğsünü ve kucağını silmesine yardım etti. Serena kıkırdayarak ve ona tokat atarak yardım etmedi.

"Sadece bir şeyler hissetmeye çalışıyorsun, seni pis piç!" diye haykırdı. Adam ona sırıttı.

"Evet, beni bilirsin. Her zaman bir sonraki yatağımı ararım."

Sonra bir ses kahkahasını böldü ve boğulma sırası ona geldi. "Bana neden yukarıda beklememi söylediğini anlıyorum."

At başını çevirdiğinde Marie'nin kanepenin arkasında, battaniyeye sarınmış, yüzü solgun ve dişleri takırdayan bir halde durduğunu gördü.

"Kahretsin," diye mırıldandı. Serena gözlerini kocaman açarak ikisinin arasına baktı. "Sanırım yaşlı kadın bu?"

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

Marie

Pencereyi kapatamadım.

Açmak aptalcaydı ama biraz klostrofobim var. Dürüst olmak gerekirse, tek başıma bir odada sıkışıp kalmıştım ve çok da büyük bir oda değildi. Aşağıdaki partinin gürültüsünü duyuyordum ve Horse'un eninde sonunda kalkacağını biliyordum. Ama penceredeki parmaklıklar, Jeff'le iletişim kuramamak *ve* dışarı çıkamamak beni biraz paniğe sürükledi.

Ben de biraz temiz hava almak için pencereyi açmaya karar verdim.

Tabii ki sıkışmıştı, bu yüzden parmaklarımı altına sokana kadar eski ahşap kanadı ileri geri sallayarak uğraştım. Sonra yere dayandım ve var gücümle yukarı ittim. Boktan bir şansım olduğu için bir saniye dayandı, sonra serbest kaldı, tamamen yukarı kaydı ve tekrar sıkıştı, bu sefer açıldı. Bunun ciddi bir sorun olabileceğini fark etmem yaklaşık on dakika sürdü. Ev, odalar için ayrı ayrı kumandaları olmayan o eski büyük ayaklı radyatörlerden biriyle ısıtılıyordu, bu yüzden sesini açamıyordum. Zaten burası da pek sıcak sayılmazdı. Dışarıda gece soğuk, berrak ve mükemmeldi, etrafımızı çevreleyen yamaçlardaki yaprak dökmeyen ağaçlar Noel kartlarından fırlamış gibi kırağı tutmuştu.

Şimdi hava soğumuş ve berraklaşmıştı ama odanın içi pek de mükemmel değildi.

Tabii ki kapatmaya çalıştım. Montumu giydim ama sadece deri ceketimdi ve pek sıcak tutmuyordu. Bir kışlık mont arıyordum ama hepsi çok pahalıydı ve para harcamayı sevmiyordum, bu yüzden konsinye dükkanlarında doğru şeyi arıyordum. Bir sonraki adımda ne yapacağıma karar vermek için volta atmaya başladım. Telefonumu bulmak için silahımı bir kenara iterek çantamı karıştırdım. Silahı her zaman taşıdığımdan değil ama Horse, Jack'lerin icabına bakana kadar yanımda olmasını istiyordu.

Sesli mesaj ya da mesaj yoktu ama e-postalarımı kontrol etmeye karar verdim. Webmail hesabımda Jeff'ten yeni bir mesaj vardı. Okumaya başladım, midemi bir batma hissi dolduruyordu.

Abla, sana zarar vermediklerine sevindim. İyi geçinmeli ve ne isterlerse yapmalısın, sana iyi davranmamaları için onlara herhangi bir sebep verme. Ana hesabına da sahte bir mesaj gönderiyorum ve onlarla temasa geçmeyi düşündüğümü söylüyorum. Ama Azraillerin kötü adamlar olduğunu ve seni öldürmekte tereddüt etmeyeceklerini bilmelisin. Devil's Jacks de öyle, ama onlarla işleri yoluna koydum, böylece sen ve ben iyi olacağız.

Bilmen gereken birkaç şey var. At'la aranızın iyi olduğunu söylüyorsun ve bu beni korkutuyor. Seni oyalıyor, bu adama hiç güvenemezsin. Onun hakkında çok şey öğrendim. Afganistan'da özel kuvvetlerde olduğunu biliyor muydun? Uzmanlık alanı keşifti, yani bilgi almak ve kirli işlerini yapmak için onu önden gönderirlerdi. Bir sürü insan öldürmüş ve sivilleri öldürmekten soruşturma geçirmiş. Kadınlar ve çocuklar, kardeşim. Onu askeri mahkemeye çıkaracaklardı ama sonra tanıklar ya konuşmadılar ya da ortadan kayboldular. Bu bir örtbastı, tek açıklaması bu. Ona onursuz bir terhis bile veremediler, işte bu kadar sinsiydi. Burada katliamla ilgili bazı makalelerin linkleri var. Başka kayıtlar da buldum ama onları size gönderemem, çok tehlikeli.

Erkek arkadaşın bir katil ve gerçeği bildiğini öğrenirse muhtemelen seni de öldürecektir. Ne diyorsa yap ve iyi kızı oyna. Bana diğer e-posta hesabından yaz ve ben de işbirliği yapıyormuş gibi davranayım. Aptal rolü yap ve hazır ol. Bu hafta içinde işleri ayarladığımda seninle tekrar iletişime geçeceğim. Unutmayın, sadece arabanıza atlayıp gitmeniz yeterli değil. Bir kulüp gibi görünebilirler ama mafya gibiler. Hepimiz, sen, ben ve annem için bir kaçış planına ihtiyacımız var ve ben bunun üzerinde çalışıyorum. Sadece biraz daha dayan.

Seni seviyorum ve seni bu işe bulaştırdığım için üzgünüm. Ne kadar üzgün olduğumu asla bilemezsin.

Jeff

Sekiz yıl öncesine ait bir haberin linkini takip ettim. Bir grup Afgan aile, ABD müttefiklerinin kontrolü altında olan ancak Taliban güçlerinin de yoğun olarak sızdığı bir bölgede bulunan evlerinde öldürülmüştü. Bir deniz keşif timi savaş suçları nedeniyle soruşturma altındaydı. Çok daha genç bir At'ın, her zaman gördüğünüz standart askeri vesikalık fotoğraflarından birinde bir resmi vardı.

Kusmadan önce zar zor tuvalete gidebildim.

Daha sonra yatağa uzandım, yorganı üzerime sardım ve aşağıdaki partinin gürültüsünü dinledim. Ne kadar depresif hissedersem hissedeyim, yatakta öylece kalamayacağımı fark edene kadar bir saat geçti. Oda artık çok soğuktu ve battaniyeler beni koruyacak kadar kalın değildi. Uyuşmuş parmaklarımla Picnic'e mesaj atmayı denedim. Cevap gelmedi. Kızlardan birini aramayı düşündüm ama aşağıda parti devam ederken bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Jeff Azrailleri mutlu etmemizi söyledi. Aklımdan yüzlerce farklı fikir geçirdim ve sonra At'a mesaj attım. Bir şey çıkmadı. Sonra onu aradım. Cevap vermedi.

İşte o zaman odamdan çıkıp koridora çıktım. Burada başka odalar da olduğunu biliyordum, misafirleri ya da üyeleri kalacak bir yere ihtiyaç duyduklarında buraya yerleştiriyorlardı. Onlardan birine gidip beklerken ısınabilirdim. Yine de kapıların hepsi kilitliydi. Şimdi dişlerim gıcırdıyordu ve battaniyeyi üzerimde tutmaya çalışıyordum. Başka çarem yoktu, aşağı inip At'ı bulmam gerekiyordu.

Binanın üçüncü katı ilk iki katın sadece yarısı kadar genişti; iki yanında tek sıra odalar bulunan uzun bir koridor bina boyunca uzanıyordu. Her iki uçta da merdiven boşlukları vardı. Horse'la birlikte geldiğim ana merdivenler oyun odası ve ana salonla kesişiyordu. Ama arkadaki merdiven boşluğu oyun odasını tamamen atlıyor ve ofislere iniyordu. Orada daha az dikkat çekeceğimi düşündüm ve oraya gittim. Ne yazık ki ana kattaki kapı kilitliydi, bu da beni ya yukarı çıkmak ya da avlunun soğuğuna çıkmak zorunda bırakıyordu. Kolay karar. Merdiven boşluğundaki kapıyı olabildiğince sessizce iterek ikinci kata çıktım. Sol tarafımdaki açık bir kapıdan gelen sesler, homurtular ve bağırışlar duydum. İçeride At'ı bulacağımı umarak yavaşça oraya doğru yürüdüm.

Gördüğüm şey beni şok etti.

Odanın etrafında beş adam duruyordu, hiçbirini tanımıyordum ama hepsi de Azrail kesimi giyiyordu. Üzerinde bir kadın olan bir yatağın etrafında duruyorlardı ve kadın yatağın kenarında duran bir adam tarafından sikiliyordu - ciddi bir şekilde sikiliyordu, pantolonu aşağı doğru itilmişti, elleri onu kalçalarından sıkıca tutuyordu.

"Daha sert, bebeğim!" diye bağırdı, küçük bir uluma çıkardı ve sırtını kamburlaştırdı. "Tanrım, bu kaltağa inanamıyorum," diye mırıldandı adamlardan biri ve ben

onun sesini tanıdım. Max. Onu şimdi gördüm. Bana sırtını dönmüştü.

Daha önce. Hareket edemedim. Yatağın ayak ucundaki adamın homurdanarak işini bitirmesini, sonra da çekilip kenara çekilmesini izledim. Max onun yerini almak için öne çıktı.

Aman Tanrım, hepsini yapıyordu. Yüzünü inceledim, neden onu bırakmaları için çığlık atmadığını merak ediyordum, ama eğer bir şey varsa tatmin olmuş görünüyordu. Cinsel olarak tatmin olmuş değil ama zafer kazanmış gibiydi. Başımı salladım, geri çekildim ve kendimi iğrenmiş ve hasta hissederek koridorda ilerledim. At orada olmayabilirdi ama burası onun kulüp evi ve kulübüydü. Böyle şeylerden haberi var mıydı? Sık sık olur muydu? Kafamı toparlayamıyordum, toparlamak da istemiyordum. Sadece arabama koşup binmek ve gidebildiğim kadar uzağa ve hızlı gitmek istedim.

Ama Jeff'in e-postasını hatırladım. Bunu yapamazdım. Beni ya da onu bulabilirlerdi. Annemin peşine bile düşebilirlerdi. Annem hapisteydi ve bunun gibi adamların hapishanede ne tür bağlantıları olduğunu ancak Tanrı bilirdi. Geçen kış Netflix'te *Oz*'u izlemiştim, hapishanelerin nasıl çalıştığını görmüştüm. Hapishaneler de aynı şekilde miydi? Hiç sanmıyordum ama annemin hayatı üzerine bahse girebilir miydim? *Bunu yapabilirsin*, diye nefesimin altında bağırdım. *Bunu yapabilirsin, güçlü ve akıllısın ve her şeyi çözeceksin. Sadece büyük kız külotunu giy ve devam et.*

Derin nefesler alarak ve kendimi sakin kalmaya zorlayarak koridorda ilerlemeye devam ettim. İkinci kat çok daha sıcaktı ve bu inanılmaz bir histi. Ceketimin ve battaniyemin içinde hâlâ donuyor ve titriyordum ama hayatta kalacaktım. Gary'den bahsetmiyorum bile, babamı kaybetmeyi çoktan atlatmıştım. Oyun odasına girdiğimde kanepede birbirlerine çok yakın oturan bir çift gördüm. Duruşları samimiydi, birbirlerini yıllardır tanıyan ve birlikte rahat olan insanlar gibiydiler. Kadın gülüyordu.

Horse ve tanımadığım bir kızdı.

At ona, "Yaşlı kadınlarla kapışırsan kimin kazanacağını merak ediyorum," diyordu. "Emin değilim."

Daha da sert bir kahkaha attı, homurdandı ve birasını döktü. At kıkırdadı, birayı kaptı ve kanepenin üzerinde el yordamıyla dolaştı. Kadına doğru eğildiğini, göğsünü ovduğunu, ellerinin aşağıya doğru kaybolduğunu gördüm. Kadın kıkırdadı ve ona tokat attı.

"Sadece bir şeyler hissetmeye çalışıyorsun, seni pis piç!" diye haykırdı. Adam ona sırıttı.

"Evet, beni bilirsin. Her zaman bir sonraki yatağımı ararım."

Vay canına. Vücudumdaki soğuk, kalbimi dolduran buzun yanında hiçbir şeydi. Jeff haklıydı. Bu adamı tanımıyordum ve ona kesinlikle güvenemezdim. Söz vermişti. Ben bir aptaldım ve şimdi onunla kalmak, dediklerini yapmak ve Afganistan'ın ücra bir köyünde kadınları ve çocukları öldürmüş olabileceğini bilmiyormuş gibi davranmak zorundaydım. Paniklemeye başladığımı hissettim, bu yüzden duygularımı bastırdım, güvende olacağım derinlere çekildim. Kaçıp saklanamazdım bile, gidecek hiçbir yerim yoktu. Sonra konuştum.

"Bana neden yukarıda beklememi söylediğini anlıyorum," dedim, konuşurken dişlerimin ne kadar çok takırdadığını görünce irkildim. At döndü ve bana baktı, yüzü sertleşmişti, gözleri suçluluk doluydu. Neden rahatsız olduğunu merak ettim.

"Kahretsin," diye mırıldandı. Yanındaki kadın kaşlarını kaldırarak hızla aramıza baktı.

"Sanırım yaşlı kadın bu?" diye sordu.

"Siktir," dedi At, kanepeden öyle bir kalktı ki eski ahşap zeminde bir adım geriye kaydı ve bana doğru yaklaştı. Belki de kaçmalıyım diye düşündüm ama hareket edemiyordum. Omuzlarımı tuttu ve sallayarak sözlerini noktaladı. "Sana odanda kalmanı söylemiştim. Burada ne yapıyorsun? Böyle bir partide başına neler gelebileceğinin farkında mısın? Tanrım!"

Cevap vermedim, sadece beni sarsmasına izin verdim ve hayatımın ne kadar delice bir hal aldığını düşündüm.

"Neyin var senin?" dedi sonunda, elini uzatıp yüzüme dokunurken öfkesi kaybolmuştu. "Kahretsin, donuyorsun! Ne oluyor lan? Konuş benimle, Marie."

"Rüzgârım kesildi," diyebildim. "Seni aramaya çalıştım."

Cebini karıştırdı, telefonunu çıkardı, tuşladı ve bildirimleri buldu. Yüzünü buruşturdu.

"Kahretsin," dedi, beni kollarına çekti ve sırtımı sertçe ovdu. "Duyamadım. Çok özür dilerim, bu kadar üşüdüğüne inanamıyorum. Isınman gerek. Serena, ofise koş ve dairenin anahtarlarını al. Benimle yukarıda buluş."

Beni kollarına aldı ve üçüncü kata kadar taşıdı. Neyse ki uzun koridora geri dönmedik, deli kadının ve onu sırayla beceren bir grup adamın yanından geçtik. Bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Kadın -Serena- hızlıydı, çünkü hemen arkamızdan elinde anahtarlarla koşarak geldi. At, koridorun diğer ucunda benim kaldığım odanın yanında durdu ve kadın kapıyı beceriksizce açarken sabırsızlıkla bekledi. Beni yatağa yatırdı ve itirazlarıma aldırmadan metodik bir şekilde soydu. Sonra tamamen çıplak ve yorganın altındaydım.

Serena'ya, "En uçtaki odaya git ve eşyalarını al," dedi. "Hepsini buraya getir ve kilitle. Pencere meselesini yarın hallederiz."

Serena ortadan kayboldu ve ben protesto etmek istedim. Horse'un fahişesinin eşyalarıma dokunmasını istemiyordum. Jeff'in e-postasını hatırlayarak dudağımı ısırdım. Horse insanları öldürüyordu. Belki benim gibi kadınları. Çocukları. Silahlarını düşündüm, onları ne kadar kolay kullandığını, küçük silahımla bana nasıl saatlerce pratik yaptırdığını
.22. Birlikte geçirdiğimiz ilk geceyi hatırladım, Johnny Depp'in filmini izlemiştik ve o da göğüs göğüse çarpışmanın ne kadar yanlış olduğundan bahsetmişti.

Sanırım biliyordur.

At yanımda yatağa süründü, çırılçıplaktı, beni kucakladı ve bedenimi büyük, sıcak bir battaniye gibi sardı. Vücudum onun sıcaklığını arzuluyor, zihnim serin ve mesafeli kalsa bile onu emiyordu. Isındıkça daha çok titriyordum, ta ki dişlerimi sıkmaktan çenem ağrıyana ve canım acıyana kadar. Serena bir ara eşyalarımı alıp içeri girdi, sonra da kapıyı kapatıp ortadan kayboldu. Tüm bu süre boyunca At yatıştırıcı sesler çıkardı ve beni usulca okşadı ve ilk kez göğüslerime dokunmaya ya da bacaklarımın arasına uzanmaya çalışmadı. Sonunda titremem durdu ve uykuya daldım.

"Bebeğim," diye fısıldadı, başımın üstünü usulca öperek. "Bebeğim," dedi tekrar, beni hafifçe sallayarak. Ona karşı kıpırdandım ve o da beni sırt üstü çevirerek dirseklerinin üzerinde üzerime çıktı. "Pencere neden açıktı? Ne oldu?"

Sesi çok endişeli, çok sevgi doluydu. Bir katil böyle bir duyguyu taklit edebilir miydi? Ama kaç kez At'a bakmış ve onun tek bir bedende sıkışmış iki farklı adam -iyi ve kötü- gibi olduğunu düşünmüştüm? Şu anda bunu keşfedemezdim, ne öğrendiğimi bilmesine izin veremezdim.

"Sadece biraz temiz havaya ihtiyacım vardı," dedim, sesimi kasıtlı olarak yumuşak ve zayıf tutarak. Çok da zor olmadı. "Sıkıştı ve tekrar kapatamadım. Oda gittikçe soğudu ve yardım almak için çıkmadan önce çok uzun süre bekledim. Sorun yok, ben iyiyim At. Gerçekten."

"Neden bana hep böyle söylüyorsun?" diye sordu, kendi kendine konuşuyormuş gibi görünmesine rağmen. "Sen çok güçlüsün, her zaman güçlüsün. Böyle olmak zorunda değilsin. Senin yanında olmalıydım. Çok üzgünüm bebeğim."

Başımı salladım, gözlerimi kapattım ve ondan uzaklaştım. Vücudu bana iyi geliyordu, her zamanki gibi güçlü ve güvenliydi. Penisinin sertleştiğini ve kalçalarının neredeyse istemsizce büküldüğünü hissettim. Aramızdaki acı veren tanıdık kimya canlandı ve bacaklarım huzursuzca kayarken meme uçlarım sıkılaştı. Beni kulağımın yanından öpmeye başladı, boynumdan göğsüme doğru emerek ve yalayarak içimde hızla ilerleyen his dalları gönderdi. Meme ucumu ağzına aldığında haykırdım, sonra uzanıp saçlarından tuttum ve onu kendimden uzaklaştırdım.

"Şu anda bunu yapamam," diye fısıldadım. İçini çekti ve yanıma yuvarlandı.

"Düşündüğün gibi değil," dedi, sesi sertti. Panik içinde ona baktım. Diğer her şeyin yanı sıra, aklımı falan mı okuyordu? Ne öğrendiğimi nereden biliyordu? Telefonumu mu izliyordu?

"Serena eski bir arkadaşım," dedi. "Onu yıllardır tanırım. Birlikte yattık, bu konuda sana yalan söylemeyeceğim ama bu gece aramızda hiçbir şey olmadı. Sadece şakalaşıyorduk."

Söylediklerini düşünürken gözlerim daha da açıldı. Serena. Kanepedeki kadın. Boğazımda histerik bir kahkahanın kabardığını hissettim ve acı içinde yutkundum. Bunun iyi bir şey olduğunu fark ettim. Bunu ona kızmak için bir bahane olarak kullanabilirdim. Bunu bekliyordu, bunu hak ediyordu ve zihnimin onun Afgan çocukları öldürdüğü görüntülerle dolu olduğunu bilmek zorunda kalmayacaktı, o ve Serena umurumda bile olmayacaktı.

"Söz vermiştin," dedim, tuttuğum gözyaşlarımın gözlerime dolmasına izin vererek. Hazır bir bahanem varken onları serbest bırakabilirdim. Gözyaşlarım dökülmeye başladı ve yutkundum. "Bunu denemeye karar verdiğimiz gece, o diğer kadınlarla birlikte olmayacağına söz vermiştin. Bana yalan söyledin."

"Başka hiçbir kadınla birlikte olmadım," dedi At, sesi hayal kırıklığı ve tanımlayamadığım başka bir şeyin karışımıydı. "Eski bir arkadaşımla konuşuyordum. Onun hayatında başka biri var ve benim hayatımda da sen varsın. Sadece zaman öldürüyordum, ayrılmak ve sana geri dönmek için yeterince geç olana kadar bekliyordum."

"Şu anda bu konu hakkında konuşmasak olmaz mı?" Ondan uzaklaşmaya çalışarak sordum. Beni tuttu, çenemden tuttu ve ona bakmamı sağladı.

"Benimle istediğin kadar kavga edebilirsin bebeğim," dedi. "Ama bana sırtını dönme. Bu konuyu konuşalım."

"Konuşmak istemiyorum," diye fısıldadım, paniğin yeniden yükseldiğini hissediyordum. Yüzümü aradı, ağzı sertleşmişti.

"Başka bir şey mi var?" diye sordu. "Kardeşinden haber aldın mı? Söyle bana. Senin için buradayım, Marie."

Kahretsin.

"E-postalarımı kontrol edeyim," dedim çabucak. Ondan uzaklaştım ve ayağa kalkmaya başladım, ama beni durdurdu, ayağa kalktı ve telefonumu kot pantolonumun cebinden kendisi çıkardı.

"Al," dedi ve bana uzattı. Açtım ve ana hesabıma bağlı olan e-posta uygulamasına tıkladım. İşte oradaydı, Jeff'in söz verdiği sahte mesaj.

"O yazdı," dedim.

"Oku bana."

"*Tüm bunlar için çok üzgünüm, kardeşim*" diyor. *İçeri girip Azraillerle konuşmakla ilgili mesajını aldım. Bunu yapabileceğimden emin değilim. Alınma ama beni öldürmeyi planladıklarından oldukça eminim. Onlarla konuş, bir anlaşma yapmaya istekli olup olmadıklarını öğren ve bana geri dön. Seni seviyorum. Jeff*' Hepsi bu kadar."

"Beklediğim gibi," dedi At yavaşça, yatağa geri tırmanırken. "Bize güvenmemesine şaşırmadım. Korkuyor ve korkmalı da. Büyük ihtimalle bundan sağ çıkamayacak. Ama Jack'lerle aynı yatakta kalmakla bizimle barışmaya çalışmak arasında büyük bir fark var. Kafasını buna yorması gerekiyor."

"Ne fark eder ki?" Cevabı duymaktan korkarak sordum.

At yan yattı ve başını bir dirseğinin üzerine koyarak bana baktı.

"Sen," dedi.

"Ben mi?"

"Sana zarar vermeyeceğiz," dedi At, uzanıp yanağımın kıvrımını okşayarak. "Jack'ler verecek. Buna şüphe yok. Bunu bilmeli."

"Beni ona geri götürmeye çalıştıklarını söylemiştin," dedim usulca. "O beni kurtarmaya çalışıyor."

"Jack'ler ellerinden gelse sizi yakalarlar ama kadınlarla ilgili sicilleri pek iyi değil. Üç yıl önce Deke'in Gracie adında bir yeğeninin başı onlarla derde girmişti. Yaşlı kadının kız kardeşinin çocuğu. Bunun dışında kulüple bir bağlantısı yok. Kaliforniya'da bir okula gitmeye karar vermiş ve Jacks'in tüzüğünden çok uzakta olmadığı ortaya çıkmış. Yeterince iyi görünen bir adamla çıkmaya başlamış ama adam onların hangarlarından biriymiş. Görünüşe göre amcasının bir noktada Reapers'da olduğundan bahsetmiş. Onunla bir partiye gitmiş ve ona tecavüz etmişler. Hepsi birden. Büyük bir tren, neredeyse onu öldürüyordu. Alnına 'DJ' yazarak işini bitirmişler. Onu yolun kenarına atmışlar. Deke'e daha sonra kendi telefonuyla çekilmiş bir fotoğraf göndermiş."

Yutkundum, midem bulandı. Sonra ikinci kattaki kadını düşündüm ve o adamlarla işinin bitip bitmediğini merak ettim. Ya yarıda bırakmak isterse? Ona izin verirler miydi?

"Peki ya alt kat?" Ağzım beynimden uzaklaşarak sordum. "Orayı farklı kılan ne?"

At başını eğdi.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Aşağıda bir kadın var, onu ikinci katta bir grup adamla birlikte bir odada gördüm. Sırayla yapıyorlardı..."

"Siktir..." At mırıldandı, sırt üstü düştü ve ellerini saçlarında gezdirdi. "Bu gece başka ne boka batacak? Bunu gördüğün için üzgünüm bebeğim. Bunu hiç düşünmemiştim. Kahretsin."

"Soruma cevap vermediniz. Ona zarar verecekler mi?"

"Hayır!" dedi, doğrulup bana bakarak. "Kahretsin, hayır, bunu sormak zorunda olduğuna inanamıyorum. Biz bir avuç tecavüzcü değiliz, Marie. Kahretsin. Eğer oradaysa, orada olmayı seçmiştir. Nedenini bilmiyorum ama kadınlar bunu hep yapıyor. Bazı tatlı popolarda olan bir şey, darbe saymak gibi bir şey. Bunu dürüst bir davranış olarak savunamam ama bu Gracie'ye yaptıklarına hiç benzemiyor. Onu o kadar kötü parçaladılar ki

Açıkla. Asla çocuğu olmayacak. Onu bir tür psikiyatri tesisine yatırmadan önce iki kez kendini öldürmeye çalıştı. Lanet olsun."

O kadar içten üzgün görünüyordu ki ona inandım.

"Bu ne sıklıkla oluyor?" Yumuşakça sordum. "Partilerinizde başka neler oluyor?"

"Partilerde her türlü pislik olur," dedi At, derin bir iç çekerek. "Ama bu gerçekten seni ilgilendirmez. Bu gece daha vahşi çünkü havada kan var, hepsi bu. Kimsenin canı yanmıyor ve kimse burada kendi rızası dışında bulunmuyor. Bilmeniz gereken tek şey bu."

"Yaptın mı?"

Başını salladı, ancak inkar mı ediyordu yoksa bir cevap bekleyemeyeceğimi mi açıkça belirtiyordu, anlayamadım.

"Bunu gerçekten yapacak mıyız?" diye

sordu. "Neyi yapacağız?"

"İkimizin de yaptığı her şeyi araştırmak mı? Bunu aştığımızı sanıyordum. Ben bir aziz değilim bebeğim, hiçbir zaman da öyle davranmadım. Ama seni aldatmayacağıma söz verdim ve aldatmadım. Aldatmayacağım. Senin de aldatmayacağına inanıyorum. Bu yeterince iyi değil mi?"

Çocuk öldürmenin "aziz olmamak" kategorisine girip girmediğini merak ederek başımı salladım.

"Jeff'e cevap yazmalısın," dedi aniden. "Bunu ne kadar çabuk halledersek o kadar iyi olur."

Başımı salladım ve telefonumu aldım. Mesajı yazması yaklaşık üç dakika sürdü ve gönder tuşuna basmadan önce bir kez daha okudu. Yeterince basitti -Jeff'ten beni aramasını istedim ve ona Reaper'larla güvende olduğumu ama Jack'lerin tehlikeli olduğunu söyledim. Onlardan korkuyordum.

Telefonu küçük komodinin üzerine bıraktım. At uzandı, beni kendine çekti, parmakları bacaklarımın arasına uzanırken beni öptü. Önce direndim, başımı başka yöne çevirdim, gerildim. Sadece yavaşça ve istikrarlı bir şekilde aşağı yukarı ovuşturdu, eğildi ve göğüslerime başladı. Onları yaladı, meme uçlarımı emdi ve sonra ben ona karşı dönene kadar dilini oynattı, bunun için kendimi küçümsememe rağmen daha fazlasını istedim.

Jeff adamın bir katil olduğunu iddia etti. Yine de At iki parmağını içime soktuğunda parçalandım, bacaklarımı açtım ve daha fazlası için miyavladım, kalçalarımı parmaklarına doğru pompaladım. Yatakta daha da aşağı kaydı,

Ağzı klitorisimi kaplarken dizlerimi tutup yukarı ve omuzlarının üzerine itti. Atın bir şeytanın dili vardı, küçük yumrumun etrafında kayıyor, onunla alay etmek ve çırpınmak arasında gidip geliyor, sonra neredeyse beni incitecek kadar güçlü emmek için hareket ediyordu ama tam olarak değil. Tüm bu süre boyunca, ben ona karşı kıvranıp inleyene kadar içimde çalıştı ve doruk noktasında gezindi.

İşte o zaman parmağını kıçıma soktu.

Bunu gittikçe daha fazla yapıyordu ve bunu ürkütücü bulsam da hoşuma da gidiyordu. Aslında, iki ve hatta üç parmağını sokuyor, beni geriyor ve şekillendiriyordu, genellikle klitorisimle oynarken. Diğer zamanlarda beni ellerimin ve dizlerimin üzerine yatırıyor, amımda siki ve götümde parmakları varken arkamdan sokuyordu. Anal seks istediğini biliyordum. Bazen sikinin başını açıklığıma sürtüyor, hafifçe bastırıyordu. Her zaman son derece dikkatli davranırdı, ama içime sokmasına izin vermemiştim. Dürüst olmak gerekirse, seks hayatımız o kadar iyiydi ki, daha fazla gelişmeye ihtiyacı olduğunu düşünmüyordum ve onun büyüklüğü beni biraz korkutuyordu.

Ama o gece farklı bir şeyler vardı. Geriye dönüp baktığımda, onu rahatlatma çabalarıma rağmen işlerin ne kadar yanlış gittiğini hissedip hissetmediğini merak ediyorum. Diliyle üzerimde çok çalıştı, üç kez boşalmamı sağladı, beni gevşek ve titrek bıraktı, vücudumdaki her kas gevşek ve uysaldı. Jeff'i, partiyi ya da bana verdiği tamamlanma ve tensel tatmin duygusundan başka bir şey düşünmüyordum. İşte o zaman At beni yüzüstü yatırdı, sonra kalçalarımı kaldırdı ve altlarına bir yastık koydu. Elleri yanaklarımı ayırırken ben gevşek kaldım ve parmağıyla hafifçe açıklığıma bastırdı. Kolayca içeri kaydı.

"Bunu istiyorum," dedi usulca, eğildi ve beni kürek kemiklerimin arasından öptü. "Sana sahip olmak istiyorum. Her şeyine. Çığlık atmanı ve senin bana ait olduğunu, benim de sana ait olduğumu ve başka hiçbir şeyin önemli olmadığını anlamanı istiyorum. Elimden kayıp gitmene izin veremem bebeğim."

İkinci bir parmak birincisine katıldı ve kalçalarımı biraz oynattım, gerginliği ve baskıyı hissettim. Penisini vajinama yönlendirdi, içeri ve dışarı kaydırdı, iç ön duvarımdaki süngerimsi noktaya ulaşmak için mükemmel bir pozisyondu. Parmakları penisini yansıtıyor, beni ovuyor ve arkamdan geriyordu. Sonra parmaklarını çekti ve açıklığıma serin ve ıslak bir şey damladı. Parmakları kayganlaştırıcıyı derinlere sürterek ısıttı ve sonra

sikini vücudumdan çıkardı. Bir dakika boyunca el yordamıyla hareket etti ve prezervatif paketinin yırtılma sesini duydum.

Başını arkama yerleştirdiğinde kaskatı kesildim. Canımın yanacağından korkuyordum ama beni usulca susturdu ve tekrar rahatlayana kadar sırtımın küçük kısmını ovdu. Sonra çok ama çok yavaşça içeri itmeye başladı. Gerdi ve sıkıştırdı ama hayal ettiğim kadar değil. Her şeyden çok baskı vardı, parmaklarından ipuçlarını yakaladığım garip bir dolgunluk. Birkaç saniyede bir durur, içimde hissettiği derinliğe alışmam için bana zaman tanırdı. Sonra biraz daha itti.

Eli yastığın altından klitorisimi bulmak için uzandığında yarısına kadar girmiş olmalıydı. Bana yaptığı onca şeyden sonra inanılmaz derecede hassastım ve o da bunu biliyor gibiydi çünkü hafif bir dokunuşla daireler çizerek ovdu ve karnının kaslarını popomda hissedene kadar kıçımın derinliklerine doğru itti. Kendimi bu yeni davetsiz misafire alıştırmaya çalışarak esnedim ve o da keskin bir şekilde inledi. İçimde sarsıldığını hissettim ve tekrar sıktım.

"Lanet olsun," diye mırıldandı At, klitorisimi daha hızlı ovmaya başlayarak. "Beni öldüreceksin bebeğim."

İç çektim ve sonra çekmeye başladığında inledim, bu da yepyeni bir duygu seline neden oldu. Bu, sikinin kıçıma yavaşça girip çıkmasını başlattı. İlk başta acıttı ama çok acımadı ve o küçük acı, vücudumun alt kısmında oluşan inanılmaz hislerle karıştı. İçimde kaya gibi sertleşmişti ve onu her sıktığımda sert parmağını klitorisimin şişmiş ucunda gezdirerek intikamını alıyordu.

İşkence karşılıklıydı.

Sonsuza dek süren bir gevşemeden sonra, içimde daha hızlı hareket etmeye başladı. Hızlı değil, aklınızda bulunsun. Hâlâ özen gösteriyordu ama bu kesinlikle pompalama hareketiydi, yavaş bir kayma değil. Parmakları beni ustalıkla oynatırken kendimi onun altında dönerken, kendi rahatlamamı ararken buldum. İhtiyacım gittikçe sıkılaştı ve popomu ona doğru ittim, son bir kez daha kenara gitmeye hazır ve bekliyordum. Bunu hissederek klitorisimi sertçe bastırdı ve kendini derinlere oturttu. Bu beni uçurumun kenarına getirdi ve tatlı, ürpertici bir rahatlamayla birlikte içimden ürperti geçti. Sertçe inledi ve eğildi, omzumu ısırdı, horozu içeride derinlere dalgalanırken, sıkışık kıçım tarafından esir alındı. İşte o zaman sırtıma doğru nefes nefese üfledi.

Birkaç dakika üstümde yattı, horoz yavaşça küçülüyordu, bu çok garip bir duyguydu. Sonra çekildi ve banyoya gitti. Dışarı çıkıp yatağa geri tırmanmadan önce lavabonun aktığını ve tuvaletin sifonunu duydum. Beni kollarının arasına aldı ve ben de ona karşı gevşek bir oyuncak bebek gibi uzandım, bitkin, acılı ve tamamen tatmin olmuş bir halde.

"Bu inanılmazdı Marie," diye fısıldadı beni derinden öperek. Onu öpecek enerjiyi kendimde zor buldum ve usulca kıkırdayarak geri çekildi. "Uyu, bebeğim."

Ona sokuldum, bedenim bitkin düşmüştü, düşünce süreçlerim çoktan durmuştu.
Uyku anında ve rüyasızdı.

Sabahın erken karanlığında bir telefon çaldı. Homurdandım, At'ı ittim. Çalmaya devam etti ve sonunda hareket etti, uzanıp telefonu aldı. İnledim çünkü yorganı üzerimden çekmiş, nefret dolu soğuk dallarını içeri almıştı.

"Evet?" diye cevap verdi, sesi kaba ve çakıllı. Bir an dinledi ve sonra odadaki havanın değiştiğini hissettim.

"Emin misin?" diye sordu, artık tetikteydi, sesi duygudan tamamen yoksundu. "Hayır, seni duyuyorum. Cookie'nin yanında biri mi var?"

Kulağa hoş gelmedi. Gerçekten kulağa hoş gelmiyordu. Yatakta doğruldum, yorganı göğüslerimin üzerine çektim. At beni görmezden geldi, tamamen telefon görüşmesine odaklanmıştı. Kıçımda bir sancı hissettim ama görmezden geldim. Dün gece gerçeküstü bir rüya gibiydi - henüz hatırlamaya hazır olmadığım bir rüya.

"Teşekkürler," dedi At sonunda. Telefonu yere bıraktı, sonra benden uzaklaştı ve ayağa kalkarak pantolonuna uzandı. Üzerindeki gerginlik, beni korkutacak kadar güçlü öfke dalgalarıyla birlikte kabarıyordu.

Dün geceki sevgilisi binayı terk etmişti.

"Ne oldu?" Sesimi alçak ve sakin tutarak sordum. Konuşurken bana bakmadı.

"Bagger öldü," dedi ve uzun kollu termal gömleğine uzandı. Sonra da kesiğini yakaladı. "İki gün önce ölmüş, teyit için cesedini bulmaları biraz zaman aldı. Cookie hastanede, dün gece söylediklerinde bayılmış. Benim gitmem gerek. Diğer kızları arayabilirsin ama cephanelikten ayrılma. Jack'lere karşı hâlâ nöbetteyiz. Anladın mı?"

Bana baktı, emirlerini onaylamamı bekliyordu. Başımı salladım ve başka bir şey söylemeden gitti.

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

Hayatımda hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim.

Bagger'ı Skype'ta birkaç kez selamlaşmak dışında tanımıyordum bile. Herkes gibi benim de onun yasını tutmaya hakkım yoktu. Ama Cookie ve Silvie için yas tuttum, geceleri babası için ağlayan ve küçük peluş köpeğiyle web kameralarının önünde onun için gösteri yapmak için yalvaran küçük kızı için. Evini temizlemek ya da yemek yapmak gibi aptalca bir şey olsa bile yardım etmek için bir şeyler yapmak istedim. Bunun yerine, Coeur d'Alene'de tanıdığım ve sevdiğim herkes acı çekerken odamda tek başıma oturup muhteşem bir gün doğumunu izledim.

Dokuz civarında At beni aradı ve aşağı inip biraz yiyecek bulmamı söyledi. Mekânın berbat olduğu konusunda beni uyardı ve eğer kadınlardan biri bana bok atarsa onları dışarı atabileceğimi söyledi. Doğru ya. Binada kalmam gerekiyordu, onun dışında sorun yoktu. Merdivenlerden dikkatlice indim, enkaz ve bir tür devasa seks partisinin kanıtlarını görmeyi bekliyordum. Bunun yerine kahve içen sakin adamlar ve bir grup yorgun, akşamdan kalma görünümlü kadın buldum. Birkaçı bir köşede toplanmış ağlıyordu. İçlerinden biri Serena'ydı, dün gece Horse'un yanında otururken gördüğüm kadın. Bana temkinli bir şekilde yaklaştı, sanki üzerine çıldırmamı bekliyormuş gibiydi. Enerjim yoktu ve bu artık çok da önemli görünmüyordu.

"Aç mısın?" diye sordu, omuzlarımdan tutup bana baktı, açıkça beni kontrol ediyordu, bilmiyorum ne için... At'ın dev penisinden yaralanma mı? O bilir, diye düşündüm, suratım asıktı.

"Pek sayılmaz, ama muhtemelen yemek yemeliyim," diye cevap verdim.

"Ne demek istediğini anlıyorum. Hadi, burada çöreklerimiz var." Beni odanın uzak tarafındaki, çöreklerle ve Starbucks'tan alınmış birkaç kutu hazır kahveyle dolu bir masaya götürdü.

"Starbucks mı? Ciddi misin?" diye sordum. Başını salladı ve yüzünü buruşturdu.

"Çocukların bir şeye ihtiyacı olacağını biliyordum," dedi omuz silkerek. "Kolay olan buydu. Bir şeyler ye tatlım. Uzun bir gün olacak."

"Cookie'yi tanıyor musun?" diye sordum. Bir süre önce Em'i aramaya çalışmıştım ama cevap vermemişti ve kimseyi rahatsız etmek istemiyordum. İhtiyaçları olan son şey benim için endişelenmeleriydi. Ama nasıl olduğunu gerçekten bilmek istiyordum. Neler yaşadığını hayal bile edemezdim. Serena omuz silkti.

"Evet, pek iyi olmasa da," dedi. "İnsanların içinde geçit töreni yaptıkları bir kız değilim, biliyor musun?"

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" diye sordum. Sonra bunun ne kadar duyarsızca olduğunu fark ederek dilimi ısırdım. "Özür dilerim. Bunu sormamalıydım. Lütfen beni affet."

"Merak etme," diye cevap verdi bana küçük, zayıf bir gülümsemeyle. "Onların yaşlı kadınlarından biri olmak istemiyorum ve ne düşünürsen düşün, birden fazla fırsatım oldu. Özgürlüğümü seviyorum. Bir yerim var ve benim için işe yaradı. Zaten şimdi yeni bir şeye geçiyorum. Ama bu... Bu beni şaşırtıyor. Her zaman çok güçlü görünüyorlar, hiçbir şeyin onları öldürebileceğini düşünmüyorsun, anlıyor musun?"

Ne demek istediğini çok iyi anladığım için başımı salladım. Onunla ilk tanıştığımda, At'ın bir Terminatör olup olmadığını merak etmiştim.

"Bagger'ı tanıyor muydun?" diye sordum. Başını salladı ve kendine bir fincan kahve doldurdu.

"Evet," dedi detay vermeden. "Cookie için deli oluyordu, biliyorsun. Onu aldatmadı. At da aldatan biri değil. Dün gece bizimle gördüğün şey bir şey değildi. Sadece konuşuyorduk. Umarım buna inanıyorsundur."

Omuz silktim, neye inanacağımdan emin değildim. Cookie'nin hayatı mahvolmuştu ve bir noktada Jeff'in ne gibi yeni oyunlar oynadığını görmek için e-postalarımı kontrol etmem gerektiğini düşündüm. Olaylar o kadar sert ve hızlı gelişiyordu ki yetişemiyordum.

"Hey," dedi omzumu hafifçe sallayarak. "U y a n , bana bak.
Bu çok önemli."

"Ne?" Odaklanmaya çalışarak sordum.

"O seni seviyor," dedi bakışlarımı kendi bakışlarıyla birleştirerek. "Olan biten her şeyi biliyorum, herkes biliyor. Bunu etrafa yaydılar, insanların kardeşine geçiş izni vermediklerini bilmelerini istediler. Sen onun için bir teminatsın,

ve tüm bu saçmalıklar. Ama burada olmanın asıl sebebi At'ın seni seviyor olması. Bunu anlıyor musun?"

"Açıkçası bu konuda ne düşüneceğimi bilmiyorum," diye cevap verdim. "Tek bildiğim Cookie'nin cehennemde olduğu ve onun için hiçbir şey yapamayacağım."

"Bu bok çukurunu toparlamama yardım edebilirsin," diye sertçe cevap verdi Serena. "Bir cenaze töreni olacak ve şehir dışından tonlarca insan gelecek. Üç eyaletten motorcular saygılarını göstermek için burada olacaklar. Hazırlanmak zorundayız. Bu Cookie için yapabileceğin bir şey. Bagger'ın müthiş bir cenaze töreni isteyeceğini biliyor. İşte burada olacak. Temizleyip hazır hale getirmeliyiz, hazır mısın?"

Etrafıma bakındım. Haklıydı. Buranın büyük bir temizliğe ihtiyacı vardı. Ve yiyeceğe de ihtiyacımız vardı. Hem de çok. Zemin katta bir yerde mutfak olduğunu biliyordum ama ne kadar iyi olduğundan emin değildim. Bu kadar insanı kaldırabilir miydi?

"Bu daha iyi," dedi bana gülümseyerek. "Bu sabah bize katılmana sevindim. Horse'un senin için bu kadar para harcamasının bir nedeni olduğunu biliyordum."

"Bu da ne demek oluyor?" Hazırlıksız yakalandığım için

sordum. Başını bana doğru eğdi, gözleri spekülatifti.

"At senin için bir sürü para ödedi kızım," dedi usulca. "Bunu bilmiyor muydunuz? Belki de bilmiyordum, bu kamuya açık hikayenin bir parçası değil..."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok," dedim ona şüpheyle bakarak. Bir şoku daha kaldırabileceğimden emin değildim, gerçekten değildim. Ama bu yorumla ne demek istediğini bilmem gerekiyordu.

"Horse kardeşine bir şans daha vermek için kulübe kendi cebinden 50.000 dolar ödedi," dedi açıkça. "Onu tamamen öldüreceklerdi ama Horse seni yaşlı kadını için istiyordu ve kardeşinin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Kardeşine bir şans daha vermek için kulübe para ödedi. Bunu nasıl bilmezsin?"

Başımı salladım, sersemlemiş hissediyordum.

At, kardeşimi kurtarmak için sopaya para ödedi. Horse kadınları ve çocukları öldüren bir katildi. At beni üniversiteye göndermeyi teklif etti, göğüs göğüse dövüşmeyi biliyordu ve bana ateş etmeyi öğretti. Çoklu kişilikler mi? İki tane kesinlikle yeterli değildi... Ama ben pratik bir kızım. Geçen günün büyük bir bölümünü sersemlemiş ve kafam karışmış bir halde geçirmiştim ama artık bir işim vardı.

"Tamam," dedim, tüm bunları bir kenara iterek. Biriken diğer pek çok şey gibi bunu da sonra düşünecektim. "Peki bunu nasıl yapmak istiyoruz?"

"Kızları oyun odasında bir araya getirelim," dedi. "Kimin sadece parti artığı olduğunu ve kimin yardım etmeye istekli olduğunu anlayacağız."

Sonunda çeşitli soyunma durumlarında yaklaşık yirmi kadını bir araya getirdik, birkaç erkek müdahale etmeden ilgiyle izliyordu. Serena ayağa kalktı ve beni At'ın yaşlı kadını olarak tanıttı, bu da hepsinin biraz daha dik oturmasını sağladı. Sonra bana doğru baktı, belli ki benim konuşmamı bekliyordu. Bu bir sürprizdi, liderliği onun alacağını düşünmüştüm ama görünüşe göre öyle olmamış. Belli ki odadaki tek yaşlı kadın olarak benim söz sahibi olmam gerekiyordu.

"Pekâlâ, çoğunuz haberleri duymuşsunuz gibi görünüyor," dedim. "Bagger öldü, Afganistan'da öldü. Bagger'ı tanımıyordum ama karısını ve kızını tanıyorum. Açıkçası bu büyük bir olay ve yardım etmek için bir şeyler yapmak istiyorsanız, kulüp binasını temizlemem ve şirket için hazır hale getirmem gerekiyor. Ne kadar zamanınız olduğunu ya da ne kadar iş yapabileceğinizi bilmiyorum ama her şey yardımcı olabilir. Kim kalıp temizlik yapabilir?"

Birkaçı elini kaldırdı ama çoğu gözlerimi kaçırdı, göz göze gelmek istemedi. Bir tanesi, kesinlikle bir kız değil ama bir kadın, bana doğru yürüdü.

"Misafir odalarının ve stüdyoların hazırlanmasından ben sorumlu olacağım," dedi. Otuzlu yaşlarının başında görünen, dar kot pantolonlu, uzun boylu, esmer bir kadındı. Diğerlerinin aksine, seksi görünüyordu ama sürtük gibi değildi, ki kaç tanesinin akşamdan kalma dev rakun gözleri olduğu düşünüldüğünde bu etkileyiciydi. "Şu anda birçoğu dolu ama daha fazla insanın kamp yapması için yer bulmamız gerekecek. Bazıları otel odası tutacak ama çoğu burada kalacak. Senin adın ne? Horse'un yaşlı kadını dışında mı?"

Bana üzgün de olsa içten bir gülümseme sundu ve ondan hoşlandığıma karar verdim. Bu tatlı popo durumu sandığımdan daha karmaşıktı, çünkü belli ki hepsi beyinsiz sürtükler değildi.

"Ben Marie. Seninki ne?"

"Ben Claire," diye cevap verdi ve tokalaşmam için elini uzattı. Sıkı ve güven verici bir tutuşu vardı. "Liseden beri kulübün bir arkadaşıyım ama hiçbir erkekle birlikte değilim. Sadece dün gece şehir dışından bazı arkadaşlarımı görmek için uğradım, nasıl olduğunu bilirsin."

Omuz silktim, ne demek istediğinden tam olarak emin değildim ve bu konuda çok da endişeli değildim. Bariz saygısı beni şaşırtmıştı, her ne kadar bunu fark etmeye başlamış olsam da

olmamalıydı. Azrail kadınları arasında en tepede yaşlı kadınların olduğu bir hiyerarşi var gibiydi ama şu anda Bagger'ın cenazesi için cephaneliği hazırlamama yardım edeceklerse statülerinin ne olduğu umurumda değildi.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedi, gözlerinde akşamdan kalma olmakla ilgisi olmayan bir yorgunlukla yumuşatılmış gerçek bir nezaket vardı. "Bu işi halledeceğiz, merak etme. Kimseden bir bok alma, tamam mı? Sen yaşlı bir kadınsın ve bu kızlardan hiçbirinin sana bir şey söylemeye hakkı yok. Benim bile," diye alaycı bir şekilde ekledi. "Ama sakıncası yoksa, bazı kıçların biraz tekmelenmeye ihtiyacı olduğunu düşünüyorum ve bu benim yapmayı en sevdiğim şeylerden biri. Sakıncası var mı?"

Serena'ya baktım.

"Bana uyar," dedi. "O üst katı alır, ben ana katı alırım ve siz de yemekleri koordine edersiniz. Kulağa bir plan gibi geliyor mu?"

"Kulağa harika geliyor," dedim, minnettar hissederek.

Claire gruba döndü ve dikkat çekmek için ellerini çırptı.

"Marie'yi duydun," dedi yüksek sesle. "O iyi ve kibar, ama ben değilim. Ya kıçınızı kaldırıp çalışmaya başlayın ya da defolup gidin."

Bir dakika boyunca kimse kıpırdamadı ve o da ellerini kalçalarına koyup odaya baktı.

"Ciddiyim, sürtükler!" diye bağırdı ve ben de ona inandım. "Eğer kulübün bir arkadaşıysanız, şimdi bunu göstermenin tam zamanı. Aksi takdirde defolun gidin ve bir daha gelmeyin. Hoş karşılanmayacaksınız. Anladın mı beni?"

Yaklaşık dört kız hızla kalkıp gitti ama geri kalanlar sersemliklerinden kurtulmuş gibiydiler, çabucak toparlanıp takımlara ayrıldılar. Birkaç dakika içinde yarısı Claire'i üst kata kadar takip etti, diğerlerinin çoğu da Serena'yı aşağıya kadar izledi. Kendimi dehşetle tanıdığım bir kadınla yalnız buldum - ikinci katta bir oda dolusu erkeği beceren oydu.

"Merhaba, ben Candace," dedi sessizce. "Ben bir yemekçiyim. Yemek konusunu çözmenize yardımcı olabilir miyim? Mutfaktan anlarım ve ne beklemeniz gerektiği konusunda oldukça iyi bir fikrim var."

Bana bir gece önce arka arkaya beş erkekle seks yapmış bir kadın gibi değil de tamamen normal bir insan gibi gülümsedi. Nasıl yürüyebiliyordu ki? Başımı salladım, o da bana şaşkın bir bakış attı. Tabii ki onu gördüğümü fark etmemişti.

"Evet, kulağa hoş geliyor" dedim ve aşağı inmeye başladık. Beni salondan geçirerek binanın en ucuna götürdü, burada çift kapı açılarak bir yemek odası ve onu mutfaktan ayıran bir servis barı ortaya çıktı. Tam anlamıyla modern endüstriyel bir mutfak değil, daha çok bir kilisede bulabileceğiniz türden. Birkaç büyük buzdolabı, büyük bulaşık makinesi, bu tür şeyler. Boş tabaklar ve cips torbaları tezgâhları kirletiyordu, sanırım bir önceki geceden kalanlardı.

"Onlar için pek çok parti yaptım," dedi, ışıkları yakıp buzdolaplarına gitti, onları açıp içindekileri kontrol etti. "Onlara bir anlaşma verdim, bana iyi bakıyorlar. Birkaç yıl önce eski sevgilim beni kum torbası olarak kullanmaya karar verdi. Burada parti yapmayı seven kızlardan birini tanıyordum ve o da Ruger'a haber verdi. O ve birkaç kişi daha cephaneliğin mutfağında biraz yardım karşılığında benim için sorunu halletmeyi teklif etti ve işler oradan büyüdü."

"At eski sevgilimi dövdü," dedim, onunla ani bir kardeşlik duygusu hissettim.

"Durduğunda rahatlıyorsun, değil mi?" diye cevap verdi üzgün bir gülümsemeyle. Yemek paketlerini alıp büyük bir plastik çöp kutusuna atmaya başladı. "O gerçekten iyi bir adam. Ona sahip olduğunuz için şanslısınız."

Başımı salladım, oraya gitmek istediğimden emin değildim. Herkes onun harika biri olduğunu düşünüyor gibiydi - gerçek adamı tanıyorlar mıydı? Ben tanıyor muydum? Telefonumun titrediğini hissettim ve Em'den gelen bir mesajla karşılaşmak için telefonumu çıkardım. *Cookie yine evde. Uyuması için ona ilaç vermişler. Maggs cephanelikteki işlerle ilgilenip ilgilenemeyeceğini sordu, bazılarımız birkaç saat içinde yardım etmek için orada olacak. ((Hugs))*

Ne kadar küçük olursa olsun ona olumlu bir şeyler söyleyebildiğim için rahatlamış bir şekilde geri gönderdim. Candace ve ben temizliği bitirdik ve oturup o gün için yemek planı yaptık. Sonra onu, içinde hâlâ yaklaşık beş yüz dolar ve bir yüz dolar daha nakit olan banka kartımla markete gönderdim. Bu konuda kararsızdım - eğer kaçmak zorunda kalırsam, paraya ihtiyacım olacaktı. Ama yardım etmek istiyordum ve At'ın benim için zaten elli bin dolar harcamış olduğu gerçeği hala kafamın arkasında dolaşıyor, işlenmeyi bekliyordu.

En azından bunu yapabilirim gibi geldi.

O gece At elimden tutup beni üst kattaki yatağıma çektiğinde çok yorgundum. Gün bitmek bilmeyen, ağlayan insanlarla dolu bir bulanıklık içinde geçmişti,

Bağırmak ve en kötüsü de sessizce oturup hiçbir şeye bakmamak.

Candace inanılmazdı. Görünüşe göre geçiş sürecine ihtiyaç duymadan çete fahişeliğinden mutfak tanrıçalığına geçmişti. Öğlen saatlerinde bir ton yiyecekle geri geldi, o kadar çoktu ki hepsini bitirebileceğimizi hayal bile edemiyordum ama gün sonunda neredeyse tamamen yok olmuştu. Parti kızları cephaneliği temizlemek için çok çalıştılar ama yaşlı hanımlar gelmeye başlayınca eriyip gittiler - hala aklımın almadığı bir kulüp dinamiği. Şaşırtıcı bir şekilde, Serena ve Candace kaldılar. Mutfakta kendi hallerindeydiler ama ne zaman arkamı dönsem sessizce insanlara hizmet ediyor, onlara içecek ya da yiyecek getiriyor, kalan birkaç konuğun yatacak bir yer bulmasına yardım ediyorlardı.

Ziyarete gelen tüzük üyelerinin çoğu ayrıldı, ancak cenaze için geri dönecekleri izlenimini edindim. Bir noktada Horse beni köşeye sıkıştırdı ve Jacks ile ilgili durumun kontrol altında olduğunu ama yine de cephanelikte kalmam gerektiğini söyledi.

Bagger'ın cesediyle ilgili haberleri bekledik.

Cookie onun evinde kaldı ama Maggs uykusundan sonra Silvie'yi getirdi. Onu oyun odasına götürdüm ve birkaç saat oynayıp birlikte akşam yemeği yedik. Maggs onu eve götürmeden önce odamızda ona banyo yaptırdım ve pijamalarını giydirdim. Zavallı kızın gerçekte neler olup bittiğine dair en ufak bir fikri yoktu ama havadaki gerginliği hissettiği belliydi.

Şimdi At ve ben nihayet odamızda yalnızdık ve ne söyleyeceğimden emin değildim. Bazıları gözle görülür bir şekilde dağılmıştı, diğerleri ise metanetliydi. Horse ise bomboştu. Hiçbir şey yoktu. Ne endişe, ne üzüntü, hiçbir şey. Gün içinde birkaç kez beni bulup Jeff'ten haber alıp almadığımı sordu. Her iki e-posta hesabımdan da haber almamıştım, bu da işleri kolaylaştırıyordu. Bu gece yalan söyleyip söyleyemeyeceğimden emin değildim. Mekanik bir şekilde boxer'ına kadar soyunmasını izledim, sonra yatağın kenarına oturdu. Öne eğilmiş, dirseklerini dizlerine dayamış, pencereye doğru bakıyordu. Banyoyu kullanmaya ve yatmak için hazırlanmaya gittim. Döndüğümde kımıldamamıştı. Ne yapacağımdan emin değildim.

"Orası çok kötü," dedi usulca. Gidip önünde durdum ve parmaklarımı yumuşak, ipeksi saçlarında gezdirmek için uzandım. Bunun nereye varacağını bilmiyordum ama ona yakın olmak, acısının bir kısmını içime çekmek istiyordum. "Hiçbir fikrin yok, kimsenin yok. Onlar deli, küçük çocukları, kadınları ve tüm aileleri öldürüyorlar. Her gün, Marie. Bir noktada ekibim

Bir kasabada dükkan açmıştık ve gelip bizimle oynamaktan hoşlanan iki çocuk vardı. Muhtemelen on yaşlarındaydılar. Çok sevimliydiler ve biz de onları sevdik, onlarla futbol topu oynadık, şeker verdik falan. Top arkadaşımındı ama bizden daha çok eğleneceklerini düşünerek çocukların eve götürmesine izin verdik. Sadece bir top. Bir gün içlerinden sadece biri geri geldi, topu bize fırlattı ve koşmaya başladı. Sonradan öğrendik ki arkadaşı ve annesi Amerikalılarla arkadaş oldukları için sokak ortasında vurulmuşlar. Sadece bir toptu bebeğim ve o top için ve ona şeker verdiğimiz için öldü. Bu çok boktan. Ve bunun gibi şeyler her zaman oluyordu. Orada kaç sivilin öldüğüne inanamazsınız."

Kafa derisine masaj yaptım, her dokunuşta gerginliğin onu düğümlediğini hissettim. Ona makale hakkında soru sormak istedim ama yapamadım. Ondan yayılan acıyla kıyaslandığında kelimeler inanılmaz derecede basmakalıp görünüyordu.

"Bir başka sefer bütün bir köyü katledilmiş halde bulduk," dedi, sesi sertti. "Bütün lanet yer cehenneme dönmüştü. Çocuklar. Kadınlar. Erkekler. Lanet olası eşekler. Keçiler. Hepsi öldü, evler yandı, aklınıza ne gelirse. Boktan olan ne biliyor musunuz? Oraya gidip bunu buluyoruz, ihbar ediyoruz, ama ertesi gün soruşturma altındaki piçler *biz* oluyoruz. Görünüşe göre bizim yaptığımızı söyleyen bir sürü insan var. Bunun ne kadar boktan olduğunu biliyor musun? Bir ülkeye gidiyorsunuz, oradaki insanlara yardım etmeye çalışıyorsunuz ve onlar tüm zamanlarını ve enerjilerini ya sizi öldürmek ya da size tuzak kurmak için harcıyorlar."

Ona inanıp inanamayacağımı merak ederek sustum. At'ın bunu bana anlatması için hiçbir neden yoktu. E-posta hesabımı bulmadıysa tabii. Ama dikkatli davranmıştım, gerçekten dikkatli, telefonumun önbelleğini, çerezlerini ve tarama geçmişini temizlemiştim. Adresi e-posta uygulamama hiç koymamıştım, sadece web sitesinden kontrol etmiştim. Bunun izini sürebilir miydi?

"Bunun ne kadar çılgınca olduğunu biliyor musun? Bagger bu ülke için *on yıldır* devam eden bir savaşta öldü ve buradaki insanlar yeni bir iPhone alamadıkları için *acı çektiklerini* düşünüyorlar," dedi ve ilk kez bana baktı. Yüzünün tamamına yayılan keder, içimi parçaladı ve işte o zaman anladım. Bu sahte değildi. Bu değildi. Jeff onun hakkında yanılmıştı. At birçok şey olabilirdi ama o insanları o öldürmemişti. Makalede denizcilerin soruşturma altında olduğu yazıyordu ama soruşturmanın nasıl sonuçlandığı belirtilmiyordu. Jeff bile Horse'un onurlu bir şekilde terhis edildiğini kabul etti.

O insanları at öldürmedi. İliklerime kadar biliyordum.

O kadar inanılmaz bir rahatlama hissettim ki titredim ama hiçbir şey söylemedim. Başka ne olursa olsun Jeff'i koruyacaktım. Ama bu At'la olan ilişkimden vazgeçeceğim anlamına gelmiyordu. Sevdiğim iki adam arasındaki çizgide yürümenin bir yolu olmalıydı. Sadece onu bulmam gerekiyordu. Horse öne doğru eğildi, başını karnıma bastırdı ve titredi. Kolları kalçalarıma dolandı ve beni bacaklarının arasına çekti. Orada ne kadar oturduğumuza dair hiçbir fikrim yok ama sanki sonsuza kadar oturmuşuz gibi geldi. Hiç konuşmadı, sadece bana sarıldı, kederinden titriyordu.

Sonunda titremeleri hafifledi ve geri çekildi. Ona baktım, parmaklarımı yüzünün çizgilerinde gezdirdim, başparmağımla dudaklarının yumuşaklığını hissettim. Uzanıp elimi yakaladı, ağzına götürdü ve avucumu öptü. Gözlerinde sıcaklık parladı ve beni kendine çekerek yatağa geri düştü.

Birlikte olduğumuz süre boyunca pek çok farklı şekilde sevişmiştik. Acele, yavaş, kızgın ve gülerek ama asla böyle değil. Hayatı buna bağlıymış gibi bana sarıldı, elleri kalçalarıma gömüldü ve kalçaları aceleyle benimkilere gömülürken bacaklarımı vücuduna yaydı. Başını ellerimin arasına aldım ve onu öptüm, uzun ve derin, çektiği acı ve rahatlamayla dolu, kalbimin patlayacağını düşündüğüm kadar yoğun. Ondan şüphe ettiğime inanamıyordum. Vahşi bir hayat yaşayan vahşi bir adam olduğunu biliyordum. Ama bana söyledikleri, çektiği acılar yalan değildi.

Kendimi ona sürttüğümde siki uzun ve sert bir şekilde içime girdi. Ben bir tişört ve külot giymiştim, onda ise sadece boxer vardı ama bu çok fazlaydı. Çıplak olmak istiyordum, böylece onu vücudumun derinliklerine çekebilir, gözlerindeki hüzün başka bir şeye dönüşene kadar ona sevgimi verebilirdim. Bunun yerine birbirimize sürtündük, kıyafetlerimizi çıkaracak kadar uzun süre duramayacak kadar çaresiz hissediyorduk. Dudaklarını bıraktım, ellerimi başının iki yanına koydum ve başımı arkaya doğru eğerek aramızdaki basıncı en üst düzeye çıkardım.

"Beni öldüreceksin," diye soluk soluğa bağırdı, elleri kıçıma öyle sert giriyordu ki canımı yakıyordu. "Buna değer. Elinde ne varsa alacağım. Asla bitmesini istemiyorum."

Onu görmezden geldim, şimdi bacaklarımın arasında büyüyen baskıya ve ihtiyaca odaklandım. Vücudumdaki her şey gerildi ve bir arabanın arkasındaki bir genç gibi onu kuru kuru becerebileceğimi fark ettim - vücudu benimkini o kadar çok çağırıyordu. Daha da sertleştim, hemen ötemde hissediyordum ve sonra patladı ve inledim, onun üzerinde titriyordum.

Yuvarlandım ve külotumu çıkarmak için aşağı uzandım. At boxer'ını, aramızda uzun ve sert bir şekilde yükselen sikini serbest bırakacak kadar aşağı itti. Bana doğru uzandı, belli ki beni üstüne çekmeyi planlıyordu, ama onu durdurdum. Onun yerine alt bedenine doğru eğildim, dudaklarımı ereksiyonunun etrafına sardım ve onu derinlemesine emdim.

Ürperdi, bir elimin parmaklarını saçlarıma doladı, ben de dilimi başının etrafında dolaştırdım ve aşağıdaki elimle onu okşamaya başladım. Onun için hiçbir şeyi düzeltemezdim. Bagger'ı geri getiremez ya da denizaşırı ülkelerde olanları değiştiremezdim. Ama ona bir süreliğine unutturabilirdim ve bunu yarı yolda yapmayı planlamıyordum.

Onu emdim ve yaladım, arada bir çekip taşaklarına ağzımla saldırdım, onları içeri çektim ve dilimin etrafında yuvarladım. Sonra yaratıcı oldum, sertçe emerken parmaklarımdan birini kıçına doğru kaydırdım, inleyene ve altımda bükülene kadar parmaklarımla onu sıktım ve okşadım, yakalanmış ve serbest bırakılmak için çaresizdi. Saçlarımı çekiştirerek beni uzaklaştırmaya çalıştı ama ona izin vermedim. Bunun yerine onu parmaklarım ve ağzımla esir aldım, içimde patladığında zaferle yutkundum, kalçaları sarsıldı ve titredi.

Sözlerini bitirdiğinde çekildim ve doğruldum, elimin tersiyle ağzımı sildim. Bana gülümsedi ve hâlâ üzgün görünmesine rağmen korkunç gerginliği azalmıştı.

"Teşekkürler," dedi usulca, uzanıp dudaklarımın çizgisini takip ederek.

"Sorun değil," diye fısıldadım. "Dişlerimi fırçalayacağım. Alınmak yok, Tamam mı?"

Kısık bir sesle kıkırdadı ve başını salladı. Yatağa döndüğümde onu çıplak buldum. Beni kolunun kıvrımına doğru çekti, bacaklarımı onunkilerin üzerine getirdi. Huzur hissettim. Ne ona ne de Bagger'a olanları hiçbir şey geri alamazdı ama bu gece uyuyabilirdi.

Kendimi çok ama çok iyi bir yaşlı kadın gibi hissettim.

OceanofPDF.com

Yirminci Bölüm

Cenaze sabahı soğuktu. Bunun ne kadarının sıcaklıktan, ne kadarının da hepimizin üzerinde asılı duran yanlışlık ve keder bulutundan kaynaklandığını merak ettim. Bagger dindar bir adam değildi ama Cookie Spokane'den bir motorcu papazın gelip mezar başında ayin yapmasını istemişti. Cenaze evinde bir törenle başlayacak, ardından defnedilmek üzere mezarlığa geçilecekti.

Maggs ve Darcy ayarlamaların sorumluluğunu üstlendi çünkü Cookie ayrıntılarla başa çıkamıyordu. Buralarda yaşamayan kayınvalidesi yaşlı ve tamamen yıkılmış durumdaydı. Kaybettikleri oğullarından başka bir şey düşünemedikleri için destek için acınacak halde minnettardılar. Bu yüzden törenden önceki gece kulübün kadınları cephanelikte bir strateji oturumu düzenledi. Anlaşılan Cookie özellikle Silvie'nin mezarlığa gelmesinden endişeleniyordu. Hava soğuk olacaktı ve muhtemelen havadaki tüm gerginlik ve keder yüzünden yaramazlık yapmaya başlamıştı. Babasına ne olduğunu hâlâ anlamamıştı ve onunla internet üzerinden konuşabilmek için dizüstü bilgisayarı bulabildiği her yetişkine götürüyordu.

Cookie, Silvie'nin en sevdiği bebek bakıcısı olarak, törende ona göz kulak olmama yardım edip edemeyeceğimi sordu. Eğer Silvie bir şeylerle başa çıkamazsa, kızını anlayamayacağı bir şeye maruz bırakmaktansa onu cephaneliğe geri götürmemi istedi. Tabii ki evet dedim ve cenaze sabahı Maggs arabamı mezarlığın arka tarafına park etti. Böylece Silvie'nin bana ihtiyacı olursa onu alıp hızlıca ve dikkat çekmeden gidebilirdim. Horse bu fikirden hoşlanmamıştı ama o bile Şeytan'ın Jacks'lerinin cenazeyi bozmaya cesaret edemeyeceğini kabul etmek zorundaydı. Kuzey Idaho'daki gazilerin yarısını saymıyorum bile, yüzlerce Azrail izlerken olmazdı.

Bütün hafta kulüp binasından çıkmamıştım ama Em benim can simidim olmuştu. Bana giymem için siyah bir elbise bile aldı ve o sabah onunla birlikte cenaze evine gittim. Erkekler de bizi bisikletleriyle takip ettiler; bu soğukta son derece rahatsız olmuş olmalıydılar. Kimse şikâyet etmedi.

Kışın bir cenaze töreninde motosiklet kullanmak bana pek mantıklı gelmedi, ama görünüşe göre bir motorcu festivalinde işler böyle yürüyordu.

Cenaze. Maggs beni uyarmıştı ama yine de cenaze evinin önüne park etmiş yüzlerce motosikleti görünce afalladım. Sadece Reapers değil, Silver Bastards ve adını hiç duymadığım başka kulüpler de vardı. Hiçbir kulübe üye olmayan adamlar ve Harley'lerinin arkasında MIA/POW bayrakları taşıyan gaziler de vardı. Hatta daha fazla sürücünün elinde Amerikan bayrakları vardı. Bu kadar insanın cenaze töreni için cenaze evine sığması mümkün değildi ama kimse aldırmıyor gibiydi. Maggs beni içeri götürdü ve soğukta sabırla bekleyen, küçük kümeler halinde sessizce birbirleriyle konuşan daha fazla insanın gelişini izledim. Bazıları tabutun üzerine tampon çıkartmasına benzeyen şeyler yapıştırmıştı, bu beni önce korkuttu. Sonra bunların Reapers destek rozetleri olduğunu fark ettim ve kimse bunu sorun etmiyor gibiydi. Cookie'yi gördüm ve saygılarımı sunmak için yanına gitmeyi başardım. Bana gülümsedi ama beni tanıdığını bile sanmıyorum. Ama Silvie tanıdı ve ben de onu kucağıma alıp gezdirdim. Buna bayıldı ve ben de ona ilgi gösterdim.

Sonra geçit töreni için arabalara doluşma vakti geldi. Silvie'yi gerçeklikten tamamen kopmuş görünen Cookie'nin yanına götürdüm. Bunun için onu suçlayamazdım. Kayınvalidesi torununu benden almaya çalıştığında, küçük kız ağlamaya başladı ve tekmeleyerek bana sarıldı.

"Bizimle gel," dedi Cookie aniden, sanki irkilerek uyanmış gibi. "Onu ne mutlu edecekse. Lütfen ona benim için iyi bak, yardımına ihtiyacım var."

Ben de bu şekilde aileyle birlikte cenaze arabasının hemen arkasındaki limuzine bindim. Kendimi çok yanlış, çok küstah hissettim ama bu Silvie'yi mutlu etti ve Cookie kesinlikle onunla başa çıkabilecek durumda değildi. Kasabanın içinden yavaşça geçtik ve bu destek ve saygı gösterisi beni hayrete düşürdü. Sanırım cephanelikteki olaylardan uzak kalmıştım ama Bagger'ın cenaze töreninin bu kadar büyük olacağını tahmin etmemiştim. Bu sadece kulüp ya da bir grup kulüp değildi. Tüm kasaba Bagger'ın fedakarlığını onurlandırmak için bir araya geliyordu.

Her şey altı polis arabasının ışıklarını yakıp söndürerek arka arkaya gitmesiyle başladı. Orakçılar pek polis hayranı değildi ama Bagger'ın babası eskortluk tekliflerini kabul etmek istemişti, bu yüzden kimse şikayet etmedi. Ardından cenaze arabası ve üç limuzin içindeki aile geldi, ardından yüzlerce bisikletin tarifsiz gürültüsü geldi. Sherman Caddesi'nden aşağı doğru sürdük ve

Tipik bir cenaze alayı gibi ana yollardan uzak durmamızı sağlayarak, onun onuruna caddeleri kapattılar. İnsanlar saygılarını sunmak için kaldırımlara dizilmiş, biz geçerken hazır olda bekliyorlardı. Birçoğunun elinde Amerikan bayrakları ve "Teşekkür Ederiz" ve "Unutmayacağız" gibi el yapımı pankartlar vardı.

Cookie ölü gözlerle onları izlerken Silvie küçük yüzünü cama bastırmış, büyülenmişti. Sonunda mezarlığa vardığımızda limuzin durdu ve biz de indik. Azrailler arkamızdan geldi, daha önce hiç görmediğim kadar çoktular. Yüzlerce gibiydiler, ancak daha sonra yüz yirmi beş kişi olduklarını öğrendim. Arkalarında diğer kulüpler ve gazi grupları, onların ardından da sonsuz bir araba kuyruğu vardı. Ayrıca üniformalı muvazzaf askerler ve hatta her zamanki gösterişli kıyafetleri yerine kötü oturtulmuş siyah takımlar giyen yerel lise bando takımı da vardı. Herkesin park edebilmesi neredeyse bir saat sürdü, bu yüzden Cookie'yi beklemesi için arabaya geri bindirdik. Silvie ile başka bir limuzine bindim ve telefonumda oynamasına izin verdim.

Sonunda herkes gelmişti ve mezarın etrafında toplandık. Bir kez daha, Bagger'la hiç tanışmamış bir kadın için ön tarafa çok yakın olduğumu hissettim. Onu tanıyan ve seven o kadar çok insan vardı ki. Ama Silvie beni istedi, ben de Cookie'nin sandalyesinin bir tarafında durdum ve onu kollarımda zıplattım. Tören askeri formalite ve motorcu geleneklerinin garip bir karışımıydı. Tabutu taşıyanlar olarak denizci onur muhafızları yerine Cookie, Horse, Ruger, Picnic, Duck ve Bam Bam'ı istemişti. Bayrakla örtülü tabutu cenaze arabasından mezara kadar dikkatle taşıdılar. Bir tarafta üç kişi, diğer tarafta ise sadece iki kişi vardı; daha önce hiçbir cenazede görmediğim bir şeydi bu.

Maggs yanımda fısıldayarak, "Cookie, Bolt için de bir yer bırakmalarını istedi," dedi. Kendi gözlerimin yaşardığını hissettim, Bagger'ın karısının kederinin derinliklerinde bile Bolt'u hatırlamasına ve kocasıyla olan dostluğunu onurlandırmasına şaşırmıştım. Tabut yerleştirildikten sonra, vaiz konuştu ve kulüpten bazı çocuklar da konuştu. Bando Star Spangled Banner'ı çaldı.

Sonra askeri törenler başladı.

Tam teçhizatlı on genç deniz piyadesinden oluşan bir grup, ayin sırasında kenarda sabırla bekliyordu. Komutanları onları hazır ola çağırdı ve bir dizi emir verdi. Sonra yedisi birden tüfeklerini kaldırdı ve zamanlaması mükemmel üç yaylım ateşi açtı. Ses havayı ikiye böldü.

Gök gürültüsü, tepeleri sarsacak kadar gürültülüydü. Cookie her atışta sanki içinden ateş ediyorlarmış gibi ürperdi. Silvie, ben onun küçük kulaklarını kapatırken ciyakladı.

Geride kalan denizcilerden biri borazanını dudaklarına götürdü ve mezarlığın ürkütücü sessizliğinde yankılanan o unutulmaz şarkıyı çaldı. Silvie kollarımda kıvrandı ve telaşlanmaya başladı. Komutan ve diğer asker dikkatle tabutun yanına gidip bayrağı kaldırdılar ve tabutun yanından uzaklaşarak bayrağı yıldızlarla süslü mavi bir üçgen şeklinde dikkatle katladılar.

Sonunda, her şey mükemmel olduğunda, komutan Cookie'ye doğru yürüdü ve bayrağı ona takdim etmek için öne doğru eğildi, sesi soğuk ve durgun havada yankılanıyordu.

"Amerika Birleşik Devletleri Başkanı, Deniz Piyadeleri Komutanı ve minnettar bir ulus adına, lütfen bu bayrağı sevdiklerinizin ülkeye ve birliğe hizmetlerinden dolayı duyduğumuz minnettarlığın bir sembolü olarak kabul edin."

Bagger'ın annesi hıçkıra hıçkıra ağlarken Cookie bayrağı alıp göğsüne bastırdı ve tamamen sessiz kaldı. Silvie de yüzünü buruşturup ağlamaya başladı ve ben de artık yettiğine karar verdim. Kalabalığın arkasına doğru ilerledim ve buzlu çimlerin üzerinde hızlıca yürüdüm, bu da küçük kızın dikkatini dağıtmış gibi görünüyordu. Onu artık aracıma kalıcı olarak yerleştirilmiş olan araba koltuğuna oturttum ve motoru açıp kaloriferi çalıştırmak için oturdum. Cama vurulunca irkildim ve küçük bir çığlık attım, bu da Silvie'nin tekrar gözyaşlarına boğulmasına neden oldu.

Max dışarıda durdu.

Gaza basıp onu ezmek istedim. Bunun yerine camı biraz indirdim ve ona dik dik baktım.

"Silvie'yi buradan çıkarmalıyım," dedim ses tonumu buzla doldurarak.

"Biliyorum," dedi. "Bak, olanlar için gerçekten çok üzgünüm. Sana yaptığım şey haddimi aşmaktı, çok haddimi aşmaktı ve bunu telafi etmek için yapabileceğim ya da söyleyebileceğim hiçbir şey yok. Ama tek başına gitmen konusunda endişeliyim. Az önce bir arkadaşımdan mesaj aldım. Zip'te yemek yiyen dört Şeytan Jack görmüş. Kasabada olmalarının tek bir nedeni var ve tek başına gidersen güvende olacağını sanmıyorum. Silvie'yle birlikte cephaneliğe sağ salim döndüğünüzden emin olayım."

"Güveneceğim son kişi sensin," dedim başımı sallayarak.

"Biliyorum," diye cevap verdi, yüzü gerçek gibi görünen bir pişmanlıkla doluydu ama kim bilebilirdi ki? "Bunu hak ediyorum. Ama At şu anda gitmek zorunda olmamalı. Jack'lerin zaten kasabada olduğunu bilseydi şu anda seninle olurdu. Ama bir de şunu düşün: Herkes bu kadar gerginken bir çatışma çıkarsa işler oldukça çirkinleşebilir. At iyi bir yerde değil."

İyi bir noktaya değindi.

Horse'un hapse girmesini istemedim. Hiçbirinin hapse girmesini istemedim ve Bagger'ın cenazesinin bir fiyaskoya dönüşmesini kesinlikle istemedim.

"İzin ver seninle eve geleyim," dedi. "Ellerimi kendime saklayacağım ve ağzımı kapalı tutacağım. Horse'a hemen e-posta gönder, böylece bir şey yaparsam birlikte olduğumuzu bilsin. Sonra oraya varır varmaz, tören biter bitmez ona mesaj at. Bu seni daha güvende hissettirir. Lütfen, bunu kendin için yapmayacaksan, Silvie için yap. Seni görürlerse, içeri girip onu da alırlar. Bagger'ın çocuğuna bunun olmasına izin verememem. Bu onun için yapabileceğim son şey."

Bu beni ikna etti. Max haklıydı, aramızda ne olursa olsun Silvie'nin güvende olması gerekiyordu ve ben de At'ı cenazeden uzaklaştırmak istemiyordum. Max'ten nefret ediyor olabilirdim ama o kulübe sadıktı. Horse da ondan nefret ediyordu ama bana defalarca Orakçılardan herhangi birine hayatı pahasına güvenebileceğini söylemişti. Max hâlâ onun kardeşlerinden biriydi ve beni Vale'lerin beni yakalaması düşüncesinden daha çok korkutan tek şey Silvie'ye zarar vermeleri düşüncesiydi. Max'in en kötü hali bile bundan daha iyi olurdu.

"Arabaya bin," dedim iç çekerek. "Benimle konuşma ya da bana dokunma."

Başını salladı ve yolcu tarafına doğru yürüdü, ben Horse'a hızlı bir e-posta gönderirken içeri girdi. Arabanın anahtarlarına uzanmaması beni etkilemişti - At araba kullanmama asla izin vermezdi ve diğer kızların söylediklerine bakılırsa bu ortak bir anlaşmazlık konusuydu. Azrailler kontrolün kendilerinde olmasını severlerdi. Radyoyu açtım ve doğruca cephaneliğe doğru sürdüm. Max sözünü tuttu. Konuşmak yok, dokunmak yok, ben arabayı kapatana kadar hiçbir şey yok.

"Sizi içeri götüreceğim ve potansiyel müşterilerin işlerin başında olduğundan emin olacağım," dedi. "Sonra geri dönüp Picnic ve arkadaşlarla konuşacağım, onlara haber vereceğim. Kimse resepsiyondan ya da partiden ayrılmak istemeyecektir ama farkında olmamız gerekiyor. Dışarı çıkmayın, tamam mı?"

Başımı salladım, bana baktığında hâlâ gergin hissediyordum. O adamın yanında kendimi asla güvende hissetmezdim. İçeri girdiğimizde Ressam'ı ve farklı şirketlerden birkaç adayı etrafta dolanırken bulduk. Ressam pek iyi

görünmüyordu.

Benden Max'e bakınca heyecanlandı, ama ben gözünü yakaladım ve ona hızlı bir başparmak işareti yaptım. Sonra Silvie'yi sandviç yemesi için mutfağa götürdüm. O yemeğini yerken At'a mesaj atıp nerede olduğumu ve Max'in bana olaysız bir şekilde eşlik ettiğini bildirdim. Cevap vermedi, ki bu sürpriz olmadı. Silvie'yi odama götürdüm ve uyuması için yatırdım, yardım edebildiğim için minnettar, Max'in terbiyeli biri olduğunu kanıtladığı için de şaşkındım.

Dancer o akşam saat yedi civarında gelip Silvie'yi bir aile dostunun evine götürdü. O zamana kadar insanlar saatlerdir cephaneliğe akın ediyordu. Cookie, Silvie gitmeden önce kızıyla yemek yiyecek ve ona masal okuyacak kadar kendini toparladı. Horse'u bulmaya ve nasıl olduğuna bakmaya gittim.

Onu dışarıda bir başka şenlik ateşinin etrafında, Azrailler, Gümüş Piçler ve aile üyelerinden oluşan karışık bir grupla birlikte buldum. Çoğu uyanış gibi, yeterince kasvetli başlamıştı ama insanlar bira ve hikâyelerini paylaştıkça daha da gürültülü hale geliyordu. Arkasından yaklaşıp kollarımı karnına doladım ve yüzümü sırtına yasladım. Bir süre sonra beni önüne doğru çekti, kollarını omzuma doladı ve eğilerek kulağıma fısıldadı.

"Bugünkü her şey için teşekkürler bebeğim," dedi. "Max'le gitmek zorunda kaldığın için üzgünüm. Yine de doğru kararı verdin. Jack'leri birkaç kez gördük, kesinlikle bir şeyler planlıyorlar. Bu işi bitirmek iyi olacak."

Ona yaslandım, sıcaklığını içime çektim ve birlikte eve dönmeyi düşündüm. Cephanelikten bıkmıştım. Umarım Jeff'e zarar vermeden Jack'lerden kurtulmayı başarırlardı...

"Tehlikeli olacak mı?" Ben sordum.

"Doğru yaparsak olmaz," dedi. "Aptal değiliz ve bu bizim olanı korumak zorunda kaldığımız ilk sefer değil. Bu konuda endişelenme bebeğim. Bu gece Bagger'la ilgili."

Bir süre sonra üşüdüm ve içeri girdiğimde Maggs ve tanımadığım bir grup kadının mutfağın ortasındaki adanın etrafında durup bir şişe Jack Daniels uzattıklarını gördüm. Canım pek içmek istemiyordu ama Maggs bana el sallayınca ben de topluluğa katıldım. Motorcu kızların kardeşliğinin kavradığımdan daha büyük olduğunu öğreniyordum. Onlarda saygı ve hoşgörü gördüm.

Beni At'ın malı olarak tanıttığında ilk defa bu kelime beni rahatsız etmedi. Sadece bizim için sivil dünyada olduğundan farklı bir anlam ifade ediyordu.

Biz.

Artık "bizim" bir parçamız olduğumu fark ettim. Bunlar benim kız kardeşlerimdi, At benim erkeğimdi ve bana göz kulak olmaları için tüm erkeklere güvenebilirdim, Max'e bile. Ondan hâlâ nefret ediyordum ve tüylerimi diken diken ediyordu ama bugün tuhaf bir şekilde bana ve Silvie'ye göz kulak oluyordu. Dünyaya karşı hep ben, annem ve Jeff vardık; daha fazlasına sahip olmak iyi hissettiriyordu.

Saat dokuzda bir boru sesi duyuldu ve herkes dışarıdaki şenlik ateşine çağrıldı. Kızları takip ettim ve At'ı tekrar buldum, Piknik herkesin önünde ciddi bir şekilde dışarı çıkarken ısınmak için kendimi onun kollarına bıraktım. Cookie, Maggs ve Dancer'ın yanında, çok uzakta durmuyordu. Kararsız ama kararlı görünüyordu. Hâlâ siyah elbisesini giyiyordu ama üzerine "mülk" yeleğini geçirmiş, topuklu ayakkabılarını siyah deri botlarla değiştirmişti.

"Bu gece bir kardeşe ve bir dosta veda ediyoruz," dedi Picnic, sesi kısık bir şekilde. "Kardeşliğin sonsuza dek süreceğini ve bu hayatta ne olursa olsun, gerçek bir adamın mücadelesi bitmeden asla çekip gitmeyeceğini gerçekten anladı. Ne olursa olsun birlikte dururuz. O Afganistan'da kardeşlerinin yanında hayatını verdi ve biz de hayatımızın sonuna kadar ona saygı duyacağız.

"Bagger on yıl boyunca Reapers armasını taktı ve her zaman onurlandırdı. Son görevi için ayrıldığında renklerini güvende tutmam için bana verdi. O artık Freebird bölümünde ve artık armalarına ihtiyacı yok. Onları ona geri göndermenin zamanı geldi. Unutmayacağız. Sonsuza dek Reapers, sonsuza dek Reapers."

Horse da dahil olmak üzere pek çok kişi onun sözlerini bir mantra gibi yineledi. Sonra herkes sustu ve Lynyrd Skynyrd'ın *Free Bird*'ünün açılış parçaları çalmaya başladı. Piknik öne çıktı ve hepimizin görebilmesi için Bagger'ın kesiğini kaldırdı. Cookie haykırdığında neredeyse ateşe ulaşmıştı.

"Bekle!" dedi Maggs'den uzaklaşarak. "Beni bekle. Benimki de onunkiyle gidiyor. Onlar birbirine ait."

"Bagger'ın Malı, Azrailler MC" yeleğini silkip Bagger'ın kesilmiş bedeninin üzerine örtmesini izledim.

"Birlikte gidiyorlar," dedi tekrar, sesi kırılarak. Piknik başını salladı ve Maggs onun yanına gelerek koluna girdi.

"Bunu isteyeceksin," dedi. "Bu gece doğru düşünemiyorsun. Bagger bunu saklamanı isterdi."

"Bu onunkine ait," diye cevap verdi Cookie, sesi sertti. Şarkı çalarken o ve Picnic bir dakika boyunca birbirlerine baktılar, sonra Picnic kabul edercesine başını bir kez salladı. Cookie rahat bir nefes aldı ve Maggs'in onu çekip götürmesine izin verdi, sanki tüm enerjisini bu son angarya iş için harcamış gibi ayaklarının üzerinde yine dengesiz duruyordu. Picnic iki takım yamalı deriyi ateşe atarken şarkı etrafımızda yükseldi. Etrafımda kadınların burnunu çektiğini duydum. Erkekler hızla göz kırptı, gözleri şüpheli bir şekilde nemliydi. Çok geçmeden şarkı sona erdi ve deri kesikleri alevin içinde kayboldu.

Artık resmileşmişti. Bagger, Reaper'ları geride bırakmıştı.

Bir saat sonra oyun odasındaki banyoda durdum, saçlarımla oynadım ve gidebilmeyi diledim. Horse'un yalnız kalmaya ihtiyacı vardı ve kardeşleriyle birlikte olmak istiyordu. Kadınlar arkadaş canlısıydı ama çoğunu tanımıyordum ve kederlerine ortak olmak istemiyordum. Tuvaletin sifonu arkamdan çekildi ve Cookie duraktan dışarı çıktı.

"Selam," dedim, ne diyeceğimi bilemeden. Ona nasıl hissettiğini sormak ya da boş bir beylik laf etmek istemedim.

"Hey," diye mırıldandı ellerini yıkarken. Aynaya baktı ve sonra kapıya göz attı. Derin bir nefes aldı ve koluma dokundu.

"Buradan çıkmam gerek," dedi, sesi gayet gerçekçiydi. "Beni eve götürebilir misin? Herkes sarhoş ve beni götürecek kimseyi bulamıyorum. Sen ayık mısın? Ayık görünüyorsun."

"Evet," dedim irkilerek. "Gerçekten gitmek mi istiyorsun? Herkes senin için burada-"

"Hayır, hemen gitmem gerekiyor," dedi, doğal olmayan bir soğukkanlılıkla başını sallayarak. "Pamuk ipliğine bağlıyım ve eğer onun adını ya da başka hikâyeler dinlemek zorunda kalırsam dağılacağım ve seyirci istemiyorum. Sadece bu da değil, hepsi bu gece yalnız kalmamam gerektiğini söylüyor ve muhtemelen gitmeme izin vermeyecekler. Bu benim işime gelmez. Aptalca bir şey yapmayacağım ama tek düşünebildiğim kocamın evimden bir mil ötede soğuktan ölmüş bir şekilde yerde yatmasıyken bir partiyi dinlemeye dayanamıyorum. Beni eve götürür müsün?"

Böyle bir ifadenin tek bir cevabı vardı.

"Çantamı alayım. Seninle ön tarafta buluşuruz."

Yukarı koşup eşyalarımı aldım ve Horse'a söyleyip söylememeye karar vermeye çalıştım. Jack'ler dışarıdaydı, bunu biliyordum. Ama Horse'un yas tutmaya ihtiyacı vardı ve ben bunu ondan almak istemiyordum. Belki bizimle gelecek bir aday bulabilirdim. Painter birkaç adamla birlikte dışarıda bekliyordu ama yanına gidip Cookie ve benimle eve gelmesini istediğimde, Picnic'e danışması gerektiğini söyledi. Cookie arabamın yanında gergin bir şekilde volta atıyordu ve gözle görülür bir şekilde dağılmaya başladığını görebiliyordum. Ya Piknik onun gitmesini istemiyorsa? Sonra Max köşeyi döndü ve ben de ani bir karar verdim.

"Ayık mısın?" diye sordum. Durdu, belli ki irkilmişti.

"Evet, öyleyim," diye cevap verdi. "Jack'ler ortaya çıkarsa tetikte olmak istedim. Neden?"

"Cookie'nin eve gitmesi gerekiyor ve onu ben götürüyorum," dedim kartlarımı masaya koyarak. "Painter'dan bizimle gelmesini istedim ama önce Picnic'e sorması gerektiğini söyledi ve Picnic gitmesine izin vermeyebilirmiş. Buradan hemen gitmeliyiz. Bizimle gelir misin?"

"Elbette," dedi ve hepimiz arabaya bindik, Cookie arka koltuğa geçti. Yolda telefonum çalmaya başladı, hem At hem de Piknik, ben de sesli mesaja yönlendirdim. Cookie'yi eve götürdükten sonra sonuçlarıyla ilgilenecektim. Evine giderken hiçbirimiz konuşmadık ve arabayı durdurduğumuzda, içeri girmeden önce bize teşekkür edecek kadar durakladı.

"Sence güvende olacak mı?" Max'e sordum. "Yani Jack'lerden?" "Onu rahatsız etmezler," diye cevap verdi. "Ne bir savaş dulu, ne de bu Şehirdeki birçok erkek. Onun peşinden gidiyorlar, kendi destek kulüpleri bile onlara sırtını döner. O dokunulmaz. Ama sen değilsin. Geri dönmeliyiz."

Telefonum çaldı ve At'ı rahatlatmak için telefona sarıldım.

"Hey, bebeğim, özür dilerim-

" "Marie, ben Jeff."

Kıpırdamadım, gözlerim Max'e doğru kaydı.

"Evet," diye cevap verdim, ses tonumu dostça ve rahat tutarak. "Bir saniye."

Arabadan çıktım ve kapıyı kapattım, Max'in beni duymadan görebilmesi için öndeki caddede birkaç adım yürüdüm.

"Beni arayarak ne yapıyorsun?" diye sordum. "E-posta göndermen gerekiyordu. Ya başka biri cevap verseydi? Saat gece yarısını geçti, ya At'la yatakta olsaydım?"

"Sen değilsin," diye cevap verdi Jeff. "Cephanelikte bir cenaze töreni olduğunu biliyorum. Orada mısın?"

"Hayır, birini eve bırakmam gerekiyordu," dedim hemen. "Cenaze törenini nasıl öğrendin?"

"Yaptıkları her şeyi biliyorum," dedi. "Her şeyi ayarladım, şimdi gitme zamanı. Benimle At'ın yerinde buluşmanı istiyorum. Ben ahırdayım."

"Ne? Bu nasıl mümkün olabilir ki?"

"Bunun için zamanım yok," dedi sertçe. "Kıçını kaldır da gidelim buradan. Araba sürerken konuşuruz."

"Yalnız değilim. Max benimle birlikte." "Kaybet onu," diye tersledi Jeff.

"Yapabileceğimi sanmıyorum," diye cevap verdim. "Jacks için endişeleniyorlar. Arabadan öylece atlayıp gidecek değil ya. Jeff, seninle gelmeyeceğimi bilmen gerek. Horse'la birlikteyim ve onunla kalacağım."

İç çekti.

"Beyniniz yıkanmış," dedi. "Ama sana söyledim, At düşündüğün kişi değil. Kanıtım var, sana göstereceğim. Herkes meşgul, çok geç olana kadar bir fikirleri olmayacak. En azından gel ve ne bulduğumu gör. Ondan sonra hâlâ kalmak istiyorsan Jack'leri geri çağırıp seni yalnız bırakırım."

"Max, hatırladın mı?"

"Getir onu," dedi Jeff. "Ona evde bir şeye ihtiyacın olduğunu söyle, seninle gelmesini iste. Benim bir silahım var. Konuşurken onu bağlayabiliriz, atların olduğu odaya kilitleyebiliriz. Bir şey olmaz."

Midemin bulandığını hissettim.

"Bu gerçekten kötü bir fikir Jeff," dedim usulca. "İyice düşün. Ya işe yaramazsa? Seni öldürebilir. Çılgınca şeyler yapmayı bırakmalı ve bu durumu daha da kötüleştirmeyecek şekilde ele almalısın."

"Çok safsın," diye mırıldandı, sesindeki hayal kırıklığı açıktı. "Max vahşi bir suçlu, tüm Reaper'lar öyle. Onları korumayı bırakıp aileni düşünmelisin. Şimdi kıçını kaldır ve buraya gel."

Telefonu yüzüme kapattı. Max'in iyiliği için yüzüme sahte bir gülümseme yapıştırarak arabaya döndüm. Onu Horse'un evine götürmemin imkânı yoktu. Jeff aklını kaçırmıştı. Ama yine de onunla konuşmak istedim.

birlikte daha az çılgınca bir şey bulabiliriz. Ayrıca sürekli bahsettiği şu kanıta da bakmak istiyordum. Bir açıklaması olmalıydı.

"Arayan Maggs'ti," dedim arabaya geri dönerken. "Markete uğrayıp biraz çöp poşeti almamızı istiyor. Sanırım bitmiş ve işler çirkinleşmeye başlamış. Safeway'e uğrayalım, tamam mı?"

"Elbette," dedi ve ben de gözlerimi ileri diktim, dükkâna doğru giderken aldığım her nefesi saydım. Otoparka girdiğimizde yerimi dikkatle seçtim, sonra arabayı durdurdum. Max arabadan indi ve kapıyı kapatır kapatmaz kilitleri açıp gaza bastım.

Çiftliğe giderken telefonum en az on beş kez çaldı. Max'in benim küçük numaramdan birkaç saniye sonra Horse'u aradığından hiç şüphem yoktu ve Horse çok sinirlenmişti.

Bununla daha sonra ilgileneceğim.

Yine de benim için gereğinden fazla endişelenmesini istemedim, bu yüzden arabayı durdurduktan sonra ona kısa bir mesaj göndererek her şeyin yolunda olduğunu ama kardeşimin aradığını ve onu geri aramak için biraz yalnız kalmaya ihtiyacım olduğunu söyledim. Sonra da cevabını görmezden gelmeyi planlayarak telefonu kapattım.

Bu olay çok kötü sonuçlanacaktı, buna şüphe yok.

Çantamı aldım ve ahıra doğru yürüdüm. Jeff'ten iz yoktu. Ariel'den de iz yoktu, bu da beni gerçekten geriyordu. Kırık kilide dikkat ederek açık kapıdan içeri girdim. At bundan da hoşlanmayacak, diye düşündüm, histerik bir kıkırdamayı bastırarak. Zavallı adam bu gidişle gece bitmeden kalp krizi geçirecekti. Jeff ahıra girer girmez beni yakaladı, bir eliyle beni kapının yanına çekerken diğer eliyle de silahını salladı. Horse'un tüm eğitimi etkisini göstermiş olmalıydı, çünkü namlu bana doğru döndüğünde otomatik olarak yere düştüm.

"Onu bana doğrultma!" Tısladım ve Jeff irkilerek silaha baktı.

"Kahretsin, özür dilerim," dedi. "Tek başına mı geldin?"

"Evet," diye cevap verdim, ayağa kalkıp dizlerimin tozunu alırken. "Ama buraya gelirken telefonumu yakıyorlardı. Çok fazla zamanımız yok. Bahsettiğin kanıt neydi?"

Jeff çalışma masasına doğru yürüdü ve bir dosya çıkardı. Açtım ve katliamla ilgili farklı haberlerden birkaç makale gördüm

Çıkışlar. Hiçbirinde daha önce görmediğim bir bilgi yoktu.

"Aramaya devam et," dedi Jeff. Sayfaları çevirmeye devam ettim ve Horse'un terhis belgelerinin bir kopyasını buldum. Şerefli. Birliğinin delil yetersizliği nedeniyle suçlamalardan aklandığını belirten bir not buldum. Bunu bir başka gazete makalesi izledi, bu makalede katillerin asla bulunamadığı ve şimdi de birkaç önemli tanığın ortadan kaybolduğu yazıyordu. Hepsi bu kadardı.

"Gördün mü?" Jeff sordu. "Tam şurada. Şimdi anlıyor musun?"

Kafam karışmış bir halde ona baktım.

"Bu onun bir şey yaptığını göstermiyor," dedim usulca. "Sadece kimin yaptığını asla bulamadıklarını söylüyor. Savaş sırasında bazen böyle olur Jeff, özellikle de rakip gerilla gruplarının olduğu bölgelerde. Bu hiçbir şeyi kanıtlamaz."

Başını salladı, açıkça sinirlenmişti.

"Bu bir komplo, satır aralarını okumak zorundasınız," dedi. "Tanıklar ortadan kayboldu. Sizce bu neden oldu?"

"Muhtemelen işbirliği yaparlarsa öldürüleceklerinden korktukları içindir," diye cevap verdim başımı sallayarak. "Jeff, unut bunu. Jack'leri geri çağırmalı ve onlarla çalışmayı bırakmalısın. Sonra da ortadan kaybolmalısın. Aksi takdirde korkarım Azrailler seni öldürecek. Seni çok seviyorum, seni kaybedemem."

Jeff'in yüzü yumuşadı ve hayatımın çoğunda olduğu gibi rahat, sevgi dolu ağabeyinden bir iz gördüm. Beni kollarına çekti ama bana doğru gelmiyordu. Kalbi hızla atıyordu, çok zayıflamıştı ve ondan gelen ter kokusunu hissediyordum. Geri çekildim ve yüzüne baktım, tarif edilemez derecede üzgün hissediyordum.

"Jeff, kendine ne yapıyorsun?" diye sordum. Yüz hatları sertleşti ve irkildi.

"Aileme bakmaya çalışıyorum," diye tersledi. Dışarıda motorların gürültüsünü duydum ve donakaldım.

"Kahretsin, seni öldürecekler," dedim panikleyerek. Etrafa bakınmaya başladım, onu saklayacak bir yer bulmaya çalışıyordum ki bu çok gülünçtü. Ahırın kapısı uçarak açıldı ve duvara çarptı. At ve Max'ti, ellerinde silahlar vardı. Jeff beni yakalayıp kendi silahını kafama dayayınca donup kaldılar.

"Merak etme kardeşim," diye fısıldadı kulağıma. "Sana asla zarar vermem. Sadece buradan çıkmam gerekiyor ki başka bir yerde yeniden başlayabilelim. Her şey harika olacak, hiçbir şey için endişelenmene gerek kalmayacak."

Hay sikeyim.

OceanofPDF.com

Bölüm Yirmi Bir

At

At, Marie'nin kafasındaki silahı görünce kıpkırmızı kesildi. Jensen onun yanında durmuş, o kadar çok titriyordu ki tetiği çekmek için yeterli olabileceğini düşündü. Adam belli ki bir şeylerin, muhtemelen meth'in etkisindeydi. Çok kötü haber. Halüsinasyon bile görüyor olabilirdi. Jensen'a saldırıp onu çıplak elleriyle öldürmemek için kendini zor tuttu ama akıllı olmak zorundaydı.

"Hey," dedi Max, sesi biraz fazla rahat çıkıyordu. At ona baktı ve oyununu yakaladı. "Marie'nin iyi olduğundan emin olmak için buradayız. Jack'lerin onu almasından korkuyorduk. Onu sevdiğini ve ona asla zarar vermeyeceğini biliyoruz, o yüzden bunu konuşalım. Kazan/kazan, değil mi?"

Jeff güldü, sesi tiz ve biraz çılgıncaydı.

"Ona kanıtları gösterdim," dedi. "Afganistan'da o çocuklara yaptıkların hakkında her şeyi biliyor. Ve şimdi ona yaptıkların için öleceksin."

At onun sözlerini duymazdan geldi, ses tonunu ve vücut dilini okumaya odaklandı. Belli ki net bir atış yok. Ona nasıl ulaşabilirdi? Daha önce de zor durumlarda kalmıştı ama hiç bu kadar tehlikede olmamıştı.

"Silahımı yere bırakacağım," dedi ve silahı çok yavaş ve dikkatli bir şekilde yere bıraktı. Sonra ellerini havaya kaldırarak Jeff'e boş olduklarını gösterdi. "Max de aynısını yapacak. O zaman silahı kafasından uzaklaştırabilirsin. Herhangi bir kaza istemiyorum. Onun arabasına binip gitmene izin vereceğiz, kulağa hoş geliyor mu?"

Jensen yine güldü, yüzünde yeni ve çirkin bir şey vardı... dürüst bir neşe, biraz da kibir.

"Seni pistin ortasında istiyorum," dedi. "Numara yok."

At öne çıktı, ellerini kaldırdı. Marie'yi geriye, ahırın açık orta katının derinliklerine doğru çekerken silah Jensen'ın elinde titriyordu. *Hay sikeyim.*

"Bu iyi," dedi Jeff. "Senin sıran," diye ekledi, şimdi Max'e bakıyordu. At, Max'in arkasından ayaklarını sürüyerek geldiğini duydu ve sonra Marie'nin gözleri kocaman oldu. Kadın

Bir kurşun sırtını delip geçerken ağzını açtı ve ona bağırdı, görüşü kararmaya başladığında acı patladı.

Yere çarptı ve kanının yanı başında yere aktığını gördü. Hareket edemiyordu ama hayal edebileceğinin ötesinde bir acı hissediyordu. *Bagger'ın böyle öldüğünü* fark etti. *Bir kan havuzunda tek başına, kadınını hayal kırıklığına uğrattığını bilerek.* Sonra düşünmeyi bıraktı ve her şey durdu.

Marie

At yere düştü ve dünyam sona erdi. Sanırım bir parçam aşkımızın gerçek olup olmadığından şüphe ediyordu. Ama artık değil. Jeff beni bırakırken fark etmedim bile, sadece At'a doğru koştum ve nabız için boynunu yokladım. Nabız oradaydı ve altında kan birikmesine rağmen dışarı fışkırmıyordu.

Hala bir şansım vardı.

Ayağa kalktığımda Max ve Jeff'in silahlarını indirmiş birbirlerini selamladıklarını gördüm. *Vay anasını.*

"Bu bir tuzaktı," dedim. Jeff bana doğru baktı.

"Max benim içerideki kaynağım. Bu gece burada olacağımı biliyordu ve seni teslim etmeyi planlıyordu ama Cookie'yi eve bırakman işleri çok daha kolaylaştırdı."

Max gözlerini Jeff'e dikerek, "Çok fazla konuşuyor," dedi. "Ona güvenemeyiz."

Jeff üzgün görünerek başını salladı.

"Evet, haklısın," dedi. "Marie, bunun senin için zor olduğunu biliyorum ama bunu atlatacaksın. Onu sadece birkaç aydır tanıyorsun ve zaten hepsi sahteydi. Göreceksin."

"Her şey hazır mı?" Max sordu. Jeff başıyla onayladı.

"Her şey hazır," dedi. "Henüz hesaplardan parayı çekmedik, onu dışarı çıkarana kadar bunu yapmak ve onları uyarmak istemedik. Marie, çantanı al, gitmeliyiz."

Onu aldı ve bana doğru fırlattı, sonra Max'i çekerek onunla sessizce konuştu. Her iki adam da çalışma masalarından birinde kâğıtları karıştırırken son derece heyecanlı ve telaşlı görünüyordu. Bu umurumda değildi - kanamayı durduracak bir şey bulmam gerekiyordu. Oldukça kirli görünen bir yığın paçavra gördüm ama hayatta kalmayı başarırsa enfeksiyon konusunda endişeleneceğimizi düşündüm. Kan kaybından ölürse yarayı temiz tutmamın bir önemi olmazdı.

Paçavraları üzerine geçirip baskı uygulamaya başladıktan sonra bir sonraki adımı düşünmeye çalıştım. Max ve Jeff'le kesinlikle hiçbir yere gitmiyordum. Sonunda gerçeği kavramıştım, Jeff'i çoktan kaybetmiştim. Onda gerçekten ama gerçekten yanlış olan bir şeyler vardı ve bunu asla düzeltemeyecektim. Düzeltsem bile, onu artık hayatımda istemiyordum. Horse'u öldürdükten sonra olmaz. Horse'u öldürmeye *çalıştıktan sonra*.

Henüz ölmemişti. *Düşüncelerimizi olumlu tutmalıyız.*

Max ve Jeff her ne çalışıyorlarsa ona dalmışlardı - görünüşe göre onlar için bir tehdit değildim. Bunu kullanabilirim. Çantama baktım ve içinde çok güçlü iki araç olduğunu fark ettim. Telefonum ve silahım. Yine de arayıp bir şey söyleyemezdim çünkü beni duyabilirlerdi. Sanırım beni bulmaları umuduyla 911'i arayabilirdim ama cep telefonu olduğunu düşünürsek bu pek de hızlı olmazdı.

Picnic'i arar ve cevap vermesini umardım. Belki işe yarar bir şeyler duyardı.

Onlara sırtımı dönerek At'ın vücudunun etrafından dolaştım. Bu bana yanlış geliyordu ama çantamı karıştırmak için biraz gizlenmeye ihtiyacım vardı. Ayrıca yarasına baskı yapmaya devam etmem gerekiyordu, bu yüzden eğilip karşısına geçtim ve çantayı hızla ararken vücudumun ağırlığıyla paçavraları tuttum. Önce telefonu buldum, sesini kıstım ve Piknik'in numarasını tuşladım. Sonsuza kadar çaldı. Hiçbir şey çalmadı. Kahretsin. Konuşmalarının değiştiğini duydum ve zamanımın tükenmekte olduğunu fark ettim. Maggs'in numarasını tuşladım ve telefonu At'ın kolunun arkasına yere bıraktım, cevap vermesini ve bir şeyler duymasını umuyordum. Bundan fazlasını yapamazdım, şu anda olmazdı.

Şimdi de silah.

Horse bana, içinde özellikle tabanca için tasarlanmış küçük bir bölmesi olan çok şirin bir deri çanta vermişti - çılgınca, değil mi? Yine de şu anda bunun için minnettarım, çünkü mandala bastığımda 22'liğim hemen dışarı kaydı. Şimdi tek yapmam gereken onu kurmaktı. Hazırlandım ve bir mermi sürüp kolunun altına yerleştirirken yüksek sesle öksürdüm.

"Onu bırakmalısın," dedi Jeff arkamdan. "O ölecek, bunu değiştirmenin bir yolu yok. Eşyalarını topla ve gidelim."

Göğsümü kaldırdım ve iki elimle tekrar At'a bastırdım. Sonra Jeff'in üzerimde durduğunu görmek için etrafımda döndüm.

"Sizinle gelmiyorum," dedim gözlerinin içine bakarak. "Yapabiliyorken gitmelisiniz. Bizi yalnız bırak. Onlara kimin yaptığını bile söylemeyeceğim, sadece

gitmeni istiyorum."

Max güldü ve Jeff'in arkasından gelip elinde bir kâğıt tuttu. Jeff gülümseyerek başını salladı ve kâğıtta ne yazdığını incelemeye koyuldu.

"Bu kadar basit olduğuna inanamıyorum," dedi Max başını sallayarak. Jeff ona sırıtmak için geri döndü, gözlerindeki o manyakça parıltı geri gelmişti. "Sen bir dahisin. Kartele ödeme yaptıktan sonra bile işimiz bitmeyecek."

"Sadece basit çünkü onu kurmak için çok zaman harcadım," dedi Jeff, memnun görünüyordu, ancak elinin tekrar seğirmeye başladığını fark ettim. Tabii ki parmağını tetikte tutuyordu. Tam da ihtiyacım olan şey.

"Harika bir iş çıkarmışsın," dedi Max, başını hüzünle sallayarak. "Bu çok güzel bir şey, dostum."

Jeff bu iltifat karşısında sırıttı.

"Eylül ayında beni dinlemedikleri için gerçekten çok mutluyum," diye devam etti Max. Bana baktı ve neredeyse sevgiyle gülümsedi. "Bunun için babana teşekkür etmelisin Marie. Seni aylar önce öldürmek istedim Jeff. Beni açığa çıkarabileceğini düşünmüştüm. Böyle bir ödemeyi hiç düşünmemiştim. Lanet olsun. Bunu yapmak zorunda olduğum için gerçekten üzgünüm. Kişisel bir şey değil, tamam mı?"

Jeff şaşkınlıkla Max'e baktı. Motorcunun elini kaldırdığını hiç görmedi ve on dakika içinde ikinci kez kendimi sevdiğim biri için çok geç kalmış bir uyarı çığlığı atarken buldum. Jeff'in kafası patladı. Kelimenin tam anlamıyla patladı, parçalar uçuştu. Bir tanesi yüzüme isabet etti ama o anda fark etmedim çünkü Max onu vurduğu anda Jeff'in eli kasıldı ve kendi silahının tetiğini çekti. Neredeyse anında ikinci bir silah sesi duyuldu ve kolumda bir ateş hattı hissettim. Bunu görmezden geldim çünkü kardeşim ölmüştü, sevgilim neredeyse ölmek üzereydi ve içimde çok yakında benim de öleceğime dair çok ama çok kötü bir his vardı.

Max silahını bacağının kenarına vurarak bana baktı. Bana saldırdığı gece takındığı şaşkın bakışın aynısını takınmıştı.

"O ölecek," dedi Max, düşünceli bir ifadeyle At'a bakarak. "Kardeşin bu konuda haklıydı. Onu bıraksan iyi olur, çünkü kanı elbiselerine bulaşıyor."

"Neyin var senin?" Fısıldadım. "Bunu neden yaptın?" Omuz silkti.

"Para, başka ne olacak? Seni de vurmamı istemiyorsan yoldan çekil. Önce seni becermek istiyorum. Karar senin."

Silahını kaldırıp tam At'ın kafasına doğrulttuğunda gözlerim büyüdü. İşte bu kadar. Horse'un zamanı dolmuştu. Sadece bir saniyeliğine dikkatimi dağıtmam gerekiyordu.

"Aman Tanrım, her yerim kan içinde!" Birden çığlık attım ve ellerimi At'tan çekerek gömleğimi ve sütyenimi yırttım. Elim silahımı kavradığı anda Max'in gözleri doğrudan göğüslerime kaydı. Bir anda aklımdan binlerce anı geçti, ama aklımda kalan tek şey Horse'un bana ateş etmeyi öğrettiği o ilk günkü sesiydi.

Unutmayın, bunu bir insana doğrultursanız, tam kalbine ateş etmiş ve öldürmek için ateş etmiş olursunuz. Bir hayatı sona erdirmeye hazır değilseniz asla silah doğrultmayın.

Silahımı kaldırdım ve yüzlerce kez pratik yaptığım gibi Max'in kalbine doğrulttum. Mermilerim bitene kadar tetiği tekrar tekrar çekerken düşünmedim bile. Jeff gibi Max de ölürken tetiği çekmişti ama kolu bizi ıskalayacak kadar düşmüştü. Sürünerek cesedinin yanına gittim ve silahını aldım, At'ın üzerine tırmanırken yanıma aldım, telefonumu alırken paçavraların üzerine oturdum.

"Maggs, orada mısın?" Sesimi yükselterek sordum.

"Ne oldu?" diye sordu, sesi sabit ve sakindi. Görünüşe göre Maggs silah seslerine aldırmıyordu. "Adamlar yolda, en fazla iki dakika içinde orada olurlar. Arabanda GPS vardı. Sen iyi misin?"

"Atın ambulansa ihtiyacı var," dedim sesim titreyerek. "Sanırım hâlâ hayatta. Max ve Jeff öldü. Lütfen bizi kurtar Maggs. Gerçekten çok korkuyorum."

Ahırın kapısı önümde açıldı ve telefonu bıraktım, Max'in silahını kaldırdım ve Picnic, Bam Bam, Duck, Ruger ve cephanelikte gördüğüm diğer birkaç adama, başka bir tüzükten gelen adamlara doğrulttum.

"Polis ve ambulans istiyorum," dedim, sesim zayıf olabilirdi ama ellerim sağlamdı.

Piknik olay yerini inceledi, yüzü makul göründüğünden daha sakindi.

"Max At'ı öldürmeye çalıştı," dedim ona. "Jeff'i o öldürdü. Hiçbirine güvenmiyorum
Sen. Horse için bir ambulans istiyorum ve buradan gitmeni istiyorum."

Picnic yavaşça, "Bebeğim, burada neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," dedi. "Ama At'a yardım etmemize izin vermelisin. Silahını indir."

"*Hayatta* olmaz," diye cevap verdim. "Max onu sırtından vurdu. Ona dokunmaya çalışan her Azrail'i vuracağım. Ambulans. Hemen."

"Yolda bir tane var," dedi Piknik. "Bam aradı. Ama polisler geldiğinde orada oturup bize silah doğrultursan, At'ın icabına bakmaları çok daha zor olur. O bizim kardeşimiz, ona zarar vermeyeceğiz."

"Max onun da kardeşiydi."

"Burada kötü bir şey oldu," dedi Duck bir adım öne çıkarak. Sesindeki bir şey beni büyüledi ve gözleri yumuşak ve üzgün görünüyordu. Yerden geçip önüme, silahtan yaklaşık bir metre uzağa oturmasını izledim. "Durumu daha da kötüleştirme. Durumu hâlâ kontrol edebiliriz ama polislerle çatışmaya girersen olmaz."

Bu beni korkuttu.

"Polisleri vurmak istemiyorum, sadece At'ı korumak istiyorum," dedim.

"Bunu nasıl bilecekler?" diye sordu makul bir şekilde. Uzaktan siren sesleri duydum. "Zamanın azalıyor, sana yardım etmemize izin ver, tamam mı?"

Kabul etmek istedim ve ona söylemek için ağzımı açmıştım ki arkamdan bir şey beni yakaladı. Ruger beni At'ın bedeninden uzaklaştırırken Duck'ın eli aynı anda ileri fırladı ve silahı elimden aldı. Beni yere yatırdı, eliyle ağzımı kapattı ve yüzünü benimkine yaklaştırdı. Yüz ifadesi yoğun, neredeyse vahşiydi. Gözlerimin ucuyla adamların harekete geçtiğini, bir çantaya bir şeyler attıklarını gördüm; Bam Bam çantayı kaptığı gibi ahırın arka kapısından koşarak çıktı.

"Buraya geldiklerinde kıyamet kopacak," dedi Ruger bana, ses tonu aceleciydi. "Muhtemelen seni tutuklayacaklar, belki de hepimizi. Çeneni kapalı tut. Burada ne olduğu ve kimin ateş ettiği umurumda değil. Ağzını kapalı tutacaksın ve sadece avukat istemek için açacaksın. Bir avukat bulana kadar istemeye devam et, onu sana göndereceğiz. Konuşma, anladın mı?"

Elini ağzımdan çekti ve ben de gözlerimi kocaman açarak başımı salladım. Tek bir polis kapıdan içeri girdi ve aniden durdu, belli ki manzara karşısında şok olmuştu.

"Lanet olsun!" diye bağırdı ve telsizini almak için uzandı. "Hemen desteğe ihtiyacımız var. Herkes ellerini görebileceğim bir yere kaldırsın. Kızı bırakın, gitsin."

Ruger üzerimden yuvarlandı ve ayağa kalktı, ellerini havaya kaldırarak geri çekildi. Diğerleri de onu takip etti ve sonra ben de onlara katıldım. Sağlık görevlileri At'ın yanına koşup onu bir sedyeye koyarak kapıdan çıkarırken yalnız polis endişeyle bizi izledi. Daha fazla polis geldi, bu çok ama çok uzun bir gecenin başlangıcıydı.

Bir avukat istedim ve sonunda bir tane buldum, ancak önemsediğim tek soruya cevap veremedi.

At hala hayatta mıydı?

At

Vücudundan ayrıldığını, neredeyse havada süzüldüğünü hissetti. Acı içinde kükrüyordu. Arka planda sirenlerle birlikte sesler yankılandı. Sonra dünya tekrar karardı.

Daha fazla ses. Acı, ama sessiz. At gözlerini yavaşça açtı, bulanık bir oda ve parlak beyaz bir ışık gördü. Bir kadın başında dikilmiş, ona sorular soruyordu. Cevap vermeye çalıştı, ona adını söyledi ama o kadar yorgundu ki. Uyuması gerekiyordu.

"Uyan, pislik. Kiliseye geç kaldın. Mazeret yok."

Kahretsin. Uyumuş muydu?

At gözlerini açtı, hızla kırpıştırarak odaklanmaya çalıştı. Kendi odası değil... hastane. Bir hastane olmalıydı. Her şey bir anda aklına geldi: Marie'yle birlikteydi ve sonra biri onu vurdu.

"Marie'yi yakaladılar mı?" diye sordu ama fısıltıyla konuştu.
Lanet olası amcık, konuşamıyordu bile. Güçsüz hissetmekten nefret ediyordu.

"Marie güvende," dedi Piknik, At'ın görüş alanına girerek. Horse adamın kendisine yalan söylemediğinden emin olmak için yüzünü inceledi. "Şu anda hapiste. Adamımız kefaleti ayarlıyor. Eğer balistik raporları hikayesiyle uyuşursa, muhtemelen onu hiçbir şeyle suçlamayacaklarını söylüyor. Çoktan çıkmış olurdu ama kardeşiyle Max'in neden kavga ettiği konusunda yalan söylediği için kızgınlar."

"Hapishane mi?" diye sordu, kafası karışmıştı.

"Marie Max'i vurdu," dedi Picnic, yüzü asıktı. Horse alnını kırıştırdı. "Ruger da içeride. Elleri kana bulanmış, bu yüzden tutuklanmışlar.

Onu. Silahı elinden almak için kızınla boğuşmak zorunda kaldı. *Pulp Fiction'a* dönmüştü, gerekirse hepimizi öldürerek seni savunmaya hazırdı. Wonder Woman gibi vücudunun üzerine çömelmişti. Bunu düşünmek bile beni erekte ediyor."

"Pislik sensin. Max'i neden vursun ki?" At sordu, her kelime boğazını gıcırdatıyordu. Kurşun ağzına mı isabet etmişti, Tanrı aşkına? Neden doğru düzgün konuşamıyordu?

"Max seni sırtından vurdu," dedi Picnic kısaca. "Sonra da Jensen'ı vurdu. Muhtemelen sırada Marie vardı - adamımıza Max'in onu vurduğunda senin işini bitirmeye hazırlandığını söyledi. Çocuk lanet bir komando gibi, bunun olacağını hiç tahmin etmemişti. Onu yedi kez vurdu."

"Kahretsin," diye mırıldandı At, gülümsediğini hissederek. "Kahretsin, bu inanılmaz.
Benim kızım tek kişilik bir ordu."

"Yok artık," dedi Picnic başını sallayarak. "İşi hallettim, buna şüphe yok. Hey, sana önemli bir şey soracağım."

"O da ne?"

Piknik eğildi ve yumuşak bir sesle konuştu.

"Polisler her türlü kâğıdı buldu," dedi. "İçlerinde ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama Marie avukata para transferlerinden bahsettiklerini söyledi. Jensen her şeyin ayarlandığını söyledi. Başımız belada olabilir mi?"

At düşünmeye çalışarak alnını kırıştırdı.

"Jensen'ı öğrendikten sonra her şeyi değiştirdim," dedi. "Yeni hesaplar, her şey, sadece şifreler ve bunun gibi şeylerden çok daha fazlası. İzlenebilir olmamalıydı."

"Acaba ne hakkında konuşuyordu?"

At hafızasını yokladı ama bu çok zordu. Uyuşturucu almış olmalı, diye fark etti. Bir şey ulaşamayacağı bir yerde duruyordu, önemli olduğunu bildiği bir şey. Sonra aklına geldi.

"İyiyiz," dedi gülümseyerek.

"Nasıl yani?"

"Max en son yurtdışı hesap numaralarının ve iletişim bilgilerinin bir listesini çıkardığımda ofisteydi," dedi. "Ona kilitli kutu için kopyalar yaptığımı söyledim. Muhtemelen işemeye falan gitti ve onları kopyaladı. Eminim turnayı gözünden vurduğunu düşünmüştür."

"Bana bunun kulağa geldiği kadar kötü olmadığını söyle, kardeşim."

At başını sallamaya çalıştı ama işe yaramadı.

"Onlar aptaldı," diye cevap verdi, anın tadını çıkararak. "Polislerle uğraşmayı sevdiğimi biliyorsun. Yılda birkaç kez sahte hesaplarımı ve defterlerimi güncelliyorum, onları öyle gerçekçi yapıyorum ki, eğer baskına uğrarsak aylarca kuyruklarını kovalayacaklar. Jensen'a hiç söylemedim, Max'in de bilmediğine eminim. Max ona içinde beş bin dolar olan hesaplar verdi. Test transferi yapmaya çalışan birini kandırmaya yetecek kadar. Oynamaktan hoşlandığım küçük bir oyun, ekstra sigorta... Sanırım işe yaradı."

"Tanrım... Bunun için şükürler olsun," dedi Picnic.

"Hayır, İsa değil, sadece bir erkek," diye fısıldadı At. "Gerçi kadınlar sikimi ilk kez gördüklerinde dizlerinin üzerine çöküp bana taptıkları da olmuştur."

Piknik güldü.

"Evet, yaşayacaksın," dedi. "Ego ölmek için çok büyük. Polisler bir noktada seninle konuşmak isteyecektir. Onlara partide olmaktan başka bir şey hatırlamadığını söyle, avukat travmatik kafa yaralanmasının olaydan hemen önceki saatleri unutturabileceğini söylüyor. Seni vurduğunda seninki yere düşmüş. Bu seni kancadan kurtaracak ve aynı zamanda onları çıldırtacak. Şimdi hemşireyi arayacağım, uyanık olduğunu söyle."

"Bekle," dedi At. "Bana Jack'lerden bahset. Kaçırdığım bir şey var mı?"

"Henüz bir şey yok," diye yanıtladı Piknik. "Onlara göz kulak olacağız, bu sadece
Başlıyoruz. Savaş yaklaşıyor. Gerçi senin kızın onların hedefi olacağından şüpheliyim. Hayır.
Para almayacaklarsa bölgelerinin bu kadar dışına çıkmalarına değmez."

At odanın kapısının açıldığını ve arkasından kalabalık bir koridorun seslerinin geldiğini duydu.

Dancer içeri girerken, "Selam Piknik, ben de içecek bir şeyler almaya inmiştim," dedi. At gözlerini tekrar açmayı başardı ve ona baktı. Dancer donakaldı, gözleri irileşti, sonra ona doğru koşarken yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Ona sarılmak için eğildi, son anda yüzünü buruşturarak geri çekildi. Bunun için Tanrı'ya şükür, şu anda bir sarılma ve muhtemelen ona verdikleri ağrı kesiciden bir galon daha ihtiyacı olacaktı. "At! Uyandığında burada olmadığım için üzgünüm. Kendini nasıl hissediyorsun? Konuşabiliyor mu?"

"Bok gibi görünüyorsun," dedi At. "Neyin var senin?"

"Kardeşim vuruldu, seni dangalak," dedi. "Öleceğini sanmıştım. Marie hayatını kurtardı, bunu sana söyledi mi?"

"Evet," dedi At, gözlerini tekrar kapatarak. Kahretsin, çok yorulmuştu.

"Siktiğimin hergelesi," dedi Piknik ve At onun sanki uzaktan güldüğünü duydu. "Lanet olası kadın onu korumak zorundaydı, tembel pislik yerden bile kalkmıyordu. Kan damlatıyor, ortalığı dağıtıyor..."

At ona defolup gitmesini söylemek için ağzını açtı, ama daha kelimeler ağzından çıkmadan o yine dışarıdaydı.

OceanofPDF.com

Sonsöz

Yakima Vadisi, Doğu Washington Beş
ay sonra

Marie

Kiliseye giderken eski ilkokulumuzun önünden geçiyordum. Jeff ve ben o oyun parkını çok severdik; yazın annem bir blok ötedeki işine gitmeden önce bizi oraya bırakırdı. Birkaç saatte bir onu kontrol ederdik, kendimizi çok olgun hissederdik. Keder ve kaybın tanıdık acısı beni vurdu, gizli bir saldırı.

Onu özledim.

Jeff berbat durumdaydı, fark ettiğimden çok daha berbat durumdaydı ama bu onun kardeşim olduğunu ya da gözlerimin önünde ölmesini izlediğimi değiştirmiyordu. En azından kâbuslar daha iyi olmaya başlamıştı. İlk birkaç hafta uyumaktan korkmuştum çünkü geceleri beni ziyaret ediyor, beyni ağzından salyalar akarken beni onu öldürmekle suçluyordu. Neyse ki iki aydır o kâbuslardan birini bile görmemiştim ve çoğu gün onu aklıma bile getirmiyordum.

Ama bugün diğer günler gibi değildi.

Park yerine girdim ve elbise çantamı aldım. Annem çok kızacaktı, neredeyse kırk beş dakika önce orada olmam gerekiyordu ama gecikmiştim. İçeri girdiğimde kilise koordinatörü bana ters ters baktı, kolumdan tutup beni alt kattaki banyoya götürdü. Orada annemi zarif, Grek tarzı, şeftali rengi bir gelinlik içinde bir rüya gibi buldum.

"Ah anne," dedim, gözlerimin yaşardığını hissederek. "Çok güzel görünüyorsun. John seni gördüğünde ölecek."

"Ölmek" kelimesini duyunca yüzü buruştu ve ben de içimden küfrettim. Annem bugünlerde kırılgandı ve bununla nasıl başa çıkacağımdan hâlâ emin değildim. Onun güçlü olan olmasına alışmıştım, çünkü çok acı çekmiş ve hep hayatta kalmıştı. Şimdi hayatta kalan güçlü kişi ben olmuştum.

"Giyinmen gerek," dedi kendini tekrar gülümsemeye zorlayarak. Uzun zamandır güzellik uzmanı olan Joanie, oturması için anneme gıdakladı.

makyajını bitirdi. Saçları çoktan yapılmış, Grek tarzına uygun olarak toplanmış, taze çiçeklerle birlikte küçük kurdeleler örülmüştü.

Bir saat sonra kilisenin arka tarafında bekledik. Son misafirler de içeri girdikten sonra John mihrapta durmak üzere dışarı çıktı. Müzik başladı ve ben uzanıp annemin elini tuttum, sıktım. John'un kızı Carla beyaz zambaklar taşıyarak önümüzden yürüdü. Onu okumak zordu ve ailelerimizin birleşmesi konusunda ne hissettiğinden hâlâ tam olarak emin değildim. Sanırım bunun bir önemi yoktu, çünkü babasının mutlu olmasını istiyordu ve bu da bizim tuhaflıklarımızı görmezden gelmesine yetiyordu. Düğün marşı başladı ve ben annemin elini tutarak onu evlendirdim.

Bu Jeff'in işi olmalıydı.

Acaba insanlar öldükten sonra gittikleri yerden bizi görebiliyor muydu? Umarım annemin sonunda mutlu olduğunu biliyordur. Sonra Jeff'i düşünmeyi bıraktım çünkü koridordan inerken John'un yüzündeki şaşkın, neredeyse taparcasına bakış kalbimi doldurdu. Ellerini birleştirdim, ayak parmaklarımın ucuna kalkıp önce onun yanağını sonra da onunkini öptüm. Ondan hoşlanmıştım. Aslında ondan çok hoşlanmıştım. Anneme tapıyordu ve bu duygu karşılıklıydı.

Geri çekildim ve baş nedime olarak onun yanındaki yerimi aldım. Papaz konuşmaya başladı ve ben de ilk kez o zaman Horse'a baktım. John'un yetişkin oğlu Paulson'ın yanında güçlü ve uzun boylu duruyordu. Birbirlerine uyumlu smokinler giymişlerdi ki Horse'un buna tahammül edebileceğini hiç düşünmemiştim. Yine de bunu zarafetle yaptı ve bana ona borcumu ödemenin bir yolunu bulacağımı söyledi.

Yüzüm kızardı, çünkü bu yüzden geç kalmıştım. Çoktan toplamaya başlamıştı.

Resepsiyonu John'un ömür boyu üyesi olduğu eski Eagles locasında gerçekleştirdiler. Birlikte yaptıkları ilk dans çok güzeldi ve annem her nasılsa John'un yüzünde pasta parçalama dürtüsüne karşı koydu. Babamla evlenmemişti, yani bu onun ilk düğünüydü. Bu John'u garip bir şekilde memnun etmişe benziyordu. Sanırım onun tek kocası olma fikri hoşuna gitmişti. At yemek boyunca elimi tuttu, dikkat etmediğimi düşündüğünde bana küçük bakışlar fırlattı. Bu beni biraz gerdi - onu bir şeylerin peşinde olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordum. Bu çok iyi olabilirdi. Bir keresinde bu bakışı aldığında beni Kanada'ya, muhteşem bir pansiyonda sürpriz bir hafta sonu geçirmeye götürmüştü.

Elbette, geçen hafta Maggs cephaneliğin ikinci katından üzerime bir kova su dökmeden hemen önce yüzündeki o ifadeyi görmüştüm.

Dans pistinin yanında Denise'le konuşurken beni omzuna atıp alkışlar ve ıslıklar arasında salondan dışarı çıkardı. En yüksek ses annemindi, daha sonra bu konuda konuşacaktık. Beni merdivenlerden çatıya çıkarırken ciyak ciyak bağırdım. Sonra beni yere bıraktı ve kırmızı gül yapraklarıyla kaplı bir battaniye gördüm.

Kaşlarım kalktı.

"Bunun muhtemelen romantik bir jest olduğunu anlıyorum ama babama ne yaptın?" Ona kısık gözlerle bakarak talep ettim. "Bu senin tarzın değil, bebeğim."

At sırıttı, neredeyse utangaç görünüyordu. Vay be. Reaper'ların koyun gibi bakabildiğini bilmiyordum.

"Annenin fikriydi," dedi. "İşleri berbat etmeyeceğim konusunda bana güvenilemeyeceğini söyledi. Bizi buraya kadar takip etmesini engellemek için ödediğim bedel bu. Hadi gel."

Elimi tuttu ve beni battaniyeye doğru götürdü, önümde durdu ve dudaklarımı usulca öptü. Sonra beni şaşırtarak dizlerinin üzerine çöktü ve elimi tuttu.

"Kendimi bir pislik gibi hissediyorum çünkü bu çok klişe," dedi başını sallayarak. Ayağa kalkmaya başladı ve ben omuzlarından tutarak sertçe aşağı ittim.

"Ah," dedi bana ters ters bakarak.

"Sadece söyle," diye patladım, ona ters ters bakarak. "Beni silahımı almaya zorlama."

"Kahretsin, bunu hiç unutabilecek miyim?" diye sordu başını sallayarak. "Artık cephanelikte bana kaltağın diyorlar, bu seni mutlu ediyor mu?"

"Farkındayım. Senin koca, kötü, motorcu kıçını kurtarmak zorunda kalmam benim suçum değil. Erkekler için ne derler bilirsin-"

"Kapa çeneni Marie," dedi At gözlerini devirerek. "Bunu yapmama izin verecek misin, vermeyecek misin?"

"Tamam," diye cevap verdim, biraz sersemlemiş hissederek. Elbette klişeydi ama aynı zamanda çok da iyiydi.

"Marie Caroline Jensen, benim daimi orospum olma onurunu bana bahşeder misin?"

Kahkahalar atarken kafasının yan tarafına bir tokat attım, sonra da ayağımla taşaklarını hedef aldım. Beni yakaladı, battaniyenin üzerine itti ve vücuduyla üzerimi örttü, hala gülmekten titriyordu.

"Elbisemi mahvedeceksin."

"Sanırım annen haklıydı. Bu işi berbat ediyorum."

"Doğru yap yoksa hayır derim."

"Marie Caroline Jensen, benimle evlenir misin?" diye sordu aniden, gözlerimin içine bakarak. Dudağımı ısırdım, ne kadar uzatacağıma karar vermeye çalışıyordum. Belki biraz daha... "b" harfini kullanmıştı, muhtemelen ona acı çektirmeliydim. Gözlerimi kaçırdım, gülmeyi bırakıp hareketsizleşirken gözleriyle buluşmayı reddettim.

"Marie?" diye sordu, sesi aniden gerilmişti. "Lanet olsun, bunu bana yapma, lütfen. I-"

"Evet," dedim, gözlerini yakalayıp sırıtarak. "Senin koca, aptal kıçınla evleneceğim ama sadece sihirli kelimeyi söylediğin için."

"Siktir" mi? Haklısın, bu sihirli bir kelime. Hadi test edelim."

Bir kahkaha patlattım, bu sadece birkaç saniye sürdü, sonra ağzını ağzıma götürdü ve beni derinden öptü. Bacaklarımın arasında ereksiyonunun uzunluğunu hissettim ve kıyafetime verdiği zararın muhtemelen sadece başlangıç olduğunu fark ettim.

Beni öpmeyi bıraktı ve elbisemi yukarı çekti. İşte o zaman külotumu çıkarmadığımı fark etti. Ben kıkırdarken onaylayarak homurdandı, fermuarını karıştırırken yüzünü öpücüklerle kapladı. Sonra sikini çıkardı ve içime bastırdı, beni çıldırtan tek bir odakla ıslak derinliklerime kaydı.

At tekrar tekrar içime girdi, bana ondan önce mümkün olduğunu hayal ettiğimden daha derine dokundu. Bacaklarımı beline doladım, onu kendime çektim ve sert uzunluğundan en iyi şekilde yararlanmak için pelvisimi doğru şekilde eğdim.

"Benimle evlenecek kadar aptal olduğuna inanamıyorum," diye mırıldandı At, oturup kalçalarımı kaldırarak, en sevdiğim pozisyonlardan biri çünkü şimdi her vuruşta sikinin başının yuvarlak dudağı beni çıldırtacak bir güçle G noktamın üzerine geliyordu. O da bunu biliyordu ve ben uçarken bana sırıttı.

İnleyerek ve sırtımı kamburlaştırarak. İki vuruş daha yaptı ve ardından derinlere doğru fışkırdı.

Birlikte aşağı indik, yıldızların altında nefes nefese kalmıştık, annemin resepsiyonunun hafif sesi aşağıdaki açık pencerelerden yukarı süzülüyordu. Sonsuza kadar sürecekmiş gibi gelen bir sürenin ardından At oturdu ve ben de ona katıldım, az önce bir çatıda anlamsızca becerildiğimi düşünerek elbisemi olabildiğince ağırbaşlı bir şekilde aşağı çektim. Dizlerimi göğsüme çekip kollarımı göğsüme doladım ve vadinin ışıklarına baktım.

"İkinci bir düşünce yok, değil mi?" diye sordu.

"Tereddüt yok," dedim, kendimi sıcak ve mutlu hissederek. Sonra sol elimi kaldırdım. "Bir şey mi unuttun?"

At bana gülümsedi, yine kendinden çok memnun görünüyordu.

"Evet, senin için getirdim." Ayağa kalktı ve çatıdaki klima ünitelerinden birine doğru yürüdü. Küçük, siyah bir çanta aldı ve battaniyenin üzerine bırakarak bana geri getirdi. Sonra içine uzandı ve bir kutu çıkardı.

Çok büyük bir kutu.

Gözlerimi kıstım ve -bir yüzük için çok büyük olmasının yanı sıra- çok ağır olduğunu keşfetmek için ondan aldım. Açtım ve büyük, yarı otomatik, siyah bir tabanca buldum.

"Bu bir 38'lik," dedi gururla. "22'lik bir kız olduğunu biliyorum ama ilişkimizde bir sonraki adımı atmamızın zamanı geldi. Bence pratik yapmaya başlarsanız hissine alışırsınız. Bu harika bir parça çünkü-"

"Yemin ederim bir kelime daha edersen seni vururum," diye homurdandım, iyice tiksinmiştim. Tabii ki bana bir nişan tabancası alacaktı.

Aptal motorcu.

"En azından kutusundan çıkarın ve elinizde nasıl hissettirdiğine bakın."

Omuz silktim ve silahlarımı saklamak için kendi özel sığınağıma ihtiyaç duymadan önce kaç yıldönümümüz olacağını merak ederek aldım. Ama silahı çıkardığımda, tetiğe kısa bir iple bağlanmış güzel, ışıltılı gümüş bir nişan yüzüğü de onunla birlikte geldi. Muhteşemdi, tatsız olacak kadar büyük değildi ama yine de kesinlikle çarpıcıydı. İki yanında küçük elmaslar olan büyük bir mavi safir taşıyordu. Anında bayıldım. At onu çıkardı ve takması için elimi uzattım. Sonra çenemi tuttu ve gözlerimin içine baktı.

"Seni seviyorum, bebeğim. Hâlâ beni vurmayı mı planlıyorsun?"

"Ben de seni seviyorum," diye cevap verdim ona sırıtarak. "Seni vurmak konusunda henüz karar vermedim. Bu konuda sana geri döneceğim."

"Yani burada biraz daha kalmak ister misin, sadece ikimiz? Yoksa aşağı inip annene yeni mücevherlerini mi göstermek istersin?"

Ona güldüm, bir kolunu bana sararken yanına yaslandım.

"Bu şeyi herkese göstermek istemem beni korkunç, sığ bir insan mı yapıyor?"

"Benim için sorun değil," diyerek başımın üstünü öptü. "O zaman Maggs ve Em'i aramalısın; resepsiyonu basmalarını engellemek için elimden geleni yaptım. Coeur d'Alene'e döndüğümüzde bizim için bir parti verecekler. Piknik senden patates salatası yapmanı istiyor. Ona kendi nişan partin için yemek yapmanın mümkün olmadığını söyledim."

"Gerçekten mi?" diye sordum. Başını salladı.

"Hayır, ona ne gerekiyorsa yapacağımı söyledim. Bu boku seviyorum. Onu diğerlerinden ayıran şey pastırması."

"Bebeğim!" diye bağırdı annem, aceleyle çatıya çıktı. John da Denise'le birlikte onu takip etti. "Özür dilerim ama bekleyemedim. Bana her şeyi anlat! Her şeyi berbat etti mi?"

At gözlerini devirerek, "Hadi, annene git," dedi. Ayağa kalktı ve elimi tutarak beni ayağa kaldırdı. Sonra kıçıma bir şaplak atarak beni anneme ve yeni kocasına doğru itti. "Ama seninle işi bittiğinde kutlamak için seni eve götüreceğim."

Onu öpmek için ayak parmaklarımın ucuna kadar yükseldim ve sonra anneme yeni yüzüğümü göstermek için koştum. Silahı At'a bırakmaya karar verdim.

En azından şimdilik.

OceanofPDF.com

Joanna Wylde Hakkında

Joanna Wylde, erotik romantizmdeki yerini bulmadan önce hem gazeteci hem de bağış toplayıcı olarak çalışmış serbest bir yazardır. Nisan 2002'de *The Price of Pleasure (Zevkin Bedeli*) e-kitap olarak yayımlandı ve kısa sürede geniş bir okuyucu kitlesi buldu. Jo evlidir ve kocası David ile birlikte kuzey Idaho'da yaşamaktadır.

Joanna okuyucuların yorumlarını memnuniyetle karşılamaktadır. Web sitesini ve e-posta adreslerini www.ellorascave.com adresindeki yazar biyografisi sayfasında bulabilirsiniz.

Bize Ne Düşündüğünüzü Söyleyin

Kitaplarımız hakkında okuyucu görüşlerini duymaktan memnuniyet duyarız. Yazara doğrudan e-posta gönderebilir veya bize Service@ellorascave.com adresinden e-posta gönderebilirsiniz (Müşteri Hizmetleri ile iletişime geçerken kitap adını ve yazarı belirttiğinizden emin olun).

Joanna Wylde tarafından da

Akuamarin Prens
Ne Dilediğinize Dikkat Edin
Catherine'in Uyanışı Dionysos
ile Dans
Pişmanlık Yok
Saurellian Federasyonu: Ejderhanın Metresi
Saurellian Federasyonu: Garnets or Bust
Saurellian Federasyonu: Gladyatör Ödülü
Saurellian Federasyonu: Jerred'in Bedeli

Saurellian Federasyonu: Özgürlüğün Bedeli
Saurellian Federasyonu: Zevkin Bedeli
Saurellian Federasyonu: Serendipity
Saurellian Federasyonu: Hayatta Kalmanın Bedeli

Joanna Wylde tarafından yazılan kitaplar

Aquamarine Allure *antolojisi*
Glamorous Garnet *antolojisi*
Saurellian Federasyonu: Jerred'in Bedeli
Saurellian Federasyonu: Özgürlüğün Bedeli
Saurellian Federasyonu: Zevkin Bedeli
Saurellian Federasyonu: Saurellian Hayatta Kalanlar

Ellora's Cave Yayıncılık

www.ellorascave.com

Azrail'in Mülkü

ISBN 9781419944673 TÜM
HAKLARI SAKLIDIR
Reaper's Property Telif Hakkı © 2013 Joanna Wylde

Editör: Raelene Gorlinsky Kapak
tasarımı: Fiona Jayde
Fotoğraflar: RomanceNovelCovers.com

Elektronik kitap yayını Ocak 2013

Romantica® ve Quickies® terimleri Ellora's Cave Publishing'in tescilli ticari markalarıdır.

İncelemelerde kullanılan alıntılar hariç olmak üzere, bu kitap yayıncı Ellora's Cave Publishing, Inc.® 1056 Home Avenue, Akron OH 44310-3502'nin yazılı izni olmadan herhangi bir yolla kısmen veya tamamen çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Uyarı: Telif hakkıyla korunan bu eserin izinsiz çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yayıncının izni olmadan taranamaz, internete yüklenemez veya elektronik ya da basılı herhangi bir yolla dağıtılamaz. Parasal kazanç olmaksızın yapılan telif hakkı ihlalleri de dahil olmak üzere, suç teşkil eden telif hakkı ihlalleri FBI tarafından soruşturulmakta ve 5 yıla kadar federal hapis ve 250.000 dolar para cezası ile cezalandırılmaktadır. (http://www.fbi.gov/ipr/). Lütfen yalnızca izin verilen elektronik veya basılı baskıları satın alın ve telif hakkıyla korunan materyallerin elektronik korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yazar haklarına verdiğiniz destek takdire şayandır.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve yaşayan ya da ölmüş kişilerle, yerlerle, olaylarla ya da mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Karakterler yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal olarak kullanılmıştır.

Yayıncı ve yazar(lar), bu kitapta adı geçen tüm ticari markaların, hizmet markalarının ve kelime markalarının ticari marka statüsünü ve ticari marka sahipliğini kabul eder.

Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya bunların içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve bunlar için herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Okuyucuların neden çok ödüllü yayıncı Ellora's Cave'e doyamadığını kendiniz keşfedin. Sizi nefessiz bırakacak erotik okuma deneyimlerini bulmak için EC'yi web'de www.ellorascave.com adresinde ziyaret ettiğinizden emin olun. Ayrıca kitaplarımızı tüm büyük e-perakendecilerde (Barnes & Noble, Amazon Kindle, Sony, Kobo, Google, Apple iBookstore, All Romance eBooks ve diğerleri) bulabilirsiniz.

www.ellorascave.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.